

MudgalapurAna Khanda 8 Dhumravarnacharitam

——
मुद्गलपुराणं भा०: ८ धूम्रवर्णचरितम्

——

Document Information

Text title : Mudgala Purana Khanda 8 Dhumravarnacharitam

File name : mudgalapurANam8.itx

Category : purana, ganesh

Location : doc_purana

Proofread by : Yash Khasbage

Latest update : September 18-19, 2023 Ganeshachaturthi

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 18, 2023

sanskritdocuments.org

मुद्रलपुराणं ञऱऱः ॢ धूढ्रवर्णयररतढु

॥ ढुद्रलपुराणं ञऱऱः ॢ ॥

॥ अथ श्रीढुद्रलपुराणे अष्टढः ञऱऱः प्रारढ्यते ॥

(Page ढं. ॢ अ. १ ढान १)

ॢ.१ अढढुत्ढत्तलवर्णनं नलढ प्रथढोऱध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नढः ॥

शौनक उवाच ।

वलधुरलररररररररं तु श्रुतं सर्वप्रदं ढरढु ।

ढढनलशलकरं ढूर्णं त्वत्तोऱऱढलढरढरढढते ॥ १ ॥

धन्योऱसल ङनलनुक्तोऱसल वलसतुल्योऱसल नलश्रलतढु ।

वलसलधलकोऱथवल ङलं नु शलष्यस्तस्य ढढलतढनः ॥ ॢ ॥

श्रुतवल श्रुतवल न ढे तुढलरुणयते तत् कथलढुतढु ।

ढलढलतढ्यं धूढ्रवर्णस्यलधुनल वद सुढप्रदढु ॥ ॣ ॥

सूत उवाच ।

शुणु शौनक ढलढलतढ्यं धूढ्रवर्णस्य सर्वदढु ।

यथल वलसलश्रुतं ढूर्णं तथल ते कथयलढ्यदढु ॥ ॠ ॥

श्रुतवल वलधुरेशढलढलतढ्यं दक्षो लुष्टढनल अढूतु ।

ढुरलढ्य ढुद्रलं सोऱढल ढढुरश्र वलनयलनवलतः ॥ ॡ ॥

दक्ष उवाच ।

वलधुरेशस्य श्रुतं ढूर्णं ढलढलतढ्यं सरवलसलदुदढु ।

न तुढोऱदं ढढलयोगलनढृतलदधलकं यतः ॥ ॢ ॥

अधुनल धूढ्रवर्णस्य ढलढलतढ्यं वद वलस्तुरलतु ।

कीदृशांशमयश्चायं गणेशो धूम्रवर्णकः ॥ ७ ॥

कीदृशं ब्रह्म तस्यैव केन योगेन लभ्यते ।

कति तस्यावताराश्च किं कर्मा कीदृशं मलः ॥ ८ ॥

केन संसाधितो देवो देवधारी बभूव उ ।

कं दैत्यं वशमानीय धर्ममास्थापयत् प्रभुः ॥ ९ ॥

धृत्यादि सर्वमालात्त्रयं वद योगीन्द्र सत्तम ।

ब्रह्माण्डे त्वत्समं नास्ति ब्रह्मदायकपात्रकम् ॥ १० ॥

सूत उवाच ।

अेवं पृष्टो मलायोगी मुद्रलः शौनकोऽब्रवीत् ।

दक्षं लृष्टमनाः साक्षात् ज्ञात्वा भक्तियुतं परम् ॥ ११ ॥

मुद्रल उवाच ।

दक्ष त्वं योगिवन्दोऽसि निश्चितं सर्वभावतः ।

नान्यथा गणनाथस्य कथायां जायते रसः ॥ १२ ॥

धूम्रवर्णावतारस्य चरितं सर्वसिद्धिदम् ।

कथयिष्यामि भक्त्या ते समासेन प्रजापते ॥ १३ ॥

विस्तरैण शिवाद्याश्च वेदाद्या न बभूविरै ।

समर्थास्तत्र कोऽलं तु स्वल्पज्ञानप्रधारकः ॥ १४ ॥

अत्र ते कथयिष्यामि येतिहासं पुरा भवम् ।

शेषस्य शङ्करस्यैव संवादेन समन्वितम् ॥ १५ ॥

प्रणाम्य शेषनागश्च अेकदा शङ्करं पुरा ।

पप्रच्छ सिद्धिदं पूर्णं सर्वज्ञं करुणानिधिम् ॥ १६ ॥

त्वत्तः परतरं नास्ति वेदश्रुतिप्रमाणातः ।

त्वं ध्यानसंयुतः स्वामिन् भजसे कं शिवं परम् ॥ १७ ॥

अतः संशययुक्तोऽलं पृच्छामि सर्वभावतः ।

किं मोहार्थं मडेशान करोषि येष्टितं नवम् ॥ १८ ॥

मुद्रल उवाच ।

अेवं पृष्टः शिवः साक्षात्तमुवाच सुहृषितः ।

भक्तं योगप्रियं दृष्ट्वा साधु येष्टासमन्वितम् ॥ १९ ॥

शिव उवाच ।

अेवं पृष्टोऽहमेकान्ते सनकाधैर्महाप्रियैः ।

तत्तेऽहं शृणु वक्ष्यामि ज्ञानं गाणेशब्बोधकम् ॥ २० ॥

अेकदा सनकाधाश्च दृष्ट्वा मां नियमे रतम् ।

पप्रच्छुस्त्वं यथा शेष तथा संशयसंयुताः ॥ २१ ॥

सनकाधा उच्युः ।

मडेश्वरो भवान् साक्षात्तवेशो नैव विधेते ।

कं ध्यायसि मडादेव मिथ्या मोडप्रदायक ॥ २२ ॥

तेषां तद्वयनं श्रुत्वा ङर्षितोऽहं य काश्यप ।

उच्ये योगं गाणेशाभ्यं पूर्णशान्तिप्रदायकम् ॥ २३ ॥

ईशत्वमनीशत्वं य मायायुक्तं न संशयः ।

ब्रह्मणि ब्रह्मभूतस्य कथं तद्वर्तते द्विजाः ॥ २४ ॥

(Page पं. ८ अ. १ पान २)

येनेशत्वं य मे दत्तमनीशत्वं तथाऽपरम् ।

जनेभ्यस्तं गाणाधीशं जज्ञेऽहं भक्तिसंयुतः ॥ २५ ॥

अहङ्कारयुताः सर्वे न जानन्ति गजाननम् ।

तं जित्वाऽहं मुनीन्द्राश्च सेवे तस्य पदद्वयम् ॥ २६ ॥

शिवस्य वयनं श्रुत्वा सनकाधास्तमब्रुवन् ।

विस्मिता भावसंयुक्ता गाणेशज्ञानलावसाः ॥ २७ ॥

सनकाधा उच्युः ।

अभिमानं मडादेव जेतुं नैव प्रशक्यते ।

वेदादिभिः य देवेशैरस्माभिश्चान्ययोगिभिः ॥ २८ ॥

नरोऽहं देवगुणोऽहं आत्माहं स्वस्वगुणकः ।

ब्रह्माहं य मडेशान अहं तेषु प्रतिष्ठितः ॥ २९ ॥

अहं डेनैव योगेन सदाशिव जितस्त्वया ।

वद तस्य यस्त्रिं नो विस्तरेश सुशान्तिदम् ॥ ३० ॥

श्रीशिव उवाच ।

अहं ब्रह्मणि विप्रेशा गतो ब्रह्मास्मिना सह ।

मडावाक्यमये योगे ब्रह्माऽलं दृश्यते न च ॥ ३१ ॥

अलं नास्ति तथा ब्रह्म नेति ब्रह्मालमञ्जसा ।

बोधार्थं साधनं येदं मडावाक्यं स्मृतं परम् ॥ ३२ ॥

ततः संशयसंयुक्ता सनकाद्यास्तमभ्रुवन् ।

न बुद्धं वचनं नाथ त्वदीयं दुर्गमं परम् ॥ ३३ ॥

अतः सुलभयोगेन वद योगं मलेश्वर ।

दयया शिष्यमुभ्यांश्च ताराणाय सुशान्तिदम् ॥ ३४ ॥

श्रीशिव उवाच ।

अत्र वः कथयिष्यामि येतिहासं पुरातनम् ।

अलम्भावविनाशार्थमलङ्कारस्य सौभ्यदम् ॥ ३५ ॥

अेकदा ज्योतिषां नाथः सूर्य आत्मा शरीरिणाम् ।

ब्रह्मणां याभिषिक्तः स कर्मणां राज्यकर्मणि ॥ ३६ ॥

स प्राप्य राज्यमुग्रं तत् कर्मणां ज्योतिषां पतिः ।

अभिमानयुतोऽत्यन्तं बभूवे देवदेवपः ॥ ३७ ॥

कर्मणां सृष्टिकर्ता वै ब्रह्मा लोकपितामहः ।

पालकः कर्मणां विष्णुर्दरः संडारकोऽभवत् ॥ ३८ ॥

कर्मणाऽन्नप्रभावेण पोषिका शक्तिरेव च ।

कर्माधीनं जगत् सर्वं शेश्वरं नात्र संशयः ॥ ३९ ॥

सोऽलं कर्ममयो देवः कर्मणां चालकः परः ।

मदधीनमिदं भाति भानुरेवं सुगर्वितः ॥ ४० ॥

अलङ्कारेण संयुक्तश्छिक्कां चके कदा प्रभुः ।

तस्य छिक्कासमुत्पन्नः पुरुषः सुन्दराकृतिः ॥ ४१ ॥

स पपात मडीपृष्ठे न ज्ञातस्तेन भानुना ।

मडाकायो विशालाक्षो बलयुक्तो व्यराजत ॥ ४२ ॥

तत्राकस्मात् समायातः शुक्रः सर्वार्थकोविदः ।

पप्रथ्य लर्षसंयुक्तस्तं दृष्ट्वा भावसंयुतः ॥ ४३ ॥

शुक्र उवाच ।

कोऽसि त्वं कुत्र ते वासः कर्तुमिच्छसि डिं वद ।

માતા પિતા ચ તે ત્રાતા ડઃ કિં મત્ત ઇહેચ્છસિ ॥ ૪૪ ॥

પુરુષ ઉવાચ ।

સૂર્યાપુત્રો દ્વિજશ્રેષ્ઠ તસ્ય ચ્ચિક્કાસમુદ્ભવઃ ।

અનાથોડહં મહાભાગ પતિતો ધરણીતલે ॥ ૪૫ ॥

ત્વં દયાયુક્તભાવેન માં પૃચ્છસિ ન સંશયઃ ।

ત્વદધીનો ભવિષ્યામિ શાધિ માં મુનિસત્તમ ॥ ૪૬ ॥

શ્રીશિવ ઉવાચ ।

તસ્ય તદ્વચનં શ્રુત્વા શુક્રો યોગવિદાંવરઃ ।

ધ્યાનેનાલોક્ય તત્કર્મ તમુવાચ શુભાવહમ્ ॥ ૪૭ ॥

શુક્ર ઉવાચ ।

અહમ્ભાવાત્ સમુત્પન્નસ્ત્વં સૂર્યાન્નાત્ર સંશયઃ ।

અહન્નામા ભવસ્વાધે તપઃ કુરુ મહામતે ॥ ૪૮ ॥

એવમુક્ત્વા દદૌ તસ્મૈ ગાણેશં ષોડશાક્ષરમ્ ।

(Page ખં. ૮ અ. ૨ પાન ૩)

મન્ત્રં વિધિસમાયુક્તં તતઃ સોડતર્હિતોડભવત્ ॥ ૪૯ ॥

અહં તત્ર તપસ્તેપે ધ્યાત્વા ગણપતિં હૃદિ ।

નિરાહારપરો ભૂત્વા જપમન્ત્રપરાયણઃ ॥ ૫૦ ॥

શીતોષ્ણવાતવર્ષાદિસહને દૃઢનિશ્ચયઃ ।

જિત્વા ખાનિ પ્રયત્નેન તોષયામાસ વિઘ્નપમ્ ॥ ૫૧ ॥

॥ ઐં તત્સદિતિ શ્રીમદાન્ત્યે પુરાણોપનિષદિ શ્રીમન્મૌદ્ગલે મહાપુરાણે

અષ્ટમે ખાણ્ઃ ધૂમ્રવર્ણચરિતે અહમુત્પત્તિવર્ણનં નામ પ્રથમોડધ્યાયઃ ॥ ૮.૧

૮.૨ અહમાસુરરાજ્યપ્રાપ્તિવર્ણનં નામ દ્વિતીયોડધ્યાયઃ

॥ શ્રીગણેશાય નમઃ ॥

શ્રીશિવ ઉવાચ ।

એવં વર્ષસહસ્રેણ તં દિવ્યેન ગજાનનઃ ।

યયૌ પ્રસન્નભાવેન ભક્ત્યા વરાર્થમાદરાત્ ॥ ૧ ॥

આખુવાહસ્ત્રિનેત્રશ્ચ ગજવક્ત્રો મહોદરઃ ।

यतुर्भुजश्च पाशाद्यैः शोभितः सिद्धिबुद्धियुक् ॥ २ ॥

ओकदन्तः शूर्पकण्ठी देवैर्भुनिसमन्वितैः ।

संस्तुतः स्वगाणैश्चैव सेवितः सर्वदायकः ॥ ३ ॥

तं दृष्ट्वाऽऽलं समुत्थाय प्राणनाम कृताञ्जलिः ।

पूजयामास विघ्नेशं सिद्धिबुद्धिसमन्वितम् ॥ ४ ॥

ततः कमेण देवान् स मुनीन् पूज्य पुनः प्रभुम् ।

प्राणनाम प्रतुष्टाव गाणेशं प्रकृताञ्जलिः ॥ ५ ॥

अलमुवाच ।

नमस्ते गणनाथाय डेरम्भाय परात्मने ।

सर्वेभ्यो वरदात्रे ते वरदाय नमो नमः ॥ ६ ॥

ब्रह्मसु ब्रह्मनाथाय निजेषु स्वस्वऋषिणो ।

साङ्ख्याय ते परत उत्थानस्थेषु नमो नमः ॥ ७ ॥

ज्ञानेषु बोधऋषाय सोऽलन्देहिषु ते नमः ।

देहेषु भिन्दुऋषाय विघ्नेशाय नमो नमः ॥ ८ ॥

स्रष्टृषु ब्रह्मदेवाय विष्णवे पालकेषु ते ।

संलर्तृषु शिवायैवैकदन्ताय नमो नमः ॥ ९ ॥

प्रकाशकेषु सूर्याय मोलकेषु च शक्तये ।

देवेषु देवराजाय विनायकाय ते नमः ॥ १० ॥

अग्रये ते दाहकेषु यमाय नीतिधारिणाम् ।

रक्षःसु नैऋतायैव शूर्पकण्ठीय ते नमः ॥ ११ ॥

वायवे बलयुक्तेषु निधिषु धनपाय ते ।

रुद्रेषु कालऋषाय नमो लम्बोदराय वै ॥ १२ ॥

प्रजापतिषु दक्षाय नागेशे शेषऋषिणो ।

अनन्तविभवायैव किं ते स्तौमि नमो नमः ॥ १३ ॥

यं स्तोतुं न समर्थाश्च वेदाद्या योगिनोऽमलाः ।

तं किं स्तवीमि विघ्नेशमल्पबुद्धिप्रधारकः ॥ १४ ॥

धन्योऽलं कृतकृत्योऽलं सकृलो मे भवः पिता ।

माता कुलं तथा ज्ञानं त्वदङ्घ्रियुगदर्शनात् ॥ १५ ॥

अवेमुक्त्वा गणेशानं प्रणनाम मडासुरः ।
 उर्षेण मडता युक्तस्तमुवाच गजाननः ॥ १६ ॥

श्रीगणेश उवाच ।
 त्वया कृतमिदं स्तोत्रं मदीयं सर्वदं भवेत् ।
 पठते शृण्वते चैव मयि भावप्रदायकम् ॥ १७ ॥

(Page पं. ८ अ. २ पान ४)
 पुत्रपौत्रादिकं सौख्यं भुक्तिं मुक्तिं लभेन्नरः ।
 अस्य पठनमात्रेण मद्भक्तिं भ्रमनाशिनीम् ॥ १८ ॥
 वरान् वृषु मडाभाग मनेप्सितान् ददाम्यहम् ।
 तपसा स्तोत्रमुभ्येन तुष्टोऽहं ते मडादरात् ॥ १९ ॥

अहमुवाच ।
 प्रसन्नोऽसि यदा नाथ भक्तिं देहि त्वदीयिकाम् ।
 यद्यद्विच्छामि तत्तन्मे सकृदं सर्वदाऽस्तु य ॥ २० ॥
 मायाविकारयुक्तेभ्यो मरणं नैव मे भवेत् ।
 राजवं ब्रह्माण्डगोलस्य देहि मे भोगसंयुतम् ॥ २१ ॥
 आरोग्यं विजयं दुष्टे सङ्ग्रामे ङ्यतुलं तथा ।
 अमोघास्त्रं सदा मेऽस्तु त्वत्प्रसादाय्य देहि भोः ॥ २२ ॥

तथेति तमहं देवो जगाद गणनायकः ।
 अन्तर्धाय स्वमात्मानं निजलोकं जगाम ह ॥ २३ ॥
 ततोऽतिदुर्षसंयुक्तोऽहं जगाम कविं पुनः ।
 तं प्राणम्य स्ववृत्तान्तं कथयामास विस्तरात् ॥ २४ ॥
 श्रुत्वा मुनिवरः सोऽपि तं प्रशंस्य मडासुरम् ।
 असुरानाह्वयामास श्रेष्ठान् काव्यो मडामतिः ॥ २५ ॥
 तस्याज्ञया त्वरावन्तो मुनिं सर्वे समागताः ।
 असुरांस्तान् मडातेजा हितं काव्यो जगाद वै ॥ २६ ॥
 अहमासुरवृत्तान्तं श्रुत्वा ते शुक्वक्त्रतः ।
 उर्षितास्तं प्राणम्यादौ जगुर्वयो हितावहम् ॥ २७ ॥

असुरा त्रियुः ।
 आज्ञापय मडायोगिन् कार्यं येतोगतं प्रभो ।
 करिष्यामो वयं दासास्त्वत्पादस्य जवान्विताः ॥ २८ ॥
 तेषां वयनमाकर्ष्य काव्यः सर्वार्थकोविदः ।
 ब्राह्मणान् वेदनिष्ठांश्च समानाथ्य पुपूज ७ ॥ २९ ॥
 तैरुं सिञ्चयामासासुराणां राज्यकर्मणि ।
 यथाशास्त्रविधानेन दैत्याधीशं चकार ७ ॥ ३० ॥
 प्रधानास्तस्य पञ्चाऽसन् सुदृढास्तेजसा युताः ।
 शङ्भो वेदघ्नकः कालः पैशुनोऽधर्मधारकः ॥ ३१ ॥
 नगरं निर्ममे सोऽपि विषयप्रियनामकम् ।
 अडमासुरकस्तत्र राज्यं चकार उर्षतः ॥ ३२ ॥
 समायाता निवासार्थं जना वार्णाश्रमान्विताः ।
 असुरा विविधाश्चैव सुभं लेभुः समास्थिताः ॥ ३३ ॥
 प्रमादासुरपुत्रीं वै ममतां रुपशालिनीम् ।
 तस्मै ददौ प्रपादश्च यौवनस्थां मडात्मने ॥ ३४ ॥
 ममतासंयुतो रेमे दैत्येन्द्रोऽहं प्रउर्षितः ।
 मोहितो मायया तस्या ममताया वशे स्थितः ॥ ३५ ॥
 तस्यां पुत्रौ मडावीर्यौ जनयामास दैत्यपः ।
 गर्वश्रेष्ठौ तयोर्नाम यकुः सर्वे द्विजातयः ॥ ३६ ॥
 अेवं बडौ गते काले तमुवाच प्रमादकः ।
 किं स्थितोऽसि मडावीर जय देवादिकान् प्रभो ॥ ३७ ॥
 वरदानबलेन त्वं निर्भयोऽसि न संशयः ।
 वराणां सङ्गलं सर्वं कुरु भोगपरं मडः ॥ ३८ ॥
 तथेति श्वशुरं सोऽपि जगादाऽहं प्रतापवान् ।
 समानाथ्य कविं तत्र पूजयामास दैत्यपैः ॥ ३९ ॥
 तस्याऽज्ञां गृह्य दैत्येशः परान् दैत्यान् समाह्वयत् ।
 तैः संयुतः स शुकेण प्रधानैः शुशुभेऽसुरः ॥ ४० ॥
 द्विज्यार्थमहं तत्र सर्वानाज्ञापयत् प्रभुः ।

सन्नद्धास्तं समाजग्मुर्द्वैत्या परमदारुणाः ॥ ४१ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
अष्टमे भाऽे धूम्रवर्णयिरिते अडमासुरराज्यप्राप्तिवर्णनं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ ८.२
(Page पं. ८ अ. ३ पान ५)

८.३ अडमसुरब्रह्माऽऽजयो नाम तृतीयोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

शिव उवाच ।

रथाऽऽठः स्वयं तत्राहं निर्जगाम दैत्यपैः ।

पुत्रौ तथा प्रधानाश्च सन्नद्धा असुरा ययुः ॥ १ ॥

नाना वार्णा मडाकूराः कालस्य भयदायकाः ।

नाना वाहनगाः सर्वे तमनु प्रययुः किल ॥ २ ॥

यत्पुरङ्गयमूमध्ये शुशुभे दैत्यनायकः ।

अपारसेनया युक्तः पृथ्वीं जेतुं मनोदधे ॥ ३ ॥

शङ्भादयो मडावीरा नृपान् जग्मुः सुदारुणाः ।

जित्वा राजकुलं सर्वं समाजग्मुर्मडासुरम् ॥ ४ ॥

नृपास्तैः किं द्विजा युद्धं करिष्यन्ति मडाभवैः ।

मृताः केचित् क्षताः केचित् केचित्तान् शरणां ययुः ॥ ५ ॥

करदांस्ते नृपान् कृत्वा तेषां राज्ञ्ये स्वसेवकान् ।

स्थापयामासुरव्यग्रान् दैत्येन्द्रा उर्षसंयुताः ॥ ६ ॥

समद्रीपवतीं जित्वा पृथ्वीं पातालमाययुः ।

दैत्येन्द्रा नागमुभ्यांस्ते जयार्थं जयशालिनः ॥ ७ ॥

शेषो नागयुतस्तेषां शरणां समुपागतः ।

ज्ञात्वा वरभलं योगी साम यडे मडासुरैः ॥ ८ ॥

वार्षिकं करभारं स रवीकृत्य स्वस्थलं ययौ ।

नागेन्द्रैः संवृतः शेषो द्युभयुक्तेन येतसा ॥ ९ ॥

तथापि दैत्यमुभ्यास्ते दैत्यं दैत्यसमन्वितम् ।

समीपे तस्य संस्थाप्य ययुरहं मडाभलाः ॥ १० ॥

ततो दैत्येन्द्रसंयुक्तः काव्येनाऽऽम्प्रतापवान् ।
 स्वर्गं ययौ मलातेजा वरगर्वसमन्वितः ॥ ११ ॥
 दूतं सम्प्रेषयामासाऽमिन्द्रस्यैव सन्निधौ ।
 स गत्वा देवराजाय प्राणम्यैतद्भयो जगौ ॥ १२ ॥
 ततः क्रोधसमायुक्तो हन्द्रो देवेन्द्रमुष्यकैः ।
 विचार्याऽङ्गिरसं सर्वैर्जगाम प्राणनाम तम् ॥ १३ ॥
 तेनापि सत्कृतः सोऽपि जगाद वयनं परम् ।
 सर्वेषां दुःखं पूर्णं असुराणां जयावडम् ॥ १४ ॥
 हन्द्र उवाच ।
 अहं वरसमायुक्तः समायातो मलाबलः ।
 दूतेन नो वदत्यद्य शराणां याहि देवपैः ॥ १५ ॥
 अतः सुरैः समायुक्तो भवन्तं सर्ववेदिनम् ।
 समायातो वद स्वामिन् त्वदाज्ञावशगा वयम् ॥ १६ ॥
 गुरुः उवाच ।
 गणेशवरदानेन मत्तोऽसौ नात्र संशयः ।
 जेष्यते सकलं तस्माच्छराणां नैव शोभनम् ॥ १७ ॥
 अतो वयं विधातारं प्रजामडे त्वरान्विताः ।
 स श्रेष्ठः सर्वभावेन कश्चिन्ति हितं य नः ॥ १८ ॥
 ततः सर्वे विधातारं जग्मुर्देवाः सवासवाः ।
 प्राणम्य तं जगुः सर्वे वृत्तान्तं दैत्यसम्भवम् ॥ १९ ॥
 श्रुत्वा भेदयुतो ब्रह्मा गृह्य तान् शङ्करं ययौ ।
 तं प्राणम्य जगौ सर्वं स देवो वृत्तमुल्बलाणाम् ॥ २० ॥
 जगाम सोऽपि निःश्वस्य तैः सार्धं विष्णुमादरात् ।
 प्राणम्य कथयामास वृत्तान्तं दुःखदायकम् ॥ २१ ॥
 श्रुत्वा क्रोधयुतो विष्णुः समाश्रास्य मलेश्वरम् ।
 सदैवं तं जगादाऽसौ पराङ्मयुतं वयः ॥ २२ ॥
 श्रीविष्णुरुवाच ।
 उनिष्यामि मलादैत्यमहं यासुरसंयुतम् ।

मायायुक्तत्वमेवं यन् मम तत्र प्रभाधते ॥ २३ ॥
 अेवमुक्त्वा मडादेवं तत्रैवासंस्थितोऽभवत् ।
 देवैः सड मडाभागः प्रतीक्षन् दैत्यपौरुषम् ॥ २४ ॥
 अडङ्कारासुरस्तत्र ज्ञात्वा वृत्तान्तमादरात् ।
 प्रविवेशामरावत्यां दैत्येन्द्रैर्षसंयुतः ॥ २५ ॥
 ठन्द्रासनसमाडूढः सेव्यमानोऽप्सरोगणैः ।
 (Page पं. ८ अ. ३ पान ६)
 गन्धर्वैर्गीयमानः स शुशुभे परमश्रिया ॥ २६ ॥
 ततो देवपदेषु संस्थापयामास थासुरान् ।
 स्वर्गभोगं यकारैवं दैत्येन्द्रैः श्वशुरेण य ॥ २७ ॥
 ततः स दैत्यसङ्घैस्तैः सन्नद्धः प्रययौ द्विजाः ।
 अ्रह्मलोकं मडोग्रस्तं विधिडीनं ददृश ड ॥ २८ ॥
 विवेश डर्षयुक्तस्तन्नगरं दैत्यसंयुतः ।
 अ्रह्मासनसमासीनो बुभुजे विविधान् परान् ॥ २९ ॥
 ततः स दैत्यपैः सर्वं ज्ञात्वा वृत्तान्तमञ्जसा ।
 डैलासं भानुलोकं तु शक्तिलोकं यथौ डमात् ॥ ३० ॥
 तत्र विलाससंयुक्तो बुभुजे विविधान् परान् ।
 विडुण्ठ विजयार्थं स प्रययौ दैत्यपैर्वृतः ॥ ३१ ॥
 दूतं सम्प्रेषयामास कालं सर्वभयडुरम् ।
 स गत्वा डेशवं नत्वा जगौ वै वाडयमुल्बणम् ॥ ३२ ॥
 काल उवाच ।
 अडं त्वसुरसंयुक्त आययौ स मडाबलः ।
 तेनाऽडं सामभावार्यं प्रेषितस्ते प्रसन्नधौ ॥ ३३ ॥
 त्यक्त्वा विडुण्ठं देवेशैर्गच्छ त्वं यत्र ते रुचिः ।
 नारायण न डन्मि त्वां नोयेधुद्धोद्यतो भव ॥ ३४ ॥
 कालस्य वयनं श्रुत्वा डेशवः डोधसंयुतः ।
 जगाद तं मडादैत्यं दडन्निव प्रधर्षयन् ॥ ३५ ॥
 श्रीविषणुरुवाच ।

किं मां पापस्वरूपस्त्वं वदसि मन्दविक्रम ।
 उनिष्याम्यहमधैव दैत्ययुक्तं मडासुरम् ॥ ३६ ॥
 गच्छ दूत स्वभावस्थं न उन्मि त्वां भलाधम ।
 स्वपदं त्यज्य दैत्येशाधीनोऽहं किं भवामि तु ॥ ३७ ॥
 ततोऽहङ्कारकं गत्वा कालासुरः प्रतापवान् ।
 वृत्तान्तं कथयामास दैत्येन्द्रैः संयुतं परम् ॥ ३८ ॥
 श्रुत्वा दैत्यगणैः सर्वे क्रोधयुक्ता अभूविरै ।
 अहङ्कारासुरैर्लौक्य युक्ता युद्धोद्यता भवुः ॥ ३९ ॥
 तान्निवार्य मडाभादुरहं क्रोधसमन्वितः ।
 जगाद दैत्यमुष्यान् स वाक्यं सर्वहितवहम् ॥ ४० ॥
 अहमुवाच ।
 किमर्थं श्रमसंयुक्ता भविष्यथ मडाभलाः ।
 अमोघास्त्रं वरैर्युक्तः कश्चिद्युद्धुना सुभम् ॥ ४१ ॥
 अवेमुक्त्वा ततो दैत्यः सज्जं कृत्वा मडधनुः ।
 भुभोयाग्निमयं यास्त्रं सम्मन्थ क्रोधसंयुतः ॥ ४२ ॥
 सडसास्त्रं प्रजज्वाल दृशो दश मडोज्ज्वलम् ।
 विकुण्ठं दाडयामास देवान् सर्वान् समन्ततः ॥ ४३ ॥
 ततः क्षोभयुता देवास्तत्त्यजुर्वरुणास्त्रकम् ।
 तेनैव तत्र शान्तं तु अभूवे तेजसान्वितम् ॥ ४४ ॥
 ततः प्रेद्युताः सर्वे पपलुर्भयसंयुताः ।
 पीडिता अग्निनाऽत्यन्तं त्यक्त्वा वैकुण्ठमेव य ॥ ४५ ॥
 वरुणाश्च स्वयं दृष्ट्वा जगाम रणामूर्धनि ।
 यन्द्रेण संयुतः सोऽपि जलं सृष्ट्वा व्यवस्थितः ॥ ४६ ॥
 जलेन न य शान्तोऽभूदग्निः परमदारुणः ।
 दाडयुक्तः पपालाऽसौ वरुणाश्चन्द्रसंयुतः ॥ ४७ ॥
 ततः शक्तिः समायाता मडास्त्रं वरुणात्मकम् ।
 भोचयामास तस्मात्तु जलधारा प्रवर्तिता ॥ ४८ ॥
 धृतेन संयुतस्तत्र यथाग्निर्जलसंयुतः ।

जज्वाल मायया तस्याऽऽङ्कुरस्य विशेषतः ॥ ४८ ॥

ततो दाडसमायुक्ता शक्तिः पपाल तत्क्षणात् ।

ङ्कुद्रो भानुः स्वयं तत्राऽजगाम क्रोधसंयुतः ॥ ५० ॥

सोऽपि स्ववीर्यसंयुक्तं वरुणास्त्रं जडौ मृधे ।

पूर्ववद्दाडसंयुक्तः पपाल य द्दिवाकरः ॥ ५१ ॥

(Page भं. ८ अ. ३ पान ७)

ततः शिवः स्वयं तद्गृध्रयौ क्रोधसमन्वितः ।

उतोऽधमः पपालाऽसौ दाडयुक्तः स्वभावतः ॥ ५२ ॥

ततोऽतिभेदसंयुक्तो विष्णुः स्वयमुपागतः ।

तत्याज वारुणं शस्त्रं स्वसत्तासंयुतं परम् ॥ ५३ ॥

तथापि न स शान्तोऽभूद्गिः परमदारुणः ।

जज्वालातीव सर्वत्र दाडयामास देवपान् ॥ ५४ ॥

ततोऽतिदाडसंयुक्तः पपाल य जनार्दनः ।

विष्णुना संयुताः सर्वे देवेशाः पपलुर्भयात् ॥ ५५ ॥

गत्वा गिरिगुडासंस्था बभूवुर्भयसङ्कुलाः ।

कन्दादिभक्षयन्तस्ते दिवसान्तिथ्यङ्कमुः ॥ ५६ ॥

ज्ञात्वा वृत्तान्तमेवाहं समालृत्य स्वशस्त्रकम् ।

आग्नेयमगमद्दैवैर्विकुण्ठं उर्षसंयुतः ॥ ५७ ॥

तत्र स्थित्वाभिमानी स परां मेने कृतार्थताम् ।

न मत्तः श्रेष्ठ इत्येव गर्वयुक्तो बभूव उ ॥ ५८ ॥

ततो गर्व शिवस्यैव तथा स्थाप्य पदेऽसुरः ।

श्रेष्ठं विकुण्ठनाथं य स यके पुत्रमुत्तमम् ॥ ५९ ॥

पिशुनं शक्तिलोकस्य वेदघ्नं सर्वलोपकम् ।

प्रमाहं ब्रह्मणो नाथं यकार मदसंयुतः ॥ ६० ॥

शङ्खमिन्द्रपदस्यैव नाथं यके मडासुरः ।

कालं यमस्य लोकस्य कमलं वरुणस्य य ॥ ६१ ॥

कुबेरस्य पदे स्थाप्याऽधर्मधारकमादरात् ।

ततः स्वनगरं सर्वैः समाययौ मडाबलः ॥ ६२ ॥

तत्रस्थः प्रशशासाऽसौ ब्रह्माण्डं लोकसङ्कुलम् ।
अहं मेने न किञ्चिद्द्वै समं भाग्येन तेजसा ॥ ६३ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
अष्टमे भा०ऽः धूम्रवर्णचरिते अहमसुरब्रह्माण्डज्यो नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ८.३

८.४ देवमुनिवरप्रदानं नाम चतुर्थोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

शिव उवाच ।

दैत्योऽहङ्कारकोऽत्यन्तं परस्त्रीबालसस्ततः ।
बभूव दैत्यपैः सर्वैर्नागकन्याः समानयत् ॥ १ ॥

देवकन्या नराणां च स्त्रियः कन्या विशेषतः ।
समाहृत्य बलात् सोऽपि बुभुजे सर्वदूषकः ॥ २ ॥

मधमांसपरोऽत्यन्तं बभूव द्विजसत्तमाः ।
गणेशं त्यज्य दृष्टात्मा पापकर्मपरोऽभवत् ॥ ३ ॥

अेकदाऽहं सभासंस्थं जगादाऽधर्मधारकः ।
दैत्येन्द्रैः प्रेरितः सर्वैः कृत्वा करपुष्टं वयः ॥ ४ ॥

अधर्मधारक उवाच ।

जितं त्वया मडाभाग ब्रह्माण्डं लोकसङ्कुलम् ।
जगदीशस्त्वमेवैको नान्यः कश्चन विद्यते ॥ ५ ॥

देवा विष्णुमुभाः सर्वे भवन्ति वनसंस्थिताः ।
प्रकीर्तिताः शत्रवो नो वेदेषु च सुरासुराः ॥ ६ ॥

शस्त्रादिभिश्च देवेन्द्रा मरिष्यन्ति कदापि न ।
अमरा वेदवादेषु कथिता पश्य मानद ॥ ७ ॥

कर्मात्रा अमराः सर्वे नष्टे कर्मणि दैत्यप ।
मरिष्यन्ति न सन्देहः कर्मणः भाण्डनं कुरु ॥ ८ ॥

(Page पं. ८ अ. ४ पान ८)

जित्वा त्रिलोकराज्यं च कर्तारो बहवोऽभवन् ।

અસુરાઃ કાલયોગેન દેવેન્દ્રૈર્નિહતાઃ પુરા ॥ ૯ ॥
 અતશ્ચિદ્રં સમાલોક્ય ત્વાં હનિષ્યન્તિ દેવપાઃ ।
 અહં તેષાં વિનાશાર્થં યતસ્વાસુરનાયકૈઃ ॥ ૧૦ ॥
 અધર્મધારકસ્યૈવ વયઃ શ્રુત્વા મહાસુરાઃ ।
 સાધુ સાધુ બ્રુવન્તિ સ્મ શઙ્ખાધાસ્તત્ર સંસદિ ॥ ૧૧ ॥
 તતોડહકુારકો હૃષ્ટો જગાદ વચનં હિતમ્ ।
 સાધુ પ્રોક્તં ત્વયા દૈત્ય કુરુ સર્વેઃ સમન્વિતઃ ॥ ૧૨ ॥
 હૃષ્ટો દૈત્યસમૂહૈઃ સ યુક્તો જગામ હર્ષિતઃ ।
 અધર્મધારકો ભૂમ્યાં ચકાર કર્મખાણ્ડનમ્ ॥ ૧૩ ॥
 કર્મખાણ્ડનભાવેન હાહાકારરવાકુલાઃ ।
 જના વર્ણાશ્રમૈર્હીનાઃ કૃતાસ્તેન દુરાત્મના ॥ ૧૪ ॥
 દેવતાયતનાદીનિ ખાણ્ડયામાસ સર્વતઃ ।
 ક્ષેત્રાણિ ચ ગણેશસ્ય મૂર્તીઃ સર્વાસ્તથા દ્વિજાઃ ॥ ૧૫ ॥
 સર્વત્રાહમ્પ્રતિમાશ્ચ સ્થાપિતા ભૂમિખાણ્ડલે ।
 પૂજકા રાક્ષસાસ્તત્ર કૃતાસ્તેન સુપાપિના ॥ ૧૬ ॥
 ગૃહે ગૃહેડભિમાનસ્ય પ્રતિમા માનવૈઃ કિલ ।
 પૂજ્યાઃ કૃતા દ્વિજાસ્તેનાડડસુરં કર્મ પ્રવર્તિતમ્ ॥ ૧૭ ॥
 કૃત્વાડધર્મધરઃ કાર્યં પ્રચયૌ તં સુહર્ષિતઃ ।
 તેનાતિપૂજિતઃ સોડપિ પરાં મેને કૃતાર્થતામ્ ॥ ૧૮ ॥
 એવં કર્મણિ નષ્ટે તુ વર્ણસકુરરૂપિણઃ ।
 જના જાતાસ્તતો દેવા દુઃખયુક્તા બભૂવિરે ॥ ૧૯ ॥
 મુનિભિઃ સહિતાઃ સર્વે દેવાશ્ચોપોષણાન્વિતાઃ ।
 વિચારં ચકુરે તસ્ય નાશાર્થં દૈત્યપસ્ય તે ॥ ૨૦ ॥
 તતો બ્રહ્મા મહેશાધાનુવાચ ખેદસંયુતઃ ।
 માયાયુક્તા વયં સર્વે જિતાસ્તેન દુરાત્મના ॥ ૨૧ ॥
 માયા નાનાવિધા વિપ્ર વેદેષ્વત્ર ન સંશયઃ ।
 તયા હીનો ગણેશાનો નાન્યઃ કશ્ચન વિદ્યતે ॥ ૨૨ ॥

पञ्चयित्तमयी बुद्धिः पञ्चभ्रान्तिकरी तथा ।

सिद्धिस्तयोः पतिः सोऽपि मायिको गणनायकः ॥ २३ ॥

सिद्धिर्बुद्धिः परा माया न तयोर्विद्यते परा ।

अतो विद्वेश्वरो दैत्यं छनिष्यति न संशयः ॥ २४ ॥

गणेशवरदानेन मत्तोऽसौ दैत्यनायकः ।

विस्मृतो गणनाथं तं मन्त्रं त्यक्त्वा स्थितोऽभवत् ॥ २५ ॥

गणेशक्षेत्रकाण्येव भाण्डयामास दुर्मतिः ।

गणेशपूजनं सर्वं कर्मस्वादौ विशेषतः ॥ २६ ॥

अतो विघ्नसमायुक्तं जातं तं देवसत्तमाः ।

अस्माभिः पूजितो द्रुण्डिर्द्विनिष्यति मडासुरम् ॥ २७ ॥

अधुनैकाक्षरं मन्त्रं जप्त्वा ध्यात्वा गजाननम् ।

पूजयित्वा तपोयुक्तास्तोषयामो विशेषतः ॥ २८ ॥

श्रीशिव उवाच ।

ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा देवा मुनिसमन्विताः ।

साधु साधु ब्रुवन्ति स्म तथा यकुः सडेश्वराः ॥ २९ ॥

निराडारसमायुक्ता ऐकाक्षरविधानतः ।

तोषयामासुरत्यन्तं भक्तियुक्ता गणेश्वरम् ॥ ३० ॥

अेवं वर्षशते पूर्णं प्रसन्नो गणनायकः ।

ययौ तान् देवमुष्यांश्च वरदो मुनिसत्तमान् ॥ ३१ ॥

भूषकोपरि संस्थं ते दृष्टुं रद्विन्दाननम् ।

प्रणोमुर्धर्षसंयुक्ताः पूजयामासुरादरात् ॥ ३२ ॥

पुनः प्रणम्य विद्वेशं देवा मुनिसमन्विताः ।

तुष्टुवुर्गणनाथं ते धूम्रवर्णं प्रदर्शिताः ॥ ३३ ॥

दैवर्षय उचुः ।

धूम्रवर्णाय सर्वेभ्यः सर्वदाय कृपालवे ।

गणेशाय परेशाय परात्पराय ते नमः ॥ ३४ ॥

(Page पं. ८ अ. ४ पान ९)

लम्बोदराय विद्वानां पतये ते नमो नमः ॥ ३४ ॥

विघ्नकर्त्रे य तद्धर्त्रे डेरम्भाय नमो नमः ॥ ३५ ॥

अनादये विशेषेण ज्येष्ठाय सर्वपूजित ।

मनोवाणीविडीनाय मनोवाणीमयाय ते ॥ ३६ ॥

नमस्ते ब्रह्मरूपाय ब्रह्मणे ब्रह्मदायिने ।

ब्रह्मणां पतये तुभ्यं मन्त्रनाथाय ते नमः ॥ ३७ ॥

महोरूपाय देवाय देवदेवेशरूपिणे ।

देवेभ्यो वरदात्रे ते महोदर नमो नमः ॥ ३८ ॥

आदिपूज्याय सर्वेषां मात्रे पित्रे नमो नमः ।

सर्वरूपाय सर्वात्मन् कर्मरूपाय ते नमः ॥ ३९ ॥

शूर्पकण्ठीय शूराय वीराय परमात्मने ।

यतुर्भुजाय धूम्राय गुणेशाय नमो नमः ॥ ४० ॥

कर्त्रे ङ्त्रे य भर्त्रे ते परज्ञानस्वरूपिणे ।

स्वाधीनाय महाभोडदात्रे ङ्त्रे नमो नमः ॥ ४१ ॥

यत्र वेदादयः स्वामिन् शान्तिं प्राप्ताश्च योगिनः ।

गणेश तत्र के नाथ वयं ते स्तवने प्रभो ॥ ४२ ॥

वर्णा धूम्रायिता यत्राव्यक्तरूपे पूरा त्वयि ।

धूम्रवर्णः समाभ्यातो वेदेषु वेदवादिभिः ॥ ४३ ॥

धन्या वयं महाभाग त्वद्दृष्टियुगदर्शनात् ।

अव्यक्तो व्यक्ततां प्राप्नो भक्तवात्सल्यकारणात् ॥ ४४ ॥

अवेमुक्त्वा प्रणोमुस्तं धूम्रवर्णं सुरर्षयः ।

उत्थाप्य धूम्रवर्णस्तान् जगाद मेघनिःस्वनः ॥ ४५ ॥

धूम्रवर्णं उवाच ।

भवद्भूतमिदं स्तोत्रं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ।

भविष्यति महाभागाः पठेत शृण्वते परम् ॥ ४६ ॥

पुत्रपौत्रादिकं धान्यं धनं लभेन्नरस्तथा ।

यद्यद्विच्छति तत्तत्तु सङ्गलं सम्भविष्यति ॥ ४७ ॥

वरान् वृणुत देवेशा मुनयो मनसीप्सितान् ।

दास्यामि तपसा तुष्टः स्तोत्रेण भवतां परान् ॥ ४८ ॥

गाणेशवचनं श्रुत्वा देवर्षयः प्रणम्य तम् ।
 जगुः प्ररुष्टभावेन देवदेवेशमादरात् ॥ ४९ ॥
 यदि प्रसन्नभावेन वरदोऽसि गजानन ।
 तदाऽङ्गारकं दैत्यं जडि सर्वज्ञ ते नमः ॥ ५० ॥
 सर्वेभ्यो दृग्भदाता स कर्मभाण्डनकारकः ।
 स मृतश्चेद्गलाधीश भविष्यति तदा सुभम् ॥ ५१ ॥
 मायायुक्तविडीनस्त्वं तव उस्तान् मडासुरः ।
 मरिष्यति न सन्देहस्तस्मात्तं जडि मानद ॥ ५२ ॥
 अस्मै त्वयाऽभयं दत्तं तेन सर्वे पराजिताः ।
 वयं ते शरणां प्राप्ता रक्ष रक्ष मडाप्रभो ॥ ५३ ॥
 तव पादे दृढां भक्तिं देहि नोऽव्यभिचारिणीम् ।
 तथा विघ्नविडीनास्ते पदं प्राप्स्यामहे वयम् ॥ ५४ ॥
 अवेवमुक्त्वा गाणेशानं प्रणोमुस्ते सुरर्षयः ।
 तथेति तानथोक्त्वाऽसावन्तर्धानं यकार उ ॥ ५५ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
 अष्टमे भाऽरे धूम्रवर्णचरिते देवमुनिवरप्रदानं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ८४
 (Page पं. ८ अ. ५ पान १०)

८.५ अलङ्कारपराजयो नाम पञ्चमोऽध्यायः

॥ श्रीगाणेशाय नमः ॥
 श्रीशिव उवाच ।
 ततो देवेन्द्रमुप्याश्च देवा मुनिसमन्विताः ।
 उर्षयुक्ता विशेषेण मेनिरे यासुरं उतम् ॥ १ ॥
 कालभावं प्रतीक्षन्तः स्थितास्तत्रैव विघ्नपम् ।
 अलजस्ते मुदा युक्ता गाणपत्यप्रियात्मकाः ॥ २ ॥
 धूम्रवर्णः स्वयं साक्षाद्रात्रौ स्वप्ने द्विजोत्तमाः ।
 जगाम दैत्यनाथस्य भयदः सर्वभावतः ॥ ३ ॥

स शोकसंयुतः प्राप्तः समुत्थाय मडासुरान् ।
समानाथ्य स्वयं स्वप्नं कथयामास विस्तरात् ॥ ४ ॥
अडमुवाच ।
शङ्भमुभ्याः शृणुत यत् स्वप्ने दृष्टं भयङ्करम् ।
धूम्रवर्णो गणेशानः क्रोधयुक्तो बभूव ह ॥ ५ ॥
तस्य क्रोधसमुत्पन्नोऽग्निः सर्वं नगरं य मे ।
दाडयामास शास्त्राण्यस्त्राणि कुण्डानि याऽभवन् ॥ ६ ॥
पराक्रमविहीनोऽहं कृतस्तेन मडात्मना ।
देवाः स्वस्थानगाः सर्वे कृता मुनिगणैः सह ॥ ७ ॥
अतः स्वल्पेन कालेन भविष्यत्यशुभं भुवम् ।
तदर्थं यत्नसंयुक्ता भवध्वं दैत्यनाथकाः ॥ ८ ॥
अभिमानवयः श्रुत्वा तं पुनर्दैत्यनाथकाः ।
जगुः षोडशमायुक्ता वयनं छितकारकम् ॥ ९ ॥
दैत्येन्द्रा उच्युः ।
मा कुरुष्व वृथा शिन्तामशुभं ते कथं भवेत् ।
वरदानप्रभावेण निर्भयोऽस्यसुरेश्वर ॥ १० ॥
स्वप्नः सदा जनानां तु भवत्यत्र न संशयः ।
जागृतौ नश्वरः सोऽपि तत्र किं दुःखं भवेत् ॥ ११ ॥
स्वप्ने धनादिकं लब्ध्वा मरणादिकमेव वा ।
जागर्ति येत् स्वयं जन्तुर्न किञ्चित् पश्यतीत्यहो ॥ १२ ॥
अेवं डास्यादिकं कृत्वा समाश्रास्यासुरोत्तमम् ।
असुराः स्वगृहं गत्वा शौचादिकं प्रयच्छिरे ॥ १३ ॥
अथ शृणुत विप्रेन्द्राश्चरितं विघ्नपस्य य ।
अकस्मात् धूम्रवर्णः स ययौ तत्र मडाभलः ॥ १४ ॥
पञ्चयोजनदूरे स नगरादैत्यपस्य य ।
संस्थितस्तत्र विप्रेन्द्रो नारदः सहसाऽऽगतः ॥ १५ ॥
दृष्ट्वा गणेश्वरं देवं तमागत्य प्राणम्य सः ।
गानं यकार उर्षेण भक्त्या साश्रुप्रलोचनः ॥ १६ ॥

तमुवाय गणधीशो गच्छ त्वं दैत्यमन्दिरम् ।

अडङ्कारं वदस्वर्षे वाक्यं सामकरं मडत् ॥ १७ ॥

देवाः स्वस्थानगाः सन्तु जनाः स्वाचारसंयुताः ।

नागाः स्वराज्यकर्तारो भवन्तु मत्प्रसादतः ॥ १८ ॥

राज्यं कुरु मडाद्वैत्यैर्नगरस्थो मडासुर ।

नीयेद्युद्धेन जेष्यामि करिष्यामि जगद्धितम् ॥ १९ ॥

तथेति गणनाथं स जगाद नारदो मुनिः ।

अडङ्कारासुरं गत्वा कथयामास तद्भयः ॥ २० ॥

स श्रुत्वा क्रोधसंयुक्तो भूयै तं जगाद उ ।

गच्छ विघ्नेश्वरं विप्रं वद मे वचनं मडत् ॥ २१ ॥

सदेवं धूम्रवर्णं य उनिष्यामि न संशयः ।

तदाज्ञावशगो नाडं भविष्यामि कदायन ॥ २२ ॥

अेवभूये ततो विप्रं नारदं दैत्यनायकः ।

नारदो गणनाथं य यथौ जगाद तद्भयः ॥ २३ ॥

नारदस्य वयः श्रुत्वा क्रोधयुक्तो गजाननः ।

अडं उन्तुं मनश्चक्रे शस्त्रं धधार विघ्नपः ॥ २४ ॥

(Page पं. ८ अ. ५ पान ११)

अथ नारदविप्रर्षिस्तं प्राणभ्य यथौ सुरान् ।

जगाद सकलं तेभ्यो वृत्तान्तं उर्षसंयुतः ॥ २५ ॥

देवास्तं नभ्य सर्वे ते धूम्रवर्णं समाययुः ।

मुनिभिः शस्त्रसंयुक्ताः स्तुत्वा तं ते जगुर्वयः ॥ २६ ॥

आज्ञां कुरु मडाभाग धूम्रवर्णं नमोऽस्तु ते ।

दैत्यैर्योद्धुं य देवेशांस्त्वदासांस्ते वशे स्थितान् ॥ २७ ॥

तेषां वचनमाकर्ण्य धूम्रवर्णः प्रतापवान् ।

उवाच तान् स्वभक्तांश्च भक्तेशो भक्तवत्सलः ॥ २८ ॥

धूम्रवर्ण उवाच ।

तिष्ठध्वं देवदेवेशाः पश्यध्वं कौतुकं मडत् ।

उनिष्यामि मडाद्वैत्यं मच्छानसपराङ्मुभम् ॥ २९ ॥

अवेमुक्त्वा गाणाधीशो भुभोय पाशमुल्बलाम् ।
 स्वशस्त्रं तत् समागत्यानन्तरुपं बभूव ७ ॥ ३० ॥
 यत्र तत्रासुरान् धृत्वा क्षणात् कण्ठे पपात तत् ।
 मृता दैत्याः पुरप्रान्तसंस्थाः पाशबलार्दिताः ॥ ३१ ॥
 ङाङाकारश्च सर्वत्र बभूव नगरे तदा ।
 दैत्या गत्वा मङादैत्यं कथयामासुरुल्बलाम् ॥ ३२ ॥
 किं स्थितोऽसि मङाराज मृता दैत्याः समन्ततः ।
 पाशैः सर्वत्र संस्थैश्च धूम्रवर्णस्य मानद ॥ ३३ ॥
 तेषां वयनमाकर्ष्य द्युभयुक्तो मङासुरः ।
 जगाद सचिवादींश्च वयनं भयसङ्कुलः ॥ ३४ ॥
 अलमुवाच ।
 अङो कालमुष्मा दैत्याः स्वप्नं सत्यं बभूव ७ ।
 किं भविष्यति दैत्येशा विपरीतं तु दृश्यते ॥ ३५ ॥
 षति तस्य वयः श्रुत्वा पुत्रौ तातं मङात्मनः ।
 उच्यतुस्तं भयोद्धिग्नं गर्वश्रेष्ठौ मङासुरौ ॥ ३६ ॥
 गर्वश्रेष्ठावूचतुः ।
 किं शोचसि मङाभाग भयं ते न भविष्यति ।
 मायायुक्तो धूम्रवर्णः किं करिष्यति तेऽप्रियम् ॥ ३७ ॥
 देङधारी समायातो देवपक्षपरायणः ।
 ङनिष्यावो न सन्देङः सदेवं पश्य पौरुषम् ॥ ३८ ॥
 अवेमुक्त्वा मङादैत्यं गर्वो गर्वसमन्वितः ।
 श्रेष्ठः प्रणम्य दैत्येन्द्रं ततो युद्धाय जग्मतुः ॥ ३९ ॥
 प्रधानाद्यैः समायुक्तौ शस्त्रवृष्टिं प्रयङ्कतुः ।
 पाशस्य तेजसा तत्र दङ्धास्ते तु समन्ततः ॥ ४० ॥
 ततो भययुताः सर्वे प्रधानाश्च बभूविरे ।
 पाशतेजःप्रदङ्धास्ते प्रपेलुः सर्वतोदिशम् ॥ ४१ ॥
 ततोऽतिक्रोधसंयुक्तौ स्वङ्गं गृह्य मङासुरौ ।
 पाशान् विच्छेत्तुमायातौ मङाबलपराङ्मौ ॥ ४२ ॥

तेजसा दग्धदेहौ तौ तथाऽपि भङ्गघारया ।
पाशं गृह्य यकर्तुं तौ समुद्युक्तौ भभूवतुः ॥ ४३ ॥
ततः पाशेन सम्बद्धौ रुद्धश्चासौ मडासुरौ ।
गतप्राणौ य सङ्ग्रामे भभूवतुर्मर्षयः ॥ ४४ ॥
ततो ङाढारवं कृत्वा दैत्याः सर्वे भयातुराः ।
प्रपेलुर्दशदिग्देशे गतमानाः सुविह्वलाः ॥ ४५ ॥
ततः केचित् समागम्यालङ्कारं ते वयः परम् ।
जगुः कूरं मृतौ पुत्रौ तव दैत्यपते मृधे ॥ ४६ ॥
तेषां वयनमाकर्ष्य मूर्च्छितः सडसाऽसुरः ।
सावधानः कृतः सर्वैः शुशोय भयसङ्कुलः ॥ ४७ ॥
धृत्वा धैर्यं ततः सोऽपि युद्धार्थं सङ्गतोऽभवत् ।
(Page पं. ८ अ. ६ पान १२)
मुमोयास्त्राणि सर्वाणि छेत्तुं पाशं मङ्गोज्ज्वलम् ॥ ४८ ॥
पाशस्य तेजसा तानि दग्धानि य समन्ततः ।
ततोऽतिभयसंयुक्तो विचारमकरोद् लुटि ॥ ४९ ॥
अमोघास्त्रमयं मे तु वरं निष्कलतायुतम् ।
यकार पाशश्चात्यन्तं चित्रं किं वा भविष्यति ॥ ५० ॥
पलायनपरः सर्वैः स्वगृहं दैत्यनायकः ।
आगत्य स्वगुरुं तत्र समानाध्याज्रवीद्भयः ॥ ५१ ॥
॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
अष्टमे भा३० धूम्रवर्णचरिते अडङ्कारपराजयो नाम पञ्चमोऽध्यायः ॥ ८.५

८.६ अडङ्कारासुरज्ञानोपदेशो नाम षष्ठोऽध्याय

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

श्रीशिव उवाच ।
शुक्लं प्रणम्य नीतिज्ञं भयसङ्कुलितोऽसुरः ।
अडङ्कारो जगदेदं वयनं स्वछितार्थकम् ॥ १ ॥
अडङ्कार उवाच ।

स्वामिन् मे वरदानं यन्निष्कलं प्रबलव तत् ।
 अभोघास्त्रमयं किं त्वं वद संशयकं नुद ॥ २ ॥
 धूम्रवर्णः समायातो देवपक्षप्रवर्धनः ।
 मायामयः कथं सोऽपि निष्कलं मां यकार उ ॥ ३ ॥
 शुक् उवाच ।
 अहं त्वं मूर्ध्निभावेन मन्यसे धूम्रवर्णकम् ।
 मायामयं विशेषेण न जानासि गजाननम् ॥ ४ ॥
 मायायुक्तविहीनत्वं तत्र नैव प्रवर्तते ।
 योगाकारं गणेशानं वदन्ते वेदवादिनः ॥ ५ ॥
 उनिष्यति समाङ्कुङ्कस्त्वामयं धूम्रवर्णकः ।
 अतस्तं त्वं गणेशानं शरणां याहि दैत्यप ॥ ६ ॥
 धूम्रेणावृतमेवं यद् दृश्यते न जनैर्यथा ।
 तथा वस्तु गणेशानं न जानन्ति शिवाद्यः ॥ ७ ॥
 वर्णा वेदस्वरूपाश्च धूम्रा जाता धवाऽऽबलुः ।
 अज्ञानत्वात्ततश्चायमव्यक्तो धूम्रवर्णकः ॥ ८ ॥
 सङ्गं ब्रह्म यत् प्रोक्तं स्वाधीनं ब्रह्मसु परम् ।
 तस्य किं वरदानस्योऽल्लङ्घनं दुर्घटं भवेत् ॥ ९ ॥
 स्वेच्छया वरदानं वै सङ्कलं निष्कलं भवेत् ।
 तदेव धूम्रवर्णोऽयं सङ्गो नेति वाचकः ॥ १० ॥
 अविनाशिपदं यस्य गजाभ्यं ब्रह्म कथ्यते ।
 तदेव मस्तकं तस्य गणेशस्य महात्मनः ॥ ११ ॥
 नाशरूपं जगत् सर्वं देहस्तस्य न संशयः ।
 धूम्रवर्णस्तयोर्योगे देहधारी बलव उ ॥ १२ ॥
 पञ्चयित्तमयी बुद्धिर्दक्षिणाङ्गे व्यवस्थिता ।
 चित्तब्रान्तिकरी सिद्धिर्वामाङ्गे राजते सदा ॥ १३ ॥
 तयोः स्वामी गणेशानो मायाभ्यां कीऽति प्रभुः ।
 तं गच्छ शरणां तात तदा सौम्यमवाप्स्यसि ॥ १४ ॥
 स्वसंवेद्येन योगेन दर्शनं तस्य जायते ।

योगिनां गणनाथस्य तेन स्वानन्दपालकः ॥ १५ ॥

न ते यशो मळाराज भविष्यति कदाचन ।

सुरासुरमयो द्वुष्टिः शरणां तस्य गच्छतु ॥ १६ ॥

सुराः स्वर्गेषु तेनैव स्थापिता मानवा भुवि ।

(Page पं. ८ अ. ६ पान १३)

असुरा विवरेष्वेव त्रिविधं धर्मसंयुतम् ॥ १७ ॥

स्वस्वधर्मं परित्यज्य लोभयुक्ताः सुराऽसुराः ।

भवन्ति येत्तदाऽयं तु तेषां शास्ता भवत्यखी ॥ १८ ॥

देवैर्देव्या जिताः सर्वे पातालं गत्य मानद ।

तदा त्वां स विनिर्माय देवविघ्नपरोऽभवत् ॥ १९ ॥

त्वमपि धर्मलोपेन वार्शाम्रमपराऽभुवः ।

देवनाशार्थमत्यन्तमुद्युक्तोऽसि भलोत्तम ॥ २० ॥

अतस्त्वां हन्तुमेवं स समायातो गजाननः ।

स्वधर्मस्थस्य ते नाशं न कश्चिति विघ्नपः ॥ २१ ॥

त्रिविधं त्रिविधे भावे संस्थितं धर्मसंयुतम् ।

तदाऽयं बुद्धिनाथश्च बुद्धौ नित्यं स्थितो भवेत् ॥ २२ ॥

अतस्तस्य गणेशस्य शरणां गच्छ दैत्यप ।

ब्रह्माकारं य सर्वत्र सुरासुरप्रवर्तकम् ॥ २३ ॥

श्रीशिव उवाच ।

काव्यस्य वयनं श्रुत्वा उर्षयुक्तोऽलमादरात् ।

प्रणम्य तं पुनः प्राड संशयस्यापनुत्तये ॥ २४ ॥

अहमुवाच ।

शरणां धूम्रवर्णस्य गमिष्यामि त्वदाज्ञया ।

सुरासुरमयस्यैव तथाऽपि नुद संशयम् ॥ २५ ॥

सिद्धिबुद्धि समा माया विद्यते नैव निश्चितम् ।

प्रकृत्या संयुतो नित्यं गणेशानः प्रभेलति ॥ २६ ॥

सर्वपूज्यश्च सर्वादौ सम्मतो ब्रह्मनायकः ।

श्रीशब्देन समायुक्तः कथं श्रीर्भुष्यतां गता ॥ २७ ॥

सिद्धिं बुद्धिं परित्यज्य श्रियं चोद्धारकं तथा ।

विकल्पेन समागृह्य तिष्ठते गणनायकः ॥ २८ ॥

अन्ये सर्वे तथा विप्र प्रकृत्या श्रीस्वरूपया ।

युक्ता भवन्ति शास्त्रेषु किमिदं कौतुकं वद ॥ २९ ॥

अतः श्रीर्यत् समा देवी विद्यते नैव निश्चितम् ।

भाति सर्वत्र वेदेषु तथौद्गारात्मिका परा ॥ ३० ॥

शुक्ल उवाच ।

गकारः सिद्धिरुपश्च एकारो बुद्धिवाचकः ।

तयोः स्वामी गणेशानो योगाकारः प्रदृश्यते ॥ ३१ ॥

यथा मायायुतं ब्रह्म मायाया भिन्नकं न य ।

माया सैव सदा ब्रह्म ब्रह्म माया न संशयः ॥ ३२ ॥

तथा सिद्धिश्च बुद्धिश्च गणेशो दैत्यनायक ।

अेकरूपो न सन्देहो योगस्तेनायमुच्यते ॥ ३३ ॥

सिद्धिर्बुद्धिर्गणेशानो ज्ञानिनां त्रिविधं परम् ।

भाति योगमयं चापि विचारय विचक्षाण ॥ ३४ ॥

अतः सिद्धेश्च बुद्धेश्चोपासनं नात्र विद्यते ।

भिन्नं गणपतेस्तस्मात् त्रिविधं नास्ति निश्चितम् ॥ ३५ ॥

गणेशपूजनेनैव त्रिविधं पूजितं भवेत् ।

प्रकृतिः पुरुषाकारस्तत्र नैव प्रदृश्यते ॥ ३६ ॥

वामाङ्गं प्रकृत्याकारं दक्षिणाङ्गं य पुम्भयम् ।

सिद्धिं बुद्धिं विजानीहि तयोर्योगे गणेश्वरः ॥ ३७ ॥

सर्वेषां वामभागे य प्रकृतिः संस्थिताऽभवत् ।

गणेशस्थोभयाङ्गे तु प्रकृतिः परिकीर्तिता ॥ ३८ ॥

अेकरूपधरा माया सिद्धिबुद्धिमयी परा ।

भिन्नभोगार्थमानन्दात् सृष्टिं कर्तुं मनोदधे ॥ ३९ ॥

सिद्धेरङ्गात् समुत्पन्ना श्रीः सर्वशोभया युता ।

बुद्धेरङ्गात्तथौद्गारप्रकृतिः प्रबभूव ह ॥ ४० ॥

ताभ्यां तपः कृतं धोरं स्वस्वज्ञानप्रसिद्धये ।

यस्मै कस्मै नमो नित्यं मन्त्रं जप्त्वा स्वमूलकम् ॥ ४१ ॥

(Page पं. ८ अ. ६ पान १४)

ततस्तथोर्द्ध्वस्थं यद्ब्रह्म मायाप्रयालकम् ।

प्रसन्नं जातमत्यन्तं स्वरूपं स्वमदृश्यत् ॥ ४२ ॥

तत एकाक्षरं मन्त्रं गाणेशस्य मडात्मनः ।

दृष्ट्वा ताभ्यां लृष्टिस्थं स्वं तेजोरूपं सुभ्रप्रदम् ॥ ४३ ॥

ततस्तनैव मन्त्रेण तोषयामासतुः परम् ।

गाणेशं ते मडाभागे ख्यादिभाये तपोन्विते ॥ ४४ ॥

दिव्यवर्षसदस्रेण प्रसन्नो गाणनायकः ।

वरान् दातुं समायातः सिद्धिबुद्धिसमन्वितः ॥ ४५ ॥

नरकुञ्जररूपं तत् दृष्ट्वा विस्मितमानसे ।

भाये बभूवतुस्तत्र विचारं यङ्क्तुर्लृष्टि ॥ ४६ ॥

गाणेशकृपया सद्यो ज्ञातं जातं मडाद्भुतम् ।

तपसोऽप्रभावेण ज्ञातं ताभ्यां रडस्यकम् ॥ ४७ ॥

सिद्धिबुद्धियुतं तं ते वीक्ष्य योत्थाय सत्वरम् ।

प्रणोमतुर्गाणेशानं पूज्य स्तोत्रं प्रयङ्क्तुः ॥ ४८ ॥

श्र्योङ्कारावूचतुः ।

नमस्ते गाणनाथाय सर्वसिद्धिप्रदायक ।

सिद्धिबुद्धियुतायैव गाणानां पतये नमः ॥ ४९ ॥

स्वानन्दपतये तुभ्यं कर्तृणां कर्तृरूपिणे ।

अनाथाय सनाथानां नमो नाथाय ते नमः ॥ ५० ॥

परेशाय परेषां य पालकाय परात्मने ।

आत्मनाममृतायैव विद्मेशाय नमो नमः ॥ ५१ ॥

लम्बोदराय देवाय देवदेवेशरूपिणे ।

देवेभ्यो देवतां दात्रे गजाननाय ते नमः ॥ ५२ ॥

ज्येष्ठराजाय सर्वेषामादिपूज्याय द्रुण्डये ।

अनामनाय नित्याय सर्वेशाय नमो नमः ॥ ५३ ॥

ब्रह्मभ्यो ब्रह्मदात्रे ते ब्रह्मणे ब्रह्मरूपिणे ।

ब्रह्मणस्पतये तुभ्यं पूर्णयोगाय ते नमः ॥ ५४ ॥

योगशान्तिमयायैव चिन्तामणिस्वरूपिणे ।

अनन्तायाद्विदुपाय यान्तःस्थाय नमो नमः ॥ ५५ ॥

किं स्तुवस्त्वां गाणाधीश योगशान्तिधरं परम् ।

यत्र वेदाद्यः शान्तिं प्राप्ता योगपरायणाः ॥ ५६ ॥

मनोवाणीमयो नैव मनोवाणीविवर्जितः ।

नैव त्वं ते नमो नाथ प्रसन्नो भव सर्वदा ॥ ५७ ॥

अेवमुक्त्वा गाणाधीशं प्रणोमतुर्भडासुर ।

श्रौङ्गारौ तौ समुत्थाप्य जगाद गाणनायकः ॥ ५८ ॥

श्रीगणेश उवाच ।

वरान् ब्रूतं मडाभागे मडामाये वृदीप्सितान् ।

दास्यामि तपसा तुष्टः स्तोत्रेणालं विशेषतः ॥ ५९ ॥

स्तोत्रं भवत्कृतं मे वै सर्वसिद्धिप्रदायकम् ।

पठते शृण्वते नित्यं प्रभवेद्भुक्तिमुक्तिदम् ॥ ६० ॥

ब्रह्मभूयकरं पूर्णं श्रौङ्गारयशसान्वितम् ।

मम प्रियकरं पूर्णं भक्तिवर्धनकं भवेत् ॥ ६१ ॥

गणेशवचनं श्रुत्वोचतुःश्रौङ्गारकौ परम् ।

गणेशभक्तिसंयुक्तो भक्तेशं भक्तवत्सलम् ॥ ६२ ॥

श्रौङ्गारावूचतुः ।

त्वयि भक्तिं स्थिरं देहि योगशान्तिप्रदायिकाम् ।

सङ्कल्पसिद्धिसामर्थ्यं दास्यं ते पादपद्मयोः ॥ ६३ ॥

यथा सिद्धिश्च बुद्धिश्च त्वया सम्मानिते प्रभो ।

तथाऽऽवां ते प्रिये नाथ कुरुष्व गाणनायक ॥ ६४ ॥

अस्मदीयं वशे सर्वं जगद्ब्रह्म कुरु प्रभो ।

आवाभ्यां मोहितं सर्वं भवतु त्वत्प्रसादतः ॥ ६५ ॥

त्वदीयभजनेनैव मोडो ङ्यस्मत्कृतः परः ।

नाशं यातु सदा देव नान्यथा योगकारिभिः ॥ ६६ ॥

शिवविषणुमुष्मा देवा मोडयुक्ता भवन्तु च ।

अस्मदर्थं सदा भ्रान्ता यत्नयुक्ता भवन्तु वै ॥ ६७ ॥

(Page पं. ८ अ. ६ पान १५)

श्रीगणेश उवाच ।

भवतीभ्यां वृताः सर्वे वराः सुदुर्लभाः पराः ।

दत्ता मया विशेषेण मोक्षयेतमिदं जगत् ॥ ६८ ॥

मायाभ्यां सिद्धिबुद्धिभ्यां रचितं विविधं जगत् ।

ब्रह्म नानाविधं देव्यौ तत्राऽलं बिम्बितोऽभवम् ॥ ६९ ॥

बिम्बं मे मोक्षयुक्तं तत्रानाभावापरायणम् ।

मम भक्तिस्वभावेन मोक्षीनं भवेत् सदा ॥ ७० ॥

मम बिम्बस्य भार्ये तु संशयो न भविष्यथः ।

तेन युक्ते मडामाये बन्धमोक्षौ कश्चिद्यथः ॥ ७१ ॥

सिद्धिबुद्धियुतोऽलं तु ब्रह्मभूतः सनातनः ।

न तत्र योग्यता देव्यौ भवत्योर्भोक्षनात्मनोः ॥ ७२ ॥

अवमुक्त्वा गणेशीशोऽतर्धानं वै यकार ल ।

माये तं मनसा ध्यात्वा संस्थिते तत्र दैत्यप ॥ ७३ ॥

ततो गणेशबिम्बं यत् पतितं तत्तथोर्लृष्टि ।

तेन युक्ते यतुर्धेदं यङ्कतुर्भेदनात्मके ॥ ७४ ॥

बाह्यसौभ्यकरी माया यतुर्णां जगतां किल ।

ब्रह्मणां देवतृपा य श्रीः सर्वत्र प्रकीर्तिता ॥ ७५ ॥

यतुर्णां जगतां तद्ब्रह्मणां ज्ञानरूपिणी ।

ओङ्कारात्मकतृपा सा माया सर्वत्र संस्थिता ॥ ७६ ॥

ताभ्यां युक्तो गणेशानः कीडते विविधे रतः ।

मोक्षयुक्तविहीनत्वान्नाभेदपरायणः ॥ ७७ ॥

अतः सर्वेषु श्रुवेषु मोक्षितेषु मडासुर ।

मोक्षीनात्मभावेषु श्र्यौङ्कारौ त्वादिसम्मतौ ॥ ७८ ॥

आदौ प्रकृतिमुख्यार्य पश्चात् पुरुष उच्यते ।

कृतं विघ्नेश्वरेणैतत् जानीहि दैत्यनायक ॥ ७९ ॥

कुत्र श्रीशब्दयुक्तश्च गणेशः पठ्यते बुधैः ।

तत्रोद्धारसमायुक्तो मायाभ्यां जेलनात् परः ॥ ८० ॥

वामाङ्गे श्रीर्धृता तेन दक्षिणाङ्गे मडासुर ।

ओद्धारो गणनाथस्य बिम्बेन ब्रह्मरूपिणा ॥ ८१ ॥

बिम्बं सर्वत्र भावेषु तदाकारं बलूव उ ।

अतः शिवाद्यः सर्वे जाताः श्र्योद्धारसंयुताः ॥ ८२ ॥

शुवा श्र्योद्धारसंयुक्ताः पठ्यन्ते वेदवादिभिः ।

आदिभाये समाप्याते बिम्बाधारे विचारय ॥ ८३ ॥

अतः श्र्योद्धारमोडं त्वं त्यक्त्वा विघ्नेश्वरं भज ।

सिद्धिबुद्धियुतं तात तेन सौप्यमवाप्स्यसि ॥ ८४ ॥

इति ते कथितं सर्वं धूम्रवर्णस्य चेष्टितम् ।

गच्छतं शरणं दैत्य शान्तिदं भुक्तिमुक्तिदम् ॥ ८५ ॥

भिन्नभावकरे भाये श्र्योद्धारौ परिकीर्तितौ ।

ब्रह्मभूयमयी प्रोक्ता सिद्धिर्बुद्धिर्वियक्षाण ॥ ८६ ॥

येतत्ते कथितं सर्वं रडस्यं सर्वसम्मतम् ।

वेदगुह्यमडद्धार गच्छ तं सर्वसिद्धये ॥ ८७ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

अष्टमे भाऽे धूम्रवर्णयिरिते अडद्धारसुरज्ञानोपदेशो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ८.६

(Page पं. ८ अ. ७ पान १६)

८.७ अडद्धारशान्तिरूपवर्णनं नाम सप्तमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

शिव उवाच ।

शुक्रस्य वचनं श्रुत्वाऽडद्धारस्तं प्रणम्य च ।

जगाद ज्ञानसंयुक्तः कृताञ्जलिः प्रतापवान् ॥ १ ॥

अडमुवाच ।

त्वयाऽडं बोधितो नाथाऽतो गच्छामि गजाननम् ।

सुरासुरमयं ब्रह्म सर्वशान्तिप्रदायकम् ॥ २ ॥

येवमुक्त्वा स शुक्रेण संयुतः परमार्थवित् ।

श्र्योङ्काराभ्यां मनः कृष्य योगेशं शरणां ययौ ॥ ३ ॥

पुरप्रान्ते मडापाशं दृष्ट्वा नम्य कृताञ्जलिः ।
तुष्टाव शस्त्रराजं स गणेशालङ्कृतैर्धरः ॥ ४ ॥

अलमुवाच ।

पाशाय शस्त्रराजाय नमस्ते बन्धरूपिणे ।
मोक्षरूपाय वै तुभ्यं गणेशकरभूषण ॥ ५ ॥

मोडो मायामयः प्रोक्तो बन्धदः सर्वजन्तवे ।
गणेशज्ञानयुक्तश्चेद् बन्धलीनो नरो भवेत् ॥ ६ ॥

तदेव बन्धरूपाण्यं शस्त्रं तस्य मडात्मनः ।
त्वमेव पाशरूपं वै बन्धमोक्षकरं मडत् ॥ ७ ॥

ये त्वां शरणापन्नस्तेषां ते बन्धजं भयम् ।
नास्ति शस्त्रं य मां पाडि शरणागतमादरात् ॥ ८ ॥

नमस्ते तेजसां नाथ दुष्टनाशकराय ते ।
पाशाय परमास्त्राय शस्त्राणां ब्रह्मणो नमः ॥ ९ ॥

अेवं स्तुत्वा मडापाशं प्रणनाम कृताञ्जलिः ।
अलङ्कारश्च तं त्यज्वा पाशो विघ्नेश्वरं ययौ ॥ १० ॥

धृष्टं स्तोत्रं पठेद्यस्तु तस्य बन्धो विनश्यति ।
मायापाशमयः साक्षाद्गणेशे स लभेद्भक्तिम् ॥ ११ ॥

गतं पाशं विलोक्यैवालङ्कारो गुरुराण युतः ।
धूम्रवर्णं जगामाऽसौ तं दृष्ट्वा प्रणनाम ७ ॥ १२ ॥

पुनरुत्थाय विघ्नेशं पूजयामास भक्तितः ।
पुनः प्रणम्य सर्वेशं तुष्टाव स कृताञ्जलिः ॥ १३ ॥

अलमुवाच ।

धूम्रवर्णाय वै तुभ्यं गणेशाय परात्मने ।
अव्यक्तायाद्विभीजाय परेशाय नमो नमः ॥ १४ ॥

लम्बोदराय देवाय दैत्यनाथाय ते नमः ।
उरम्बाय मडेशानां पालकाय नमो नमः ॥ १५ ॥

कर्मणो कर्मरूपाय नानाकर्मप्रचारिणे ।

ज्ञानाय ज्ञानदात्रे ते ज्ञानज्ञानाय वै नमः ॥ १६ ॥

चराय चररुपाय जड्गमस्थाय ते नमः ।

स्थावराय सदा तद्रूपाय तद्रूपधारिणे ॥ १७ ॥

स्थावरजड्गमाभ्यां च डीनाय ते नमो नमः ।

योगाय योगनाथाय योगिने योगदायिने ॥ १८ ॥

योगेभ्यो योगदात्रे ते नमश्चिन्तामणे नमः ।

शान्ताय शान्तचित्तैस्तु प्राच्याय शान्तमूर्तये ॥ १९ ॥

ब्रह्मणां पतये तुभ्यं ब्रह्मणे सिद्धिबुद्धिद ।

सिद्धिनाथाय बुद्धीश तयोर्योगाय ते नमः ॥ २० ॥

मूषकोपरि संस्थाय मूषकध्वजधारिणे ।

यतुर्भुजाय स्वानन्दपतये ते नमो नमः ॥ २१ ॥

किं स्तौमि त्वां गणाधीश धूम्रवर्णस्वरुपिणम् ।

अव्यक्तं वेदवादेषु कथितं सततं प्रभो ॥ २२ ॥

स्वरुपं ते कथयितुं वेदा धूम्रायिता बभूवुः ।

योगशान्तिधरास्ते कथयितुं ध्रुवमक्षमाः ॥ २३ ॥

अतस्त्वां धूम्रवर्णाभ्यं वदन्ते वेदवादिनः ।

पश्यामि तं धूम्रवर्णमेवाऽहं योगिदुर्लभम् ॥ २४ ॥

धन्योऽहं सकुलो नाथ त्वदङ्घ्रियुगदर्शनात् ।

अवेवमुक्त्वा ननर्ताऽसौ भक्तियुक्तो मडासुरः ॥ २५ ॥

निमग्नं तं भक्तिरसे दृष्ट्वा देवो गजाननः ।

(Page भं. ८ अ. ७ पान १७)

जगाद तं मडाभागं प्रेमयुक्तं प्रसस्वजे ॥ २६ ॥

धूम्रवर्ण उवाच ।

वरान् वृणु मडाभाग दास्यामि स्तोत्रतोषितः ।

अहङ्कार न सन्देहो न भयं ते भविष्यति ॥ २७ ॥

त्वया कृतमिदं स्तोत्रं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ।

मम भक्तिप्रदं शैव भविष्यति न संशयः ॥ २८ ॥

शृणुयाधः पठेदतस्तस्याहङ्कारजं भयम् ।

न भविष्यति दैत्येश भुक्तिमुक्तिप्रदं भवेत् ॥ २९ ॥

यद्यद्विच्छति तत्तस्य दास्यामि स्तोत्रपाठतः ।

मम प्रियो भवेत् सोऽपि सदा मोडविवर्जितः ॥ ३० ॥

अेवं गणेशवाक्यं स श्रुत्वा तं ङ्यभ्रवीदडम् ।

प्रणिपत्य मडात्मानं धूम्रवर्णं मडासुरः ॥ ३१ ॥

अडमुवाच ।

यदि मे वरदोऽसि त्वं धूम्रवर्ण गजानन ।

तदा ते पादपद्मे वै भक्तिं देहि परां विभो ॥ ३२ ॥

गाणपत्यं कुरुष्व त्वं मां गणेशपरायणम् ।

गाणपत्यप्रियं तात सदा सद्भावभाविकम् ॥ ३३ ॥

स्थानं देहि तथा वृत्तिं योगक्षेमकरीं पराम् ।

तत्रस्थस्त्वां भविष्यामि दासोऽहं ते गजानन ॥ ३४ ॥

नान्यं याचे कदा नाथ श्रयोद्गारामोडमोडितम् ।

सिद्धिबुद्धियुतं त्वाहं भजिष्यामि विशेषतः ॥ ३५ ॥

भोषितो गुरुणाऽत्यन्तं तस्य वाक्यपरायणः ।

योगशान्तिमयं रूपं भजिष्यामि मडोदर ॥ ३६ ॥

धूम्रवर्ण उवाच ।

मयि भक्तिर्दृढा तेऽस्तु मयि दास्यपरायणः ।

गाणपत्यप्रियो भूत्वा चरिष्यसि न संशयः ॥ ३७ ॥

यत्रादौ मे मडादैत्य पूजनं नैव विद्यते ।

तत्र कर्मसु ते स्थानं भुङ्क्ष्व कर्मफलं मडत् ॥ ३८ ॥

कार्यादौ स्मरणं मे न तत्र त्वं सुस्थिरो भव ।

आसुरेण स्वभावेन लंशयस्व निरन्तरम् ॥ ३९ ॥

स्वपुरे गच्छ दैत्येन्द्र मद्भक्तान् रक्ष सर्वदा ।

मदङ्कृतिसंयुक्तान् कुरु त्वं नित्यमादरात् ॥ ४० ॥

यत्र मे स्मरणं यादौ पूजनं सर्वकर्मसु ।

तत्र साधुस्वभावेन वर्तस्व तदङ्कृतिः ॥ ४१ ॥

गणेशभक्तिसंयुक्तो मदीयाडङ्कृतेर्धरः ।

ભવિષ્યસિ ન સન્દેહો ગચ્છ ગચ્છ મદાણ્યા ॥ ૪૨ ॥

શ્રીશિવ ઉવાચ ।

એવમુક્ત્વા ગણાધીશસ્તમહં વિરરામ હૈ ।

પ્રણમ્ય તમહઙ્કારઃ યયૌ સ્વનગરં મુદા ॥ ૪૩ ॥

તાદૃશં તં પરિણાય દૈત્યેશા દુઃખસંયુતાઃ ।

ત્યક્ત્વા પાતાલગાઃ સર્વે ભભૂવુર્ભયવિહ્વાલાઃ ॥ ૪૪ ॥

સ એવ સુખસંયુક્તોડભજત્તં ગણનાયકમ્ ।

અનન્યમનસા ધ્યાત્વા ધૂમ્રવર્ણધરં પરમ્ ॥ ૪૫ ॥

યથા જગાદ વિદ્વેશસ્તથા ચકાર ભાવતઃ ।

અહઙ્કારાસુરશ્રૈવ શાન્તરૂપો ભભૂવ હ ॥ ૪૬ ॥

॥ ઠં તત્સદિતિ શ્રીમદાન્ત્યે પુરાણોપનિષદિ શ્રીમન્મૌદ્રલે મહાપુરાણે

અષ્ટમે ખાણે ધૂમ્રવર્ણચરિતે અહઙ્કારશાન્તિરૂપવર્ણનં નામ સપ્તમોડધ્યાયઃ ॥ ૮.૭

(Page પં. ૮ અ. ૮ પાન ૧૮)

૮.૮ ધૂમ્રવર્ણવતારસમાપ્તિર્નામ અષ્ટમોડધ્યાયઃ

॥ શ્રીગણેશાય નમઃ ॥

શિવ ઉવાચ ।

શાન્તિરૂપધરં પૂર્ણ ગાણેશાહઙ્કૃતિસ્થિતમ્ ।

અહં દૃષ્ટ્વા સુરા વિપ્રા વિસ્મિતા અભવન્ દ્વિજાઃ ॥ ૧ ॥

તતસ્તે ધૂમ્રવર્ણ વૈ પુપૂજુર્ભક્તિસંયુતાઃ ।

પુનઃ પ્રણમ્ય તં સર્વે તુષ્ટુવુઃ કરસમ્પુટાઃ ॥ ૨ ॥

દૈવર્ષય ઊચુઃ ।

અજાયાથ સર્વાદિપૂજયાય નિત્યં નિરાલમ્બનેતિ સ્વરૂપાય દુણ્ડે ।

સદાડ્યક્તરૂપાય સર્વાન્તગાય નમો ધૂમ્રવર્ણાય સર્વેશ્વરાય ॥ ૩ ॥

સદા મોહહીનાય મોહપ્રદાય જનેભ્યઃ પ્રભો મોહહન્ત્રે નિજાનામ્ ।

મહાનન્દ્રૈવિધ્યભાવૈઃ પરેશ નમો ધૂમ્રવર્ણાય સર્વેશ્વરાય ॥ ૪ ॥

નમઃ સિદ્ધિબુદ્ધિપ્રદાત્રે ગણેશ પુરે વાસકારિન્ સ્વસંવેદનામ્નિ ।

અનાથાય નાથાય સર્વેશ્વરાણાં નમો ધૂમ્રવર્ણાય સર્વેશ્વરાય ॥ ૫ ॥

सदा स्वेच्छया भेदकाराय तुभ्यं सगौणाय नैर्गुण्यभावाय ब्रह्मन् ।
महाऽऽधुष्यजायाऽथ छेरम्भकाय नमो धूम्रवर्णाय सर्वेश्वराय ॥ ६ ॥

गणकारतुण्डाय लम्बोदराय त्रिनेत्राय शूर्पश्रुतिक्षोभकारिन् ।
मदासक्तयोगीन्द्रं भृङ्गात्मकानां नमो धूम्रवर्णाय सर्वेश्वराय ॥ ७ ॥

यतुर्भाडवे चैकदन्ताय तुभ्यं विशित्रैरनर्घैस्तु सम्भूषिताय ।
अलङ्कारकैर्वदेषा पात्रे नमो धूम्रवर्णाय सर्वेश्वराय ॥ ८ ॥

त्वया सृष्टमाद्यं समं सर्वभावयुतं मोडदं मायिनां नन्दनाद्धै ।
तदाकाररूपेण तत्स्थाय भूम्ने नमो धूम्रवर्णाय सर्वेश्वराय ॥ ९ ॥

त्वया प्रेरितेनाथ तेनाऽपि सृष्टं सदात्मस्वरूपं परं श्रुवनं यत् ।
अभेदात्मकं तत्र संस्थाय तुभ्यं नमो धूम्रवर्णाय सर्वेश्वराय ॥ १० ॥

ततस्तेन सृष्टं सदा भेदकानां निजं दैवतं ब्रह्मभावेन तत्स्थम् ।
तदाकाररूपेण तत्स्थाय ब्रह्मन् नमो धूम्रवर्णाय सर्वेश्वराय ॥ ११ ॥

असद्भावयुक्तेन सृष्टं विदेहं परं ब्रह्म साङ्ख्यात्मकं मूलभीजम् ।
त्वया प्रेरितेनात्र वासप्रदायिन्नमो धूम्रवर्णाय सर्वेश्वराय ॥ १२ ॥

स्वतोत्थानरूपं विदेहेन सृष्टं त्वदीयप्रबोधेन विद्वेश्वराय ।
तदाकाररूपाय तत्रस्थकाय नमो धूम्रवर्णाय सर्वेश्वराय ॥ १३ ॥

ततस्तेन ते सत्तया सृष्टमाद्यं सदैकस्वरूपं परं सोऽहमेवम् ।
तथा त्वं य तत्रैव संस्थः परात्मन् नमो धूम्रवर्णाय सर्वेश्वराय ॥ १४ ॥

त्वया प्रेरितेनाथ तेनैव सृष्टं यतुर्णां प्रमूलं मडद्धिन्दुरूपम् ।
सदा साऽहजेनैव योगेन तत्स्थो नमो धूम्रवर्णाय सर्वेश्वराय ॥ १५ ॥

ततो नादरूपं समं यत्सुषुप्तं परं सूक्ष्मरूपं ततः स्थूलभावम् ।
यतुर्धा शरीरं विनिर्माय जेलिन्नमो धूम्रवर्णाय सर्वेश्वराय ॥ १६ ॥

नमो विश्वरूपाय सर्वाकराय ह्यनन्ताननाद्यैः सुखिहाय तुभ्यम् ।
यत्रैः स्थावरैर्भोगभोगिन्नमस्ते नमो धूम्रवर्णाय सर्वेश्वराय ॥ १७ ॥

यरायाऽथ ते स्थावरायैव तुभ्यं नमो सृष्टिकर्त्रे सुपात्रे उराय ।
प्रकाशाय सूर्याय देवीमयाय नमो धूम्रवर्णाय सर्वेश्वराय ॥ १८ ॥

(Page पं. ८ अ. ८ पान १८)

नमो देवयक्षाय साध्याय तुभ्यं नरायाऽथ देवेन्द्र देवात्मकाय ।

द्विगीशाय वृक्षाद्विभीजात्मकाय नमो धूम्रवर्णाय सर्वेश्वराय ॥ १८ ॥

नमः सर्परुपाय दैत्यात्मकाय समुद्रादिनानाप्रभेदस्थमूर्ते ।

अनन्तैः स्वरूपैः सदा क्रीडसि त्वं नमो धूम्रवर्णाय सर्वेश्वराय ॥ २० ॥

तथापि त्वमेवं तदाकारहीनः सदा साङ्गैर्नैव योगेन योगिन् ।

स्वसत्तात्मकायैव तुभ्यं नमस्ते नमो धूम्रवर्णाय सर्वेश्वराय ॥ २१ ॥

अतो वेदवादा विशेषेण धूम्रा भवन्ति ङ्यङो वर्णितुं ते स्वरूपम् ।

बुधैः कथ्यसे धूम्रवर्णस्ततस्त्वं नमो धूम्रवर्णाय सर्वेश्वराय ॥ २२ ॥

सुशान्तिं गता वेदयोगीन्द्रमुष्यास्त्वयि ब्रह्मनाथे सदा धूम्रवर्णे ।

वयं किं स्तुवीमोऽल्पबोधा नमस्ते नमो धूम्रवर्णाय सर्वेश्वराय ॥ २३ ॥

श्रीशिव उवाच ।

अेवं स्तुत्वा गणेशानं प्रणोमुरभरर्षयः ।

तानुवाच मलाभागान् धूम्रवर्णः प्रतापवान् ॥ २४ ॥

धूम्रवर्ण उवाच ।

वरान् ब्रूत मलाभागा दास्यामि स्तोत्रतोषितः ।

देवर्षयो हृदि स्थान् वः सुदुर्लभतरानपि ॥ २५ ॥

स्तोत्रं भवत् कृतं मे तु भविष्यति सुसिद्धिदम् ।

ब्रह्मभूयकरं विप्रा भविष्यति न संशयः ॥ २६ ॥

पुत्रपौत्रकलत्रादि सौभ्यदं धनधान्यदम् ।

आयुरारोग्यकैश्वर्यदायकं प्रभविष्यति ॥ २७ ॥

पठते शृण्वते देवा नानाभावप्रपूरकम् ।

धर्मार्थकाममोक्षाणां दायकं भजतामिदम् ॥ २८ ॥

मारणोऽभ्याटनादीनि ङ्येकविंशतिपाठतः ।

ऐकविंशतिभिर्नित्यं दिवसैः प्रभवन्ति हि ॥ २९ ॥

परकृत्यादिकं सर्वं नाशमेति न संशयः ।

अनेन स्तोत्रमुष्येन स्तुवतः सर्वदा द्विजाः ॥ ३० ॥

यं यं चिन्तयते कामं तं तं दास्यामि सर्वदा ।

स्तुतोऽनेन मलादेवाः स्तोत्रेण तुष्टिमागतः ॥ ३१ ॥

श्रीशिव उवाच ।

देवर्षयो धूम्रवर्णवयः श्रुत्वा प्राणम्य तम् ।
 प्रलृष्टमनसो देवं सर्वसिद्धिकरं जगुः ॥ ३२ ॥
 देवर्षय ऋषुः ।
 धूम्रवर्ण त्वया नाथ कृतः शान्तिधरः सदा ।
 अहं तेन वयं सर्वे वरयुक्ताः कृताः किल ॥ ३३ ॥
 अलङ्कारे प्रशान्ते तु स्वाधिकारे वसामहे ।
 वर्णाश्रमयुता लोका भविष्यन्ति द्विजादयः ॥ ३४ ॥
 वृषुमः किं गणाधीश देहि भक्तिं त्वदीयिकाम् ।
 अलङ्कारभयर्षी वै तथा तुष्टा वयं प्रभो ॥ ३५ ॥
 तथेति तानुवायासौ धूम्रवर्णो गणेश्वराः ।
 अन्तर्दधे भवन् देवा मुनयस्तं नतास्ततः ॥ ३६ ॥
 स्थापयामासुरानन्दात् धूम्रवर्णो दिगन्तगे ।
 क्षेत्रे तत्र गणेशानं पूजयामासुरादरात् ॥ ३७ ॥
 स्वे स्वे पदे य ते जग्मुस्ततो ऽर्षसमन्विताः ।
 सुप्तिनः स्वस्वकार्येषु वर्तते गणपे रताः ॥ ३८ ॥
 अतद्गः कथितं चित्रं चरित्रं सर्वसिद्धिदम् ।
 अलङ्कारभयर्षं य पठतां शृण्वतां भवेत् ॥ ३९ ॥
 अवेवं नानावतारान् स धूम्रवर्णः प्रतापवान् ।
 धृत्वा यकार विश्वं तु निर्विघ्नं भक्तिभावितः ॥ ४० ॥

(Page पं. ८ अ. ९ पान २०)

धूम्रवर्णवताराश्चानन्तास्तेषां चरित्रकम् ।
 कथितुं नैव शक्यं तत् कदा भवति केनचित् ॥ ४१ ॥
 अतः सङ्क्षेपतः प्रोक्तं मुप्यावतारयेष्टितम् ।
 सनकाद्या गणेशानं भजध्वं भावसंयुताः ॥ ४२ ॥
 तेनालङ्कारनिर्मुक्ता भविष्यथ न संशयः ।
 योगीन्द्र योगिवन्धाश्च शान्तिदाः शान्तयेतसे ॥ ४३ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
 अष्टमे भा०ऽऽः धूम्रवर्णचरिते धूम्रवर्णवतारसमामिर्नाम अष्टमोऽध्यायः ॥ ८८

८.८ धूम्रमलिमावर्णनं नाम नवमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

सनकाद्या ऋषिः ।

कुरुक्षेत्रं महादेव धूम्रवर्णस्य सर्वदम् ।

माडात्म्यं क्षेत्रमुप्यस्य वद सन्तोषदायकम् ॥ १ ॥

श्रीशिव उवाच ।

शैशान्ये ङिमवत्प्रान्ते धूम्रवर्णस्य क्षेत्रकम् ।

विष्यातं तस्य माडात्म्यं वर्णितुं कः क्षमो भवेत् ॥ २ ॥

सङ्क्षेपेण वदित्स्यामि प्रणाम्य गणनायकम् ।

माडात्म्यं क्षेत्रमुप्यस्य शृणुध्वं त्वेकयेतसः ॥ ३ ॥

द्वेषिभिः प्रदर्शेण स्थापितो धूम्रवर्णकः ।

शुण्डादाण्डमुष्णः श्रीमांश्चतुर्बाहुप्रधारकः ॥ ४ ॥

त्रिनेत्र ऐकदन्तश्च परश्चादिसमन्वितः ।

अडङ्गारो गणेशानं भजते तत्र नित्यशः ॥ ५ ॥

वामे सिद्धिर्दक्षिणाङ्गे बुद्धिः सर्वप्रियङ्गुरी ।

पुरतो मूषकस्तस्य धूम्रवर्णस्य शोभनः ॥ ६ ॥

दशयोजनविस्तारः क्षेत्रस्य गणपस्य य ।

यतुरस्त्रं य तत् क्षेत्रं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ ७ ॥

पुरतो धूम्रवर्णस्य भक्ता मुद्रलमुप्यकाः ।

शुकाद्यास्तं भजन्ते ते स्तुवन्ति स्म महर्षयः ॥ ८ ॥

पृष्ठतः पार्श्वदास्तस्य प्रमोदामोदकादयः ।

आत्तशस्त्रा महाभागाः सेवन्ते धूम्रवर्णकम् ॥ ९ ॥

वामाङ्गे तीर्थमुप्यानि प्रयागादीनि मानदाः ।

क्षेत्राणि काशीमुप्यानि भजन्ते धूम्रवर्णकम् ॥ १० ॥

दक्षिणाङ्गेऽमरेशानाः शम्भुविष्णुमुष्णाः सदा ।

सगणाः सपरीवारा भजन्ते गणनायकम् ॥ ११ ॥

शेषाद्या नागराजश्च पर्वता ङैममुप्यकाः ।

गन्धर्वाश्चारणाः सिद्धा वसवो मनवस्तथा ॥ १२ ॥

आदित्या रुद्रकाद्याश्च विधाधराप्सरारदयः ।

वसन्ति तत्र क्षेत्रे ते भजन्ते द्विरदाननम् ॥ १३ ॥

यद्यश्छेष्ठतमं लोके तत्तत्रैव संस्थितम् ।

सेवार्थं धूम्रवर्णस्य भाक्तिभावसमन्वितम् ॥ १४ ॥

तेषां स्थानादिकं विप्राः कथितुं नैव शक्यते ।

अपारत्वात्ततः सङ्क्षेपतः प्रोक्तं मया परम् ॥ १५ ॥

तत्र तीर्थं मडासिद्धिदायकं वर्तते परम् ।

धूम्रवर्णस्य तत्रैव स्नानं करोति विघ्नपः ॥ १६ ॥

तत्र स्नानेन सद्यश्च वाञ्छितं लभते नरः ।

अन्ते मोक्षं न सन्देहो यत्र कुत्र मृतोऽपि येत् ॥ १७ ॥

(Page पं. ८ अ. ८ पान २१)

तत्र विष्णुमुष्मा देवाः कश्यपाद्या मर्षयः ।

नित्यं स्नानं प्रकुर्वन्ति प्रलृष्टेनान्तरात्मना ॥ १८ ॥

अन्यक्षेत्रस्थनागाद्यास्तत्र स्नानं प्रकुर्वते ।

जनाः क्षेत्रनिवासार्थं स्थितास्तेऽपि मुद्यान्विताः ॥ १९ ॥

शिवविष्णुमुष्मानां य तत्र तीर्थानि मानदाः ।

स्थितानि स्नानमात्रेण तेषां पदप्रदानि य ॥ २० ॥

तत्र दर्शनमात्रेण धूम्रवर्णस्य वै सकृत् ।

ऽप्सितं लभते सद्यो मानवो पुण्यवान् भवेत् ॥ २१ ॥

यात्रामात्रेण तत्रैव धर्मार्थकाममोक्षकम् ।

लभते ऐक्यारेण यत्र कुत्र गतोऽपि येत् ॥ २२ ॥

भाद्रशुक्लयतुर्थ्यां स स्थापितो धूम्रवर्णकः ।

द्वैर्षिभिश्च मध्याह्ने सा तिथिः परमा मता ॥ २३ ॥

वार्षिकः सुमण्डोत्साहस्तत्रैव क्रियते जनैः ।

भाद्रशुक्लयतुर्थ्यां तु यात्रां कुर्वन्ति मानवाः ॥ २४ ॥

परस्परं प्रलृष्टास्ते बोधयन्ति गजाननम् ।

सरोमाञ्छा भवन्त्येव शङ्कराद्या मर्षयः ॥ २५ ॥

गाणेशा भावसंयुक्ता यात्रार्थं लर्षसंयुताः ।
तत्र गच्छन्ति यान्ये ये वैषण्वाद्याः प्रदर्षिताः ॥ २६ ॥

कृत्वा यात्रां पुनः सर्वे स्वस्वस्थानगता मुदा ।
स्मरन्ति धूम्रवर्णं तं भक्तिभावसमन्विताः ॥ २७ ॥

अन्ते स्वानन्दगाः सर्वे भवन्ते नात्र संशयः ।
शैवाद्याः कममार्गेषु स्वानन्दस्था भवन्ति तु ॥ २८ ॥

क्षेत्रे मरुततो विप्राः स्वानन्दो लभ्यते जनैः ।
यत्र कुत्र स्थिताश्चैव गाणपा ब्रह्मरूपकाः ॥ २९ ॥

धूम्रवर्णस्य क्षेत्रस्य माडात्म्यं लेशतो मया ।
कथितुं विस्तरेणैवार्हति को नैव वर्णितुम् ॥ ३० ॥

गाणेशानि च क्षेत्राणि ब्रह्मभूतमयानि तु ।
यावन्ति ब्रह्मगोलेऽस्मिंस्तावन्ति मुनिसत्तमाः ॥ ३१ ॥

धर्मार्थकाममोक्षाणां क्षेत्राणि विविधानि च ।
यतुःपदमयान्येव ज्ञातव्यानि न संशयः ॥ ३२ ॥

पञ्चमं यत् पदं प्रोक्तं ब्रह्माकारं मदर्षिभिः ।
क्षेत्रं गाणपतेर्विप्रा यत्र तत्र स्थितं डिल ॥ ३३ ॥

एतं क्षेत्रस्य माडात्म्यं शृणुयाद्यो नरोत्तमः ।
श्रावयेत् प्रपठेद्भाऽपि स सर्वार्थमवाप्नुयात् ॥ ३४ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
अष्टमे भा३० धूम्रवर्णचरिते धूम्रमहिमावर्णनं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ८.९
(Page पं. ८ अ. १० पान २२)

८.१० शिवात्मकावतारचरितं नाम दशमोऽध्यायः

॥ श्रीगाणेशाय नमः ॥

सनकाद्या उच्युः ।
धूम्रवर्णवतारस्य भेदा नानाविधाः स्मृताः ।
वद तेषु विभो मुप्यांश्चरित्रसंयुतान् परान् ॥ १ ॥

धूम्रवर्णचरित्रं तु श्रुत्वा यामो न तृप्तिकाम् ।
 अलङ्कारलरं पूर्णं ज्ञात्वा त्वत्तो जगद्गुरो ॥ २ ॥
 श्रीशिव उवाच ।
 धूम्रवर्णावतारस्य भेदानां चरितं परम् ।
 कथितुं नैव शक्यं तन्भुष्यानां मुनिसत्तमाः ॥ ३ ॥
 भुष्येषु भुष्यभूतानां चरित्रं वेशतः परम् ।
 कथयामि शृणुष्वं यत् मनसा निश्चलेन तत् ॥ ४ ॥
 सलजं यत्पदं प्रोक्तं नेतिरूपं मुनीश्वराः ।
 तेन सृष्टं समाप्यं छि ब्रह्म त्वानन्दवाचकम् ॥ ५ ॥
 तेन सत्यानुते सृष्टे ताभ्यामुत्थानसंयुते ।
 विप्रेशा ब्रह्मणी सृष्टे ते स्वतः परतोऽभिधे ॥ ६ ॥
 तेन देडिमयं देडप्रयुरं ब्रह्म वै ततः ।
 भिन्दु तेनैव संसृष्टे यतुर्देडमयं परम् ॥ ७ ॥
 स्थूलं सूक्ष्मं समं नादं तैः सृष्टं विश्वरूपकम् ।
 नानाभेदमयं तस्माद्द्व्यष्टिरूपं मुनीश्वराः ॥ ८ ॥
 अेतानि ब्रह्मरूपाणि ल्युत्यत्रानि मलर्षयः ।
 ज्ञानलीनान्यक्षमाणि सर्वतः कार्यजातिषु ॥ ९ ॥
 ततस्तैश्च तपस्तप्तं यस्मै कस्मै नमो नमः ।
 भीजरूपाणि सर्वेषां मन्त्रं जप्त्वा निरन्तरम् ॥ १० ॥
 ततो वर्षशते पूर्णो प्रसन्नोऽब्रह्मजाननः ।
 दर्शयामास रूपं स्वं तेभ्यो मन्त्रमयं परम् ॥ ११ ॥
 ततस्तत्कृपया तानि ददृशुः स्वलृष्टि स्थितम् ।
 मन्त्रमेकाक्षरं तेजोयुक्तं ज्ञानकरं परम् ॥ १२ ॥
 दृष्ट्वा मन्त्रं प्रलृष्टानि ब्रह्माणि नेमुरादरात् ।
 मन्त्रं सङ्गृह्य तं पूर्वं ध्यात्वा लृष्टि गजाननम् ॥ १३ ॥
 मन्त्राकारं गणेशानं ध्यात्वा तेपुः पराणि तु ।
 तोषयामासुरत्यन्तं श्रमयुक्तानि विघ्नपम् ॥ १४ ॥
 दिव्यवर्षसलस्रेण प्रसन्नोऽब्रह्मजाननः ।

दर्शयामास रूपं स्वं योगिध्येयमनुत्तमम् ॥ १५ ॥

नरकुञ्जररूपं तु दृष्ट्वा लृष्टिं विसिस्मिरे ।

ब्रह्माणि तानि वै द्रुष्ट्वा तैर्दृष्टैः ज्ञानं सुनिर्मलम् ॥ १६ ॥

तेन तैर्गाणराजस्य ज्ञातं रूपं विशेषतः ।

सगुणानिर्गुणाभ्यां य युक्तं योगमयं परम् ॥ १७ ॥

ततोऽतिदर्शयुक्तानि जातानि मुनिसत्तमाः ।

नित्यं ब्रह्माणि विद्मेशं ध्यात्वा जपं समाचरन् ॥ १८ ॥

ततो गणपतिः प्रीतो यथौ तानि सुभक्तितः ।

शिवरूपधरो भूत्वा पञ्चवक्त्रस्त्रिलोचनः ॥ १९ ॥

मुण्डमालाधरः शम्भुवर्णभयर्मधारकः ।

विभूतिलोपः सर्वाङ्गे शेषनागविभूषणः ॥ २० ॥

वृषध्वजो वृषारूढश्चन्द्रयूऽस्त्रिशूलधृक् ।

अर्धाङ्गे गिरिजायुक्तो योगीन्द्रो योगिवन्दितः ॥ २१ ॥

समागतं मलेशानं दृष्ट्वा ब्रह्माणि ब्राह्मणाः ।

विस्मितानि विशेषेण विचारं यद्गुरादरात् ॥ २२ ॥

गणेशकृपया सद्यो ज्ञातं तैः सकलं मलः ।

शिवस्य लृष्टिं भोधेन परस्परमथाऽब्रुवन् ॥ २३ ॥

स्वमङ्घ्रि स्थितं ब्रह्म सलजं गणपाकृति ।

वर्णा धूम्रायितास्तत्र तेन धूम्राक्षरः स्मृतः ॥ २४ ॥

तस्य बिम्बं विमोडेन पतितं मायया युतम् ।

जगत्सु ब्रह्मसु प्राज्ञं तदेवायं वृषध्वजः ॥ २५ ॥

बिम्बबिम्बिप्रभावेण धूम्रवर्णोऽयमुच्यते ।

न भेदः शास्त्रवाटेषु वरदः प्रभविष्यति ॥ २६ ॥

(Page पं. ८ अ. १० पान २३)

ततस्तानि समुत्थाय ब्रह्माणि गणपं पुनः ।

प्रणम्य लृष्टि संस्थं तं शिवं नेमुर्विशेषतः ॥ २७ ॥

सम्पूज्य विधिना शम्भुं प्रहृष्टानि प्रणम्य य ।

तुष्टुवुर्ब्रह्मरूपाण्यानन्दमुष्यानि मानदाः ॥ २८ ॥

ब्रह्माण्युयुः ।
 नमस्ते धूम्रवर्णाय गणेशाकृतिधारिणे ।
 बिम्बाय शङ्करायैव शम्भवे ते नमो नमः ॥ २८ ॥
 अमेयशक्तये तुभ्यं पार्वतीपतये नमः ।
 वृषध्वजाय देवाय सलजाय नमो नमः ॥ ३० ॥
 मायाश्रयाय मायायाश्चालकाय परात्मने ।
 मलेश्वराय पूर्णाय डेरम्बाय नमो नमः ॥ ३१ ॥
 जटाजूटधरायैव निर्मोलाय सदाशिव ।
 परेशाय त्रिशूलादिधारिणे ते नमो नमः ॥ ३२ ॥
 स्वाधीनाय नमस्तुभ्यं पञ्चवक्त्रधराय च ।
 अनाथाय सनाथाय नाथाय नाथरूपिणे ॥ ३३ ॥
 परब्रह्मस्वरूपाय ब्रह्मादिपतये नमः ।
 गिरीशाय गिरी शायिश्चितामस्माङ्गधारिणे ॥ ३४ ॥
 भुङ्गमालाधरायैव नमस्ते सर्पभूषण ।
 नानाभेदप्रकारेण ज्वलकाय नमो नमः ॥ ३५ ॥
 वामभागे ज्यसत्याय सत्याय दक्षिणाङ्गुडे ।
 तयोरभेदयोगे चानन्दाय ते नमो नमः ॥ ३६ ॥
 समरूपा मलामाया देहस्ते नात्र संशयः ।
 तस्य आत्मस्वरूपस्त्वमर्धनारीधृषे नमः ॥ ३७ ॥
 अेतादृशं मलेशानं पश्यामो ब्रह्मरूपिणम् ।
 सर्वेषां नेतिकर्तारं तेन धन्यानि वै वयम् ॥ ३८ ॥
 धूम्रवर्णस्त्वमेवेह न भेदो दृश्यते कदा ।
 कस्त्वां स्तोतुं समर्थः स्यात् प्रभोऽतस्ते नमामहे ॥ ३९ ॥
 शिव उवाच ।
 अेवमुक्त्वा मलेशानं ब्रह्माणि नेमुरादरात् ।
 तान्युवाच प्रदर्शेण शङ्करः करुणानिधिः ॥ ४० ॥
 आदिशम्भुरुवाच ।

ब्रह्माणि यान् वरान् ब्रूत दास्यामि तपसा परम् ।
तुष्टः स्तोत्रेण भक्त्या मे संशयो न लृटीप्सितान् ॥ ४१ ॥

ब्रह्माण्युक्तुः ।
वरदोऽसि यदा नाथ तदा ते भक्तिमुत्तमाम् ।
देहि स्मृतिं स्वकार्येषु विद्यारुपां मलेश्वर ॥ ४२ ॥

स्वस्वकार्यं तु कृत्वा वै बन्धदं बन्धहारक ।
कुरुष्व बन्धलीनानि सततं योगधारकः ॥ ४३ ॥

श्रीशिव उवाच ।
यद्यत् सम्प्रार्थितं मत्तो भविष्यति सुभप्रदम् ।
भवतां सत्यसङ्गुल्पा दुर्लभं किं न सम्भवेत् ॥ ४४ ॥

अतुलं बन्धलीनार्थं योगं शृणुत सौष्यदम् ।
तं साध्य बन्धलीनानि भविष्यथ न संशयः ॥ ४५ ॥

सर्वेषां नेतिकर्तारं मां जानीत यतुर्थकम् ।
यतुर्णां शैव संयोगे स्वस्वरूपं विदुर्बुधाः ॥ ४६ ॥

तस्मात् स्वाधीनरूपं य पराधीनं त्रिधा मतम् ।
समुत्पन्नं कलांशेन तं जानीत गजाननम् ॥ ४७ ॥

स्वस्वरूपमयो द्वुष्टिर्मायायुक्तः प्रकीर्तितः ।
यतुर्णां यालकत्वात्तु संयोगाभेदतः प्रभुः ॥ ४८ ॥

अयोगः पञ्चभिर्दीनः सदा निवृत्तिवाचकः ।
न तत्र ब्रह्मणाम् योगो जगतां तस्य तेषु य ॥ ४९ ॥

संयोगायोगयोर्योगे गणेशो योगवाचकः ।
पूर्वाशान्तिप्रदः साक्षाद्ब्रह्मभूतो गजाननः ॥ ५० ॥

गकारः स्वस्वरुपाभ्यो णकारो योग उच्यते ।
स्वामी तयोर्गणेशानो नरकुञ्जररुपधृक् ॥ ५१ ॥

तं भजध्वं विशेषेण तदा शान्तिमवाप्स्यथ ।
सततं बन्धलीनानि भविष्यथ न यान्यथा ॥ ५२ ॥

यथा धूम्रायितो देशो दृश्यते नैव मानवैः ।

(Page पं. ८ अ. ११ पान २४)

दृश्यमानस्तथाऽप्येवं धूम्ररोधनभावतः ॥ ५३ ॥

तथा चित्तमयी माया पञ्चधा विविधे रता ।

तथा युक्ता न पश्यन्ति तं देवं वेदसाधनैः ॥ ५४ ॥

वेदा वर्णमयाः प्रोक्ता धूम्रा जताश्च मायया ।

गाणेशानं स्वशिष्येभ्यो धूम्रवर्णमतो जगुः ॥ ५५ ॥

पूर्वाशान्तिप्रदं योगं धूम्रवर्णात्मकं परम् ।

जानीत योगयुक्त्या वै भजध्वं तं गजाननम् ॥ ५६ ॥

कृत्वा स्वस्वस्वभावस्थं कार्यं नानाविधं सदा ।

सामर्थ्यं धूम्रवर्णाय बन्धनीनानि सर्वदा ॥ ५७ ॥

येवमुक्त्वा मडादेवस्तत्रैवान्तरघाततः ।

ब्रह्माणि तं नमस्कृत्य ससृजुर्विविधं जगत् ॥ ५८ ॥

यथोपदिष्टयोगेन गाणेशं नित्यमादरात् ।

भजन्ते तानि ब्रह्माणि योगयुक्तानि वै द्विजाः ॥ ५९ ॥

अयं शिवात्मकः प्रोक्तोऽवतारः परमाद्भुतः ।

धूम्रवर्णकलांशश्च सर्वसिद्धिप्रदायकः ॥ ६० ॥

चरित्रं शृणुयाद्यश्चेदितं पठेद्यदा नरः ।

भुक्त्वा भोगान् स्वयं यान्ते गच्छेत् स्वानन्दकं पुरम् ॥ ६१ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

अष्टमे भा३े धूम्रवर्णचरिते शिवात्मकावतारचरितं नाम दशमोऽध्यायः ॥ ८.१०

८.११ पार्वतीगाणेशचरितं नामैकादशोऽध्यायः

॥ श्रीगाणेशाय नमः ॥

शिव उवाच ।

अेकदा संस्थितं विप्राः कैलासे गिरिजायुतम् ।

गाणेशं भजमानं मां दृष्ट्वा नन्दी समब्रवीत् ॥ १ ॥

नन्धुवाच ।

शिव त्वं सर्वरूपश्च सर्वस्वेन प्रकीर्तितः ।

सर्वेभ्यः कृलदाता वै कर्मणां कर्मधारकः ॥ २ ॥

योगिभ्यो योगनाथस्त्वं योगसिद्धिप्रदायकः ।
 त्वत्तः परतरं नास्ति भजसे कं गजाननम् ॥ ३ ॥
 वेदे शिवसुतः प्रोक्तो गणेशो नात्र संशयः ।
 तं कथं भजसे नाथ स्वपुत्रं स्वामिनं यथा ॥ ४ ॥
 ईशस्ते नाम विभ्यातं सर्वेशत्वात् सदाशिवः ।
 तवेशो नैव वेदेषु त्वमेकः सर्वभावनः ॥ ५ ॥
 किं मोडार्थं जनानां य पार्वत्या सड शङ्कर ।
 भजसे गणनाथं त्वं शैवगुप्तत्वकारणात् ॥ ६ ॥
 मा कुरुष्व वृथा स्वामिन् गणेशभजनं कदा ।
 शैवानां मोडदं देव व्यभियारपदप्रदम् ॥ ७ ॥
 मुद्रल उवाच ।
 नन्दिनो वाङ्मयमाकार्ण्यं तमुवाच सदाशिवः ।
 उर्षेणोत्सुल्लनेत्रश्च मडापाशुपतं परम् ॥ ८ ॥
 श्रीशिव उवाच ।
 न जानासि गणेशानं नन्दिस्त्वं मत्परायणः ।
 तस्याऽडं गणरूपश्च पश्य वेदे विचक्षाण ॥ ९ ॥
 गणाः समूडरूपाश्चानन्तास्तस्य मडात्मनः ।
 ईशानां वै समूडेऽडं गणो गणपतेः स्मृतः ॥ १० ॥
 अेक अेव गणेशानः सर्वे तस्य गणाः स्मृताः ।
 ब्रह्माकाराश्च विश्वाकारा ब्रह्मेशस्य मानद ॥ ११ ॥
 विद्या नानात्मिका प्रोक्ता तस्या नानाविधाः स्मृताः ।
 (Page पं. ८ अ. ११ पान २५)
 समुत्पन्ना विशेषेण विद्या ज्ञानप्रकाशकाः ॥ १२ ॥
 विद्याधीशोऽडमेकश्च कथितो वेदवादिभिः ।
 योगविद्यां मयाऽऽश्रित्य गणेशः प्रकटीकृतः ॥ १३ ॥
 समाधिजं परं ब्रह्म तदेव पुत्र उच्यते ।
 अतः समाधिजो यो मे गणेशः पुत्रतां ययौ ॥ १४ ॥
 विद्यया ज्ञानसंयुक्ता अन्ये विष्णुमुखाऽमराः ।

न ते विद्याधिपाः प्रोक्ता मच्छिष्या नात्र संशयः ॥ १५ ॥

तैश्च योगबलेनैव गाणेशः प्रकटीकृतः ।

समाधिजः सुतस्तेषां बभूवे योगिनां तथा ॥ १६ ॥

आदौ मया कृतं ब्रह्म साक्षात्कारि गुरुं विना ।

विद्याबलेन तस्मात्तु मुष्योऽहं विश्वपो गुरुः ॥ १७ ॥

अतः शिवसुतः प्रोक्तो वेदेषु गाणनायकः ।

विष्ण्वाद्यो न मुष्याश्च गाणेशपितरः स्मृताः ॥ १८ ॥

अतोऽहं योगरूपं तं ब्रह्मेशं ब्रह्मवन्दितम् ।

भजामि स्वामिनं दासो नैव मोडार्थमादरात् ॥ १९ ॥

शिवस्य वयनं श्रुत्वा विस्मितो नन्दिकेश्वरः ।

उवाच तं मडादेवं सर्वज्ञं सर्ववन्दितम् ॥ २० ॥

नन्दिकेश उवाच ।

कुलदेवो गाणेशानोऽस्माकं ते नात्र संशयः ।

विभो तस्य वद झानं मन्त्रं विधियुतं परम् ॥ २१ ॥

श्रीशिव उवाच ।

चित्तं पञ्चविधं प्रोक्तं सा बुद्धिः परमा मता ।

नानाभ्रान्तिकरी सिद्धिर्भेदैश्वर्यमयी हृदि ॥ २२ ॥

तयोर्भिम्बं गाणेशस्य पतितं मायया युतम् ।

भिम्बभावं परित्यज्य गाणेशो जायते नरः ॥ २३ ॥

सरसं चित्तमुत्सृज्य योगिवन्द्यो भविष्यसि ।

अेकाक्षरविधानेन भज तं योगसाधनैः ॥ २४ ॥

अेवमुक्त्वा ददौ तस्मै मन्त्रमेकाक्षरं परम् ।

सविधिं सोऽपि तं नत्वा तपोर्थां य यथौ वनम् ॥ २५ ॥

निराकारेण तपसाऽऽराधितो द्विरदाननः ।

नन्दिना ध्यानयुक्तेन समाधिना विशेषतः ॥ २६ ॥

गते वर्षशते पूर्णो योगीन्द्रः स बभूव य ।

वरदाता गाणेशानस्तदाश्रमपदं यथौ ॥ २७ ॥

आगतं गाणनाथं स दृष्ट्वा उर्षसमन्वितः ।

उत्थाय तं प्रणम्याऽऽद्यै पूजयामास भक्तिः ॥ २८ ॥

पुनः प्रणम्य विघ्नेशं स्तोतुं समुपयङ्गमे ।

पार्वतीं वामभागे वै दधतं वीक्ष्य विस्मितः ॥ २९ ॥

गणेशकृपया सद्यो ज्ञानं प्राप्तं मलाद्भुतम् ।

तेन सर्वं गणेशस्य येष्टितं ज्ञातमादरात् ॥ ३० ॥

ततः स नन्दिकेशानो विचारमकरोत् हृदि ।

भाज्यरूपधरश्चायं मलादेवो न संशयः ॥ ३१ ॥

गिरिजायाः पतिः प्रोक्तः पञ्चवक्त्राद्विचिह्नितः ।

त्रिनेत्रो नरदेहाप्यो भिन्नभावाप्रदर्शकः ॥ ३२ ॥

आनन्दात्मकरुपा सा पार्वती विष्णुरूपिणी ।

शिवदेवमयी प्रोक्ता तस्यामात्मा शिवः स्मृतः ॥ ३३ ॥

गणकारः स्वयं शम्भुरैक्यभोगपरायणः ।

अर्धाङ्गप्रकृतिस्थत्वाद्भ्रमौ नारीनरः शिवः ॥ ३४ ॥

नरकुञ्जरयोर्योगे गणेशाकारतां गतः ।

शिवो ब्रह्ममयः साक्षाद्गिरिजा समन्वितः ॥ ३५ ॥

योगमायामयी रम्या गणेशाद्भुव्यवस्थिता ।

पार्वती पार्वतीनाथो गणेशः प्रब्रमौ स्वयम् ॥ ३६ ॥

स एव वरदानार्थं समाययौ न संशयः ।

शिवचित्तस्थितश्चायमियं शिवस्य मानसी ॥ ३७ ॥

(Page पं. ८ अ. ११ पान २६)

ततः प्रणम्य उर्षोणं प्रणनाम गणाननम् ।

पुनः पुनः सरोमाञ्चस्तं तुष्टाव कृताञ्जलिः ॥ ३८ ॥

नन्दिकेश उवाच ।

नमस्ते गणेशाय शान्तिप्रदाय सदा शान्तिरूपाय शान्तेर्धराय ।

नराणां हृदिस्थाय नागाकृतीनां हृदिस्थाय योगाय योगेश्वराय ॥ ३९ ॥

उरभ्माय नमस्तुभ्यं सिद्धिबुद्धिविडारिणे ।

स्वानन्दपाय यौरेश वाङ्नाय नमो नमः ॥ ४० ॥

पार्वतीपतये तुभ्यं शिवचित्तगताय वै ।

लक्ष्मीपते नमस्तुभ्यं विष्णुचित्तस्थमूर्तये ॥ ४१ ॥
संज्ञापते नमस्तुभ्यं भानोर्दृष्टि स्थिताय च ।
आदिशक्तिपते तुभ्यं शक्तिचित्तगमूर्तये ॥ ४२ ॥
सावित्रीपतये तुभ्यं ब्रह्मणो हृदि भेलक ।
गायत्रीपतये तुभ्यमोङ्कारचित्तवासिने ॥ ४३ ॥
शयीपते नमस्तुभ्यमिन्द्रचित्तगमूर्तये ।
स्वाहापते परेशायाग्निहृदिस्थाय ते नमः ॥ ४४ ॥
नररुपाय वै तुभ्यं भिन्नसौम्यप्रथारिणे ।
सर्वत्र भिन्नभावेषु नराय ते नमो नमः ॥ ४५ ॥
निर्गुणाय नमस्तुभ्यं कुञ्जराकारमूर्तये ।
सर्वत्राभेदसौम्येषु निर्गुणेषु स्थिताय च ॥ ४६ ॥
नरकुञ्जररुपाय योगाकाराय ते नमः ।
योगानां पतये तुभ्यं पूर्णयोगस्वरूपिणे ॥ ४७ ॥
धन्योऽहं कृतकृत्योऽहं येन दृष्टो गजाननः ।
किं स्तौमि ब्रह्म ब्रह्मेश नमस्ते वरदो भव ॥ ४८ ॥
अेवं स्तुत्वा गणेशानं ननर्त प्रेमसंयुतः ।
नन्दीशस्तं जगदासौ गणेशो भक्तवत्सलः ॥ ४९ ॥
श्रीगणेश उवाच ।
वरान् वृणु मलाभाग नन्दिंस्ते मनसीप्सितान् ।
दास्यामि तपसा तुष्टः स्तुतः स्तोत्रेण मानद ॥ ५० ॥
त्वया कृतमिदं स्तोत्रं योगदं तु भविष्यति ।
भुक्तिदं कामिकायैव मुक्तिदं मोक्षमिच्छते ॥ ५१ ॥
सर्वसिद्धिकरं भावि पठतां शृण्वतां सदा ।
यं यमिच्छन्ति तं तं ते लभन्तेऽनेन निश्चितम् ॥ ५२ ॥
नन्दिकेश उवाच ।
यदि त्वं वरदो मेऽसि भक्तिं देहि त्वदीयिकाम् ।
गाणपत्यं कुरु स्वामिन् मां विघ्नेशपरायणम् ॥ ५३ ॥
क्षेत्रं भवतु ते नाथ यत्र तमं तपो मया ।

तथेति तं गण्णाधीशो जगादान्तरधीयत ॥ ५४ ॥

ततः संस्थापयामास गणेशं ब्राह्मणैः सह ।

नन्दिकेशो मडालक्त्या पूजनं प्रयकार उ ॥ ५५ ॥

पार्वतीगणपं नाम यङ्के तस्य मङ्घर्ययः ।

सर्वसिद्धिकरं स्थानं बभूवे तन्मङ्घर्ययः ॥ ५६ ॥

ततो नन्दीश्वरो नत्वा समागत्य जगाद उ ।

वृत्तान्तं सोऽपि तं श्रुत्वा तं शंसन् उर्षितोऽभवत् ॥ ५७ ॥

नन्दीविघ्नेश्वरं नित्यमभजद्भक्तिसंयुतः ।

मडायोगीन्द्रमुष्योऽसौ बभूव शिवसन्निभः ॥ ५८ ॥

धमाम्बिकविघ्नेशचरितं कथितं मया ।

धूम्रवर्णात्मकश्चाऽयं गणेशः सर्वसिद्धिदः ॥ ५९ ॥

यः पठेच्छृणुयाद्वाऽपि चरितं गणपस्य य ।

धर्मलभेन्नरः सर्वं वाञ्छितं भुङ्क्तिमुक्तिदम् ॥ ६० ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडपुराणे

अष्टमे भाऽः धूम्रवर्णचरिते पार्वतीगणेशचरितं नामैकादशोऽध्यायः ॥ ८.११

(Page पं. ८ अ. १२ पान २७)

८.१२ गुणेशावतारवर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

श्रीशिव उवाच ।

त्रिपुरो नाम दैत्योऽभून्मडाबलपराङ्मः ।

ब्रह्मणो वरदानेन जिग्ये सर्वं यरायरम् ॥ १ ॥

कर्मलोपं यकाराऽसौ मडाबलपराङ्मः ।

वर्णासङ्करं कर्म कारयामास मानवैः ॥ २ ॥

तदोपोषणसंयुक्ता देवा मां शरणां ययुः ।

अहं क्रोधसमायुक्तो योद्धुं तेन गतोऽभवम् ॥ ३ ॥

मम तस्य मङ्घुद्धं बभूवे दारुणं परम् ।

देवानां दानवानां य तुमुलं रोमङ्घर्याम् ॥ ४ ॥

संडारास्त्राणि सर्वाणि मया त्यक्तानि वेगतः ।
तानि निष्कलरूपाणि बभूवुश्च मदर्षयः ॥ ५ ॥
अतो विस्मितचित्तोऽडमभवं भेदसंयुतः ।
सडसा दैत्यराजेनाग्निशस्त्रेण जितोऽभवम् ॥ ६ ॥
ततः कैलासमुत्सृज्य गतोऽहं गडनं वनम् ।
निःश्वस्य चिन्तया युक्तोऽभवं यैव उतोधमः ॥ ७ ॥
विचारं मानसे विप्रा अकरवं छितावडम् ।
मम उस्तेन दैत्योऽयं मरिष्यति न संशयः ॥ ८ ॥
तत् कथं मोघरूपं मे कृतं डैवेन डेन य ।
ईशोऽडमनीशो जातः पश्चात् सूर्योऽयो यथा ॥ ९ ॥
तत्रैव सडसा देवमुनिर्नारद आचरौ ।
मां प्रणम्य स्थितो भक्त्या पूजितः स मया तथा ॥ १० ॥
ततो मयाऽतिभेदेन पृष्टोऽसौ नारदो मुनिः ।
त्रिपुरस्य वधार्थाय मां जगाद स बुद्धिमान् ॥ ११ ॥
नारद उवाच ।
शिव त्वं मोडसंयुक्तोऽडडुरेण धृतोऽसि वै ।
विघ्नराजमनर्याऽसौ सत्ताडीनोऽसि भो प्रभो ॥ १२ ॥
विघ्नाः सत्तात्मकाः प्रोक्तास्तेषां स्वामी गजाननः ।
ईशत्वं तेऽधुना नष्टं द्रुण्डेरनर्यनात् प्रभो ॥ १३ ॥
सत्तां स्वकीयदेडस्थां धृत्वा मोडपरायणाः ।
गाणेशं ये न जानन्ति सत्ताडीना भवन्ति ते ॥ १४ ॥
यस्य कटाक्षपातेन कृपया तृणमेककम् ।
सृजते पाति उन्त्येव ब्रह्माण्डं लोकसङ्कुलम् ॥ १५ ॥
तस्य कृपाविडीनस्त्वमशक्तोऽसि सदाशिव ।
संडर्तुं तृणकं यैव कुतो दैत्यं प्रजेष्यसि ॥ १६ ॥
अतस्तं शरणां गच्छ तेन सत्तासमन्वितः ।
डनिष्यसि मडादैत्यं त्रिपुरं त्रिविधे रतम् ॥ १७ ॥
मुद्रल उवाच ।

अवेमुक्त्वा मडेशानं तं प्रणाम्य मडामुनिः ।
 नारदो गणपं गायन् ययौ स्वेच्छापरायणः ॥ १८ ॥
 ततः शिवो लृष्टि स्मृत्वा गणेशं ब्रह्मनायकम् ।
 दण्डकारण्यदेशे स वनगस्तप आचरत् ॥ १९ ॥
 शतवर्षे गते ते स आचर्यौ गणनायकः ।
 भूषकोपरि संस्थो यो दशायुधधरः प्रभुः ॥ २० ॥
 तं दृष्ट्वा सडसोत्थाय शङ्करः प्रणाम उ ।
 पूज्य तुष्टाय उर्षेण गणेशं भक्तिसंयुतः ॥ २१ ॥
 श्रीशिव उवाच ।
 गणेशाय परेशाय धूम्रवर्णाय दुष्टद्वये ।
 शिवात्मजाय सर्वेषां मात्रे पित्रे नमो नमः ॥ २२ ॥
 गणेशाय गुणानां ते स्रष्ट्रे पात्रे मडात्मने ।
 संदर्त्रे देवदेवाय डेरम्भाय नमो नमः ॥ २३ ॥
 अनन्तविभवायैवानन्तमायाप्रयालक ।
 अनन्तोदरगायैव विघ्नेशाय नमो नमः ॥ २४ ॥
 ज्येष्ठराजाय ज्येष्ठाय ज्येष्ठानां ज्येष्ठरूपिणे ।
 सर्वपूज्याय ते सर्वादिपूज्याय नमो नमः ॥ २५ ॥
 स्वानन्दपतये तुभ्यं भूषकध्वजधारिणे ।
 (Page पं. ८ अ. १२ पान २८)
 सिद्धिबुद्धिपते नाथेक्षुसागरपते नमः ॥ २६ ॥
 मनोवाणीविडीनाय मनोवाणीमयाय ते ।
 योगेशाय मडाविष्णुसुताय ते नमो नमः ॥ २७ ॥
 शेषपुत्राय त्रैलोक्यक्षेत्रस्थाय नमो नमः ।
 दण्डकारण्यदेवाय ब्रह्मेशाय नमो नमः ॥ २८ ॥
 यत्र वेदादयो नाथ योगिनः शान्तिमाययुः ।
 तं पश्यामि गणधीशं धन्योऽहं सर्वभावतः ॥ २९ ॥
 नेत्राणि धन्यरूपाणि प्रभो त्वत् दशनिन मे ।
 मस्तकानि नमस्कारात् स्तवनान् मे मुञ्चानि ते ॥ ३० ॥

उस्ताः पूजनतस्ते मे धन्याः सर्व मदीयकम् ।
धन्यं ते पादपद्मस्य दृशनेन गजानन ॥ ३१ ॥

भक्तिं देहि त्वदीयां मे तथाऽहं गणनायक ।
कृतकृत्यो भविष्यामि शान्तियोगपरायणः ॥ ३२ ॥

त्रिपुरस्य वधार्थाय सामर्थ्यं देहि शाश्वतम् ।
मडेश त्वं गणधीश सार्थकं कुरु नित्यदा ॥ ३३ ॥

शिवस्य वचनं श्रुत्वा गुणेशस्तमथाब्रवीत् ।
भक्तं देववरिष्ठं तु तपसा तोषितो बृशम् ॥ ३४ ॥

श्रीगणेश उवाच ।
त्वयोक्तं सकृलं सर्वं भविष्यति सदाशिव ।
अन्यत् त्रिपुरनाशार्थं वदामि शृणु साम्प्रतम् ॥ ३५ ॥

त्रिविधा परमा माया देहभोगपरायणा ।
आसुरी त्रिपुराभ्यां सा नानाविषयलम्पटा ॥ ३६ ॥

तस्या जयार्थमत्यन्तं तुरीयं गणपाकृति ।
त्वयाऽऽश्रितं मदीयं यं रूपं पुरुषवाचकम् ॥ ३७ ॥

पौरुषं बीजरूपं मे गृह्णाण त्वं सदाशिव ।
मायां त्रिगुणरूपां तु मयि क्षिप विचक्षाण ॥ ३८ ॥

अेवमुक्त्वा गुणेशस्तं ददौ मन्त्रं तु पौरुषम् ।
मायां गृह्य तदीयां स निर्मोहमकरोच्छिवम् ॥ ३९ ॥

तत्र सोऽतर्हितः सद्यो गुणेशो ब्रह्मनायकः ।
शिवो मन्त्रप्रभावेण जघान त्रिपुरासुरम् ॥ ४० ॥

सदा पौरुषभावेन संयुक्तः स बभूव ह ।
मायां जित्वा विशेषेण स्वाधीनां तां यकार ह ॥ ४१ ॥

शृणुयाद्यो गणेशस्य स्तोत्रं शिवकृतं पठेत् ।
निर्मोहः सर्वभावेषु भवेद्देवपरायणः ॥ ४२ ॥

पुत्रपौत्रसमायुक्तो धनधान्यसमन्वितः ।
भुक्त्वा भोगाननेकांश्चान्ते स्वानन्दमवाप्नुयात् ॥ ४३ ॥

छंदं गुणेशमाहात्म्यं कथितं लेशतो मया ।

पठनाच्छ्रवणान् नृभ्यः सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ ४४ ॥

धूम्रवर्णात्मकश्चायमवतारः प्रकीर्तितः ।

पौरुषार्थप्रदः पूर्णो गणेशो भुक्तिमुक्तिदः ॥ ४५ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे
अष्टमे भा०ऽ धूम्रवर्णचरिते गुणेशावतारवर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ ८.१२
(Page भं. ८ अ. १३ पान २८)

८.१३ आणसुरवरप्रदानं नाम त्रयोदशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

श्रीशिव उवाच ।

बलेः पुत्रोऽभवद्भागो दैत्यः परमधार्मिकः ।

शिवभक्तः सदा साधुगुणयुक्तः प्रतापवान् ॥ १ ॥

आल्यात् प्रारभ्य शम्भुं सोऽभवज्जट्भावपरायणः ।

नान्यं देवं प्रजानाति स्वधर्मपालको बभौ ॥ २ ॥

शुक्रः पञ्चाक्षरं मन्त्रं ददौ तस्मै मडात्मने ।

सविधिं शङ्करस्यैवादिदेश तपसे मतिम् ॥ ३ ॥

सोऽतपत्तप उग्रं मां ध्यात्वा मद्भक्तिभाषितः ।

प्रगतेषु य वर्षेषु सडस्रे तोषितोऽभवम् ॥ ४ ॥

मुद्रल उवाच ।

जगाम वरदो भाणं शङ्करः करुणानिधिः ।

स तं तुष्टाव रौद्रेश्च स्तोत्रैः पूज्य यथाविधि ॥ ५ ॥

प्रसन्नो भगवान् प्राड वरान् वृणु मडामते ।

दास्यामि तपसा तुष्टो भक्त्या यैवासुराधिप ॥ ६ ॥

आणसुर उवाच ।

वरदोऽसि मडादेव भक्ति देहि त्वयि स्थिराम् ।

शैवं मां कुरु देवेश नान्यदेवपरायणम् ॥ ७ ॥

आडूनां तु सडस्रं मे देहि सामर्थ्यमद्भुतम् ।

न मत्समः प्रसङ्गामे सम्भवेत् सयराथरे ॥ ८ ॥

तथेति तं मडादेवो जगाद भक्तमुत्तमम् ।
 यथौ स्वनगरं शुभ्मुः पार्वत्या गाणसंयुतः ॥ ९ ॥
 ततो बाणासुरो दैत्यो जिग्ये वै विष्णुमुप्यकान् ।
 सुरान् राज्यं चकाराऽसौ धर्मनिष्ठः स्वभावात् ॥ १० ॥
 स्वर्गेषु देवपान् स्थाप्य पातालेषु मडासुरान् ।
 नागान् नरान् पृथिव्यां स राज्यं चकार धर्मतः ॥ ११ ॥
 वार्णाश्रमयुतान् सर्वान् पालयामास दैत्यपः ।
 नित्यं कैलासगो भूत्वा पूजयच्छङ्करं प्रभुम् ॥ १२ ॥
 तस्य धर्मप्रभावेण भक्त्या तुष्टः सदाशिवः ।
 वासार्थमायथौ शम्भुर्नगरे तस्य पार्श्वेः ॥ १३ ॥
 ततः स शाम्भवे दैत्यो विचारमकरोत् ष्टुदि ।
 पञ्चायतनरूपेण शङ्करः प्रभूभूव ॥ १४ ॥
 ऐकनिष्ठतया शम्भुं भजिष्यामि विशेषतः ।
 नान्यं जानामि देवेशं शङ्करादपरं कदा ॥ १५ ॥
 पूजिते शङ्करे सर्वं पूजितं सचराचरम् ।
 मया वेदविवादेषु तथा सङ्गुथितं बुधैः ॥ १६ ॥
 ऐकनिष्ठा समा भक्तिर्न भूता न भविष्यति ।
 अतोऽहमेकनिष्ठातो भजिष्यामि सदाशिवम् ॥ १७ ॥
 तत्राऽऽदौ गाणराजश्च पूजनीयः प्रयत्नतः ।
 कथितं सर्वशास्त्रेषु किं करोमि गजाननम् ॥ १८ ॥
 ब्राह्मणैर्गाणपत्यैर्यैरतैः कृतं त्विदमादरात् ।
 द्वितीये पूजिते देवे ऐकनिष्ठा कथं भवेत् ॥ १९ ॥
 अयं विचार्य दैत्येशो त्यक्त्वा गाणपतिं परम् ।
 ऐकनिष्ठतया शम्भुं पूजयन्नित्यमादरात् ॥ २० ॥
 अयं वर्षे गते पूर्वो शङ्करं पूजय भक्तितः ।
 शोषिते नगरे संस्थं स ननर्त पुरोऽसुरः ॥ २१ ॥
 ततः प्रसन्नतां यातः शिवः कल्याणदायकः ।
 जगाद तं वरं ब्रूहि मडापाशुपताऽसुर ॥ २२ ॥

शिवस्य वयनं श्रुत्वा हर्षितो बलिनन्दनः ।
 जगाद तं मडादेवं प्रणिपत्यातिभक्तिः ॥ २३ ॥
 आशासुर उवाच ।
 योद्धारं देहि देवेश सदृशं बलसंयुतम् ।
 सडस्रभुजवीर्यस्य सडनेऽतिपराक्रमम् ॥ २४ ॥
 तश्छुत्वा कुपितः शम्भुर्ददौ शापं मडात्मने ।
 राजयं ब्रह्म भुजानां ते छेदश्चैव भविष्यति ॥ २५ ॥
 वासुदेवेन सङ्ग्रामं करिष्यस्यसुराधम ।
 (Page पं. ८ अ. १३ पान ३०)
 मत्तो वृषोषि डिं दृष्ट भविष्यसि पराजितः ॥ २६ ॥
 तश्छुत्वा शोकसंयुक्तो आरास्तं प्राणनाम ह ।
 पुनः स्वगृहमागत्य काव्यं पूज्य जगाद सः ॥ २७ ॥
 शिवस्तं त्यज्य कैलासं यथौ कोधसमन्वितः ।
 उन्मत्तं धारयामास मानसे यासुरेश्वरम् ॥ २८ ॥
 काव्यस्तं सान्त्वयामास श्रुत्वा वृत्तान्तमञ्जसा ।
 बोधयामास दैत्येशं योगीशो द्विजसत्तमाः ॥ २९ ॥
 शुक् उवाच ।
 गाणेशं त्यज्य दैत्येन्द्र शङ्करं भजसे परम् ।
 वेदे विरुद्धं तत् कर्म करोषि त्वं न संशयः ॥ ३० ॥
 ज्येष्ठराज षति प्रोक्तं वेदैः पश्य मडामते ।
 सर्वपूज्याद्विपूज्यत्वं प्रकाशकारकं शुभम् ॥ ३१ ॥
 यथा सन्ध्यादिकं कर्मावश्यं तद्गद् गजाननः ।
 अेकनिष्ठापरैः पूज्यः सर्वादौ ज्येष्ठभावतः ॥ ३२ ॥
 त्यक्त्वा गाणेश्वरं शम्भुं भजसे नित्यमादरात् ।
 कुपितो गाणनाथस्तु बुद्धिभेदं यकार ह ॥ ३३ ॥
 सिद्धिबुद्धिपतिः साक्षाद्गणेशो ब्रह्मनाथकः ।
 तं त्यक्त्वा शाम्भवीं सिद्धिं लभसे कथमप्यहो ॥ ३४ ॥

शिवस्य हृदये सोऽपि तव तिष्ठति साम्प्रतम् ।
 यद्विच्छया शिवाद्याश्च वर्तन्ते त्वमपि ध्रुवम् ॥ ३५ ॥
 अतस्त्वं शिवलीनश्च कृतस्तेन मलात्मना ।
 संशामः शङ्करेणैव शैवः परमभाविः ॥ ३६ ॥
 गच्छ तं शरणां देवं गणेशं ब्रह्मनायकम् ।
 तदा विघ्नविहीनस्त्वं भविष्यसि न संशयः ॥ ३७ ॥
 गाणाः समूहद्वेषाश्च समूहा ब्रह्मवायकाः ।
 बाह्यान्तरैकभावेन समूहो जायते ह्यतः ॥ ३८ ॥
 तथाऽयं गणाराजस्य गण ऐकः शिवः स्मृतः ।
 समूहाप्यश्च तपसां विचार्य मलामते ॥ ३९ ॥
 अथवा शिवसंज्ञोऽयं सलज्जानां परा गतिः ।
 गणद्वेषश्चेन्नराणां समूहे सलज्जः शिवः ॥ ४० ॥
 अेवं विष्वक्पादयः सर्वे गणास्तस्य प्रकीर्तिताः ।
 पश्य वेदोपनिषदि कथितं तत्त्वथर्वणि ॥ ४१ ॥
 अेवमुक्त्वा मलादैत्यं काव्यः स्वगुहमाययौ ।
 भाणः भेदसमायुक्तो विचारमकरोत् हृदि ॥ ४२ ॥
 ततस्तेन गणेशस्य मलो ज्ञातं मलाद्भुतम् ।
 यतुर्थी प्राप्य दैत्येशस्तं पुपूज गजाननम् ॥ ४३ ॥
 ध्याननिष्ठो गणेशस्य जज्ञाप मन्त्रमुत्तमम् ।
 गणानां त्वेति भाणः स क्षमापनं चकार ह ॥ ४४ ॥
 अथर्वोपनिषद्भिस्तं तुष्टाव स कृताञ्जलिः ।
 ततः प्रसन्नतां यातो गणेशो भक्तवत्सलः ॥ ४५ ॥
 उपवासकरं भाणामाययौ द्विरदाननः ।
 वरदो ह्येकवर्षेण मूषकोपरि संस्थितः ॥ ४६ ॥
 आगतं गणाराजं स दृष्ट्वा हर्षसमन्वितः ।
 उत्थाय तं प्राणभ्यादौ पुपूज भक्तिबोधुपः ॥ ४७ ॥
 पुनः प्राणभ्य विद्मेशं तुष्टाव स कृताञ्जलिः ।
 भाणः परमधर्मात्मा भक्तिनम्रात्मकन्धरम् ॥ ४८ ॥

બાણાસુર ઉવાચ ।

વિદ્વેશાય પરેશાય ભક્તવિદ્ધવિદારિણે ।

અભક્તવિદ્ધકર્ત્રે તે વિદ્ધવિદ્ધાય વૈ નમઃ ॥ ૪૯ ॥

વિનાયકાય દેવેશ દૈત્યેશનાયકાય તે ।

નિરકુશાય સાતત્યં ગણેશાય નમો નમઃ ॥ ૫૦ ॥

જ્યેષ્ઠરાજાય જ્યેષ્ઠાય જ્યેષ્ઠપૂજ્યાય તે નમઃ ।

સર્વપૂજ્યાદિપૂજ્યાય પરેશેશ નમો નમઃ ॥ ૫૧ ॥

લમ્બોદરાય સર્વાય માત્રે પિત્રે તદાત્મને ।

(Page ખં. ૮ અ. ૧૩ પાન ૩૧)

આદિમધ્યાન્તલીનાય હેરમ્બાય નમો નમઃ ॥ ૫૨ ॥

શૂર્પકર્ણાય શૂરાય મોહાન્ધકવિદારિણે ।

બ્રહ્મેશાય સુશાન્તાય શાન્તિદાત્રે નમો નમઃ ॥ ૫૩ ॥

એકદન્તાય દેવાય સ્વાનન્દે વાસકારિણે ।

અમેયાયાપ્રતક્ષ્યાય માયિને તે નમો નમઃ ॥ ૫૪ ॥

માયામાયિકરૂપાય માયામાયિકવર્જિત ।

અનાથાનાં પ્રણાથાય નાથનાથાય તે નમઃ ॥ ૫૫ ॥

સિદ્ધિબુદ્ધિપતે તુભ્યં સદા યોગપરાયણ ।

યોગીન્દ્રાણાં સુયોગાય કુલદેવાય તે નમઃ ॥ ૫૬ ॥

ત્વદધીનમિદં સર્વં બુદ્ધિચાલકરૂપિણે ।

સિદ્ધ્યા સમ્મોહિતં નાથ સિદ્ધિદાત્રે નમો નમઃ ॥ ૫૭ ॥

શિવાદયઃ સમર્થાશ્ચ ત્વદીયકૃપયાડભવન્ ।

અહહુરેણ ચુક્તાશ્ચેદ્ભ્રષ્ટાઃ સ્વસ્વાધિકારતઃ ॥ ૫૮ ॥

મયા તેડજ્ઞાનભાવેન ત્વં ત્યક્તઃ શિવકામ્યયા ।

માં શમ્વા ત્યજ્ય સઃ શમ્ભુર્ગતઃ ક્રોધપરાયણઃ ॥ ૫૯ ॥

અતો માં રક્ષ વિદ્વેશ ત્વન્નાથં નાથવર્જિતમ્ ।

અપરાધાન્ મહોગ્રાન્ મે ક્ષાન્ત્વા પાહિ નિરન્તરમ્ ॥ ૬૦ ॥

એવં સ્તુત્વા ગણેશાનં પ્રણનામ રુશેદ ચ ।

भाणः परमदुःभार्तः पादं गृह्य मडात्मनः ॥ ६१ ॥

तमुत्थाप्य गणाधीशस्तं जगाद मडासुरम् ।
स्वभायामोहितं दीनं स्वस्वैव शरणार्थिनम् ॥ ६२ ॥

श्रीगणेश उवाच ।

त्वया कृतमिदं स्तोत्रं व्यतिक्रमविदाडकम् ।
भविष्यति मडादैत्य सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ ६३ ॥

अनेन स्तुवते दैत्य प्रसन्नोऽहं ददामि वै ।
भुक्तिं मुक्तिं सदा सौभ्यं शृण्वते मनसीश्रितम् ॥ ६४ ॥

त्वया त्यक्तोऽहमत्यन्तकोधयुक्तश्च नित्यदा ।
शिवलीनं प्रकृत्वांते नारकं त्वां करोमि वै ॥ ६५ ॥

किं करोम्यधुना दैत्य शुक्लशिष्यं मडासुरम् ।
शरणगतमेवं मे मत्पादप्रवणं परम् ॥ ६६ ॥

शिवशापो न मिथ्या ते भविष्यति कदाचन ।
तथापि शृणु मे वाक्यं तुभ्यं सौभ्यप्रदायकम् ॥ ६७ ॥

वासुदेवं समायुध्य भुजश्छेद्यो भविष्यति ।
भ्रष्टराज्यः पुनः सद्यो राज्ययुक्तो भविष्यसि ॥ ६८ ॥

श्रेयमुक्त्वा मडादैत्यं गणेशो विरराम ह ।
तमुवाच मडादैत्यः प्रणम्य गणनायकम् ॥ ६९ ॥

भाण उवाच ।
तव विस्मरणं नाथ न भवेन् मे तथा कुरु ।
त्वया युक्तं शिवं नित्यं भजिष्यामि सुभक्तितः ॥ ७० ॥

गणेशं ज्ञानमाद्यं मे देहि विघ्नेश शाश्वतम् ।
नान्यद्विच्छामि सर्वेश त्वत्पादप्रवणोऽधुना ॥ ७१ ॥

श्रीगणेश उवाच ।

गणेशज्ञानसंयुक्तो भविष्यसि मडासुर ।
अनेन जडदेहेन गणः शैवो भविष्यसि ॥ ७२ ॥

मडाकालेति नाम्ना त्वं विप्यातः सर्वमण्डले ।
नष्टे शिवपदे दैत्य स्वानन्दे आगमिष्यसि ॥ ७३ ॥

अवेमुक्त्वा गाणधीशोऽतर्दधे मुनिसत्तमाः ।

भाणो ङर्षसमायुक्तो गाणेशमभजत्ततः ॥ ७४ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे

अष्टमे भाऽे धूम्रवर्ण्यरिते भाणसुरवरप्रदानं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ ८.१३

(Page पं. ८ अ. १४ पान ३२)

८.१४ भाणसुरवर्णसम्भव्यरितं नाम यतुर्दशोऽध्यायः

॥ श्रीगाणेशाय नमः ॥

श्रीशिव उवाच ।

कृपया वरदानेन गाणेशमजनेन य ।

बुद्धिभेदः शिवस्यापि बभूव सर्वसंयुतः ॥ १ ॥

ततो गिरिसुतायुक्तः शङ्करः स्कन्दमुप्यडैः ।

गाणैः समाययौ सद्यो भाणस्य नगरं पुनः ॥ २ ॥

तमागतं समाज्ञाय भाणो ङर्षसमन्वितः ।

ध्यात्वा गजननं देवं ययौ शङ्करसन्निधिम् ॥ ३ ॥

प्रणनाम स साष्टाङ्गं शिवं गाणसमन्वितम् ।

रुरोद पूजयित्वा तं क्षमस्वेति जगाद सः ॥ ४ ॥

ततस्तं शङ्करो भक्तं समुत्थाप्य प्रसस्वजे ।

जगाद मधुरं वाक्यं ङर्षयन् दानवाधिपम् ॥ ५ ॥

श्रीशिव उवाच ।

मा कुरुष्व वृथा चिन्तां सन्तुष्टोऽहं समागतः ।

वरान् वृणु मडाभाग दास्यामि बलिनन्दन ॥ ६ ॥

भाणसुर उवाच ।

तव भक्तिं स्थिरं देहि वियोगस्ते न मे क्वचित् ।

भवेत्तथा मडादेव कुरुष्व शिव सर्वदा ॥ ७ ॥

तथेत्युवाच शम्भुस्तं तस्थौ तन्नगरे सदा ।

ततस्तस्मात् सुता जज्ञे सर्वलक्षणसंयुता ॥ ८ ॥

उषानाम्नी मडाभागामुपयेमेऽनिरुद्धः ।

तां स्वप्ने सा शुशोचैव तदर्थं कामपीडिता ॥ ९॥

चित्रलेखा तमानीय ददौ तस्यै पतिं स्वकम् ।

मायया यादवान् सम्मोक्ष्य मुमोद ततः परम् ॥ १० ॥

अेकस्तम्भस्थितां तां स उपयेमेऽनिरुद्धकः ।

तया सम्मोक्षितोऽत्यन्तं रेभे उर्षसमन्वितः ॥ ११ ॥

यादवाः संलृतं रात्रौ दृष्ट्वा कामसुतं दृढम् ।

शुशुयुः परमोद्धिन्ना न लेभुस्तद्गतिं य ते ॥ १२ ॥

प्रद्युम्नेन गाणाधीशः प्रार्थितस्तपसा परः ।

तस्य प्रसाद्योगेन नारदस्तत्र थाययौ ॥ १३ ॥

तेन सङ्गथितं सर्वं येष्टितं कामपुत्रजम् ।

श्रुत्वा संदर्षिताः सर्वे यादवाः प्रबभूवुरे ॥ १४ ॥

तत षष्ठरसंयुक्तं बाणं जेतुं मनो दधे ।

कृष्णो रामेण संयुक्तो यादवैः परमद्युतिः ॥ १५ ॥

शङ्करस्य भयेनैव भीतं तं प्रत्युवाच उ ।

उद्धवः कुरु कृष्ण त्वं गाणेशाराधनं परम् ॥ १६ ॥

तेन विघ्नविहीनस्त्वं भविष्यसि न संशयः ।

शिवस्त्वां संयुगे जेतुमशक्तः प्रभविष्यति ॥ १७ ॥

तत अेकाक्षरस्यैव पुरश्चरणमाकरोत् ।

कृष्णो गाणपतिं ध्यात्वा यथाशास्त्रं विधानतः ॥ १८ ॥

यादवैः प्रथयौ तत्र यत्र बाणः स्थितोऽभवत् ।

शङ्खं दध्मौ ततः सोऽपि स शिवो योद्धुमाययौ ॥ १९ ॥

ततः शिवो ददौ तस्मै क्वचं गाणपस्य य ।

सामवेदभवं शुद्धं बाणाय षेदसंयुतः ॥ २० ॥

शिवशमासुरेणान्न उस्तच्छेदस्य कारणात् ।

कृष्णः संयुयुधे तेन दैत्येन्द्रेण मडाभलः ॥ २१ ॥

पिन्नं बाणं समालोक्य शङ्करो योद्धुमाययौ ।

कृष्णेन तं समालोक्य कृष्णः सस्मार विघ्नपम् ॥ २२ ॥

मडायुद्धं तथोरासीत् त्रिलोकीनाशसन्निभम् ।
शिवस्य वासुदेवस्य मया वक्तुं न शक्यते ॥ २३ ॥

ततो जृम्भास्त्रवेगेन मोडयित्वा सदाशिवम् ।
कृष्णश्वकं मुमोयैव भाषास्य भुजसञ्छिद्ये ॥ २४ ॥

यङ्केषा क्षुरधारेषा भुजाश्छिन्नाः समन्ततः ।
अवशिष्टौ भुजौ द्वौ य यकं सङ्कुठितं ततः ॥ २५ ॥

ततः भेदसमायुक्तः कृष्णः सस्मार विघ्नपम् ।
स्वयमाकाशवाणीं स शुश्राव गाणपेरिताम् ॥ २६ ॥

(Page पं. ८ अ. १४ पान ३३)

गाणेशकवयेनैव रक्षितं शङ्कुरेषा य ।
भाषां लन्तुं रणे कृष्ण न क्षमस्त्वं भविष्यसि ॥ २७ ॥

शिवदत्ता भुजास्तस्य शिवशापेन छेदिताः ।
जन्मस्थौ द्वौ भुजौ प्राज्ञ कवयेन प्ररक्षितौ ॥ २८ ॥

ततो उर्षेण संयुक्तः कृष्णश्वकं निवर्त्य य ।
संस्थितः संयुगे सद्यो जृम्भास्त्रैर्वर्जितोऽभवम् ॥ २९ ॥

ततो मयाऽतिबोधेन ज्ञातं विघ्नेशयेष्टितम् ।
कृष्णो ननाम मां तत्र स्वस्वजेऽहं जनार्दनम् ॥ ३० ॥

यथाविधि विवाहं स यकार दैत्यनायकः ।
अनिरुद्धाय पुत्रीं स्वां ददौ प्रेमपरिप्लुतः ॥ ३१ ॥

ततः स्वभवनं कृष्णो ययौ उर्षसमन्वितः ।
भाषो राज्ञ्यं परित्यज्य मडाकालो बभूव ह ॥ ३२ ॥

कैलासे प्रातरुत्थाय पुपूज द्विरदाननम् ।
शमीमन्दारदूर्वादिरक्तपुष्पैर्विशेषतः ॥ ३३ ॥

सम्मूज्यादौ गाणपतिं पश्चाच्छभुं मडागाणः ।
सदा ध्यानपरो भूत्वा तोषयामास तौ परौ ॥ ३४ ॥

शौनक उवाच ।
सूत विघ्नेश्वरस्यैव प्रियोऽत्यन्तं बभूव ह ।
रक्तवर्णः कथं तेन तुष्टो भवति सर्वपः ॥ ३५ ॥

रक्तवर्णः स्वयं साक्षाद्गणेशो ब्रह्मणा पतिः ।

रक्तवस्त्रधरो रक्तचन्दनेन विराजितः ॥ ३६ ॥

रक्तपुष्पधरः पूर्णः सिन्धुराङ्गविलेपनः ।

रक्तसागरभेली स वद कारणमुत्तमम् ॥ ३७ ॥

सर्ववर्णमयश्चायं कथमेकं समाश्रितः ।

तत्रः संशयदं साधो नुद सर्वज्ञसत्तम ॥ ३८ ॥

सूत उवाच ।

वर्णाः पञ्च समुद्भूताः सृष्ट्यादौ श्वेतशामलौ ।

रक्तः पीतस्तथा नीलः सर्ववर्णमयाः पुरा ॥ ३९ ॥

परस्परविलेपेन तथा सम्मिलनेन च ।

अनन्ता वर्णकाः प्रोक्ता जानीहि द्विजसत्तम ॥ ४० ॥

तैस्तपो गणनाथस्य कृतं धोरं तु पञ्चभिः ।

वर्षकेषु शते तान् स आययौ गणनाथकः ॥ ४१ ॥

तं दृष्ट्वा प्रणताः सर्वे वर्णाः सन्तुष्टुवुः परम् ।

वरान् वव्रुः तथा विप्र स्वस्वशोभासमन्वितान् ॥ ४२ ॥

अन्ये गणेश्वरं ते तु जगुस्तं ब्रह्मनाथकम् ।

अस्मदीयस्वरूपस्थो भव स्वामिन्नभोऽस्तु ते ॥ ४३ ॥

वयं तेन गणाध्यक्ष कृतकृत्या भवामहे ।

मायाबन्धनलीनास्त्वां भजामहे निरन्तरम् ॥ ४४ ॥

तथेति तानुवाचैव गणेशोऽतर्दधे ततः ।

वर्णा उर्षयुताः सर्वे स्वस्वकार्यरताः पुरा ॥ ४५ ॥

वर्णैः संशोभितं सर्वं नानाभेदैः समन्ततः ।

यरायरं विशेषेण वर्णयुक्तं बभूव उ ॥ ४६ ॥

काश्यपो गणनाथस्तु नीलवर्णाकृतिं धरः ।

मयूरेशस्तथा श्वेतवर्णयुक्तो बभूव उ ॥ ४७ ॥

वरेण्यस्य सुतो रक्तवर्णयुक्तो गजाननः ।

धूम्रवर्णस्तथा श्यामवर्णरूपधरो बभौ ॥ ४८ ॥

उरिद्रागणपः पीतवर्णाकृतिपरोऽभवत् ।

नानावताररूपैः स नानावर्णधरोऽभवत् ॥ ४९ ॥

अेवं वरप्रदानेन वर्णाः सर्वे मळामुने ।

गणेशाराधने सक्ताः स्वस्वकार्यपरायणाः ॥ ५० ॥

ततो रक्तेन वर्णेन पुनस्तप्तं तपो भडत् ।

निराडारेण विप्रेश ध्यात्वा ढृदि गजाननम् ॥ ५१ ॥

सडस्रवर्षे थ गते गणपस्तं समाथयौ ।

वरान् ढातुं मळाभागं स ननाम गण्णाधिपम् ॥ ५२ ॥

(Page भं. ८ अ. १५ पान ३४)

पूजयित्वा प्रतुष्टाव रक्तवर्णः प्रडर्षितः ।

स्तोत्रैर्नानाविधैस्तं तु गणेशैर्गणपप्रियैः ॥ ५३ ॥

ततः प्रसन्नभावेन विघ्नेशस्तमुवाथ ढ ।

वरान् वृणु मळाभाग रक्तवर्ण ढृदीप्सितान् ॥ ५४ ॥

रक्तवर्ण उवाथ ।

रक्तवर्णस्वरूपस्थो भव त्वं गणनाथक ।

सढा रक्तप्रियो नाथ नानावर्णेषु मानढ ॥ ५५ ॥

तेनाऽढं सर्ववर्णेषु श्रेष्ठो भावी न संशयः ।

सततं कृतकृत्यश्च तव सन्निधिसंस्थितः ॥ ५६ ॥

तथेति तमथोक्त्वाऽसौ गणेशोऽतर्धे स्वयम् ।

तढादि वेढशास्त्रेषु रक्तवस्तुप्रियोऽभवत् ॥ ५७ ॥

ढढं भाणयचित्रं थः शृणुयाढ्ढर्णसम्भवम् ।

पठेत्तस्य गण्णाधीशो वरढश्च भविष्यति ॥ ५८ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमढान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौढ्रले मळापुराणे

अष्टमे भाऽे धूम्रवर्णचरिते भाण्णासुखवर्णसम्भवचरितं नाम थतुर्दशोऽध्यायः ॥ ८.१४

८.१५ बुढ्ढावतारवर्णनं नाम पञ्चढशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

सनकाढा ढियुः ।

श्रुत्वा त्वढ्ढनम्भोजात् कथामृतरूपिणीम् ।

जन्ममृत्युदरां पूर्णां सर्वसौख्यकरीं शिव ॥ १ ॥

गाणेशान्नीं न तुमा वै वयं वद मलामते ।

पुनर्गाणपतेः सौम्यां कथामवतारं पराम् ॥ २ ॥

श्रीशिव उवाच ।

कलिप्रवृत्तिकामार्थं ब्रह्मा विष्णुं ययौ पुरा ।

तुष्टाव तं रमानाथं जगाद स्वप्रथोजनम् ॥ ३ ॥

ब्रह्मोवाच ।

कलिं पापस्वद्वेषं च सृजामि स्म जनार्दन ।

न तं जनाः प्रदर्शेण मानयिष्यन्ति सर्वदा ॥ ४ ॥

द्रापारान्ते कलिः प्रोक्तस्तस्य कालोऽधुनाऽऽगतः ।

तं प्रवर्तय देवेश त्वं स्मृतः सर्वपालकः ॥ ५ ॥

ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा केशवस्तमुवाच उ ।

पापद्वेषं मलाघोरं नाभिनन्दाम्यहं कलिम् ॥ ६ ॥

धर्मपालनभावार्यमवतारं करोम्यहम् ।

धर्मनाशकरं पापं कलिं नैवाभिनन्दये ॥ ७ ॥

ततस्तं केशवं देवं जगाद चतुराननः ।

बुद्ध्यावतारभृत्त्वं वै कथितोऽसि जनार्दन ॥ ८ ॥

अवतारचरित्रं ते कलिप्रवर्तकं प्रभो ।

पश्य पौराणिकीं गाथां स्वधर्मस्थां त्वदाश्रिताम् ॥ ९ ॥

ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा निःश्वस्य तमथोऽब्रवीत् ।

विष्णुस्तथेति दुःष्णेन ब्रह्मा स्वभवन् ययौ ॥ १० ॥

ततः स भगवांस्तत्र तताप तप उत्तमम् ।

षडक्षरेण मन्त्रेण ध्यात्वा लृष्टि गजाननम् ॥ ११ ॥

दशवर्षैर्गाण्णाध्यक्षः प्रसन्नो वरदोऽभवत् ।

तमाययौ मलाभक्तं भक्तेशो भक्तवत्सलः ॥ १२ ॥

तमागतं समालोक्य तुष्टावाऽऽपूज्य विद्वपम् ।

उरम्भोपनिषत्तत्त्वैर्भक्त्या नम्रात्मकन्धरः ॥ १३ ॥

ततो गजाननस्तुष्टस्तं जगाद कृपान्वितः ।

वरान् वृषु मडाभाग यांस्ते चित्ते स्थिरान् परान् ॥ १४ ॥

(Page पं. ८ अ. १५ पान ३५)

गणेशवचनं श्रुत्वा विष्णुस्तं पुनरब्रवीत् ।
कृताञ्जलिः प्रणम्यैव गणेशं सर्वसिद्धिदम् ॥ १५ ॥

श्रीविष्णुरुवाच ।

भक्तिं देहि त्वदीयां मे सर्वसिद्धिप्रदायिनीम् ।
बुद्धोऽहं धर्मलोपार्थं भविष्यामि कलौ युगे ॥ १६ ॥

धर्मसंस्थापनं नित्यं करोमि गणनायक ।
धर्मलोपार्थमेवाहं त्वया बुद्धः प्रकीर्तितः ॥ १७ ॥

येतदेव विरुद्धं मे प्राप्तं दुष्टे दयानिधे ।
तदर्थं शरणं नाथ यातोऽहं ते पदस्य च ॥ १८ ॥

अतो मां रक्ष विघ्नेश विरुद्धायरणात् प्रभो ।
विनायकस्त्वमेको वै कुरु मां धर्मपालकम् ॥ १९ ॥

श्रीगणेश उवाच ।

मा भयं कुरु विष्णो त्वं धर्मयुक्तो भविष्यसि ।
कलिप्रवर्तने दोषो न ते क्वापि मडात्मनः ॥ २० ॥

मया यतुर्युगाः प्लेलाद्रयिताः कमकारणात् ।
वरदानेन मे सर्वे स्वस्वकालयुता बभूवुः ॥ २१ ॥

कलिस्तेषु मडापापी मया संस्थापितोऽभवत् ।
मडाज्ञापालको भूत्वा भव बुद्धस्त्वमादरात् ॥ २२ ॥

अहङ्कारं विभो त्यक्त्वा कर्ताहमिति चित्तगम् ।
सामर्थ्यं मयि कर्माणि कुरु कर्म यथातथम् ॥ २३ ॥

चित्ते चिन्तामणिं पश्य तद्विच्छावशगं जगत् ।
अहम् नानाविधं तद्गतं कस्त्वं विचारय ॥ २४ ॥

वेदशास्त्रमयी वाणी गणेशेन विनिर्मिता ।
तस्या आज्ञां प्रपात्यैव वर्तितव्यं तु जन्तुभिः ॥ २५ ॥

प्रीतो गणेश्वरस्तेन दास्यति स्वपदं परम् ।
सर्वेषां नात्र सन्देहो जवानामीशभाविनाम् ॥ २६ ॥

कलिभेलकरः सोऽपि गणेशो धूम्रवर्णकः ।
 यकार बुद्धरूपस्थं स्वयं विष्णुं तदर्थतः ॥ २७ ॥
 अेवं धार्य मडाविष्णो मदाज्ञावशागो भव ।
 कर्म कृत्वा ल्यधर्मस्थं मय्यर्घ्यं सुभमेष्यसि ॥ २८ ॥
 अेवमुक्त्वाऽतर्धेऽसौ गणेशो ब्रह्मनायकः ।
 विष्णुर्धर्मसमायुक्तो बुद्धोऽभूच्च मलर्षयः ॥ २९ ॥
 कृतं तेन मलच्छास्त्रं भौद्धं मोडप्रदायकम् ।
 कलिदोषप्रवृद्ध्यर्थं सेवित्यो नरकप्रदम् ॥ ३० ॥
 सनकाद्या उच्युः ।
 कीदृशं भौद्धशास्त्रं तद्गद सर्वज्ञ ते नमः ।
 ज्ञात्वा मोडविडीनास्तज्जना भवन्ति नित्यदा ॥ ३१ ॥
 श्रीशिव उवाच ।
 शर्णुध्वं मुनयः सर्वे भौद्धं नरकदायकम् ।
 वर्णाश्रमस्थितेभ्यस्तद्विडीनेभ्यः सुभप्रदम् ॥ ३२ ॥
 स्वयं बुद्धिपतिः साक्षाद् लृष्टि तिष्ठति देहिनाम् ।
 ब्रह्मज्ञामीश्वराणां य पञ्चयित्तप्रयालकः ॥ ३३ ॥
 स विनायक इत्युक्तः सर्वेषां नायको मतः ।
 नायकेन विडीनत्वात् स्वेच्छायारी सनातनः ॥ ३४ ॥
 तदिच्छया स्वयं ब्रह्म नानारूपधरं बभौ ।
 नानाकीडासमायुक्तं नानामायाबलाश्रितम् ॥ ३५ ॥
 तत्र पापादिकं नास्ति न पुष्पादिकमञ्जसा ।
 ज्ञानाज्ञानसमानैश्च तुर्यं वै नात्र संशयः ॥ ३६ ॥
 न स्वर्गप्राप्तितं कर्म ब्रह्मणो नारकं कथम् ।
 भ्रान्तिदं सर्वमुत्सृज्य ब्रह्मभूतो नरो भवेत् ॥ ३७ ॥
 लृष्टि बुद्धिप्रदातारं सर्वेषां भेलकारकम् ।
 तं ज्ञात्वा मोडवीनो वै भविष्यति सदा नरः ॥ ३८ ॥
 चित्तस्य सुभदं सर्वं प्रकुर्यान्नात्र संशयः ।
 न वर्णाश्रमधर्मैः स शरीरं पीडयेत् कदा ॥ ३९ ॥

(Page भं. ८ अ. १५ पान ३६)

दोडो भोगार्थमानन्दाद्रयितस्तेन ब्रह्माणा ।

नानायत्नैः शरीरं तत् पोषणीयं निरन्तरम् ॥ ४० ॥

शरीरे कष्टमापन्ने बुद्धिः भेद्युता भवेत् ।

तत्स्थबुद्धिपतिः साक्षाद् दृष्टितश्च तथा भवेत् ॥ ४१ ॥

अहं ब्रह्मेति सन्धार्य सदा स्वेच्छापरो भवेत् ।

पापपुण्यविहीनः स देहपोषणकारकः ॥ ४२ ॥

नानापदार्थभावेषु मनस्तस्य प्रवर्तते ।

भोक्तव्यास्ते नरेणैव त्यज्य वर्णाश्रमाश्रमम् ॥ ४३ ॥

श्रुवत्सामयं कर्म कर्तव्यं न कदाचन ।

तृणाङ्कुरादिकं तद्गन्धस्थित्यं विचारतः ॥ ४४ ॥

देवार्थनादिकं कर्म न कर्तव्यं मनीषिभिः ।

न स्वाहा न स्वधाद्यं यदहं ब्रह्मेति बोधतः ॥ ४५ ॥

ब्राह्मणोभ्यो न दातव्यं दानभोज्यादिकं कदा ।

सर्वे समानरूपाश्च कथं तत्र द्विजादिकम् ॥ ४६ ॥

यत्र चित्तस्य सम्प्रीतिर्जायते मुनिसत्तमाः ।

तदेव पात्रमुष्यं वै ज्ञातव्यं श्रेष्ठभावतः ॥ ४७ ॥

अेवं नानामतेर्युक्तं शास्त्रं भौद्धं मल्लयः ।

ज्ञातव्यं कविदोषैश्च युक्तं नरकहं भवेत् ॥ ४८ ॥

वर्णाश्रमस्थकं धर्मं त्यक्त्वा स्वेच्छापरो भवेत् ।

अहिसा परमो भावी ज्येतद्वैध्वरहस्यकम् ॥ ४९ ॥

सर्वान् सम्मोह्य विश्वात्मा बुद्धः कलिप्रवर्तकः ।

संस्थितः कैकटे देशे गुप्तरूपेण मानदाः ॥ ५० ॥

गणेशध्यानसंयुक्तः समर्थ्य दुष्टद्वये कृतम् ।

कर्मयोगयुतः सोऽपि तदाऽऽज्ञापालकोऽभवत् ॥ ५१ ॥

तथापि पूजया हीनो बभूवे बुद्धरूपधृक् ।

विष्णुर्वेदविरुद्धस्थमार्गसंसर्जनात् किल ॥ ५२ ॥

कलिप्रान्ते दुरायारा भौद्धमाया विमोहिताः ।

वर्णाश्रमपरिभ्रष्टा भविष्यन्ति गृहे गृहे ॥ ५३ ॥

वेशमात्रेण धर्मस्तु स्थितस्तत्र मर्षयः ।

अधर्मेण जितः सोऽपि सद्योपोषणसंयुतः ॥ ५४ ॥

ततो बुद्धः स्वयं दृष्टिद्वे परं ध्यात्वा तपोन्वितः ।

प्रार्थयिष्यति विद्वेशं धर्मसंस्थापनाय वै ॥ ५५ ॥

ततो गणेश्वरः साक्षात् प्रसन्नोऽवतरिष्यति ।

धूम्रवर्णं धितिं ध्यातो धर्मं संस्थापयिष्यति ॥ ५६ ॥

दृष्टो बुद्धश्च तं नत्वा पूज्य स्तुत्वा विशेषतः ।

अन्तर्धानं स्वयं कृत्वा स्वमङ्गि स्थितो भवेत् ॥ ५७ ॥

धर्मं बुद्धस्य माहात्म्यं कथितं स्वल्पभावातः ।

पठनाच्छ्रवणात् सद्यो मोहघ्नं कामदं भवेत् ॥ ५८ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले महापुराणे

अष्टमे भा० धूम्रवर्णचरिते बुद्धावतारवर्णनं नाम पञ्चदशोऽध्यायः ॥ ८.१५

(Page पं. ८ अ. १६ पान ३७)

८.१६ धूम्रवर्णकलिनिर्जयवर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

शिव उवाच ।

वर्णाश्रमे कलौ नष्टे देवा द्युःखसमन्विताः ।

प्रार्थयिष्यन्ति विद्वेशमुपोषणपरायणाः ॥ १ ॥

नानातपोन्वितान् वीक्ष्य प्रादुर्भावं गजाननः ।

करिष्यत्यमरान् विप्राः पुरः परमभक्तितः ॥ २ ॥

समागतं गणेशानं धूम्रवर्णधरं प्रभुम् ।

द्विभुजं वाजिसंस्थं तं भङ्गार्मप्रधारिणम् ॥ ३ ॥

नानापुष्पमयीं मालां दधानं गन्धयर्थितम् ।

दृष्ट्वा सुराः प्रणोमुस्तं नत्वा पूज्य प्रतुष्टुवुः ॥ ४ ॥

नमस्ते धूम्रवर्णाय नानाप्लेवकराय च ।

अमेयशक्तये तुभ्यं मायिने धर्मरक्षिणे ॥ ५ ॥

अनाथानां प्रलाथाय नाथनाथाय ते नमः ।
 सगुणाय नमस्तुभ्यं निर्गुणाय नमो नमः ॥ ६ ॥
 सगुणनिर्गुणाभ्यां यं लीनाय योगरूपिणे ।
 योगाकारेण सर्वत्र संस्थिताय नमो नमः ॥ ७ ॥
 नरकुञ्जररूपाय धूम्रवर्णधराय यं ।
 द्विभुजायाश्चवाढाय डेरम्बाय नमो नमः ॥ ८ ॥
 भद्रुगन्धर्मधरायैव नाना यन्तनयर्चितं ।
 नाना पुष्पधरायैव सर्वाध्यक्षाय ते नमः ॥ ९ ॥
 पूर्णाय पूर्णरूपाय गणेशाय परात्मने ।
 धर्मरक्ष मढाभाग गजानन नमोऽस्तु ते ॥ १० ॥
 धर्मात्मा अमराः सर्वे सुरेश्वर कृतास्त्वया ।
 नष्टे धर्मोऽधुना नाथ मरिष्यामस्त्वद्यत्नतः ॥ ११ ॥
 बुद्धमायासहायेन कलिना निर्जिता वयम् ।
 विष्णुशम्भुमुखा देवास्तान् पालय मढोदर ॥ १२ ॥
 सार्वेन द्विसहस्रेण प्रभो वर्षैर्विनिर्जिताः ।
 क्षुद्रदेवाः स्वग्रामस्थाः कलिना पपलुश्च ते ॥ १३ ॥
 ततः पञ्चसहस्रेण वर्षैस्तास्तीर्थदेवताः ।
 तीर्थानि कलिना नाथ जितानि पपलुस्तथा ॥ १४ ॥
 ततो दशसहस्रेण जिता विष्णुशिवाद्यः ।
 कलिना पृथिवीं त्यक्त्वा पपलुर्देवसत्तमाः ॥ १५ ॥
 कर्माकर्माविकर्माभ्यां शक्तिस्तत्र स्थिता भवेत् ।
 विकर्मगुणसंयुक्ता बुद्धमायात्मिका प्रभो ॥ १६ ॥
 त्वमपि त्वाद्दृशो भूत्वा हृलदाता स्थितः स्वयम् ।
 देवदुपधरः स्वामिन् सदा कलिप्रवर्तकः ॥ १७ ॥
 न ते देवस्वरूपं तु कलिः क्रोधसमन्वितः ।
 छेतुं समुद्यतः क्वापि त्वां चिन्तयति सर्वदा ॥ १८ ॥
 तव चिन्तनभावेन वयं सर्वे पराजिताः ।
 कलिना देवदेवेश उपोषणायुताः कृताः ॥ १९ ॥

अधुना लेशमात्रेण धर्मस्तिष्ठति विद्वप ।
 तं उनिष्यति वेगेन कलिः परमदारुणः ॥ २० ॥
 नष्टे धर्मे गाणाधीश अधर्मः डेवलो मडान् ।
 भविष्यति पुनर्धर्मं किं स्रक्ष्यसि च देवप ॥ २१ ॥
 अतो लेशमयं धर्मं रक्षस्व गणनायक ।
 नोयेद्धर्मशरीरास्तु वयं नष्टा भवामहे ॥ २२ ॥
 रक्ष रक्ष दयासिन्धो धूम्रवर्ण गजानन ।
 मृत्युप्रायाननाथांश्च देवान् धर्मप्ररक्षकान् ॥ २३ ॥
 अवेमुक्त्वा गाणाधीशं प्रणोमुर्मराः पुनः ।
 रुरुर्दुर्दुःखसंयुक्तांस्तान् जगाद गजाननः ॥ २४ ॥
 धूम्रवर्ण उवाच ।
 मा भयं कुरुत प्राज्ञा धर्मं संरक्षयाम्यहम् ।
 सर्वैरजेयमुग्रं तं कलिं उवा विशेषतः ॥ २५ ॥
 भवद्भृतमिदं स्तोत्रं कलिदोषहरं भवेत् ।
 पठते शर्णवते देवाः सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ २६ ॥
 धनधान्यप्रदं शैवारोग्यसम्पत्प्रवर्धनम् ।
 पुत्रपौत्रकलत्रादिदायकं प्रभविष्यति ॥ २७ ॥
 अवेमुक्त्वा स्वदेहात् स धूम्रवर्णः प्रतापवान् ।
 निर्भमे विविधां सेनां नानाशास्त्रसमन्विताम् ॥ २८ ॥
 (Page भं. ८ अ. १६ पान ३८)
 नानावाहनगां पूर्णतेजोयुक्तां मर्षयः ।
 तया युक्तो जनान् सर्वान् जघान मलिनान् प्रभुः ॥ २९ ॥
 भ्लेच्छप्रायांश्च विविधान् भ्लेच्छान् कलिमवैर्युतान् ।
 स्वयं सन्नासयामास कलिं धर्मवधे रतम् ॥ ३० ॥
 तस्याङ्गवायुना स्पृष्टा जना धर्मपरायणाः ।
 भययुक्ता गाणेशं ते शरणां जग्मुरादरात् ॥ ३१ ॥
 कलिर्गुप्तस्वरूपेण युयुधे जनसंश्रितः ।

गणेशैः संलतः सोऽपि बभूव उ लतोधमः ॥ ३२ ॥

ततो भयसमायुक्तं त्यक्त्वा लृञ्जन्मिनां कलिः ।

द्वेडधारी समागत्य धूम्रवर्णं ननाम सः ॥ ३३ ॥

तुष्टाव पूज्य तं नत्वा धूम्रवर्णं मडाबलम् ।

ज्ञात्वा विघ्नेश्वरं भक्त्या लृष्टरोमा मडायशाः ॥ ३४ ॥

कलिरुवाच ।

धूम्रवर्णं नमस्तुभ्यं सर्वेभ्यः सुप्रदायक ।

नानारूपधरायैव विघ्नेशाय नमो नमः ॥ ३५ ॥

अनन्तपादलस्तायानन्तबाहुधराय ते ।

अनन्तमायया गुप्तप्रयारिणे नमो नमः ॥ ३६ ॥

उरम्भाय नमस्तुभ्यं भक्तसंरक्षकाय च ।

अभक्ताभयदात्रे ते गणेशाय नमो नमः ॥ ३७ ॥

आदिमध्यान्तलीनायादिमध्यान्तभयाय ते ।

आनन्देभ्यः सदानन्ददायिने वै नमो नमः ॥ ३८ ॥

मायालीनाय मायाया आधाराय परात्मने ।

मायिभ्यो मायया मोडदायिने ते नमो नमः ॥ ३९ ॥

कर्मणां हलदात्रे ते ज्ञानिभ्यो ज्ञानदायिने ।

आनन्देभ्यः सदानन्ददायिने वै नमो नमः ॥ ४० ॥

सडजाय नमस्तुभ्यं स्वानन्दाय समाधये ।

योगाय योगनाथाय ब्रह्मेशाय नमो नमः ॥ ४१ ॥

कस्त्वां स्तोतुं समर्थः स्याद्यत्र शान्तिं गताः प्रभो ।

वेदाद्यो नमाभ्येव तेन तुष्टो भवायुना ॥ ४२ ॥

रक्ष मां गणनाथ त्वं दासं शरणागतम् ।

अज्ञानयुद्धञ्च दोषं क्षमस्व करुणानिधे ॥ ४३ ॥

अेवमुक्त्वा कलिस्तस्य पादं गृह्य पपात उ ।

तमुवाच गणध्यायः स्वभक्तं शरणार्थिनम् ॥ ४४ ॥

धूम्रवर्णं उवाच ।

मा भयं कुरु धर्मघ्न न उन्मि त्वां कदाचन ।

शरणां मां प्रपन्नं य शृणु मे वय नोऽतम् ॥ ४५ ॥

स्तोत्रं त्वया कृतं मे यत् कलेर्मलहरं भवेत् ।

पठते शृण्वते नित्यं सर्वकामकृत्वप्रदम् ॥ ४६ ॥

अन्ते स्वानन्दं पूर्णं भविष्यति कले परम् ।

दृढभक्तिकरं नित्यं योगिभ्यो योगदायकम् ॥ ४७ ॥

तिष्ठ त्वं द्वेषमुत्सृज्य धर्मस्य स्वाधिकारतः ।

कृतप्राप्तिं विजानीहि मदाज्ञावशागो भव ॥ ४८ ॥

तथेति तं नमस्कृत्य कलिः स्वस्थानगोऽभवत् ।

धूम्रवर्णो द्विजान् मुष्यान् वसिष्ठादीन् समानयत् ॥ ४९ ॥

पुनस्तान् स्थाप्य सर्वेशः कृतं तैः सम्प्रवर्तयत् ।

स्वयमन्तलितो देवः सर्वेभ्यः सुभदायकः ॥ ५० ॥

धूम्रवर्णवतारस्य चरितं कथितं मया ।

सर्वसिद्धिप्रदं पूर्णं पठनाच्छ्रवणाद्भवेत् ॥ ५१ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

अष्टमे भाऽडे धूम्रवर्णचरिते धूम्रवर्णकविनिर्णयवर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः ॥ ८.१६

(Page पं. ८ अ. १७ पान ३८)

८.१७ युगवरप्रदानं नाम सप्तदशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

शौनक उवाच ।

सूत सूत मडाभाग कथां पापापहारिणीम् ।

वदसे योगदां पूर्णां श्रुत्वा तृष्टा वयं द्विज ॥ १ ॥

पुराणेषु युगानां तु श्रुत्वा चिह्नानि विस्मिताः ।

मडासंशयसंयुक्ता वयं जाता विशेषतः ॥ २ ॥

कृते स्त्रीणां य स्वातन्त्र्यं त्रेतायां ब्रह्मणा कृतम् ।

द्रापरे संस्कृतं श्वेतकेतुनैकपतिश्रितम् ॥ ३ ॥

गौतमेन कथं शमा कृतेऽल्लया मडासती ।

धत्यादिभलवोऽस्माभिर्मागां दृष्टाः कृते युगे ॥ ४ ॥

अन्यत् कृतयुगे प्रोक्तं वार्णाश्रमो न विद्यते ।
 अेकवर्णाऽऽश्रमस्थास्ते भवन् सङ्कीर्तिता जनाः ॥ ५ ॥
 त्रेतायां क्षात्रधर्मं तु यकार प्रपितामहः ।
 ततोऽभवन्नरा वार्णाश्रमस्थास्ते प्रकीर्तितम् ॥ ६ ॥
 सौर्यान्द्रभवौ विप्र द्वापरान्ते स्थितौ नृपौ ।
 पुनः कृतयुगे प्राप्ते राज्यं तौ य करिष्यतः ॥ ७ ॥
 वार्णाश्रमविभागेन वर्तयिष्यन्ति मानवाः ।
 किमिदं कौतुकं तत्र विरुद्ध्यवायकं परम् ॥ ८ ॥
 युगधर्मेण नष्टास्ताः कलौ पापमये क्रियाः ।
 वार्णाश्रमविभागस्थास्तत्र सिद्धिः कुतोऽभवत् ॥ ९ ॥
 कलौ यतुर्गुणैव कर्मणा सिद्धिमाप्नुयात् ।
 नरः सर्वत्र समप्रोक्तं कथं तव्य भविष्यति ॥ १० ॥
 अतो युगभवं सर्वं कथयस्व विशेषतः ।
 यथातथ्यं महाभाग सुलभं सुगमार्थकम् ॥ ११ ॥
 सूत उवाच ।
 युगा नानाविधाः प्रोक्ता मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ।
 तदर्थज्ञो न मुञ्च्येत मतभेदप्रमाणातः ॥ १२ ॥
 तुरीयदेहगं केचित् कृतं वदन्ति निश्चितम् ।
 त्रेता सुषुम्निगा स्वाप्नं द्वापारं जागृतं कलिम् ॥ १३ ॥
 तत्रात्मा गुणपः प्रोक्तो सर्वत्रैको महर्षयः ।
 माया सुषुम्निरुपा सा नानाकारा प्रकीर्तिता ॥ १४ ॥
 तस्यां नानाविधायां न व्यभियारो भविष्यति ।
 यत्र तत्र स्थितं स्वस्य पतिं पश्यति सा शुभा ॥ १५ ॥
 सूक्ष्मं स्थूलं विभिन्नं यत्तया सृष्टं विभागतः ।
 तयोर्गुणेशं ज्ञपं तदाकारं विभाति य ॥ १६ ॥
 भिन्नभावात् समुत्पन्ने जागृत्स्वप्ने न संशयः ।
 तयोः पतिकलत्रादि व्यभियारयुतं भवेत् ॥ १७ ॥
 तत्र संस्थापिता तेन मर्यादा श्वेतकेतुना ।

श्वेतं स्वप्नं ध्वजो यस्य श्वेतकेतुः स वै स्मृतः ॥ १८ ॥

अनेन युगमानेन ज्ञातव्यं तद्विद्यक्षाणैः ।

नेमे युगा मडाविप्राः कथिता मुनिभिः पुरा ॥ १९ ॥

ध्यानं कृतयुगं केचित् यज्ञं त्रेतां वदन्ति य ।

आचारं द्वापरं दृढविषयं कलिमेव य ॥ २० ॥

तत्र ध्याने मडाभागा ऐकवर्णाश्रमो भवेत् ।

ज्ञानं तदेव ज्ञातव्यमेकुरुपधरं सदा ॥ २१ ॥

यज्ञः कर्मभयः प्रोक्तस्तत्र वर्णाश्रमो भवेत् ।

अतो वर्णाश्रमाचारस्त्रेतायां परिकीर्तितः ॥ २२ ॥

अेवं नाना विचारेण मुनिभिः कथितं पुरा ।

न तत्र संशयः कार्यो जनैस्तदर्थयुक्तिभिः ॥ २३ ॥

अधुना युगमाडात्स्यं कथयामि समासतः ।

कलौ सिद्धिकरं यैव कर्म येन प्रजायते ॥ २४ ॥

आदौ ब्रह्माऽसृजत् कालं धर्माधर्मव्यवस्थया ।

स यतुर्धाऽभवत्तत्र युगरुपः पुरातनः ॥ २५ ॥

कृतं त्रेता द्वापरश्च कलिश्चेति मडर्षयः ।

तेभ्यः सिद्धिप्रदानार्थं ददौ मन्त्रान् प्रजापतिः ॥ २६ ॥

(Page पं. ८ अ. १७ पान ४०)

तं प्रणम्य ययुः सर्वे तपसे वनमुत्तमम् ।

गणेशं येतसि ध्यात्वा जेपुर्मन्त्रं युगानि य ॥ २७ ॥

निराडारप्रभावेण परितुष्टो गजाननः ।

भक्त्या तेषां यथौ वर्षसडस्रे वरदः पुरः ॥ २८ ॥

तमागतं समालोक्य प्रणमुस्ते गणाधिपम् ।

पूज्य ते तुष्टुवुः सर्वे डर्षगद्गदभाषणाः ॥ २९ ॥

युगपुरुषा ङियुः ।

गणेशाय नमस्तुभ्यं भक्तसंरक्षकाय य ।

नानारुपभृते तुभ्यं डेरम्भाय नमो नमः ॥ ३० ॥

भक्तेभ्यः सर्वदायैवाभक्तानां नाशनाय य ।

परेशाय पराणां ते पराय च नमो नमः ॥ ३१ ॥

स्वानन्दवासिने तुभ्यं नानामायाप्रयारिणो ।

सदा स्वानन्दम्भोगस्थ पालकाय नमो नमः ॥ ३२ ॥

अमेयशक्तये तुभ्यं नानामायाप्रडारिणो ।

मायिभ्यो मोहदात्रे वै मायिने ते नमो नमः ॥ ३३ ॥

लम्भोदराय लोकानामुदरस्थाय ते नमः ।

ऐक्यदन्ताय शूर्पाकारकर्णाय नमो नमः ॥ ३४ ॥

त्रिनेत्राय गजकारवङ्गत्राय परमात्मने ।

यतुर्भुजाय सर्वेषामादिपूज्याय वै नमः ॥ ३५ ॥

देवाय देवरुपाय देवदेवाय ते नमः ।

देवदेवेशकायैव विघ्नेशाय नमो नमः ॥ ३६ ॥

सर्वेषां ज्येष्ठरुपाय मात्रे पित्रे नमो नमः ।

सततं सर्वपूज्याय ब्रह्मनिष्ठाय ते नमः ॥ ३७ ॥

ब्रह्मणो ब्रह्मणां नाथ ब्रह्मभूयप्रदाय च ।

ब्रह्मभ्यो ब्रह्मदात्रे ते शान्तिस्थाय नमो नमः ॥ ३८ ॥

किं स्तुमस्त्वां गणेशान यत्र वेदाः शिवाद्यः ।

योगरूपा भवन्ति स्म ततस्ते नमनं शुभम् ॥ ३९ ॥

अेवमुक्त्वा प्रणोमुस्ते युगा गणपतिं द्विज ।

स तानुवाच प्रीतात्मा भक्तवात्सल्ययन्त्रितः ॥ ४० ॥

श्रीगणेश उवाच ।

स्तोत्रं भवत्कृतं मे यत् सर्वदं प्रभविष्यति ।

पठनाच्छ्रवणात् नृभ्यो मत्प्रीतिदायकं भवेत् ॥ ४१ ॥

यं यमिच्छति तं तं तु दास्यामि स्तोत्रतोषितः ।

भुक्तिमुक्तिप्रदं भावि सर्वमान्यं युगाः किल ॥ ४२ ॥

वरान् भूत मडाभागा ददामि मनसोऽसितान् ।

तपसा स्तोत्रमुष्येन तुष्टो भक्त्या विशेषतः ॥ ४३ ॥

युगा उच्युः ।

यथा संरचिता देव गजानन वयं त्वया ।

सामर्थ्यमतुलं देहि तथा ते भक्तिमुत्तमाम् ॥ ४४ ॥

कृत उवाच ।

सदा सत्त्वयुतं मां त्वं कुरु कर्मपरायणाम् ।
स्वधर्मरुचिसंयुक्तं प्रभो मोक्षार्थमुद्यतम् ॥ ४५ ॥

त्रेतोवाच ।

भुक्तिमुक्तिप्रियां मां यं कुरु सत्त्वरजोयुताम् ।
तदर्थं धर्मनिष्ठत्वं गजानन नमोऽस्तु ते ॥ ४६ ॥

द्रापद उवाच ।

भुक्तिसौम्ययुतं मां त्वं कुरु धर्मपरायणाम् ।
भोगभुद्धिपरार्थं यं रजस्तमोयुतं प्रभो ॥ ४७ ॥

कलिरुवाच ।

तामसं देहभोगार्थमुद्यतं सततं प्रभो ।
विकर्मरुचिसंयुक्तं मां कुरुष्व गजानन ॥ ४८ ॥

पुनस्ते तं वदन्ति स्म युगा लृषसमन्विताः ।

अेकैकाश्रितभावेन भो कुरुष्व निरन्तरम् ॥ ४८ ॥

तेषां तद्वचनं श्रुत्वा गणेशस्तानुवाच उ ।

मेघगम्भीरया वाचा सर्वेभ्यः सुप्रदायकः ॥ ५० ॥

श्रीगणेश उवाच ।

लक्षांशेन कृते प्राप्ते कलिस्तत्र भविष्यति ।

शतांशेन यं सा त्रेता द्वापरस्त्वयुतांशतः ॥ ५१ ॥

यदा त्रेतायुगं प्राप्तं शतांशेन तदा कृतम् ।

(Page भं. ८ अ. १८ पान ४९)

सहस्रांशेन तत्रैव द्वापरः प्रभविष्यति ॥ ५२ ॥

अयुतांशेन पापिष्ठः कलिस्तेन समन्वितः ।

यरिष्यति न सन्देहः परस्परप्रवेशनात् ॥ ५३ ॥

द्वापरे समनुप्राप्ते शतांशेन भविष्यति ।

कलिः सहस्रभागात्त्रेतायुतांशं कृतं भवेत् ॥ ५४ ॥

कलौ शतांशरूपेण द्वापरः प्रभविष्यति ।

सडस्रभागात्रेता य लक्षांशेन कृतं भवेत् ॥ ५५ ॥

धर्माडधर्माविचारोऽण मोडः स कलिः स्मृतः ।

धर्मज्ञो मोडकर्माडसौ द्वापरः परिकीर्तितः ॥ ५६ ॥

यशाः प्रिया स्वधर्मस्थाश्चेता सर्वत्र सम्मता ।

मुक्तिप्रियं कृतयुगं स्वधर्मस्थं प्रकीर्तितम् ॥ ५७ ॥

अेवं डमेऽण सर्वत्र भविष्यथ युगाः प्रियाः ।

मां ज्ञात्वा बन्धडीनाश्च वाञ्छितार्थप्रदायकाः ॥ ५८ ॥

अेवमुक्त्वांऽतर्दधेऽसौ गाऽेशो गाऽणवल्लभः ।

युगा डर्षसमायुक्ताः स्वस्वकर्मपराः भवुः ॥ ५९ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

अष्टमे भा०ऽः धूम्रवर्णचरिते युगवरप्रदानं नाम सप्तदशोडध्यायः ॥ ८.१७

८.१८ युगप्रभावकर्मसिद्धिवर्णनं नाम अष्टादशोडध्यायः

॥ श्रीगाऽेशाय नमः ॥

सूत उवाच ।

कृते कलिमुभाश्चैव युगाः सन्ति मडर्षयः ।

कृताज्ञापालकाः सर्वे कृतमानभयार्दिताः ॥ १ ॥

तत्रायुः कृततुल्यं वै सर्वेषां जन्मिनां सदा ।

पापायाराडियुक्तानां सर्वं कृतसमं भवेत् ॥ २ ॥

शापाडिकं नराऽणां तु सडलं कृतभावतः ।

भवते पापिनामेव यथा सुकृतिनां वयः ॥ ३ ॥

तत्र भेदं प्रवक्ष्यामि नरोऽपराधसंयुतः ।

न भवेच्छापभीतः सन् कृते युगप्रभाऽणतः ॥ ४ ॥

तद्भृत् त्रेतायुगे विप्र युगास्त्रयः कृताडयः ।

वर्तन्ते भयसंयुक्ताश्चेतायां नात्र संशयः ॥ ५ ॥

पापिनां सुकृतिनां यथुराडि तत् समं भवेत् ।

त्रेतायुगप्रभाऽणेन ज्ञातव्यं द्विजसत्तम ॥ ६ ॥

द्वापारे द्वापराऽणायां संस्थितास्ते युगास्त्रयः ।

तेन सर्वं तदाकारं कृलं भवति कर्मजम् ॥ ७ ॥

आयुरादि नराणां च द्वापरेण समं भवेत् ।
नानाभावास्तदाकारा मया वक्तुं न शक्यते ॥ ८ ॥

कलौ युगास्त्रयस्ते तु तदाज्ञावशवर्तिनः ।
वर्तन्ते तेन कर्मादिकृलं कलिसमं भवेत् ॥ ९ ॥

आयुरादि मलर्षे तु कलितुल्यं न संशयः ।
सुकृतिनां मलापापिनां युगस्य प्रमाणातः ॥ १० ॥

अतो लेशमयी सिद्धिः कलौ सत्कर्मकारिणाम् ।
भविष्यति तथा सर्वमासुरेण लतं भवेत् ॥ ११ ॥

योगः शान्तिप्रदः प्रोक्तः स एव मुनिसत्तम ।
यतुर्षु युगधर्मेषु समरूपो भविष्यति ॥ १२ ॥

कृते कर्म कृतं चैककृलदं शास्त्रसम्भते ।
त्रेतायां तदृशाधिक्यं द्वापारे तु शताधिकम् ॥ १३ ॥

(Page भं. ८ अ. १८ पान ४२)

सलस्रगुणसंयुक्तं भवते सर्वमञ्जसा ।
कलौ युगेन सन्देहो गाणेशवरदानतः ॥ १४ ॥

कलौ तावन्मयं प्रोक्तं विकर्मकृतमञ्जसा ।
कृलदं द्वापरे तस्य दृशाधिक्यं भवेत् परम् ॥ १५ ॥

त्रेतायां तस्यताधिक्यं कृते सालस्रकं भवेत् ।
युगमानस्य माहात्म्यान्निश्चितं मुनिभिः पुरा ॥ १६ ॥

अवं नानाप्रमाणानि युगेषु कथितानि च ।
कथितं तत् पुरा विप्राः पुराणेषु समासतः ॥ १७ ॥

अथ सिद्धिं प्रवक्ष्यामि कलौ सर्वार्थदायिनीम् ।
यथाऽऽचारयुतं कर्म कृलदं तत् क्षणाद्भवेत् ॥ १८ ॥

आसुरेण स्वभावेन कलिना सर्वभावृतम् ।
कृलं कर्मभवं विप्र तस्मात् न कृलदं भवेत् ॥ १९ ॥

कर्मसिद्धिं कलौ तत्र यदीच्छति जनो लृदि ।
सर्वादावयुतं कुर्यात् गायत्रीसम्भवं जपम् ॥ २० ॥

હવિષ્યાત્રં તુ ભુક્ત્વા સ એકભુક્તાપરાયણઃ ।

બ્રહ્મચર્યયુતો જન્તુઃ સત્યભાષી જિતેન્દ્રિયઃ ॥ ૨૧ ॥

શૌચાચારસમાયુક્તો દ્વેષાદિ સ પરિત્યજેત્ ।

મનસાઽપિ સ્ત્રિયં નૈવ ભોગાર્થં સંસ્મરેત્ કદા ॥ ૨૨ ॥

યદા દેહં સમાગૃહ્ય નરઃ કર્મપરાયણઃ ।

મનસા વિષયં ચેચ્છેત્તદા સિદ્ધિઃ કથં ભવેત્ ॥ ૨૩ ॥

એવમાદિ સ્વધર્મસ્થાં ક્રિયાં કૃત્વા મહાયશાઃ ।

ગાયત્ર્યાશ્ચ જપં કુર્યાત્તેન વિપ્રત્વવાન્ ભવેત્ ॥ ૨૪ ॥

તતઃ કૃષ્ણં સમા કુર્યાત્તતઃ કર્મ સમાચરેત્ ।

સ સર્વકલિદોષેણ મુક્તઃ સિદ્ધિમવાપ્નુયાત્ ॥ ૨૫ ॥

યથોક્તવિધિના કર્મ કૃતં ચેન મહાત્મના ।

યતુર્ગણં કલૌ વિપ્રાઃ સિદ્ધિદં તત્ ક્ષણાદ્ભવેત્ ॥ ૨૬ ॥

આસુરેણ સ્વભાવેન કૃતં કર્મ દ્વિજાદિભિઃ ।

કથં સિદ્ધિપ્રદં તત્ર ભવિષ્યતિ કલૌ યુગે ॥ ૨૭ ॥

કેવલાસુરભાવેન સત્કર્મ માનવેન ચ ।

સહસ્રગુણિતં હર્ષાત્ કૃતમાસુરગં ભવેત્ ॥ ૨૮ ॥

સુરાસુરસ્વભાવેન કૃતં કર્મ શુભાશુભમ્ ।

સુરાસુરભવં સૌખ્યપ્રદં તચ્ચ ભવેત્ નૃણામ્ ॥ ૨૯ ॥

એવં સર્વં સમાખ્યાતં યુગધર્મરહસ્યકમ્ ।

સક્ષેપેણ કલૌ તદ્ભૂત્ સિદ્ધિદં મુનિસત્તમ ॥ ૩૦ ॥

શૃણુયાદિદમાખ્યાનં યુગાનાં માનવઃ પરમ્ ।

પઠેદ્વા પાઠયેત્ સોઽપિ દોષહીનો ભવેત્તતઃ ॥ ૩૧ ॥

॥ ઠં તત્સદિતિ શ્રીમદાન્ત્યે પુરાણોપનિષદિ શ્રીમન્મૌદ્રલે મહાપુરાણે

અષ્ટમે ખાણ્ડે ધૂમ્રવર્ણચરિતે યુગપ્રભાવકર્મસિદ્ધિવર્ણનં નામ અષ્ટાદશોઽધ્યાયઃ ॥ ૮.૧૮

(Page ખં. ૮ અ. ૧૯ પાન ૪૩)

८.१८ समासवत्सरचरितं नामैकोनविंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

शौनक उवाच ।

मासानां चरितं ब्रूहि सूत सर्वार्थकोविद ।
मलमासे गणेशस्य पूजनं कीदृशं भवेत् ॥ १ ॥

सूत उवाच ।

ब्रह्मणोऽगसमुत्पन्नः संवत्सरः प्रतापवान् ।
मासा द्वादश तस्यांऽगात् समुत्पन्नाः पुरा मुने ॥ २ ॥

छायाया मलमासश्च समुत्पन्नः शुभप्रदः ।
सह तैर्गणपं ध्यात्वा तपस्तेपे स वत्सरः ॥ ३ ॥

षडक्षरं मडामन्त्रं जज्ञाप ब्रह्मणोऽदितम् ।
गणेशस्य सदा ध्यानं यकार उर्ध्वसंयुतः ॥ ४ ॥

अेवं वर्षसहस्रेण प्रसन्नो वरदोऽभवत् ।
तमाययौ गणधीशो भक्तं भक्तजनप्रियः ॥ ५ ॥

उवाच तं समाधिस्थं संवत्सरं गजाननः ।
समास त्वं वरान् ब्रूहि परान् मत्तो हृदीप्सितान् ॥ ६ ॥

गणेशवचनं श्रुत्वा संवत्सरो बुबोध तम् ।
समुत्थाय गणेशानं ननाम भक्तिंसंयुतः ॥ ७ ॥

समासः पूजयामास यथाविध्युपचारतः ।
पुनः प्राणम्य विघ्नेशं तुष्टाव करसम्पुटः ॥ ८ ॥

समाससंवत्सर उवाच ।
नमस्ते धूम्रवर्णाय वक्तुर्गुणाय दुष्टदये ।
उरम्भाय परेशाय विघ्नेशाय नमो नमः ॥ ९ ॥

शूर्पकण्ठाय सर्वेषां पूज्याय परमात्मने ।
लम्बोदराय सर्वादिपूज्याय तु नमो नमः ॥ १० ॥

अनाथानां सुनाथाय पात्रे उर्त्रे नमो नमः ।
कर्त्रे त्रिगुणरूपाय गुणालीनाय ते नमः ॥ ११ ॥

आदिमध्यान्तसंस्थायादिमध्यान्तविवर्जित ।

गणेशाय गणानां ते चालकाय नमो नमः ॥ १२ ॥

ब्रह्मणाम् पतये तुभ्यं ब्रह्मभ्यो ब्रह्मदायिने ।

ब्रह्मणे ब्रह्मभूताय ब्रह्मिष्ठाय नमो नमः ॥ १३ ॥

सिद्धिबुद्धिप्रदात्रे ते सिद्धिबुद्धिमयाय च ।

सिद्धिबुद्धिपते तुभ्यं सर्वेशाय नमो नमः ॥ १४ ॥

अनन्तविभवयैवानन्तमायाप्रचारिणे ।

मायिने मायिनां मोहदात्रे मायास्वरूपिणे ॥ १५ ॥

शान्तियोगमयायैव शान्तियोगधराय ते ।

शान्तियोगप्रदात्रे च योगेशाय नमो नमः ॥ १६ ॥

डिं स्तौमि त्वां गणधीश चिन्तामणिस्वरूपिणे ।

योगिनः शान्तिमापन्ना वेदा यत्र विशेषतः ॥ १७ ॥

अतो नमाम्यहं नाथ तेन तुष्टो भव प्रभो ।

वरान् देहि स्वकार्याणां सिद्धिदान् सुभदायकान् ॥ १८ ॥

भक्तिं ते यरणे नित्यं देहि सर्वभयापडाम् ।

कालमानकरं दुष्टे वीर्यं देहि स्वभावजम् ॥ १९ ॥

कर्म मासादिषु प्राज्ञैः कृतं तच्छुभदं भवेत् ।

साक्षित्वं कर्मणां देहि साधुपादप्रपूजनम् ॥ २० ॥

अेवमुक्त्वा प्रणोमुस्तं मासाः संवत्सरान्विताः ।

तानुवाच गणध्यक्षो वयः स्तोत्रेण तोषितः ॥ २१ ॥

श्रीगणेश उवाच ।

यद्यत् सम्प्रार्थितं मासाः संवत्सर तथास्तु वै ।

सर्वगाः कालरूपस्था भविष्यथ न संशयः ॥ २२ ॥

सूर्येण संयुताः सर्वे द्वादशदण्डधारिणा ।

कृलदाः कर्मणां यैव भविष्यथ विशेषतः ॥ २३ ॥

ब्रह्मार्पणतया कर्म यद्भवत्सु कृतं नरैः ।

अन्ते सलोकतां तेभ्यो दातारश्च भविष्यथ ॥ २४ ॥

याथातथ्यविभागेन साक्षिणः सर्वजन्मिनाम् ।

भविष्यथ तथा भक्ता भयि मोहविवर्जिताः ॥ २५ ॥

आदित्येन परित्यक्तोऽधिमासस्त्वं भविष्यसि ।

द्वेवताऽहं त्वदीये तु कर्मणां कृलदायकः ॥ २६ ॥

(Page पं. ८ अ. २० पान ४४)

सर्वेषु मलरूपं यत् कृतं मासेषु मानवैः ।

नानाभावायुतं तेभ्योऽहं भवामि कृलप्रदः ॥ २७ ॥

त्वदीये कालभावे तु कर्म यन् मानवैः कृतम् ।

नानाभावायुतं तेभ्योऽहं भवामि कृलप्रदः ॥ २८ ॥

भवत्कृतमिदं स्तोत्रं सर्वसिद्धिप्रदं भवेत् ।

पठतां शृण्वतां नृणां भावपूरं न संशयः ॥ २९ ॥

कालदोषभवं पापं कालस्थोऽल्लङ्घनादिकम् ।

उराम्यनेन स्तोत्रेण तुष्टोऽहं भुक्तिमुक्तिदः ॥ ३० ॥

अेवमुक्त्वाऽतर्दधेऽसौ गार्गेशो गार्गवल्लभः ।

संवत्सरः प्रसन्नात्मा स्वकार्यनिरतोऽभवत् ॥ ३१ ॥

मासाः स्वकार्यसामर्थ्ययुक्ता वृष्टा बभूविरै ।

कालभावधराः सर्वे साक्षिणः सर्वकर्मणाम् ॥ ३२ ॥

अेतत् संवत्सरस्यैव समासस्य चरित्रकम् ।

यः पठेच्छृणुयाद्भाऽपि स कालसुभमाप्नुयात् ॥ ३३ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

अष्टमे भा०ऽ धूम्रवर्णचरिते समासवत्सरचरितं नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ ८.१६

८.२० मलमासादिमासेभ्यो वरप्रदानं नाम विंशतितमोऽध्यायः

॥ श्रीगार्गेशाय नमः ॥

सूत उवाच ।

ततो बहौ गते काले मासाः षट् तपसि स्थिताः ।

निराडारपराः सर्वे गार्गेशं समतोषयन् ॥ १ ॥

कार्तिको मार्गशीर्षश्च माघो वैशाखश्रावणौ ।

अधिमासस्तथा विप्र गार्गेशघ्यानतत्परः ॥ २ ॥

દશવર્ષેષુ વિદ્વેશસ્તાન્ યયૌ વરદાયકઃ ।
 સ્તુતઃ સમ્બૂજિતસ્તૈસ્તુ વરાન્ બ્રૂત સ ચાબ્રવીત્ ॥ ૩ ॥
 ગણેશવચનં શ્રુત્વા માસાસ્તં પ્રણિપત્ય ચ ।
 ઊચુઃ પ્રહૃષ્ટચિત્તાસ્તે ભક્ત્યા નમ્રાત્મકન્ધરાઃ ॥ ૪ ॥
 માસા ઊચુઃ ।
 યદિ વિદ્વેશ સર્વેશ વરદોઽસિ તદા પ્રભો ।
 અસ્માસુ ચત્કૃતં કર્મ બહુલં કુરુ સર્વદા ॥ ૫ ॥
 તેનાસ્મત્કાલસમ્પ્રાપ્તૌ નરા યત્પરાયણાઃ ।
 ભવિષ્યન્તિ વિશેષેણ સદા સત્કર્મકારિણઃ ॥ ૬ ॥
 તદ્ભક્તિનિલયાન્નિત્યં કુરુ નો ગણનાયક ।
 ત્વદાસપ્રવણાંસ્તદ્ભત્ કર્મદોષવિવર્જિતાન્ ॥ ૭ ॥
 શ્રીગણેશ ઉવાચ ।
 અન્યેષુ સર્વમાસેષુ કૃતં કર્મ તદાત્મકમ્ ।
 ફલદં સમ્મતં શાસ્ત્રે મદીયવરદાનતઃ ॥ ૮ ॥
 તેભ્યો દશાધિકં કર્મ ફલદં પ્રભવિષ્યતિ ।
 માર્ગશીર્ષે કૃતં માસાઃ શુભદં માનવૈઃ કિલ ॥ ૯ ॥
 તસ્માદ્વૈશાખમાસે તદ્ભવિષ્યતિ દશાધિકમ્ ।
 તસ્માત્ કાર્તિકિકે માસે દશાધિકફલપ્રદમ્ ॥ ૧૦ ॥
 તસ્માદ્દશાધિકં માઘે કર્મ યન્માનવૈઃ કૃતમ્ ।
 તસ્માદ્દશાધિકં ભાવિ શ્રાવણે ફલદં ભવેત્ ॥ ૧૧ ॥
 તસ્માદ્દશાધિકં પ્રોક્તં ઢૌણ્ઢે માસે ફલપ્રદમ્ ।
 એવં ક્રમેણ શ્રેષ્ઠા વૈ ભવિષ્યથ યથા તપઃ ॥ ૧૨ ॥
 અધિમાસસ્ય દેવોઽહં ઢુણ્ઢિરણ્ઠો ન સંશયઃ ।
 ઢૌણ્ઢમાસઃ સમાખ્યાતો મયા નામ્નાઽધુના મહાન્ ॥ ૧૩ ॥
 (Page ખં. ૮ અ. ૨૧ પાન ૪૫)
 અમાચિહ્નેન સંયુક્તઃ શ્રાવણો મે પ્રિયોઽધિકઃ ।
 નાનાસિદ્ધિપ્રદો ભાવી હ્યનુષ્ઠાનવતાં નૃણામ્ ॥ ૧૪ ॥
 ઉપાસતે શ્રાવણે માં નાનાયત્પરાયણાઃ ।

उपोषणयुता भाद्रे यतुर्दिनानि मानवाः ॥ १५ ॥

समारभ्य प्रतिपदं यतुर्ध्वन्तं मर्द्यनम् ।

यतुर्थ्यां जागरं कुर्यात् पञ्चम्यां पारणं तथा ॥ १६ ॥

यथाशक्ति द्विजान् भोज्य दद्याद्विपुलदक्षिणाम् ।

स सर्वसुभमाभोज्यान्ते स्वानन्दमवाप्नुयात् ॥ १७ ॥

मुष्यं पञ्चसु वै स्नानं मासेषु सर्वभावातः ।

प्रातःकाले विशेषेणानुष्ठानं श्रावणे मतम् ॥ १८ ॥

अेवं मासा भवन्तोऽपि भविष्यन्ति जनैः सदा ।

सत्सर्गभिर्भडाभागाः सेविताः सततं पराः ॥ १९ ॥

मधि भक्तियुता नित्यं सर्वदेवपरायणाः ।

भविष्यथ मदीयेन वरेणैव विशेषतः ॥ २० ॥

अेवमुक्त्वांऽतर्धेऽसौ गणेशो भक्तवत्सलः ।

मासा षर्षसमायुक्ताः स्वस्वकार्यरता बभुः ॥ २१ ॥

शृणोति मास्यारित्रमेवं पठति यो नरः ।

स मासकृलसंयुक्तो गणेशो भवतीत्यडो ॥ २२ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

अष्टमे भा०ऽः धूम्रवर्णचरिते मलमासादिमासेभ्यो वरप्रदानं नाम विंशतितमोऽध्यायः ॥ ८.२०

८.२१ धूम्रमडिमावर्णनं नाम अेकविंशतितमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

शौनक उवाच ।

षट्सु मासेषु विघ्नेशः पूजनीयो नरैः कथम् ।

तेषु मुष्यप्रकारेण तुष्टः केन गजाननः ॥ १ ॥

के के सिद्धिं गतास्तेषु गणेशभजनेन वै ।

तेषां चरित्रकं ब्रूहि सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ २ ॥

सूत उवाच ।

अरुणोदयकाले वै स्नानं कुर्यान्नरः सदा ।

तीर्थेषु प्रतसंयुक्तः स्वस्वशाभाप्रमाणातः ॥ ३ ॥

स्वशाभोक्तेन मार्गेण सन्ध्यादिकं समाचरेत् ।
 वैदिकैस्तान्त्रिकैर्मन्त्रैः पूजयेद्गणनायकम् ॥ ४ ॥
 पुराणसम्भवैर्वाऽपि यथोपचारसंयुतः ।
 अेकभुक् स भवेन्नित्यं नक्तभुक् वा भवेन्मुने ॥ ५ ॥
 उविष्यान्नं कृलडारो निराडारोऽथवा पुनः ।
 ब्रह्मचर्यसमायुक्तो नभलोमयुतो भवेत् ॥ ६ ॥
 पृथव्यां शयनकारी स सत्यावाङ् मौनधारकः ।
 यथा स्वधर्मसंयुक्तो व्रतं मासात्मकं चरेत् ॥ ७ ॥
 ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वाऽपि मडामुने ।
 स्वस्वधर्मयुतो भूत्वा व्रतं मासात्मकं चरेत् ॥ ८ ॥
 स्त्रीणां व्रतमिदं पुण्यं साधवानां सुभप्रदम् ।
 विधवानां विशेषेण परं मासात्मकं भवेत् ॥ ९ ॥
 तेषु पञ्चकमानन्दाव्यरेन् मुष्यं सदा जनः ।
 गणेशपूजनं विप्र भोजनं दीपदानकम् ॥ १० ॥
 शमीमन्दारसेवां च प्रदक्षिणपरायणाम् ।
 (Page भं. ८ अ. २१ पान ४६)
 गवां शुश्रूषणं तद्भूत् सर्वसिद्धिप्रदं भवेत् ॥ ११ ॥
 अेवमादि गणेशस्य प्रियं नानाविधं चरेत् ।
 सदा तन्निष्ठभावेन तिष्ठेन् मासव्रती मुने ॥ १२ ॥
 अन्यान् शम्भुमुषान् देवान् पूजयेन् मानवो मुने ।
 स्वस्ववेच्छायुतभावेन व्रतं मासमयं चरेत् ॥ १३ ॥
 आवश्यकेन भावेन मासाः सेव्या इमे नरैः ।
 धर्मार्थकामाभोग्क्षाणां ब्रह्मभूयस्य दायकाः ॥ १४ ॥
 यं यमिच्छति तं तं वै लभते नात्र संशयः ।
 मासात्मकेन मुष्येन व्रतेन मानवः सदा ॥ १५ ॥
 अत्रेतिहासमुष्यं ते कथयामि समासतः ।
 मासव्रतेन ये सिद्धिं लेभिरे भक्तिसंयुताः ॥ १६ ॥
 शङ्खासुरो मडादैत्यो ब्रह्मण्डाधिपतिः पुरा ।

अभूव स जडासैव वेदान् स्मृतिसमन्वितान् ॥ १७ ॥

ततो डाडा कृतं सर्वैः कर्मडीनप्रभावतः ।

वार्णसङ्करञ्जं कर्म अभूवे सर्वमाऽऽले ॥ १८ ॥

ततो मुनिगणैर्युक्ता देवा विधिमुष्णा ययुः ।

विषगुं य शरणां सर्वे तुष्टुवुर्वेदखेतवे ॥ १९ ॥

ततो विषगुः स्वयं शम्भुं जगाम तान् विसृज्य सः ।

तं जगाद मडाभागां विनयेन समन्वितः ॥ २० ॥

विषगुरुवाय ।

शङ्खं वेदखरं शम्भो दृर्जयं देवतादिभिः ।

जेष्वाभि त्वत्प्रसादेन तत्रोपायं वदस्व मे ॥ २१ ॥

श्रीशिव उवाच ।

समीपे कार्तिको मासो जनार्दन समागतः ।

तत्र मासप्रतेन त्वं तोषयस्व गजाननम् ॥ २२ ॥

तेन विघ्नविडीनस्त्वं विजेष्यसि मडाभलम् ।

शङ्खासुरं न सन्देखो नान्यथा पुरुषोत्तम ॥ २३ ॥

श्रुत्वा तं शङ्करं नत्वा विषगुः परपुरञ्जयः ।

गतो बदरिकाशयं प्रतार्थं भक्तिसंयुतः ॥ २४ ॥

तत्रैकाक्षरमन्त्रस्य पुरश्चरणमुत्तमम् ।

यकार गणनाथं स तोषयामास यत्नतः ॥ २५ ॥

कार्तिके पञ्चकं सेव्यं गाणेशं सर्वसिद्धिदम् ।

मार्गशीर्षे गाणेशानं प्राणम्य प्रययौ सुरान् ॥ २६ ॥

ततो बुद्धिपतिं स्मृत्वा विचारमकरोत् वृष्टि ।

केनोपायेन दैत्येशं विजेष्वाभि सुदृढारणम् ॥ २७ ॥

तत्र स्कूर्तिः समुत्पन्ना गाणेशकृपया वृष्टि ।

मात्स्येनैव स्वरूपेण विजयो मे भविष्यति ॥ २८ ॥

अेतस्मिन्नन्तरे तत्र अभूवाऽऽकाशजो पराम् ।

वार्णो शुश्राव देवेशः केशवः परवीरडा ॥ २९ ॥

मात्स्यरूपेण शङ्खं तं जडि सर्वभयङ्करम् ।

માં સ્મૃત્વા નાત્ર સન્દેહો વિજયસ્તે ભવિષ્યતિ ॥ ૩૦ ॥

તતો ગણપતિં સ્મૃત્વા મત્સ્યો ભૂત્વા જનાર્દનઃ ।

ઘોરં યુદ્ધં સ કૃત્વા તં જઘાન શઙ્ખમુલ્બણમ્ ॥ ૩૧ ॥

સાઙ્ગાન્ વેદાન્ સમાનાથ્ય દદૌ તાન્ બ્રહ્મણો પ્રભુઃ ।

સ્તુતઃ સમ્પૂજિતો દેવૈર્મુનિભિઃ સ્વસ્થલં યયૌ ॥ ૩૨ ॥

એવં કાર્તિકમાસે તુ સ્નાનાદિવ્રતતેજસા ।

હતઃ શઙ્ખાસુરસ્તેન વિષ્ણુના મત્સ્યરૂપિણા ॥ ૩૩ ॥

અન્યથ્ય શૃણુ વિપેન્દ્ર કથાં પાપપ્રણાશિનીમ્ ।

કાર્તિકવ્રતસંયુક્તાં પુરાતનભવાં પરામ્ ॥ ૩૪ ॥

પૌલસ્ત્યો બ્રાહ્મણઃ કશ્ચિત્ સોમદત્ત ઇતિ શ્રુતઃ ।

સ્વધર્મનિરતો નિત્યં તપસ્વી શુચિમાનસઃ ॥ ૩૫ ॥

જગામ સ ગણેશસ્ય ભક્ત્યર્થં ગૌતમં મુનિમ્ ।

(Page ખં. ૮ અ. ૨૧ પાન ૪૭)

પપ્રચ્છ વિનતો ભૂત્વા ભક્ત્યર્થં યોગિનાં વરમ્ ॥ ૩૬ ॥

સોમદત્ત ઉવાચ ।

કેનોપાયેન વિઘ્નેશઃ સદ્યો વૈ દૃષ્ટિગો ભવેત્ ।

ક્ષણભઙ્ગુરદેહત્વાત્તદુપાયં વદ પ્રભો ॥ ૩૭ ॥

ગૌતમ ઉવાચ ।

સમીપે કાર્તિકો માસઃ સમાયાતો મહામુને ।

વ્રતં માસાત્મકં કાર્યં દર્શનાર્થં મહાપ્રભોઃ ॥ ૩૮ ॥

એવમુક્ત્વા વિધિં તસ્મૈ કથયિત્વા દદૌ પરમ્ ।

સ્થાનં સ્વસ્થાશ્રમે સોઽપિ તત્રારમ્ભં ચકાર હ ॥ ૩૯ ॥

એકનિષ્ઠઃ સ્વભાવેન પરં ગાણેશપઞ્ચકમ્ ।

સેવયામાસ ભક્ત્યા સ કાર્તિકવ્રતસંયુતઃ ॥ ૪૦ ॥

ઉપોષણયુતસ્તત્ર ધ્યાત્વા હૃદિ ગજાનનમ્ ।

જજાપ મન્ત્રરાજં સ ષડક્ષરં શુભપ્રદમ્ ॥ ૪૧ ॥

તત્ર ચિત્રં સમભવત્ સમાપ્તિસમ્ભવે દિને ।

તચ્છૃણુષ્વ મહાવિપ્ર દૃઢનિશ્ચયદં ભવેત્ ॥ ૪૨ ॥

पूजायां संस्थितो विप्रः सोमदत्तो मडायशाः ।
 कार्तिक्यां पूर्णिमायां स अेकासनविधौ रतः ॥ ४३ ॥
 तत्र दूर्वाशमीमन्दारपुष्पाणि स्थितानि तु ।
 अकस्माद्ब्राह्मणः कश्चित्तानि गृह्य पपाव ७ ॥ ४४ ॥
 सोमदत्तः स्वयं तत्र मौनवानासने स्थितः ।
 नोत्थितो नियमे संस्थः शुशोच गाणपं स्मरन् ॥ ४५ ॥
 ततस्तेन विचारेण तदर्थं ज्ञातमद्भुतम् ।
 लोमानि देहसंस्थानि सर्वौषधिभयानि च ॥ ४६ ॥
 अतो लोमानि सर्वाणि त्वयायुक्तानि भावतः ।
 दास्यामि गाणनाथाय दूर्वा शम्पादिकारणात् ॥ ४७ ॥
 ततः शस्त्रं समागृह्य शिरश्छेत्तुं समुद्यतः ।
 शिष्यायुक्तं गाणेशाय दूर्वार्यं स्वस्य यार्पयन् ॥ ४८ ॥
 स्वकण्ठे शस्त्रघातं स यकार गाणनायकः ।
 तावत् समाययौ तत्र ब्राह्मणस्य स्वरूपधृक् ॥ ४९ ॥
 शमीमन्दारदूर्वादीन् गृह्य तस्मै ददौ पुनः ।
 उवाच पूज्य त्वं तु गाणेशं हठतत्पर ॥ ५० ॥
 दृष्ट्वाऽतिदर्षसंयुक्तः सोमदत्तो मडायशाः ।
 नियमं स्वं यकारैव तमुवाच प्राणभ्य तु ॥ ५१ ॥
 सोमदत्त उवाच ।
 त्वं कोऽसि वद मां नाथ हृत्वा दूर्वादिकं पुरा ।
 समायातः पुनः सर्वं दत्तं मे नियमात्मकम् ॥ ५२ ॥
 न त्वं विप्रोऽसि देवेश साक्षाद्दिग्भरो भवान् ।
 निश्चयं मे दृढं दृष्ट्वा परीक्षार्थं समागतः ॥ ५३ ॥
 दर्शयस्व निजं रूपं नोयेद्दुःखं त्यजाम्यहम् ।
 सत्यं वद मडाभाग तेन तूमो भवामि च ॥ ५४ ॥
 ततो व्रतप्रभावेण भक्त्या नियमयुक्तया ।
 सन्तुष्टो गाणराजः स दर्शयामास स्वं वपुः ॥ ५५ ॥
 यतुर्भुजं त्रिनेत्रं च शुश्रावैविराजितम् ।

सिद्धिबुद्धिसमायुक्तं परश्चादिसुचिहितम् ॥ ५६ ॥

नानामूषणशोभाढ्यं शेषनाभिधरं परम् ।

चिन्तामणिं मणिं लृत्स्थं लम्बोदरैकदन्तकम् ॥ ५७ ॥

मूषकोपरि संस्थं तं दृष्ट्वा वस्त्रविराजितम् ।

ननाम सोमदत्तः स उर्षनिर्भरमानसः ॥ ५८ ॥

सरोमाञ्चो ननर्ताऽसौ साश्रुनेत्रः प्रतापवान् ।

न विवेद विधिं किञ्चिद्देहातीत धवाभसौ ॥ ५९ ॥

ततो उर्षं समागृह्य पूजयामास तं प्रभुम् ।

पुनः प्रणम्य उरम्भं तुष्टाय स कृताञ्जलिः ॥ ६० ॥

सोमदत्त उवाच ।

गणेशाय परेशाय सदा शान्तिप्रदायिने ।

योगिनां योगरूपाय लृदिस्थाय नमो नमः ॥ ६१ ॥

(Page भं. ८ अ. २१ पान ४८)

विघ्नेशाय मडाविघ्नविघ्नदाय परात्मने ।

विघ्नहर्त्रे स्वभक्तानां सत्ताधाराय ते नमः ॥ ६२ ॥

अनाद्ये मडाकाल कालाय कालरूपिणे ।

अन्ते विहारयुक्तायादिनाथाय नमो नमः ॥ ६३ ॥

विनायकाय देवाय सर्वेषां नायकाय च ।

नायकेभ्यः पदादीनां दात्रे तुभ्यं नमो नमः ॥ ६४ ॥

लम्बोदराय सर्वेषामुदरस्थाय ते नमः ।

अपारोदारभावाय ब्रह्मेशाय नमो नमः ॥ ६५ ॥

आदिमध्यान्तलीनाय तदाकारस्वरूपिणे ।

स्वानन्दपतये तुभ्यं स्वसंवेधाय ते नमः ॥ ६६ ॥

सिद्धिदात्रे सुभक्तेभ्यो दृष्टानां सिद्धिदारिणे ।

सिद्धिपते मडासिद्धिरूपाय ते नमो नमः ॥ ६७ ॥

बुद्धिपते सुबुद्धीनां दात्रे साधुजनप्रिय ।

दुर्बुद्धिदायिने तुभ्यं दृष्टेभ्यो वै नमो नमः ॥ ६८ ॥

सम्प्रज्ञातस्वरूपायासम्प्रज्ञातं मडाशिरः ।

तयोर्योगे नराकार गजाकाराय ते नमः ॥ ६८ ॥

किं स्तौमि गणनाथ त्वां सदा योगस्वरूपिणे ।

अतस्ते नमनं कृत्वा कृतकृत्यो भवाम्यहम् ॥ ७० ॥

धन्योऽहं सर्वभूतेषु त्वां दृष्ट्वा गणनायकम् ।

कुलं शीलं यशो धन्यं जनकौ तप आश्रमः ॥ ७१ ॥

धन्यं व्रतं गणनाधीश मलत् कार्तिकमासगम् ।

तस्याथरक्षणमात्रेण त्वं मे दृष्टिगतः प्रभो ॥ ७२ ॥

भक्तिं त्वदीयपादेषु देहि मे द्विरदानन ।

नान्यथाये भ्रमैर्युक्तं गाणपत्यपरायणः ॥ ७३ ॥

तस्य तद्भयनं श्रुत्वा गणेशस्तमुवाच उ ।

यद्यद्विच्छसि तत्तत्ते सकृलं प्रभविष्यति ॥ ७४ ॥

गाणपत्यप्रियोऽत्यन्तं भविष्यसि मलामुने ।

भक्तो मदीयपादस्य सर्वमान्यो भविष्यसि ॥ ७५ ॥

त्वया कृतमिदं स्तोत्रं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ।

भविष्यति नृणां विप्र पठतां शृण्वतां सदा ॥ ७६ ॥

अवेमुक्त्वाऽतर्दघेऽसौ विघ्नेशः करुणानिधिः ।

सोमदत्तो मलाभागो गौतमं प्रणनाम उ ॥ ७७ ॥

तदादि स मुनिः भ्यातो भबूव गणपप्रियः ।

योगी योगविदां श्रेष्ठः सर्ववेदार्थतत्त्ववित् ॥ ७८ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मलापुराणे

अष्टमे भा०ऽः धूम्रवर्ण्यरिते धूम्रमण्डिमावर्णनं नाम अकविंशतितमोऽध्यायः ॥ ८.२१

(Page पं. ८ अ. २२ पान ४८)

८.२२ कार्तिकमासमालात्त्ये नानानियमनिर्गुणं नाम द्वाविंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

सूत उवाच ।

कणाटे ब्राह्मणः कश्चिदत्रिगोत्रसमुद्भवः ।

नाम्ना सर्वप्रियः सोऽपि कार्तिकव्रतमाचरत् ॥ १ ॥

પ્રાતઃ સ્નાનં સ કૃત્વા તુ ગણેશપૂજને રતઃ ।
 નિયમેન સમાવિષ્ઠો ગાણપત્યપ્રિયોઽભવત્ ॥ ૨ ॥
 તત્રૈકઃ ક્ષત્રિયઃ શુદ્ધઃ સ્નાનં કૃત્વા શર્મા પરામ્ ।
 જલેનાસિચ્ય ભીમાખ્યઃ પ્રદક્ષિણપરોઽભવત્ ॥ ૩ ॥
 અન્યઃ કૈવર્તકસ્તત્ર તથા મન્દારકં મુને ।
 પૂજ્ય મેઘપ્રિયઃ સ્નાત્વા પ્રદક્ષિણપરોઽભવત્ ॥ ૪ ॥
 વૈશ્યો ગવાં પુષ્પવાહઃ શુશ્રૂષાયાં રતોઽભવત્ ।
 સ્નાત્વા ગણપતિં ધ્યાત્વા ગોરૂપધરમાદરાત્ ॥ ૫ ॥
 શૂદ્રઃ શ્યામલસંજાસ્તુ દીપદાનં ચકાર હ ।
 ગણેશપ્રીતયે નિત્યં સ્નાત્વા માસવ્રતે રતઃ ॥ ૬ ॥
 અન્યો વૈશ્યો મહાબાહુર્નામ્ના સ્નાત્વા વ્રતે સ્થિતઃ ।
 બ્રાહ્મણાન્ ભોજયામાસ નિત્યં ભાવપરાયણઃ ॥ ૭ ॥
 કારુકઃ પદ્મનામા વૈ સ્નાત્વા નિત્યં નમામ હ ।
 ગણેશં ભાવસંયુક્તઃ કાર્તિકવ્રતસંસ્થિતઃ ॥ ૮ ॥
 શૂદ્રઃ કશ્ચિન્મહીપાલો નામ્ના ગુણયુતોઽભવત્ ।
 તીર્થ કાર્તિકમાસે સ જગ્રાહ ગણપત્ય તુ ॥ ૯ ॥
 એવં નાના જનાસ્તત્ર ગણેશપ્રીતયે મુને ।
 સ્નાત્વા કિંચિત્ સ્વભાવેનાભજંસ્તં ગણનાયકમ્ ॥ ૧૦ ॥
 શોગવન્ધ્યાદિદોષૈસ્તે મુક્તા જાતા વિશેષતઃ ।
 સમાપ્તે વ્રતમુખ્યે તુ ધનધાન્યયુતા બભુઃ ॥ ૧૧ ॥
 અન્તે સ્વાનન્દગાઃ સર્વે ગણેશં નમ્ય તત્ક્ષણાત્ ।
 બ્રહ્મભૂતા બભૂવુશ્ચ કાર્તિકવ્રતપુણ્યતઃ ॥ ૧૨ ॥
 અતઃ કાર્તિકમાસસ્થં વ્રતં કાર્યં વિશેષતઃ ।
 ગણેશપ્રીતયે વિપ્ર સર્વસિદ્ધિપ્રદાયકમ્ ॥ ૧૩ ॥
 નિયમેન સમા ભક્તિર્ન ભૂતા ન ભવિષ્યતિ ।
 કિંચિન્નિયમસંયુક્તો ગણેશં વશમાનયેત્ ॥ ૧૪ ॥
 નિયમેન કૃતં કિંચિદ્ગણેશપ્રીતયે નરૈઃ ।
 ભવેત્ કોટિગુણં વિપ્ર સર્વસિદ્ધિપ્રદાયકમ્ ॥ ૧૫ ॥

कार्तिके स्नानमत्यन्तं मुष्यं विद्वेशसेवनम् ।
यथाशक्ति कृतं सर्वसिद्धिदं प्रभविविष्यति ॥ १६ ॥

करोति यः कार्तिके येत् पञ्चकं गाणपप्रियम् ।
स गाणेशप्रियोऽत्यन्तं भवत्यत्र न संशयः ॥ १७ ॥

दानं ऊमादिकं किञ्चित् कार्तिकेऽनन्तपुण्यदम् ।
भवेत्तु गाणनाथाय यार्पितं कर्मजं कृलम् ॥ १८ ॥

भङ्गनात्र किमुक्तेन कार्तिके नमनं सकृत् ।
गाणेशाय कृतं नित्यं तदक्षय्यप्रदं भवेत् ॥ १९ ॥

छदं कार्तिकमासस्य माडात्म्यं कथितं मया ।
गाणेशलोकदं पुण्यं छु सौभ्यप्रदं परम् ॥ २० ॥

यः शृणोति नरो भक्त्या पठते भावसंयुतः ।
सोऽपि कामानवाप्स्यैव गाणपत्यप्रियो भवेत् ॥ २१ ॥

अन्यदेवपरा ये वै कार्तिकव्रतसंस्थिताः ।
तेषां लोकसुभं सर्वमन्ते भुञ्जन्ति निश्चितम् ॥ २२ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
अष्टमे भा३े धूम्रवर्ण्यरिते कार्तिकमासमाडात्म्ये नानानियमनिर्दिपाणं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ ८.२२
(Page पं. ८ अ. २३ पान ५०)

८.२३ मार्गशीर्षमासमाडात्म्ये वज्रपञ्जरकथनं नाम त्रयोविंशोऽध्यायः

॥ श्रीगाणेशाय नमः ॥

शौनक उवाच ।
सङ्क्षेपेण मडाभाग मार्गशीर्षभवं परम् ।
माडात्म्यं वद सूत त्वं गाणेशभक्तिदायकम् ॥ १ ॥

सूत उवाच ।
अन्यकासुरनामा वै दैत्यः परमदारुणः ।
जित्वा त्रिभुवनं सर्वं यकार राजयमुत्तमम् ॥ २ ॥

देवा वनस्थिताः सर्वे भययुक्ताः विशेषतः ।

વધાર્થં તસ્ય ચોદ્યુક્તા લેભિરે ન કિમપ્યહો ॥ ૩ ॥

તતઃ શમ્ભુઃ પરાં ચિન્તામાપેદે મુનિભિઃ સહ ।

જગામ સહસા તત્ર નારદઃ કરુણાનિધિઃ ॥ ૪ ॥

તં દૃષ્ટ્વા હર્ષસંયુક્તા દેવાઃ શકુરમુખ્યકાઃ ।

પપ્રચ્છુસ્તે મહાભાગં દુઃખશોકયુતાઃ પરમ્ ॥ ૫ ॥

શ્રીશિવ ઉવાચ ।

અન્યકેન જિતાઃ સર્વે વયં યોગીન્દ્રસત્તમ ।

ગૃહીતું પાર્વતીં પત્નીં ભાવાર્થમુદ્યતોઽભવત્ ॥ ૬ ॥

કર્મનાશપ્રભાવેણોપોષણેન સમન્વિતાન્ ।

દેવાંસ્તાન્ રક્ષ વિપ્રેશ દ્વિજાન્ કર્મપરાયણાન્ ॥ ૭ ॥

અન્યકસ્ય વધોપાયં વદ ત્વં સર્વવિત્તમ ।

કરિષ્યામો વયં તં તુ ભક્તિયુક્તા મહામતે ॥ ૮ ॥

નારદ ઉવાચ ।

સમીપે માર્ગશીર્ષસ્તુ સમ્પ્રાપ્તઃ સર્વસિદ્ધિદઃ ।

વ્રતં માસાત્મકં કાર્યં ગણેશપ્રીતયે ત્વયા ॥ ૯ ॥

તતો વ્રતપ્રભાવેણ જેષ્યસે દૈત્યપુઙ્ગવમ્ ।

અન્યકં નામ સન્દેહો વિદ્વેશસ્ય પ્રસાદતઃ ॥ ૧૦ ॥

એવમુક્ત્વા મહાયોગી નારદો ગણપં સ્મરન્ ।

વીણાગાનરતો વિપ્ર નમ્ય તં સ્વેચ્છયા યયૌ ॥ ૧૧ ॥

તતો દેવગણૈર્યુક્તો મુનિભિઃ શકુરઃ સ્વયમ્ ।

માર્ગશીર્ષભવં મુખ્યં વ્રતં ચકાર વૈદ્યપમ્ ॥ ૧૨ ॥

ગણેશપઞ્ચકં નિત્યં સેવયામાસ યત્નતઃ ।

ઉષઃ સ્નાત્વા વિશેષેણ ગણેશમભજત્ પ્રભુમ્ ॥ ૧૩ ॥

ઉપોષણસમાયુક્તઃ શકુરોઽહર્નિશં પરમ્ ।

તમેવ ચિન્તયન્ ભક્ત્યા ધ્યાનસંસ્થો બભૂવ હ ॥ ૧૪ ॥

એવં માસવ્રતં પૂર્ણ શિવઃ કૃત્વા દ્વિજોત્તમાન્ ।

પૂજ્ય ભોજ્ય સ્વયં દેવશ્ચકાર પારણં મુને ॥ ૧૫ ॥

તતો વ્રતપ્રભાવેણ સન્તુષ્ટો ગણનાયકઃ ।

आययौ शङ्करे तत्र वरदानार्थमादरात् ॥ १६ ॥

सिद्धिबुद्धियुतं वीक्ष्य मूषकोपरि संस्थितम् ।

विघ्नेशं उर्ध्वसंयुक्तः शङ्करः प्राणनाम तम् ॥ १७ ॥

शिवः पूज्य गणधीशं देवैर्मुनिभिरादरात् ।

तुष्टाय दुष्टरोमाऽसौ प्रबद्धकरसम्पुटः ॥ १८ ॥

श्रीशिव उवाच ।

गणेशाय नमस्तुभ्यं विघ्नराजय दुष्टदये ।

परेशाय य उरम्भाय पाशिने नमो नमः ॥ १९ ॥

मूषकवाङ्नायैव नमः परशुपाणये ।

दन्ताभयधरायैव त्रिनेत्राय नमो नमः ॥ २० ॥

शूर्पकण्ठाय वीराय चन्द्ररेभाधराय ते ।

सिन्दूरभूषणायैव रक्तरङ्गाय ते नमः ॥ २१ ॥

उरम्भाय मडाविघ्नवारणाय गजानन ।

आदिपूज्याय सर्वेषां पूज्याय ते नमो नमः ॥ २२ ॥

स्वानन्दवाशिने तुभ्यं स्वानन्दमयमूर्तये ।

सर्वाकाराय सर्वेषां मात्रे पित्रे नमो नमः ॥ २३ ॥

अनन्तोदरभावाय ब्रह्मणां पतये नमः ।

ब्रह्मभूताय देवाय दैत्यदानवमर्दिने ॥ २४ ॥

अनन्तविभवायैव भक्तपालनधर्मिणे ।

अभक्तानां विनाशाय भेलकाय नमो नमः ॥ २५ ॥

योगाय योगनाथाय योगिने योगदायिने ।

सदा शान्तिस्वयंरुपाय शान्तिशाताय ते नमः ॥ २६ ॥

(Page भं. ८ अ. २३ पान ५१)

किं स्तौमि त्वां गणेशान् ब्रह्मणस्पतिरूपिणाम् ।

योगिनो वेदवेदान्ताः शान्तिं यत्र भजन्ति य ॥ २७ ॥

धन्योऽहं देवपैर्देवैर्मुनिभिर्गणनायक ।

दर्शनात्तेऽद्य पादस्य परात्परतरस्य य ॥ २८ ॥

सामर्थ्यं देहि विघ्नेश ज्ञानरूपं त्वयि स्थितम् ।

આજ્ઞાનાન્ધકનાશાર્થ ભક્તિં તેડવ્યભિચારિણીમ્ ॥ ૨૯ ॥

એવમુક્ત્વા નનર્તાડસૌ મહાદેવઃ સુરર્ષિભિઃ ।

તં જગાદ ગણાધીશો ભક્તં ભક્તજનપ્રિયઃ ॥ ૩૦ ॥

શ્રીગણેશ ઉવાચ ।

વજ્રપગ્ગરકં મે ત્વં ગૃહ્ય દૈત્યેન્દ્રસત્તમમ્ ।

જહિ જ્ઞાનમયં શમ્ભો વિજયી સર્વદા ભવ ॥ ૩૧ ॥

ભક્તિં મદીયપાદે ત્વં લભસેડનન્યવૃત્તિજામ્ ।

યદ્યદિચ્છસિ તત્તત્તે સફલં તુ ભવિષ્યતિ ॥ ૩૨ ॥

ત્વયા કૃતમિદં સ્તોત્રં મદીયં યઃ પઠેન્નરઃ ।

શ્ૃણુયાત્ સ લભેત્ સર્વ વાચ્છિતં સર્વદા શિવ ॥ ૩૩ ॥

ભુક્તિં મુક્તિં પુત્રપૌત્રધનધાન્યાદિકં લભેત્ ।

ભક્તિં મે બ્રહ્મભૂતત્વં શ્રવણાન્નાત્ર સંશયઃ ॥ ૩૪ ॥

સૂત ઉવાચ ।

એવં ગણેશવાક્યં સ શ્રુત્વા હર્ષસામન્વિતઃ ।

શિવઃ પ્રણમ્ય તં વાક્યં જગાદ ભક્તિલાલસઃ ॥ ૩૫ ॥

શ્રીશિવ ઉવાચ ।

વજ્રપગ્ગરકં નાથ બ્રૂહિ મે ગણપપ્રિયમ્ ।

જ્ઞાનમયં મહાન્ધસ્ય નાશકં સુખદાયકમ્ ॥ ૩૬ ॥

શ્રીગણેશ ઉવાચ ।

આદૌ નિત્યવિધિં કૃત્વા પૂજયિત્વા ગજાનનમ્ ।

વજ્રપગ્ગરકં ગ્રાહ્યં સર્વાજ્ઞાનવિનાશનમ્ ॥ ૩૭ ॥

ત્રિનેત્રં ગજાસ્યં ચતુર્બાહુધારે પરશ્ચાદિશસ્ત્રૈર્યુતં ભાલચન્દ્રમ્ ।

નરાકારદેહં સદા યોગશાન્તં ગણેશં ભજે સર્વવન્દ્યં પરેશમ્ ॥ ૩૮ ॥

એવં ધ્યાત્વા ગણેશાનં માનસૈરુપચારકૈઃ ।

પૂજયેત્તં નમસ્કૃત્ય ધારયેદ્વજ્રપગ્ગરમ્ ॥ ૩૯ ॥

બિન્દુરૂપો વક્તુણ્ડો રક્ષતુ મે હૃદિ સ્થિતઃ ।

દેહાંશ્ચતુર્વિધાંસ્તત્વાંસ્તત્વાધારઃ સનાતનઃ ॥ ૪૦ ॥

દેહમોહયુતં હ્યેકદન્તઃ સોડહં સ્વરૂપધૃક્ ।

दैहिनं मां विशेषेण रक्षतु भ्रमनाशकः ॥ ४१ ॥
 मण्डोदरस्तथा देवो नानाभोधान् प्रतापवान् ।
 सदा रक्षतु मे भोधानन्दसंस्थो ह्यडर्निशम् ॥ ४२ ॥
 साङ्ग्यान् रक्षतु साङ्ग्येशो गजाननः सुसिद्धिदः ।
 असत्येषु स्थितं मां स लम्बोदरश्च रक्षतु ॥ ४३ ॥
 सत्सु स्थितं सुमोडेन विकटो मां परात्परः ।
 रक्षतु भक्तवात्सल्यात् सदैकामृतधारकः ॥ ४४ ॥
 आनन्देषु स्थितं नित्यं मां रक्षतु समात्मकः ।
 विघ्नराजो मण्डाविघ्नैर्नानाप्लेकरः प्रभुः ॥ ४५ ॥
 अव्यक्तेषु स्थितं नित्यं धूम्रवर्णस्वरूपधृक् ।
 मां रक्षतु सुभाकारः सलजः सर्वपूजितः ॥ ४६ ॥
 स्वसंवेद्येषु संस्थं मां गणेशः स्वस्वरूपधृक् ।
 रक्षतु योगभावेन संस्थितो भवनायकः ॥ ४७ ॥
 अयोगेषु स्थितं नित्यं मां रक्षतु गणेश्वरः ।
 निवृत्तिरूपधृक् साक्षादसमाधिसुभे रतः ॥ ४८ ॥
 योगशान्तिधरो मां तु रक्षतु योगसंस्थितम् ।
 गण्णाधीशः प्रसन्नात्मा सिद्धिबुद्धिसमन्वितः ॥ ४९ ॥
 पुरो मां गजकर्णश्च रक्षतु विघ्नहारकः ।
 वाङ्मन्यां याम्यां च नैरृत्यां चिन्तामणिवरप्रदः ॥ ५० ॥
 रक्षतु पश्चिमे द्वादिद्वैर्लम्बो वायुदिक् स्थितम् ।
 विनायकश्चोत्तरे तु प्रमोदश्चेशादिक् स्थितम् ॥ ५१ ॥
 उर्ध्वं सिद्धिपतिः पातु बृह्दीशोऽधः स्थितं सदा ।
 (Page भं. ८ अ. २४ पान पर)
 सर्वाङ्गेषु मयूरेशः पातु मां भक्तिबालसः ॥ ५२ ॥
 यत्र तत्र स्थितं मां तु सदा रक्षतु योगपः ।
 परशुपाशसंयुक्तो वरदाभयधारकः ॥ ५३ ॥
 षट् गणपतेः प्रोक्तं वज्रपञ्जरकं परम् ।
 धारयस्व मण्डादेव विजयी त्वं भविष्यसि ॥ ५४ ॥

य षट् पञ्जरं धृत्वा यत्र कुत्र स्थितो भवेत् ।
 न तस्य जायते क्वापि भयं नानास्वभावाजम् ॥ ५५ ॥
 यः पठेत् पञ्जरं नित्यं स षष्ठितमवाप्नुयात् ।
 वज्रसारतनुर्भूत्वा यरेत् सर्वत्र मानवः ॥ ५६ ॥
 त्रिकावं यः पठेन्नित्यं स गाणेश ठवापरः ।
 निर्विघ्नः सर्वकार्येषु ब्रह्मभूतो भवेन्नरः ॥ ५७ ॥
 यः शृणोति गाणेशस्य पञ्जरं वज्रसंज्ञकम् ।
 आरोग्यादिसमायुक्तो भवते गाणपप्रियः ॥ ५८ ॥
 धनं धान्यं पशून् विद्यामायुष्यं पुत्रपौत्रकम् ।
 सर्वसम्पत्समायुक्तमैश्वर्यं पठनाल्लभेत् ॥ ५९ ॥
 न भयं तस्य वज्रात्तु यकाञ्छूलाद्भवेत् कदा ।
 शङ्करदेर्मंडादेव पठनादस्य नित्यशः ॥ ६० ॥
 यं यं चिन्तयते मर्त्यस्तं तं प्राप्नोति शाश्वतम् ।
 पठनादस्य विघ्नेश पञ्जरस्य निरन्तरम् ॥ ६१ ॥
 लक्षावृत्तिभिरेवं स सिद्धपञ्जरको भवेत् ।
 स्तम्भयेदपि सूर्यं तु ब्रह्माण्डं वशमानयेत् ॥ ६२ ॥
 अवेमुक्त्वा गाणेशानोऽतर्दधे मुनिसत्तम ।
 शिवो देवादिभिर्युक्तो षष्टितः सम्भूव ७ ॥ ६३ ॥
 लक्षावृत्तिं यकाराऽसौ यथाविधि परायणः ।
 सिद्धपञ्जरको भूत्वा यथावन्धकदैत्यपम् ॥ ६४ ॥
 गाणेशं मनसा ध्यात्वा कृत्वा युद्धं सुदारुणम् ।
 त्रिशूलेनान्धकं सोऽपि विव्याध गर्वसंयुतम् ॥ ६५ ॥
 अवेमन्धकदैत्येशं जित्वा शम्भुः प्रतापवान् ।
 देवान् संस्थापयामास स्वस्थानेषु सुनिर्भयान् ॥ ६६ ॥
 विश्वं स्वधर्मसंयुक्तं यकार शङ्करः स्वयम् ।
 मार्गशीर्षव्रतेनैव पञ्जरेण समन्वितः ॥ ६७ ॥
 षट्मन्धकनाशाभ्यं चरितं यः शृणोति वा ।

पठेद्वा स लभेत् प्रीतिं गणेशे सर्वसिद्धये ॥ ६८ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले महापुराणे
अष्टमे भा३े धूम्रवर्ण्यरिते मार्गशीर्षमासमाहात्म्ये वज्रपञ्चरत्नं नाम त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ ८.२३

८.२४ मार्गशीर्षमासमाहात्म्ये साधुचरितवर्णनं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

सूत उवाच ।

भारद्वाजो द्विजः कश्चिन्नाम्ना साधुरिति स्मृतः ।

गणेशभजने प्रीतिसंयुक्तोऽभून्निरन्तरम् ॥ १ ॥

जगाम मुनिमुष्यं स अेकदा भक्तिसंयुतः ।

भरद्वाजं प्रणम्यादौ पप्रच्छ विनयान्वितः ॥ २ ॥

साधुरुवाच ।

गणेशप्राप्तये स्वामिन् वदोपायं सुसिद्धिदम् ।

येनात्मानं गणधीशो दृश्येन् मे महाभुने ॥ ३ ॥

भरद्वाज उवाच ।

मार्गशीर्षव्रतं पुत्र कुरु शीघ्रं समागतम् ।

(Page पं. ८ अ. २४ पान ५३)

तेन त्वं गणनाथस्य प्रियोऽत्यन्तं भविष्यसि ॥ ४ ॥

अेवमुक्त्वा भरद्वाजो कथयामास भावतः ।

विधियुक्तं व्रतं पूर्णं गणेशपञ्चकैर्युतम् ॥ ५ ॥

साधुरतं नम्य तत्रस्थश्चकार व्रतमुत्तमम् ।

उपोषणपरो भूत्वा तोषयामास विघ्नपम् ॥ ६ ॥

सामासिभवे तत्र दिवसे गणनाथकः ।

द्विजवृषधरो भूत्वा ययौ तस्याश्रमं शुभम् ॥ ७ ॥

उवाच तं महाभागं पूजान्ते मुनिमुष्यकम् ।

भोजनं देहि मे विप्र तृप्तिकारकमुत्तमम् ॥ ८ ॥

तथेति तं प्रणम्यादौ पुपूज भक्तिसंयुतः ।

भोजयामास भक्त्या स नानारसयुतान्नैः ॥ ९ ॥

स भुङ्क्वा सकलान्नं तमुवाच क्षुधितो भृशम् ।
देलि तृमिकरं भक्ष्यं व्रजामि विमुषो न येत् ॥ १० ॥
श्रुत्वाऽतिविस्मयाविष्टो विचारमकरोद् दृष्टि ।
शतप्रस्थमितं यान्नं भक्षितं मे द्विजेन उ ॥ ११ ॥
तथापि तृमिषीनोऽयं स्थितः कुर्वे किमप्यहो ।
स्वयं मां छलितुं यातो गणेशो द्विजः पृथक् ॥ १२ ॥
पुराणेषु मडाविप्रैः कथितं तृमिकारकम् ।
गणेशस्यैकदूर्वाया भक्षणं नात्र संशयः ॥ १३ ॥
अत एनं करिष्यामि तृमं दूर्वासमन्वितः ।
एवं विचार्य साधुः स दूर्वां चिक्षेप यान्धसि ॥ १४ ॥
गणेशं दृष्टि सञ्चिन्त्य पायसं गृह्य सत्वरः ।
दूर्वाया संयुतं तस्मै ददावन्नं सुभक्तितः ॥ १५ ॥
तृमो द्विजः प्रसन्नात्मा तमुवाच सुहर्षितः ।
ज्ञातं भक्तिरुत्स्यं तु गणेशस्य त्वया मुने ॥ १६ ॥
तेनाऽहं तृमिसंयुक्तः संशयो न कृतस्त्वया ।
वरं ब्रूहि मडाभाग दास्यामि विनयाय्य ते ॥ १७ ॥
साधुरुवाच ।
यदि त्वं वरदो मेऽसि तदात्मानं प्रदर्शय ।
गणेशस्त्वं न सन्देहो मम भाग्यात् समागतः ॥ १८ ॥
तस्य तद्भयनं श्रुत्वा ब्राह्मणो गणपोऽभवत् ।
तं दृष्ट्वा हर्षितोऽत्यन्तं साधुः साधुगुणान्वितः ॥ १९ ॥
प्रणम्य पूजयामास तुष्टाव स कृताञ्जलिः ।
गणेशभक्तिसंयुक्तः साश्रुनेत्रो मडायशाः ॥ २० ॥
साधुरुवाच ।
उरम्भाय नमस्तुभ्यं त्रिनेत्राय परात्मने ।
अनाकाराय देवाय साकाराय नमो नमः ॥ २१ ॥
लम्बोदराय वीराय शूर्पकण्ठीय द्वुष्टये ।
अनादये परेशाय गणेशाय नमो नमः ॥ २२ ॥

स्वानन्दवासिने तुभ्यं भक्तभावस्वरूपिणे ।
 भक्तेशाय सुभक्त्या वै सन्तुष्टाय नमो नमः ॥ २३ ॥
 सर्वाकाराय सर्वादिपूज्याय परमात्मने ।
 ब्रह्मेशाय गणानां ते पालकाय नमो नमः ॥ २४ ॥
 निराकाराय सर्वेषां पूज्याय परमप्रिय ।
 विघ्नेशाय मडाविघ्नहारिणे ते नमो नमः ॥ २५ ॥
 मात्रे पित्रे समस्तानां तत्त्वरूपाय ते नमः ।
 ब्रह्मणे विष्णवे तुभ्यं शङ्कराय नमो नमः ॥ २६ ॥
 शक्तये सूर्यरूपायेन्द्राय वायुस्वरूपिणे ।
 यन्द्राय वरुणायैव यमाय ते नमो नमः ॥ २७ ॥
 अग्नये नैरृतायैव कुबेराय धराधर ।
 (Page पं. ८ अ. २४ पान ५४)
 नराय पशुरूपाय नमो नागासुराय ते ॥ २८ ॥
 यरायरमयायैव यरायरविवर्जित ।
 समाय सलजायैव स्वसंवेधाय ते नमः ॥ २९ ॥
 योगाय शान्तिनाथाय शान्तिदाय नमो नमः ।
 किं स्तौमि त्वां गणाधीश योगाकार नमो नमः ॥ ३० ॥
 धन्योऽहं सर्वभावेन तवाङ्घ्रियुगदर्शनात् ।
 वरं देहि गणेशान तव भक्तिं दृढात्मिकाम् ॥ ३१ ॥
 अेवं स्तुत्वा गणाधीशं साधुस्तं प्रणनाम य ।
 तमुवाय गणेशानो भक्तं भक्तजनप्रियः ॥ ३२ ॥
 श्रीगणेश उवाच ।
 मदीया भक्तिरुग्रा ते भविष्यति मडामते ।
 यद्यद्विच्छसि तत्तत्ते सकृदं प्रभविष्यति ॥ ३३ ॥
 त्वया कृतं मदीयं यत् स्तोत्रं भक्तिविवर्धनम् ।
 भविष्यति मडाभागे पठतां शृण्वतां सदा ॥ ३४ ॥
 सर्वसिद्धिप्रदं पूर्णं मत्प्रसादादिदं परम् ।
 नानाकार्यकरं भावि अन्ते स्वानन्ददायकम् ॥ ३५ ॥

એવમુક્ત્વાડતર્દધેડસૌ ગણેશો બ્રહ્મનાયકઃ ।
સાધુસ્તં હૃદિ સન્ધ્યાત્વાડભવત્ત્રૈવ સંસ્થિતઃ ॥ ૩૬ ॥

એવં નાના જના વિપ્ર સિદ્ધિ પ્રાપ્તા વિશેષતઃ ।
માર્ગશીર્ષવ્રતેનૈવ ગાણપત્યપરાયણાઃ ॥ ૩૭ ॥

અન્યથ્ય શૃણુ વિપ્રેન્દ્ર ચરિત્રં સર્વસિદ્ધિદમ્ ।
માર્ગશીર્ષભવં ચિત્રં શ્રવણાત્ પઠનાન્નૃણામ્ ॥ ૩૮ ॥

એકઃ કૈવર્તકઃ કશ્ચિન્નામ્ના શમ્બુરિતિ સ્મૃતઃ ।
સ માર્ગશીર્ષમાહાત્મ્યં શુશ્રાવ ગણપાશ્રિતમ્ ॥ ૩૯ ॥

સમાગતે માર્ગશીર્ષે સ્નાનં કૃત્વા મહામતિઃ ।
ગણેશં પ્રણાનામાડથ નિત્યં કુટુમ્બપોષકઃ ॥ ૪૦ ॥

તતઃ પરં નૃપસ્યૈવ ચકાર સેવનં સદા ।
પૌષે મૃતશ્ચ તં ધૃત્વા ગાણેશાઃ સ્વપદં યયુઃ ॥ ૪૧ ॥

તત્ર વિદ્યેશ્ચરં દૃષ્ટ્વા બ્રહ્મભૂતો બભૂવ હ ।
માર્ગશીર્ષવ્રતં તેન કૃતમંશપ્રકારતઃ ॥ ૪૨ ॥

તદપિ બ્રહ્મભૂતઃ સ બભૂવ વ્રતસેવનાત્ ।
એવં નાના જના બ્રહ્મન્ સિદ્ધિ પ્રાપ્તા વ્રતેન વૈ ॥ ૪૩ ॥

ઇહ ભુક્ત્વાડભિલાન્ ભોગાનન્તે સ્વાનન્દગામિનઃ ।
કિઞ્ચિન્નિયમસંયુક્તાઃ કિં પુનર્વિધિચારિણઃ ॥ ૪૪ ॥

ઇદં યઃ શૃણુયાન્નિત્યં માર્ગશીર્ષે નરોત્તમઃ ।
પઠેત્ સ સિદ્ધિસંયુક્તો ભવિષ્યતિ નિરન્તરમ્ ॥ ૪૫ ॥

માર્ગશીર્ષવ્રતસ્યૈવ માહાત્મ્યં લેશતો મયા ।
કથિતં કિં પુનઃ શ્રોતુમિચ્છસિ મુનિસત્તમ ॥ ૪૬ ॥

॥ ઝં તત્સદિતિ શ્રીમદાન્ત્યે પુરાણોપનિષદિ શ્રીમન્મૌદ્રલે મહાપુરાણે
અષ્ટમે ખાણ્ડે ધૂમ્રવર્ણચરિતે માર્ગશીર્ષમાસમાહાત્મ્યસાધુચરિતવર્ણનં નામ ચતુર્વિંશોડધ્યાયઃ ॥ ૮.૨૪
(Page ખં. ૮ અ. ૨૫ પાન ૫૫)

८.२५ माघमासमाहात्म्ये विरोचनवधो नाम पञ्चविंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

शौनक उवाच ।

माघमासप्रतं ब्रूहि गणेशप्रीतिवर्धनम् ।

न तृप्यामि कथां शृण्वन् गणेशीं सर्वसिद्धिदाम् ॥ १ ॥

सूत उवाच ।

प्रह्लादस्य मलातेजाः पुत्रोऽभूद्वैत्यपालकः ।

विरोचनः समाख्यातः तेजस्विनां शिरोमणिः ॥ २ ॥

स शुक्रमुपसङ्गम्य प्रणम्य मुनिसत्तमम् ।

जगाद दुःखसंयुक्तो निःश्वस्यासुरनायकः ॥ ३ ॥

विरोचन उवाच ।

द्वैत्या देवार्दिताः स्वामिंस्तिष्ठन्ति भयसङ्कुलाः ।

पातालेषु ततो मख्यं शाधि तेषां छिताय भोः ॥ ४ ॥

शुक्र उवाच ।

आकृष्येनेति मन्त्रेण सूर्यमाराधय प्रभुम् ।

तेन त्वं दानवानां तु पालकः प्रभविष्यसि ॥ ५ ॥

तं प्रणम्य मलाभाडुर्विरोचनः प्रतापवान् ।

कामं वनं समाश्रित्य तताप परमं तपः ॥ ६ ॥

ध्यात्वा रविं विशेषेणार्धदानं तु यकार उ ।

उपस्थानपरो भूत्वा सूर्यमाराधयत् सदा ॥ ७ ॥

दिव्यवर्षसङ्ग्रेण प्रसन्नः सविता ययौ ।

वरं दातुं मलातेजा विरोचनाश्रमं मुने ॥ ८ ॥

तमागतं समालोक्य ननाम उ विरोचनः ।

पूज्य तुष्टाव देवेशमथर्वशिरसा प्रभुम् ॥ ९ ॥

तुष्टो भानुरुवायेदं वाक्यं भक्तवरप्रदः ।

वरं ब्रूहि मलाद्वैत्य मनसीप्सितमुत्तमम् ॥ १० ॥

विरोचन उवाच ।

सर्वेभ्यो मरणं नाथ न भवेत् मे द्विवाकर ।

यरायरमयेत्यश्च राज्यं देहि त्रिलोकजम् ॥ ११ ॥

विस्मितः सविता तस्मै ददौ स्वमुकुटं परम् ।

जगाद भावगम्भीरो वचनं जगदीश्वरः ॥ १२ ॥

भानुरुवाच ।

मस्तके धारयस्वैनं तेन मृत्युविवर्जितः ।

भविष्यसि यदाऽन्यस्य उस्तः शिरसि नो पतेत् ॥ १३ ॥

परउस्तः स्पृशेद्वैत्य मस्तके येन् मरिष्यसि ।

यदा मुकुटलीने ते सावधानस्ततो भव ॥ १४ ॥

राज्यं त्रैलोक्यसम्भूतं दत्तं तुभ्यं मयाऽधुना ।

यद्यद्विच्छसि तत्तत्ते सकृलं प्रभविष्यति ॥ १५ ॥

अेवमुक्त्वाऽतर्दधेऽसौ भानुः सवार्थकोविदः ।

विरोचनः प्रसन्नात्मा स्वगृहं प्रययौ ततः ॥ १६ ॥

ततः शुकेण दैत्येशोऽभिषिक्तो राज्यकर्मणि ।

दैत्यैः समावृतः सोऽपि जिग्ये भूमिं मडाभलः ॥ १७ ॥

ततः शेषं विनिर्जित्य ययौ स ङ्यमरावतीम् ।

देवेन्द्रं वशमानाय्य विकुण्ठमगमत्ततः ॥ १८ ॥

विष्णोर्विरोचनस्यैव युद्धं भभूव दारुणम् ।

जित्वा विष्णुं मडादैत्यो ङर्षितः सम्भभूव उ ॥ १९ ॥

विष्णुना संयुता देवाः पपलुर्वनमाश्रिताः ।

दैत्याः स्वर्गभुजः सर्वे कृतास्तेन मडात्मना ॥ २० ॥

ततः स दैत्यपान् स्थाप्य विकुण्ठाद्विपटेषु च ।

आययौ नगरं स्वीयं दैत्यवृन्दसमन्वितः ॥ २१ ॥

ततः स दैत्यपैर्युक्तो भोगान्नानाविधान् परान् ।

भुभुजे पापसन्निष्ठः स्त्रीमांसाद्विषु लोलुपः ॥ २२ ॥

ततो भडौ गते काले दैत्येशैः प्रेरितः भलः ।

कर्म वार्णाश्रमस्थं स भाऽयामास भूतले ॥ २३ ॥

आसुरं कर्म सर्वत्र कारयामास मानवैः ।

ततो ङाडाकृतं सर्वैर्भुने त्रैलोक्यवासिभिः ॥ २४ ॥

अेवं बडौ गते काले देवाश्चोपोषणान्विताः ।
 मुनिभिः केशवं सर्वे तुष्टुवुस्तद्द्रवाय तम् ॥ २५ ॥
 (Page भं. ८ अ. २५ पान ५६)
 सोऽपि निःश्वस्य देवेशो विचारमकरोत् ङृष्टि ।
 नावाप दैत्यनाशार्थं स्वयं भिन्नो बभूव उ ॥ २६ ॥
 ततो विघ्नेश्वरं विष्णुः सस्मार द्युःभमुक्तये ।
 गाणेशकृपया तत्राऽऽजगाम देवलो मुनिः ॥ २७ ॥
 तं प्राणम्यामराः सर्वे पप्रच्छुः कार्यसिद्धये ।
 विरोचनवधाथार्थं तानुवाच स ङर्षितः ॥ २८ ॥
 समीपे ङ्यधुना प्राप्तो मासो माघः सुपुण्यदः ।
 तत्र स्नानसमायुक्ताः सेवध्वं गाणनायकम् ॥ २९ ॥
 अेवमुक्त्वा मडायोगी देवलोऽऽकथयत् परम् ।
 विधिं माघभवं सर्वं गाणेशपञ्चकात्मकम् ॥ ३० ॥
 उपदिश्य व्रतं योगी ययौ स्वेच्छापरायणः ।
 देवलः केशवाद्यांश्च गाणेशभजने रताः ॥ ३१ ॥
 माघमासव्रतं यकुर्गाणेशं सर्वसिद्धिदम् ।
 यथाशास्त्रं विधानेन विघ्नेशभभजत् परम् ॥ ३२ ॥
 सम्पूर्णे तद्ग्रते तत्र भवाणी तानुवाच उ ।
 विष्णो स्त्रीविषगो भूत्वा जडि दैत्यं मडाबलम् ॥ ३३ ॥
 गाणेशं मनसि स्मृत्वा गच्छ तं दैत्यनायकम् ।
 तवाधीनो मडादैत्यो भविष्यति विरोचनः ॥ ३४ ॥
 श्रुत्वाऽऽतिङर्षिता देवास्तुष्टुवुर्गणनायकम् ।
 ततो विष्णुं मडाभागाः प्रेरयामासुरादरात् ॥ ३५ ॥
 गच्छ गच्छ मडाविष्णो जडि दैत्यं मडाबलम् ।
 यरायरं सदा ङर्षयुक्तं कुरु जनार्दन ॥ ३६ ॥
 तथेति तानुवायाथ विष्णुर्ध्यात्वा गजाननम् ।
 स्त्रीरूपः प्रययौ तत्र यत्र दैत्याधिपोऽभवत् ॥ ३७ ॥

पुष्पवृक्षयुतायां स वाटिकायां स्थितोऽभवत् ।
 तत्र नारायाणं दैत्या ददृशुः स्त्रीस्वरूपिणाम् ॥ ३८ ॥
 मोडितास्तां समागम्य पप्रच्छुर्विनयान्विताः ।
 काऽसि कस्याऽसि रम्भोरु किमर्थं त्वागता वद ॥ ३९ ॥
 आज्ञां कुरु मडाभागे वयं दासा न संशयः ।
 तव पादस्य वामाक्षि पश्य सर्वान् शुचिस्मिते ॥ ४० ॥
 अेवं तेषां वयः श्रुत्वा तान् जगाद सुरूपिणी ।
 डावभावसमायुक्ता मोडिनी मोडकारिणी ॥ ४१ ॥
 मोडिन्युवाच ।
 अहं स्वेच्छामयी रम्या नावृता स्वेच्छया गता ।
 मोडिनी सर्वविध्याता यरामि ङ्यकुतोभया ॥ ४२ ॥
 विश्वस्य नायकः कोऽपि भविष्यति मडाबलः ।
 वशिष्ठ्यामि पतिं दैत्या नान्यं गच्छत मा चिरम् ॥ ४३ ॥
 तस्यास्तद्वयनं श्रुत्वा क्षुभिता दैत्यदानवाः ।
 तेषु केचिद्युस्तत्र विरोचनं सदान्वितम् ॥ ४४ ॥
 तं प्राणम्य मडात्मानं जगुर्वृत्तान्तमादरात् ।
 श्रुत्वा सोऽपि मडामोडयुक्तो बभूव तत्क्षणात् ॥ ४५ ॥
 गणेशमायया भ्रान्तः प्रययौ तामनिन्दिताम् ।
 विरोचनो मडादैत्यः संवृतस्तां ददर्श ७ ॥ ४६ ॥
 समागतं मडादैत्यं दृष्ट्वा विषणुः प्रदर्षितः ।
 सस्मार गणपं चित्ते ध्यात्वा तत्रैव संस्थितः ॥ ४७ ॥
 ततो गणेश्वरः साक्षात्तयोर्दृष्टि व्यवस्थितः ।
 बुद्धिभेदं यकारासौ तादृशौ तौ बभूवतुः ॥ ४८ ॥
 अथो विरोचनो देवीं दृष्ट्वा मोडयुतोऽभवत् ।
 समीपे प्रययौ तस्या ओकाडी ङर्षसंयुतः ॥ ४९ ॥
 तामुवाच मडादैत्यो विनयेन समन्वितः ।
 कृत्वा कश्पुटं विप्र मडामायाप्रमोडितः ॥ ५० ॥
 विरोचन उवाच ।

(Page पं. ८ अ. २६ पान ५७)

ब्रह्मविष्णुमहेशेन्द्राद्या जिताः सथरायराः ।

मया ब्रह्माण्डनाथेन तव दासेन भामिनि ॥ ५१ ॥

तवाज्ञावशगोऽहं तु भविष्यामि निरन्तरम् ।

पत्नी भव मदीया त्वं गृहमागच्छ मे प्रिये ॥ ५२ ॥

अेवं तस्य वयः श्रुत्वा तमुवाच सुमोहिनी ।

यदा वयोऽन्यथा मे त्वं करिष्यसि त्यजाम्यहम् ॥ ५३ ॥

तथेति तां समागृह्य यथौ स्वगृहमुत्तमम् ।

तन्निष्ठस्तत्परः सोऽपि बभूव समीपस्थितः ॥ ५४ ॥

नानायातुर्यभावेन मोहयामास तं हरिः ।

मोहिनीरूपसंस्थश्च अलं यमितुमुद्यतम् ॥ ५५ ॥

तमुवाच मलाभागा मोहिनी सर्वमोहिनी ।

अव्यङ्गं कुरु नाथ त्वं मद्दस्तेन मलाभते ॥ ५६ ॥

पश्चात् स्नानं च कृत्वा तु भोजनं कुरु सुप्रत ।

ततो मां स्पृश दैत्येन्द्र तवाधीनां निरन्तरम् ॥ ५७ ॥

गणेशमायया भ्रान्तस्तामुवाच तथेति सः ।

सुवासितेन तैलेनाव्यङ्गं कर्तुं समुद्यतः ॥ ५८ ॥

प्रगृह्य मोहिनी तैलमुत्तार्य मुकुटं परम् ।

मस्तकात्तस्य उस्ताभ्यां मूर्ध्नि हृष्टा व्यमर्द्यत् ॥ ५९ ॥

उस्तयोः स्पर्शमात्रेण शतयूर्णोऽभवत्तदा ।

मस्तकस्तस्य दैत्यस्य मोहिनी उर्षिताऽभवत् ॥ ६० ॥

जय लम्बोदरेत्युक्त्वाऽतर्दधे सा तु मोहिनी ।

दैत्या मृतं समालोक्य विविशुस्ते रसातलम् ॥ ६१ ॥

द्वेषिभिस्ततो विष्णुः स्वलोकमगमच्च तैः ।

स्वस्वधर्मयुतान् लोकान् कारयामास माधवः ॥ ६२ ॥

अेवं माधप्रतेनैव गाणेशेन जनार्दनः ।

जघान दैत्यनाथं तं त्रैलोक्यजयकारिणम् ॥ ६३ ॥

एहं यः शृणुयात् जन्तुः पठेद्वा गणपं स्मरन् ।

स सर्वसुभसंयुक्तो भविष्यति निरन्तरम् ॥ ६४ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
अष्टमे भा०ऽः धूम्रवर्णचरिते माघमासमाहात्म्ये विरोचनवधो नाम पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ ८.२५

८.२६ माघमासमाहात्म्ये नानाजनोद्धरणं नाम षड्विंशतितमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

सूत उवाच ।

मौद्गलो ब्राह्मणः कश्चिन्नाम्ना विश्वसलोऽभवत् ।

गाणपत्यप्रियोऽत्यन्तं सदा सत्सङ्गलालसः ॥ १ ॥

स कदाचिन् मडाभागो माघप्रतपरोऽभवत् ।

गाणेशपञ्चकं नित्यमसेवद्भक्तिसंयुतः ॥ २ ॥

प्रातः काले समुत्थाय स्नानार्थं यागतं द्विजम् ।

तत्रैका राक्षसी घोरा तं दृष्ट्वा भक्षितुं ययौ ॥ ३ ॥

विकरालमुर्धीं तां स दृष्ट्वा भयसमन्वितः ।

गाणेशेति समुत्थार्य जलं शिक्षेप दूर्वया ॥ ४ ॥

दूर्वायुक्तं जलं तस्या दृढे लग्नं मडामुने ।

तेन शुद्धा विश्वसलं ननामैव जगाद उ ॥ ५ ॥

राक्षस्युवाच ।

अहं त्वां शरणं प्राप्ता तारयस्व भवार्णवात् ।

तव दर्शनमात्रेण जाताऽहं शुद्धमानसा ॥ ६ ॥

(Page पं. ८ अ. २६ पान ५८)

तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा रुदतीं दृभसंयुताम् ।

उवाच दयया युक्तो विश्वसलः प्रतापवान् ॥ ७ ॥

विश्वसल उवाच ।

काऽसि त्वं वद पापिष्ठे कर्म किं पापत्रुपकम् ।

कृतं त्वया मडाघोरे किं रोदिषि सुदुःप्पिता ॥ ८ ॥

राक्षस्युवाच ।

पूर्वजन्मनि विप्रेष ब्राह्मण्यलं सुउपिणी ।

पातिप्रत्यं परित्यज्य देहभोगयुताऽभवम् ॥ ८ ॥

यथेष्टं विषये सक्ताऽऽचरं पापपरायणा ।

मृता यामैर्दृता तत्र यातनायां स्थिताऽभवम् ॥ १० ॥

भुक्त्वा दुःखमपारं तु कृता राक्षस्यं पुनः ।

सदा क्षुधा समाविष्टा अन्नमं यत्र तत्र ७ ॥ ११ ॥

नीयोऽयमांसमत्यन्तमन्नं नित्यमेव य ।

तथापि मां पिपीडासौ जठराग्निः समुत्थितः ॥ १२ ॥

अपारं भक्षयाम्येव तथापि क्षुधया युता ।

विप्रजन्मन आरभ्य न तृप्तं कदाऽभवम् ॥ १३ ॥

अधुना त्वां समालोक्य भक्षितुं सद्यसाऽऽगता ।

जलस्पर्शनं ते तात जातिस्मरा भवाम्यहम् ॥ १४ ॥

तारयस्व मलाभागं त्वं समर्थो न संशयः ।

नीयेद्देहपरित्यागं करिष्यामि त्वदग्रतः ॥ १५ ॥

तस्यास्तद्व्यनं श्रुत्वा विश्वसदो मलामतिः ।

वियार्यं दयया युक्तः तां जगाद प्रदर्शितः ॥ १६ ॥

विश्वसत् उवाच ।

गणेशनाममालात्म्यं कथयितुं न शक्यते ।

मया श्रुतं पुराणेषु सत्यमेव तदञ्जसा ॥ १७ ॥

दूर्वायुक्तजलेन त्वं कृता जातिस्मराऽधुना ।

अधुना तारणार्थं ते ददामि पुण्यमुत्तमम् ॥ १८ ॥

माघस्नानं पुण्यमेकाडेन समुद्भवम् ।

ददामि त्वां मलाभागे गच्छ त्वं नगरं निजम् ॥ १९ ॥

अेवमुक्त्वा ददौ तस्यै पुण्यं तस्तजलेन सः ।

अेकस्नानं पूर्णं माघमासे स मौद्गलः ॥ २० ॥

ततो गणेश्वरस्यैव दृतास्तत्र समाययुः ।

तां विमाने विनिक्षिप्य ययुः स्वानन्दं पुरम् ॥ २१ ॥

तत् दृष्ट्वा परमाश्चर्यं विश्वसदो मलामुनिः ।

स्नानं कृत्वा ययौ स्नानमन्नजद्राणायकम् ॥ २२ ॥

સમામે તદ્વ્રતે તત્રાડડયયૌ વિનાયકઃ પ્રભુઃ ।

વરં દાતું દ્વિજાયૈવ મૌદ્ગલાય વિશેષતઃ ॥ ૨૩ ॥

સમાગતં ગણાધ્યક્ષં દૃષ્ટ્વોત્થાય નમામ તમ્ ।

સમ્ભ્રમેણ સમાયુક્તો નનર્ત પ્રેમવિહ્વલઃ ॥ ૨૪ ॥

તં તાદૃશં સમાલોક્ય જગાદ દ્વિરદાનનઃ ।

વરાન્ વૃણુ મહાભાગ દાસ્યામિ મનસીપ્સિતાન્ ॥ ૨૫ ॥

ગણેશવચનં શ્રુત્વા પ્રતિબુદ્ધો મહામુનિઃ ।

જગાદ તં પ્રપૂજયૈવ હર્ષં સંયમ્ય શૌનક ॥ ૨૬ ॥

વિશ્વસહ ઉવાચ ।

ધન્યં મે જન્મકર્માદિ જનકૌ શ્રુતમેવ ચ ।

ધન્યં માધવ્રતં મુખ્યં યેન દૃષ્ટો ગજાનનઃ ॥ ૨૭ ॥

ત્વાં વેદાઃ સોપનિષદો ન જાનન્તિ ગણેશ્વર ।

યોગિનઃ શકુરાદ્યાઃ સ કથં ત્વં સ્વયમાગતઃ ॥ ૨૮ ॥

કૃતકૃત્યોડહમત્યન્તં ત્વદ્ઙ્ઘિયુગદર્શનાત્ ।

હિં વૃણોમિ ગણેશાન ભક્તિં દેહિ દૃઢાં ત્વયિ ॥ ૨૯ ॥

વિઘ્નેશાય નમસ્તુભ્યં પરાત્પરતમાય ચ ।

હેરમ્બાય ગણેશાય ગણાનાં પતયે નમઃ ॥ ૩૦ ॥

માયાકારશરીરાય માયિકશિરસે નમઃ ।

તયોર્યોગે સુદેહાય ગજાનન નમોડસ્તુ તે ॥ ૩૧ ॥

(Page ખં. ૮ અ. ૨૬ પાન ૫૯)

રાજસાય નમસ્તુભ્યં સૃષ્ટિકર્ત્રે કૃપાલવે ।

સાત્ત્વિકાય સદા સર્વપાલકાય નમો નમઃ ॥ ૩૨ ॥

તામસાય જાનાનાં તુ સંહર્ત્રે કાલરૂપિણે ।

કર્મણે ત્રિસ્વરૂપાય નમોડહકૃતિધારિણે ॥ ૩૩ ॥

ચાલકાય મહામોહદાયિને શક્તિરૂપિણે ।

ગુણેશાય ગુણાનાં વૈ સત્તાધારાય તે નમઃ ॥ ૩૪ ॥

બિન્દુમાત્રશરીરાય સોડહકૃતિધારાય દેહિને ।

बोधाय प्रकृतिस्थाय ज्वलकाय नमो नमः ॥ ३५ ॥
 विदेहाय परेशाय स्वानन्दाय नमोऽस्तु ते ।
 अथोगाय सुशान्ताय योगेशाय नमो नमः ॥ ३६ ॥
 किं स्तौमि त्वां गण्णाध्यक्ष योगशान्तिस्वर्गपिण्डम् ।
 तव दर्शनजनैव बोधेन स्तुतवानहम् ॥ ३७ ॥
 अवेवमुक्त्वा विश्वसङ्घो ननामैव गजाननम् ।
 तमुत्थाप्य गण्णाधीशस्तं जगाद छितं वयः ॥ ३८ ॥
 श्रीगणेश उवाच ।
 त्वया कृतं मदीयं तु स्तोत्रं सर्वप्रदं भवेत् ।
 पठतां शृण्वतां नित्यं भक्तिवर्धनमुत्तमम् ॥ ३९ ॥
 यं यमिच्छति तं तं तु दास्यामि स्तोत्रपाठतः ।
 भुक्तिमुक्तिप्रदं ब्रह्मदायकं श्रवणाद्भवेत् ॥ ४० ॥
 मयि भक्तिर्दृढा ते वै भविष्यति सुभप्रदा ।
 यद्यदिच्छसि तत्तत्ते सकलं ह्यस्तु सर्वदा ॥ ४१ ॥
 अवेवमुक्त्वा गण्णाधीशोऽतर्दधे तस्य पश्यतः ।
 विश्वसङ्घो गणेशस्य भजने तत्परोऽभवत् ॥ ४२ ॥
 गण्णापत्याग्रणीः सोऽपि बभूव मुद्गलोपमः ।
 सदा माघव्रते संस्थो गणेशपञ्चके रतः ॥ ४३ ॥
 अन्यच्छृणु महश्चित्रं चरित्रं माससम्भवम् ।
 सर्वपापहरे विप्र श्रवणात् सुभदं भवेत् ॥ ४४ ॥
 याद्दालः कोऽपि नीलाप्यः श्रुत्वा गणपतेः कथाम् ।
 माघस्नानपरो भूत्वा व्यवसायं चकार ह ॥ ४५ ॥
 स्नात्वा प्रातस्ततः सोऽपि व्यवसायपरोऽभवत् ।
 रात्रौ गीतं गणेशस्य गायति स्म निरन्तरम् ॥ ४६ ॥
 अवेव गीतं माघमासे गणेशं देवमन्दिरे ।
 गत्वा गायन् पुनः सोऽपि कुटुम्बभरणे रतः ॥ ४७ ॥
 अेकदा कार्यसंस्थः स माघमासे बभूव ह ।
 याममात्रगतायां तु यथौ रात्रौ गणेश्वरम् ॥ ४८ ॥

प्रणम्य विघ्नहर्तारं गीतं गीत्वा स्वमन्दिरम् ।
 जगाम मार्गमध्यस्थं पिशाचाः पञ्च तं ययुः ॥ ४८ ॥
 दृष्ट्वा क्रूरतरांस्तान् स सस्मार गणनायकम् ।
 गणेशस्मृतिमात्रेण पिशाचाः स्तम्भिता बभूवुः ॥ ५० ॥
 ततोऽतिविस्मिताः सर्वे पिशाचास्तमलोकयन् ।
 अवलोकनपुण्येन शुद्धान्तरा बभूवुरे ॥ ५१ ॥
 जगुस्तं नीलकं वाक्यं पिशाचा द्युभसंयुताः ।
 तारथस्व मडाभाग संसारान्नः पिशाचकान् ॥ ५२ ॥
 तव दर्शनमात्रेण शुद्धा जाता वयं डिल ।
 तव गानकूलं देखि तेन मुक्ता भवामहे ॥ ५३ ॥
 तेषां तद्भयनं श्रुत्वा लर्षयुक्तो जगाद तान् ।
 नीलः परमभावज्ञः पिशाचान् पापनिश्चयान् ॥ ५४ ॥
 नील उवाच ।
 गणेशगीतसम्भूतं कूलं वो न ददाम्यहम् ।
 ऐकगीतकृतेनैवोद्धृष्टिभ्यति यरायरम् ॥ ५५ ॥
 अत ऐकस्य पादस्य कूलं दास्यामि शाश्वतम् ।
 तेन मुक्ता भवन्तोऽपि भविष्यन्ति न संशयः ॥ ५६ ॥
 अवेवमुक्त्वा ददौ तेभ्य ऐकगीतस्य पादजम् ।
 (Page भं. ८ अ. २७ पान ६०)
 कूलं तेनाऽभवन् सर्वे दिव्यदेहधरा मुने ॥ ५७ ॥
 विमानेषु समारुढ्य गताः स्वानन्दके पुरे ।
 याएडावो विस्मितो नीलः स्वगृहं प्रययौ ततः ॥ ५८ ॥
 ततोऽधिकां गणेशस्य भक्तिं यके मडामुने ।
 अन्ते गणेश्वरं सोऽपि ययौ कोटिकुलैः सह ॥ ५९ ॥
 अवेमेकात्मकेनैव नियमेन विशेषतः ।
 माघमासे गणेशानं प्राप्नुश्चानन्तजन्तवः ॥ ६० ॥
 माघमासभवं चित्रं व्रतजं कथितं मया ।

मालात्त्रयं श्रवणानृष्यः पठनाद्भुक्तिमुक्तिदम् ॥ ६१ ॥

धनधान्यप्रदं पुत्रपौत्रसौभाग्यवर्धनम् ।

नानारोगहरं सधः किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ६२ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मलापुराणे

अष्टमे भा०ऽः धूम्रवर्णचरिते माघमासमालात्त्रये नानाजनोंद्धरणं नाम षड्विंशतितमोऽध्यायः ॥ ८.२६

८.२७ वैशाखमासमालात्त्रये शिवदत्तबोधो नाम सप्तविंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

शौनक उवाच ।

वैशाखस्यैव मालात्त्रयं श्रावणस्य वद प्रभो ।

मलमासस्य चित्रं त्वं सूत सर्वार्थकोविद ॥ १ ॥

सूत उवाच ।

पुत्रासुरो मलादित्यो जित्वा त्रैलोक्यभोजसा ।

कर्मभा०ऽऽनमार्गोऽण देवान् उन्तुं समुद्यतः ॥ २ ॥

ततो देवगणाः सर्वे भयभीता बभूवुरे ।

शरणं स्वगुरुं जग्मुरुपोषणपरायणाः ॥ ३ ॥

तानुवाच मलातेजा बृहस्पतिरुदारधीः ।

सेन्द्रान् वैशाखजं देवाः कुरुध्वं व्रतमुत्तमम् ॥ ४ ॥

तेन व्रतप्रभावेण समर्थः सुरनायकः ।

धधीव्यस्थिजवज्जेण उनिष्यति मलासुरम् ॥ ५ ॥

सुरर्षयस्ततस्ते तं नमस्कृत्य ययुर्वनम् ।

गुप्तपुत्रेण वैशाखव्रतं यङ्कुः प्रदर्षिताः ॥ ६ ॥

गाणेशपञ्चकं नित्यं सिधेविरे सुरर्षयः ।

गाणेशस्मरणं ध्यानं यङ्कुः परमभाविडाः ॥ ७ ॥

वैशाखी पूर्णिमायां ते स्वप्ने सर्वसुभावादम् ।

दृष्टुर्गणाराजं वै मूर्तिस्थं पूजने रताः ॥ ८ ॥

मूर्तिस्तान् प्रत्युवाचेऽहं वाक्यं वाक्यविशारदा ।

छन्द्रेऽहं समाश्रित्य उनिष्यामि मलासुरम् ॥ ९ ॥

अमरा मुनयः सर्वे प्रबुद्धा विस्मिता जगुः ।
 परस्परं विचार्यैवं सर्वैकस्वप्नभावतः ॥ १० ॥
 ततः शोधसमायुक्तो बभूव देवनायकः ।
 देवान् गृह्य ययौ तत्र दधीरिं मुनिभिः पुरा ॥ ११ ॥
 तं प्रार्थ्यं वज्रमादाय तदस्थिजं मलाबलः ।
 देवैः समावृतो युद्धं वज्रैव यकार सः ॥ १२ ॥
 वृत्रेन्द्रयोर्मलदुष्टं देवानां दैत्यैः सड ।
 बभूव दारुणं विप्र मया वक्तुं न शक्यते ॥ १३ ॥
 धन्द्रो गाणपतिं स्मृत्वा तं वज्रेण मलासुरम् ।
 जघान तं मृतं दृष्ट्वा दैत्याः पातालमाविशन् ॥ १४ ॥
 देवा लर्षसमायुक्ता ब्रह्मणो गाणपं पुनः ।
 (Page पं. ८ अ. २७ पान ६१)
 अदराण्यदेशस्थं समाजग्मुः प्रतुष्टुवुः ॥ १५ ॥
 देवर्षय इत्युः ।
 नमो नमस्ते परमात्मने वै सदा गाणानां पतये गाणात्मने ।
 अनन्तमायामयभेलकारिणे परेश ब्रह्मेश नमो नमस्ते ॥ १६ ॥
 नमस्तुभ्यं मलाविघ्ननाशनाय मलात्मने ।
 विघ्नेशाय सुभक्तानां पालकाय नमो नमः ॥ १७ ॥
 उरभ्याय मलादीनपालकाय च दुष्टये ।
 लभ्योदराय देवाय देवदेवेश ते नमः ॥ १८ ॥
 अनाथानां प्रणाय नाथलीनाय ते नमः ।
 नाथानां नाथरूपाय वक्तुं एताय वै नमः ॥ १९ ॥
 परात्परतमायैव योगशान्तिप्रदाय ते ।
 योगानां पतये तुभ्यं नमो योगाय ते नमः ॥ २० ॥
 सगुणाय नमस्तुभ्यं निर्गुणाय नमो नमः ।
 सगुणानिर्गुणाभ्यां च वर्जिताय नमो नमः ॥ २१ ॥
 अनन्तमायया देव चारिणे ते नमो नमः ।
 मायालीनाय मायायै मायिनां मोलकारिणे ॥ २२ ॥

मूषकोपरि संस्थाय मूषकध्वजधारिणे ।
 सिद्धिबुद्धिपते तुभ्यं स्वानन्दस्थाय ते नमः ॥ २३ ॥
 डिं स्तुमस्त्वां गण्णाध्यक्ष शान्तिरूपं परात्परम् ।
 वेदाद्यः समर्था न योगिनः शास्त्रसंयुताः ॥ २४ ॥
 अेवमुक्त्वा प्राणोमुस्तं देवर्षयो मडामुने ।
 स्वस्वस्थानं ययुः सर्वे ङर्षयुक्तेन येतसा ॥ २५ ॥
 वार्णाश्रमयुता लोका अबूवुर्विगतज्वराः ।
 सर्वे देवर्षयस्तत्र भागयुक्ता अबूविरे ॥ २६ ॥
 अेवं वैशाभमासस्य व्रतेन देवनायकः ।
 ङत्वा वृत्रासुरं विप्र देवैः सुभयुतोऽभवत् ॥ २७ ॥
 अन्यथ्य शृणु माडातयं वैशाभव्रतसम्भवम् ।
 सर्वपापाङ्दरं दुःभनाशनं श्रवाणानृणाम् ॥ २८ ॥
 गार्ग्यः कोऽपि द्विजो नाम्ना शिवदत्तो अबूव ङ ।
 स गणेशपरो नित्यमभजद्गणनायकम् ॥ २९ ॥
 स्वधर्मसंयुतो नित्यं भायार्पुत्रसमन्वितः ।
 अग्निडोत्रपरो भूत्वाऽतिष्ठत् स्वतेजसा युतः ॥ ३० ॥
 तत्रागतं स योगीन्द्रं गर्गं सर्वार्थकोविदम् ।
 तं प्राणभ्य मडाभागं शिवदत्तः पुपूज ङ ॥ ३१ ॥
 नित्यं सेवापरं दृष्ट्वा सुतं विनयसंयुतम् ।
 मुक्तिमिच्छन्तमत्यन्तं गर्गः संडर्षितोऽभवत् ॥ ३२ ॥
 उवाच शिवदत्तं स पुत्र वाञ्छसि डिं वद ।
 तत्कश्चिन्मि ते शीलसन्तुष्टोऽङं न संशयः ॥ ३३ ॥
 तस्य तद्वयनं श्रुत्वा शिवदत्तः कृताञ्जलिः ।
 तं प्राणभ्य मडात्मानं जगाद सुभदं वयः ॥ ३४ ॥
 शिवदत्त उवाच ।
 गुड्यं वेदरडस्यं मे वद योगीन्द्रसत्तम ।
 येनाङं कृतकृत्यश्च भविष्यामि सुसेवनात् ॥ ३५ ॥
 गर्ग उवाच ।

लक्ष्यतुरशीतिषु योनिषु मानवात्मिका ।
योनिः श्रेष्ठा मडाभाग सुज्ञो यदुद्भवो भवेत् ॥ ३६ ॥

धर्मार्थकाममोक्षाणां ब्रह्मभूयस्य सर्वदा ।
पात्रता तस्य सम्भूता तस्माच्छ्रेष्ठं न विद्यते ॥ ३७ ॥

तेषु ब्राह्मणवर्णस्थः श्रेष्ठः शास्त्रेषु सम्मतः ।
सर्वकर्माधिकारित्वात्तेषु शास्त्रज्ञ एव य ॥ ३८ ॥

तेषु स्वधर्मसंयुक्तोऽधिकस्तेषु तपोयुतः ।
तेषु ज्ञानी मडाश्रेष्ठः सर्वत्रात्मप्रदर्शनात् ॥ ३९ ॥

तेषु योगी विशेषेणाधिकस्तेषु मडामते ।
गाणपत्योऽधिको योगी परस्तस्मान्न विद्यते ॥ ४० ॥

यत्र तत्रापि वर्णस्थो गाणपत्योऽधिको मतः ।
(Page पं. ८ अ. २८ पान ६२)

योगी वेदादिषु प्रोक्तं पश्य संशयनाशनम् ॥ ४१ ॥

ॐ वेदान्तसम्भूतं सारं ते सम्प्रकाशितम् ।
तस्माद्ब्रह्मण गणेशानं कृतकृत्यो भविष्यसि ॥ ४२ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे
अष्टमे भाऽः धूम्रवर्णयस्त्रिते वैशाखमासमाहात्म्ये शिवदत्तभोधो नाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥ ८.२७

८.२८ शुक्रगीताकथनं नामाष्टाविंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

शिवदत्त उवाच ।
वद तात मडायोगिन् सर्वसंशयनाशकृत् ।
योगिनः प्रवदन्तीड नानामतयुतं वचः ॥ १ ॥

डेयिच्छिवं तथा विष्णुं रविं शक्तिं गणेश्वरम् ।
कर्मज्ञानं विदेहं चात्मानं श्रेष्ठं वदन्ति य ॥ २ ॥

योगं साङ्ख्यमथाऽनन्दमय्यक्तं बोधसंज्ञितम् ।
अन्नं प्राणं मनो योगिन्नित्यादिबलवो मताः ॥ ३ ॥

श्रेष्ठं गणेश्वरं त्वं तु वदसे सर्वभावतः ।

सर्वमान्यं वद स्वामिंस्त्वमस्माकं परा गतिः ॥ ४ ॥

गर्ग उवाच ।

अत्र ते वर्णशिष्यामि येतिहासं पुरा भवम् ।

शृणुष्वैकमना वत्स सर्वमान्यं वयो मधत् ॥ ५ ॥

येकदा नैमिषारण्ये यज्ञं यकार उर्षतः ।

वसिष्ठस्तत्र विप्रेन्द्रा देवेन्द्राश्च समायुयः ॥ ६ ॥

नानावर्णाश्रमप्रज्ञाः श्रेष्ठाः त्रैलोक्यवासिनः ।

आययुर्दुर्षसंयुक्ता वसिष्ठस्य मखोत्सवे ॥ ७ ॥

योगिनः शुक्रमुष्याश्च नागाः शेषाद्योऽपरे ।

सर्वे सम्मिलितास्तत्र कथां यक्रुः परस्परम् ॥ ८ ॥

तत्र वेदान्तवाटेषु कुशला अवदन् मिथः ।

नानामतसमायुक्ताः श्रेष्ठे स्वस्वमते स्थिरम् ॥ ९ ॥

नानावाटपराः सर्वे निश्चयं नैव वेत्तिरे ।

ततः शुक्रं नमस्कृत्योयुः सर्वे शान्तिधारकम् ॥ १० ॥

सर्वश्रेष्ठा ऋषुः ।

भगवन् सर्वसारज्ञ योगीन्द्रेषु मडामते ।

श्रेष्ठस्त्वं शास्त्रवाटेषु वद सारं छिताय नः ॥ ११ ॥

योगीन्द्रेषु शुक्रश्रेष्ठो विभूतिपटगो भवान् ।

त्वयोक्तं निश्चयं सर्वे भजिष्यामो विशेषतः ॥ १२ ॥

तेषां तद्भयनं श्रुत्वा शुक्रो गाणपतिं स्मरन् ।

जगाद सर्वसारज्ञः सत्मायां सर्वसन्निधौ ॥ १३ ॥

श्रीशुक्र उवाच ।

अत्रकीशमयं ब्रह्मन्नासंज्ञं राजसम्मतम् ।

जागृत् स्थूलस्वर्गपस्थं ज्ञातव्यं वेदवाटतः ॥ १४ ॥

प्राणो ब्रह्म तथा प्राणकोशानां तत् प्रकाशकम् ।

मनः कोशमयं ब्रह्म मनोमयं प्रकीर्तितम् ॥ १५ ॥

विज्ञानकोशगं ब्रह्म विज्ञानपटवायकम् ।

त्रिकोशस्थं क्मात् सूक्ष्मं स्वाप्नन्तरगं मतम् ॥ १६ ॥

आनन्दकोशसंस्थं यद्ब्रह्मानन्दमयं बुधैः ।
 सौषुप्तमुत्पन्नसंस्थं समं वेदविचारतः ॥ १७ ॥
 (Page पं. ८ अ. २८ पान ६३)
 यैतन्यं येतनासंस्थं ब्रह्मात्मप्रत्ययात्मकम् ।
 तुरीयमस्मिताप्यं तन्नाददेषप्रकाशकम् ॥ १८ ॥
 बिन्दुमयं समाख्यातं ब्रह्मदेहात्मधारकम् ।
 यतुर्णां देहभूतानां संयोगे त्वम्पदाश्रितम् ॥ १९ ॥
 उत्पत्तिस्थितिनाद्युक्तं ब्रह्म यतुर्विधं मतम् ।
 प्रचुराप्यं यतुर्दुर्लभैः तस्मात् त्वम्पदसंज्ञितम् ॥ २० ॥
 यतुर्विधेषु देहेषु स्मृतो देही सदात्मकः ।
 उत्पत्तिस्थितिनाशेष्यो हीनः सोऽहम्पदाश्रयः ॥ २१ ॥
 बिन्दुमोहयुतो नित्यं भ्रान्त्या नानाऽवभासते ।
 ओक एव स्वयं वेदे कथितस्तत्पदाश्रयः ॥ २२ ॥
 देहाभिमानयुक्तः स ज्ञुवः सर्वैः प्रकथ्यते ।
 देहाभिमानहीनश्चेत् परमात्मा स एव तु ॥ २३ ॥
 देहदेहिसमायोगे योगोऽसि पदसंज्ञकः ।
 मनोवाणीविहीनत्वात् बोधरूपोऽयमुच्यते ॥ २४ ॥
 न बाह्यो नान्तरस्थो यत्र समो नास्मितात्मकः ।
 न यतुर्णां लि संयोगे बिन्दुमात्रात्मकः स्मृतः ॥ २५ ॥
 न सोऽहङ्काररूपस्थः सदा भेदविवर्जितः ।
 अतः किं कथनीयं स्यात्तत्रैवं बोधरूपिणि ॥ २६ ॥
 बोधेन ज्ञायते सर्वं बोधस्य बोधकं च न ।
 अतो बोधमयं ब्रह्मासिपदाप्यं प्रकीर्तितम् ॥ २७ ॥
 प्रकृतिसङ्गतो बोधो बोधः पुरुषधारकः ।
 प्रकृतिपुम्भवं सौम्यं बोधो ज्ञानाति सर्वदा ॥ २८ ॥
 प्रकृतिपुम्भवं सौम्यं ज्ञात्वा सृष्ट्वा स्वयं प्रभुः ।
 द्वैधं तत्र विशेषेण भेलत्यसिपदात्मकम् ॥ २९ ॥
 तेनायं स्वत उत्थानवाचकः परिकीर्तितः ।

बोधोद्दुत्थानभावाच्च जायते सुविद्यक्षाणाः ॥ ३० ॥

ततः परं विबोधोऽप्यं ब्रह्म भेलविवर्जितम् ।

बोधनाशेन योगेन लभ्यते योगिभिर्मुदा ॥ ३१ ॥

बोधनाशे प्रसङ्ग्यातुं कः समर्थो भवेन्नरः ।

अतः साङ्ग्यपरं ब्रह्म सङ्ग्यानाशात् प्रकथ्यते ॥ ३२ ॥

दृढदृढिमये नित्यं ब्रह्मणि द्वैतमास्थितम् ।

स्वस्वभावविहीनेन तस्मात् परं विबोधकम् ॥ ३३ ॥

विषयादिषु बोधेनोत्थानं सञ्जायते नृणां ।

बोधनाशाद्द्विबोधोऽप्यमुत्थानवर्जितं मतम् ॥ ३४ ॥

ब्रह्मणि ब्रह्मभूतस्थोत्थानं नैव प्रवर्तते ।

उत्थानवर्जितं साङ्ग्यं योगिभिर्ब्रह्म वार्यते ॥ ३५ ॥

यद्योत्थानयुतं ब्रह्म वर्तते सर्ववित्तमाः ।

तद्योत्थानविहीनत्वं मते भवति योगिनाम् ॥ ३६ ॥

अतः परत उत्थानसंयुतं साङ्ग्यसंज्ञितम् ।

ब्रह्मोत्थानविहीनत्वाद्दुत्थानं जायतेऽन्यतः ॥ ३७ ॥

तयोः परं स्वसंवेद्यं ब्रह्म संयोगधारकम् ।

सर्वेषां ब्रह्मणां विप्राः संयोगस्तत्र तन्मयः ॥ ३८ ॥

स्वस्वरूपेत् परं ब्रह्म संयोगोऽप्यं न वर्तते ।

तदेवोत्थानहीनं न नैवोत्थानविवर्जितम् ॥ ३९ ॥

तदेव पञ्चधा जातं ब्रह्म स्वानन्दवाचकम् ।

असत् सत् समानेतिस्वानन्दभेदैः प्रकथ्यते ॥ ४० ॥

अत्रं ब्रह्मेति यत् प्रोक्तं तत्रान्नमयमुच्यते ।

नाम तस्य न सन्देहोन्नोपाधित्वाद्विद्यक्षाणाः ॥ ४१ ॥

तस्थानुभवरूपं यद्योगिनां लुटि जायते ।

तदेव रूपकं तस्य नामरूपेत्तत्कं ततः ॥ ४२ ॥

समाधिना मडायोगी तस्यक्त्वा प्राणब्रह्मणि ।

(Page पं. ८ अ. २८ पान ६४)

गच्छति येत्तदान्नस्य लयस्तत्र भवत् स्वयम् ॥ ४३ ॥

तद्रत् क्रमेण योगीन्द्राः स्वानन्दस्था भवन्ति हि ।
 त्यक्त्वा ब्रह्माणि सर्वाणि प्राणधानि समाधिना ॥ ४४ ॥
 तदा तेषां लयस्तत्र जायते ब्रह्मणां किल ।
 अत उत्पत्तिनाशाभ्यां तानि युक्तानि योगिनः ॥ ४५ ॥
 उत्पत्तिनाशसंयुक्तमसद्रूपं प्रकथ्यते ।
 अतो सम्भूलकानि स्युर्ब्रह्माणि स्वस्वमोक्षतः ॥ ४६ ॥
 बोधसाङ्ग्यात्मके यस्माज्जायते स्वस्वरूपतः ।
 तत्रान्ते योगभावेन गच्छतो लयमञ्जसा ॥ ४७ ॥
 अतोऽसद्रूपस्वानन्दो नानाब्रह्मसु संस्थितः ।
 सा शक्तिर्वेदवाटेषु शाक्तं ब्रह्म तद्गुह्यते ॥ ४८ ॥
 असति श्रुवनं यच्च सदा भाऽऽमयं परम् ।
 सद्रूपं स्वस्वरूपं तदात्मा भानुः प्रकथ्यते ॥ ४९ ॥
 तयोः स्रष्टा समः साक्षात् स्वानन्दः परिकीर्तितः ।
 विष्णुः स तत् प्रवेशात्तु ब्रह्म वेदे प्रकथ्यते ॥ ५० ॥
 त्रयाणां नेति कर्ता स्वस्वाधीनोऽव्यक्तकः शिवः ।
 यतुर्णां मन्त्रसंयोगे स्वानन्दः पूर्ण उच्यते ॥ ५१ ॥
 यतुर्विधं प्रसृष्टं तु स्थापितं संसृतं पुरा ।
 स्वानन्देन सदा ब्रह्म तस्मात्तन् मायया युतम् ॥ ५२ ॥
 ब्रह्मणां जगतां तस्माद्भावस्तेन प्रकथ्यते ।
 भवप्रत्ययसङ्गं तद्ब्रह्म यत् स्वस्वरूपकम् ॥ ५३ ॥
 समाधिसंज्ञितं ब्रह्मान्वयात् सर्वत्र कीर्तितम् ।
 भवप्रत्यययोगस्थं स्वस्वरूपं मूर्ध्निजसः ॥ ५४ ॥
 ततः परमयोगार्थ्यं ब्रह्म मायाविवर्जितम् ।
 मायया वर्णनं सर्वं जायते तद्विवर्जितम् ॥ ५५ ॥
 मायया जगतामत्र ब्रह्मणां भेल उच्यते ।
 तेषां संयोगभावश्चायोगे हि तैः प्रकथ्यते ॥ ५६ ॥
 यद्युत्थानयुतं ब्रह्म तदा बोधमयं भवेत् ।

उत्थानवर्जितं चैतद्भवेत् साङ्ख्यविभोधगम् ॥ ५७ ॥

समाधिसंज्ञं यदि तत्तदा स्वानन्द उच्यते ।

स्वस्य प्रवेशनाशाद् वै किमयोगे वदत्ययम् ॥ ५८ ॥

ब्रह्म ब्रह्मणि संस्थं तन्नागतं न गतं भवेत् ।

व्यतिरेकात्मयोगेन गतिर्ब्रह्मणि योगिनाम् ॥ ५९ ॥

सदा निवृत्तिसंज्ञं तद्ब्रह्म मायाविवर्जितम् ।

स्वस्ववृषेण डीनत्वान्निवृत्तिर्लभ्यते ततः ॥ ६० ॥

मायानाशार्थमत्यन्तमुपायो ल्ययमेकलः ।

उपायप्रत्ययाभ्यं तद्ब्रह्मायोगात्मकं परम् ॥ ६१ ॥

अयोगात् परमं ब्रह्म योगाभ्यं शान्तिदायकम् ।

संयोगायोगयोर्योगे लभ्यते योगिनायकैः ॥ ६२ ॥

तदेव गणराजश्च ब्रह्मणस्पतिवाचकः ।

ब्रह्मणां ब्रह्मरूपः स शान्त्या योगेन लभ्यते ॥ ६३ ॥

संयोगे गणराजस्तु गकाराक्षरगो मतः ।

अयोगे स एकाराभ्यस्तयोः पतिः प्रकथ्यते ॥ ६४ ॥

छंदं वेदान्तसारं यत् कथितं योगमार्गतः ।

तं भजध्वं मडाभागा यदि शान्तिं समिच्छथ ॥ ६५ ॥

गर्ग उवाच ।

अेवमुक्त्वा शुक्रो योगी तूष्णीं भावेन संस्थितः ।

सर्वे विस्मितचित्तास्तं साधु साध्विति याब्रुवन् ॥ ६६ ॥

निःसंशयाः कृतास्तेन त्यक्त्वा स्वस्वमतं ततः ।

गणेशभजने सकृत्ता वयं पुत्र मडामते ॥ ६७ ॥

कमेण शान्तिमापन्ना गाण्डपा अबवंश्च ते ।

गता गणेश्वरं योगशान्तिदं त्वां वदाम्यहम् ॥ ६८ ॥

(Page पं. ८ अ. २६ पान ६५)

शुक्रगीता मया तुभ्यं कथिता ब्रह्मदायिनी ।

शृणुयाधः पठेत् सोऽपि ब्रह्मभूतो भविष्यति ॥ ६९ ॥

नानेन सदृशं ज्ञानं योगदं कुत्र वर्तते ।

श्रवणात् सर्वसिद्धिर्दं भविष्यति क्मादिदम् ॥ ७० ॥

यं यमिच्छति तं तं स लभते मानवो ध्रुवम् ।

अन्ते स्वानन्दवासी स ब्रह्मभूतो भविष्यति ॥ ७१ ॥

शुक्लीतासमं डिञ्चित् विद्यते नैव निश्चितम् ।

वेदोपनिषदाद्येषु सारभूता हि कथ्यते ॥ ७२ ॥

न श्राव्या दुर्जनायेयं वेदगुह्यमयी परा ।

योगिभिः शुद्धचित्तेभ्यः सुत श्राव्या प्रयत्नतः ॥ ७३ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

अष्टमे भा०: ८ धूम्रवर्णचरिते शुक्लीताकथनं नामाष्टाविंशोऽध्यायः ॥ ८.२८

८.२८ वैशाखमासमाहात्म्ये शिवभक्तिप्रदानं नाम अेकोनत्रिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

शिवदत्त उवाच ।

श्रुत्वा त्वद्दण्डनाम्भोजशुक्लीतां सुतोषितः ।

जातोऽधुना गणेशस्य प्राप्त्यर्थं वद मां पितः ॥ १ ॥

गर्ग उवाच ।

समीपे प्रतमुष्यं यत् समागतं सुसिद्धिदम् ।

वैशाखमासजं कृत्वा गाणपत्यो भविष्यसि ॥ २ ॥

अेवमुक्त्वा मडायोगी गर्गस्तस्मै ददौ परम् ।

गाणेशपञ्चकेनैकाक्षरं विधिसमन्वितम् ॥ ३ ॥

ततस्तेनाभ्यनुज्ञातो गर्गः स्वेच्छायरो ययौ ।

शिवदत्तो प्रतं यङ्के गणेशप्रीतये परम् ॥ ४ ॥

वैशाखे ध्यानसंयुक्तस्तोषयामास शौनक ।

गाणेशपञ्चकेनैव गणेशं सर्वसिद्धिदम् ॥ ५ ॥

यतुर्थ्यां गणाराजस्तु शुक्लायां प्रययौ मुनिम् ।

ब्राह्मणस्य स्वरूपेण भिक्षार्थं क्षुधितो भृशम् ॥ ६ ॥

तमागतं समालोक्य प्रणनाम कृताञ्जलिः ।

जगाद तं द्विजं विप्रः शिवदत्तो मडायशाः ॥ ७ ॥

शिवदत्त उवाच ।

आस्थतां किं वद मुने कारणार्थं समागतः ।
शक्यं येत्तत् करिष्यामि प्रीतये विघ्नपस्य य ॥ ८ ॥

द्विज उवाच ।

पाराशर्यं मलाभाग मां जानीहि न संशयः ।
क्षुधितं वै समायातं त्वद्ग्रेहे भोजनाय तु ॥ ९ ॥

तस्य तत् वचनं श्रुत्वा उर्षयुक्त उवाच तम् ।
तात शुक्लयजुर्थांशं व्रतं वदसि किं मुने ॥ १० ॥

उपोषणसमायुक्ता देवर्षयो गजाननम् ।
सेवन्ते त्वं मलाभाग विस्मृतोऽसि वदस्व माम् ॥ ११ ॥

तस्य तद्भयनं श्रुत्वा पाराशर्यस्तमब्रवीत् ।
न जानामि व्रताद्यं तु सदा भक्षणलालसः ॥ १२ ॥

श्रुत्वा प्राणम्य गार्ग्यः स नैवेद्यं गणपस्य य ।
ददौ तस्मै स भुक्त्वा तं तृभ्या जगाद उर्षितः ॥ १३ ॥

पाराशर्य उवाच ।

तव भावेन सन्तुष्टो जातोऽहं द्विजसत्तम ।

(Page पं. ८ अ. २९ पान ६६)

वरं ब्रूहि प्रदास्यामि यत्ते यित्ते भवेन् मुने ॥ १४ ॥

गार्ग्य उवाच ।

किं वृणोमि मलाविप्र सर्वं मायामयं जगत् ।
गणेशतत्परश्चाहं गच्छ त्वं निजमन्दिरम् ॥ १५ ॥

अेवं तस्य वयः श्रुत्वा पुनस्तं स द्विजोऽब्रवीत् ।
नयामि स्वगृहं विप्र वरदोऽहं समागतः ॥ १६ ॥

ततस्तं उठसंयुक्तं दृष्ट्वा गार्ग्य उवाच उ ।
गणेशं दशर्यं स्वामिन्नायं याये वरं परम् ॥ १७ ॥

अेवमुक्तो द्विजस्तं सञ्जगाद मोहदं वयः ।
त्यक्त्वा नानाविधैश्वर्यं किं वृणोषि गजाननम् ॥ १८ ॥

अहं योगीन्द्रमुष्यश्च दास्यामि सकलं सुभम् ।

એવમુક્ત્વા સ ગાર્ગ્યાય દર્શયામાસ ચૈન્દ્રકમ્ ॥ ૧૯ ॥
 નાનાદેવયુતો વિપ્રમિન્દ્રસ્તં પ્રણનામ હ ।
 દાસોડહં તે મહાભાગ ભુક્ષ્વ ત્વં સુખમૈન્દ્રજમ્ ॥ ૨૦ ॥
 એવમુક્ત્વા ચકારાડસૌ માયયા વૈભવં પરમ્ ।
 ગાર્ગ્યસ્તં નશ્ચરં મત્વા ન દદ્ધે ગણપે રતઃ ॥ ૨૧ ॥
 તત્તોડતર્ધાનમકરોદિન્દ્રઃ સ્વનગરં યથૌ ।
 સત્યલોકસમાયુક્તસ્તત્ર બ્રહ્મા સમાયથૌ ॥ ૨૨ ॥
 જગાદ સત્યલોકસ્ય ગાર્ગ્યં બ્રહ્મા મુદાન્વિતઃ ।
 રાજ્યં કુરુ મહાભાગ ભજ પશ્ચાદ્ગણેશ્ચરમ્ ॥ ૨૩ ॥
 અનૌપમ્યં સુખં દૃષ્ટ્વા ગાર્ગ્યો વિદ્ધેશ્ચરે રતઃ ।
 ન મુમોહ જગાદૈવ ભોગં નેચ્છામિ ભો વિધે ॥ ૨૪ ॥
 તત્તોડતર્ધાનમકરોદ્બ્રહ્મા લોકપિતામહઃ ।
 આયથૌ કેશવસ્તત્ર વિકુણ્ઠેન સમન્વિતઃ ॥ ૨૫ ॥
 વિકુણ્ઠવિભવં દૃષ્ટ્વા ગાર્ગ્યો ગણપતિં ભજન્ ।
 પ્રાર્થયન્તં મહાવિષ્ણું ત્યક્ત્વા યોગપરોડભવત્ ॥ ૨૬ ॥
 તતઃ સોડપિ યથૌ સ્થાનમાયથૌ તત્ર શકુરઃ ।
 કૈલાસેન સમાયુક્તો નાનાવિભવમોહદઃ ॥ ૨૭ ॥
 શિવેન પ્રાર્થિતો ગાર્ગ્યઃ કૈલાસે રાજ્યકારણાત્ ।
 ન ચકાર સ વૈ તત્ર મતિં ગણપતૌ રતઃ ॥ ૨૮ ॥
 શિવોડતર્ધાનમકરોત્તતસ્તં પુનરબ્રવીત્ ।
 પારાશર્યો મહાયોગી ગાર્ગ્યં નિન્દાપરાયણઃ ॥ ૨૯ ॥
 પારાશર્ય ઉવાચ ।
 મૂર્ખોડસિ હતભાગ્યોડસિ ગણેશં કિં કરિષ્યસિ ।
 બ્રહ્માકારમતો ભુક્ષ્વ ભોગાત્રાનાવિધાન્ પરાન્ ॥ ૩૦ ॥
 સત્યસદ્ગુલ્પજાન્ ભોગાન્ ભુક્ત્વા ચાન્તે ગણેશ્ચરમ્ ।
 ભજિષ્યસિ ન સન્દેહો બ્રહ્માણ્ડાધિપતિર્ભવ ॥ ૩૧ ॥
 ગાર્ગ્ય ઉવાચ ।
 અસત્યં દીનજં સૌખ્યં પરાધીનાત્મકં મુને ।

सत्यसङ्कल्पं सौम्यं सत्यमनुपमं परम् ॥ ३२ ॥
सत्यासत्यादिभेदाश्च मायायुक्ता न संशयः ।
क्षणात्सुगुरद्वेष्ट्यो नेच्छामि योगिसत्तम ॥ ३३ ॥
अथ वेश्मरत्नानामृतं कुरोषि माम् ।
तथापि योगनिपुणः सुभं नेच्छामि यैश्चरम् ॥ ३४ ॥
त्वं किमर्थमिडायातश्छलयितुं मडाप्यल ।
गच्छ स्व भवनं विप्र गणेशे भक्तिभाण्डक ॥ ३५ ॥
अथ तिरस्कृतस्तेन पाराशर्यो मडामुनिः ।
प्रदस्य गणपाकारो बभूवे तत्क्षणात् मुने ॥ ३६ ॥
जगाद तं मडाभागं शिवदत्तं गजाननः ।
पश्य मां गणनाथं त्वं पराशरसुतं मुने ॥ ३७ ॥
स दृष्ट्वा गणेशं तं प्रणामात् कृताञ्जलिः ।
साश्रुनेत्रोऽभवत् सद्यो ननर्त प्रेमविह्वलः ॥ ३८ ॥
द्वेष्ट्यां समासाद्य तं पुपूज्य गजाननम् ।
(Page पं. ८ अ. २६ पान ६७)
मुदा युतः प्रतुष्टाय शिवदत्तः कृताञ्जलिः ॥ ३९ ॥
शिवदत्त उवाच ।
गणेशाय नमस्तुभ्यं पराशरात्मजाय ते ।
शिवपुत्राय शेषस्य पुत्राय वै नमो नमः ॥ ४० ॥
सर्वपुत्राय सर्वेषां मात्रे पित्रे नमो नमः ।
भ्रात्रे सुदृढप्रणयैव स्नुषादिवेषधारिणे ॥ ४१ ॥
अनन्तरूपिणे तुभ्यं नानाभोगविडारिणे ।
भोगीनाय देवाय सुराय ते नमो नमः ॥ ४२ ॥
अपारगुणधाराय गुणानां पतये नमः ।
गणेशाय परेशाय पूर्वानन्दाय ते नमः ॥ ४३ ॥
आदिमध्यान्तरूपैश्च स्रष्ट्रे पात्रे प्रडारिणे ।
आदिमध्यान्तरीनाय साक्षिणे ते नमो नमः ॥ ४४ ॥
स्वानन्दपतये तुभ्यं मूषकवाडनाय य ।

सिद्धिबुद्धिप्रदात्रे ते सिद्धिबुद्धिपते नमः ॥ ४५ ॥

योगानां पतये तुभ्यं योगशान्तिस्वप्नपिण्डे ।

गजाननाय शान्तिभ्यः शान्तिदात्रे नमो नमः ॥ ४६ ॥

परेशाय मछादीनपालकाय नमो नमः ।

सर्वेभ्यः सुभदात्रे ते विघ्नेशाय नमो नमः ॥ ४७ ॥

किं स्तौमि त्वां गण्णाध्यक्ष वेदाः शान्तिं गतास्त्वयि ।

अतो नमो नमो नाथ तुष्टो भव मछोदर ॥ ४८ ॥

रञ्जसि स्वस्थितास्तारा मेघभिन्तूश्च मानवः ।

गणयेत् कोऽपि ते नाथ न गुणान् वर्णितुं क्षमः ॥ ४९ ॥

धन्योऽहं सर्वभावैश्च येन दृष्टो गजाननः ।

वेदान्तागोचरे गम्यो योगिभिश्च शिवादिभिः ॥ ५० ॥

अेवं स्तुत्वा गणेशानं ननाम मुनिपुङ्गवः ।

तमुवाय गण्णाधीशः स्वभक्तं भक्तलोदुपः ॥ ५१ ॥

श्रीगणेश उवाच ।

वरान् वृणु मछाभाग ये ते चित्ते ददामि तान् ।

प्रसन्नोऽहं य ते भक्त्या स्तोत्रेण मुनिसत्तम ॥ ५२ ॥

शिवदत्त उवाच ।

भक्तिं देहि त्वदीयां मे दृढामव्यभियाशिणीम् ।

नान्यं याये गण्णाधीश त्वत्पादप्रवणो ह्यहम् ॥ ५३ ॥

श्रीगणेश उवाच ।

मदीया भक्तिरुग्रा ते भविष्यति मछामते ।

स्मृतिमात्रेण ते कार्यं भविष्यति सुसिद्धिदम् ॥ ५४ ॥

त्वया कृतमिदं स्तोत्रं मदीयं पठनात्प्रणाम् ।

श्रवणात् सिद्धिदं सर्वं भविष्यति निरन्तरम् ॥ ५५ ॥

यद्यद्विच्छति तत्तत्तु सङ्गुलं प्रभविष्यति ।

स्तोत्रपाठेन विप्रर्षे मयि भक्तिप्रदं तथा ॥ ५६ ॥

अेवमुक्त्वाऽतर्दधेऽसौ गणेशो ब्रह्मनायकः ।

शिवदत्तो गणेशानं सञ्चिन्त्य स्वाश्रमे स्थितः ॥ ५७ ॥

सदा योगीन्द्रवन्द्यः स बभूवे गाणपात्राणीः ।

अन्ते विद्येश्वरे योगी लीनो बभूव शौनक ॥ ५८ ॥

अेवं वैशाभजं भुष्यं व्रतं सर्वार्थदं परम् ।

कथितं ते मडाभागं श्रवणात् सर्वसिद्धिदम् ॥ ५९ ॥

वैशाभव्रतसंयुक्तं शिवदत्तचरित्रकम् ।

यः पठेच्छृणुयाद् वाऽपि स सर्वफलभागभवेत् ॥ ६० ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

अष्टमे भा०ऽः धूम्रवर्णचरिते वैशाभमासमाडात्त्ये शिवभक्तिप्रदानं नाम ऐकीनत्रिंशोऽध्यायः ॥ ८.२९

(Page पं. ८ अ. २० पान ६८)

८.३० वैशाभमासमाडात्त्ये नानाजनोद्धारवर्णनं नाम त्रिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

सूत उवाच ।

विश्वावसुश्च नाम्ना को द्राविडे वैश्ययोनिजः ।

श्रुत्वा वैशाभमाडात्त्यं गाणेशं मुदितोऽभवत् ॥ १ ॥

स कुटुम्भपरो नित्यं व्यवसायं यकार उ ।

स्नात्वा वैशाभमासे तु दीपदानपरोऽभवत् ॥ २ ॥

पूर्णिमायां निशायां स स्वगृहं गन्तुमुद्यतः ।

व्यवसायं परित्यज्य मार्गसंस्थो बभूव उ ॥ ३ ॥

तत्र तं भक्षितुं कोऽपि राक्षसः कूरुपधृङ् ।

आययौ नगरस्थैव वीथ्यां विश्वावसुं मुने ॥ ४ ॥

तमागतं समालोक्य विश्वावसुः सुविह्वलः ।

सस्मार गाणपं चित्ते पपात भूतले भयात् ॥ ५ ॥

तमालोक्य घरासंस्थं राक्षसः सडसा मुने ।

जातिस्मरो बभूवाऽपि रुरोद तं प्रमार्जयन् ॥ ६ ॥

ततो विश्वावसुं वैश्यं सावधानं क्षणार्धतः ।

तं प्रणाम्य मडाभागं राक्षसस्तु वयोऽब्रवीत् ॥ ७ ॥

धूम्र उवाच ।

धूम्रनामानमेवं मां विद्धि वैश्यकुलोद्भव ।
 तव दर्शनमात्रेण स्मरन् जातिं न संशयः ॥ ८ ॥
 पूर्वजन्मनि विप्रोऽहं सुरुचिर्नामतोऽभवम् ।
 विश्वामित्रकुले संस्थः पापकर्मपरायणः ॥ ९ ॥
 मया शूद्राय दीक्षा वै दत्ता पौराणिकी परा ।
 मात्स्यी स नित्यमेवेदं पुराणमपठन् मुदा ॥ १० ॥
 ब्राह्मणैर्निन्दितं तत्र स्वधर्मदूषकं परम् ।
 मृतं मां यमदृता वै गृह्य जग्मुः स्वमालयम् ॥ ११ ॥
 चित्रगुप्त उवाचाऽथ यमं नीतिविशारदम् ।
 स्वधर्मनिरतश्चायं सदाचारयुतोऽभवत् ॥ १२ ॥
 मात्स्यं स विप्रः शूद्रायाऽशिक्षापयत् सुमन्धोः ।
 ब्राह्मणैर्वाश्रितः पापी पापकर्मपरोऽभवत् ॥ १३ ॥
 तश्छुत्वा धर्मराजस्तमुवाच क्रोधसंयुतः ।
 मां वीक्ष्य ताज्यतां द्यूतस्तथेति स यकार उ ॥ १४ ॥
 भुक्तभोगोऽहमत्यन्तं राक्षसो वैश्यसत्तम ।
 जातोऽत्र क्षुधयाऽऽविष्टो ब्रह्मामि तु द्विवानिशम् ॥ १५ ॥
 त्वां दृष्ट्वा पूर्वपुण्येन जातिस्मर षडाऽभवम् ।
 अधुना तारयस्व त्वं मां संसारान् मलामते ॥ १६ ॥
 नोयेद्दुःखपरित्यागं करिष्यामि त्वदग्रतः ।
 येवमुक्त्वा प्राणभ्यादौ रुरोह राक्षसो मलान् ॥ १७ ॥
 ततो दयायुतो वैश्यस्तमुवाच सुविस्मितः ।
 किं करोमि वद प्राज्ञ धूम्र ते तारणाय माम् ॥ १८ ॥
 धूम्र उवाच ।
 वैशाप्ते दीपदानं त्वं करोषि द्विष्टेसन्निधौ ।
 तद्भवं देहि मे पुण्यं तेन मुक्तो भवाम्यहम् ॥ १९ ॥
 विश्वावसुरुवाच ।
 दीपदानं गाणेशात्रे येत् करोति नरोत्तमः ।
 अपारं तद्भवं पुण्यं न दास्यामि कदाचन ॥ २० ॥

तथापि शृणु मे वाक्यमेकवर्तिजदीपतः ।
यज्जातं तद्गृहाण त्वं तेन मुक्तो भविष्यसि ॥ २१ ॥

अेवमुक्त्वा ददौ तस्मै पुण्यं दीपसमुद्भवम् ।
अेकवर्तिकृतं पूर्णं गाणेशात्रे मडामुने ॥ २२ ॥

ततस्तत्र समायाता विमानवरसंस्थिताः ।
गाणेशा राक्षसं धूम्रं गृह्य स्वानन्दमाययुः ॥ २३ ॥

अेवं प्रतस्य माडात्म्यं वैशाभे सम्भवस्य य ।
गाणेशानां मडाभागत तत्र किं वर्णयाम्यडम् ॥ २४ ॥

अन्यथ्य शृणु विप्रर्षे वैशाभमासगं मडत् ।
यस्त्रिं सर्वपापघ्नं श्रवणात् पठनान्गणाम् ॥ २५ ॥

(Page भं. ८ अ. ३१ पान ६८)

कश्चिच्छूद्रो मडापापी गाणेशालयमाययौ ।
यौर्यार्थं तत्र रात्रौ स वस्त्रग्रहणलालसः ॥ २६ ॥

समीपे गाणराजस्य ययौ वैशाभमासके ।
दीपं तेजोविडीनं स ददर्श दुष्टिदेसन्निधौ ॥ २७ ॥

स वर्तिं यालयामास कृत्वा दीपं सुतेजसम् ।
वस्त्रग्रहणसंसक्तो बभूवे जातिदूषकः ॥ २८ ॥

ततोऽकस्मान्नरं तत्र राज्ञः कं य समागतम् ।
देवालस्य रक्षाणार्थं तं दृष्ट्वा स पपाल उ ॥ २९ ॥

ततो ङाडाकृतं तेन सद्यो लोकेः समागतैः ।
तैर्लतो योजने दूरं मृतो यामैर्लतोऽभवत् ॥ ३० ॥

भुक्त्वा नानाविधां याम्यां यातनां यमसन्निधौ ।
समानीतं यमः प्राड तं शूद्रं क्रोधसंयुतः ॥ ३१ ॥

वर्तिस्तवया गाणेशात्रे यालिता दीपसंस्थिता ।
तेन प्रकाशकस्तत्र बभूव सुभदायकः ॥ ३२ ॥

तस्य पुण्यं त्वया प्राप्तं तद्भोक्ष्यसि पुराऽथ वा ।
पापानि वद पापिष्ठ कश्चिन्मि त्वदीप्सितम् ॥ ३३ ॥

शूद्रो यमं जगदाथाऽऽदौ पुण्यं देहि मे प्रभो ।

भोक्तुं पश्चान् मलत् पापं तथेति स चकार ७ ॥ ३४ ॥

ततः स वैश्यजो जातो नाम्ना धर्मप्रियो मलान् ।

नानाभोगयुतो नित्यं यौवनस्थो बभूव ७ ॥ ३५ ॥

गाणेशभक्तोऽसौ तत्र प्रीतियुक्तो मडामुने ।

दीपदानं विशेषेण चकार षर्षसंयुतः ॥ ३६ ॥

अन्ते पापविहीनः स जगाम गणनायकम् ।

ब्रह्मभूतो बभूवापि पूर्वसंस्कारभावतः ॥ ३७ ॥

अेवं किञ्चिद्य स संस्काराद्दुद्गरन्ति जनादयः ।

वैशाखजात्र सन्धेः कति तत्र ब्रुवे मुने ॥ ३८ ॥

७६ वैशाखमासस्य चरित्रं भुक्तिमुक्तिदम् ।

कथितं ते समासेन नानाभोगकरं परम् ॥ ३९ ॥

यः पठेच्छृणुयाद्वाऽपि स सर्वार्थयुतो भवेत् ।

अन्ते गणपतौ लीनो भवेद्भावपरायणः ॥ ४० ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

अष्टमे भा०ऽः धूम्रवर्णचरिते वैशाखमासमाहात्म्ये नानाजनोद्धारवर्णनं नाम त्रिंशोऽध्यायः ॥ ८.३०

८.३१ जलन्धरवधो नामैकत्रिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

सूत उवाच ।

अधुना शृणु माहात्म्यं श्रावणस्य सुप्रदम् ।

गणनाथप्रियं विप्र समासेन वदाम्यहम् ॥ १ ॥

रामो दाशरथिः शूरः साक्षाद्विष्णुः प्रतापवान् ।

सभासनगतस्तत्रागतान् विप्रान्ननाम ७ ॥ २ ॥

पूजितास्तेन तं सर्वे जगुर्ववाण्येष्टितम् ।

तद्गृहार्थं वयं राम यातास्तं जडि राघव ॥ ३ ॥

तथेति तानुवायाऽसौ द्विजान् पप्रच्छ राघवः ।

दुर्जयस्य जयः केन भविष्यति य मे द्विजाः ॥ ४ ॥

ततस्तं ब्राह्मणाः प्राडुर्गाणेशस्याभिषेचनम् ।

सूक्तैर्गाणेशकैस्तेन विजयी त्वं भविष्यसि ॥ ५ ॥

(Page पं. ८ अ. ३१ पान ७०)

मासेषु श्रावणो मुष्यः समागतोऽधुना प्रभो ।

विघ्नेशप्रीतिदोऽत्यन्तममायुक्तो व्रतं कुरु ॥ ६ ॥

अेवमुक्त्वा विधिं तस्मै कथयामासुरादरात् ।

गणेशमभजत्तत्र शत्रुघ्नः परवीरडा ॥ ७ ॥

उपोषणसमायुक्तः स्वयं द्रुग्धमभक्षयत् ।

अभिषेकपरो भूत्वा तोषयामास विघ्नपम् ॥ ८ ॥

मासमात्रं व्रतं कृत्वा गणेशं नम्य राघवः ।

शत्रुघ्नो ब्राह्मणैः सार्धं ययौ लवणराक्षसम् ॥ ९ ॥

त्रिशूलेन विडीनं संरुध्य तं लक्ष्मणानुजः ।

स्मृत्वा गणेश्वरं द्रुष्टं जघान शरघाततः ॥ १० ॥

मखोऽग्रं पतितं युद्धं तयोः सर्वभयङ्करम् ।

ततः षड्गेन शत्रुघ्नस्तस्य शिखेऽ मस्तकम् ॥ ११ ॥

ततो देवगणाः सर्वे पुष्पवृष्टिं प्रयङ्किरे ।

शत्रुघ्नोपरि शत्रुघ्नो जय डेरम्भ याब्रवीत् ॥ १२ ॥

ब्राह्मणैः पूजितः सोऽपि प्राणम्य द्विजपुङ्गवान् ।

आवासं मथुरां तत्र सुदृशां तां यकार ड ॥ १३ ॥

गते डियति काले संस्थाप्य पुत्रं मडाभतिः ।

माथुरे रामयन्त्रं तु ययौ भक्तिपरायणः ॥ १४ ॥

अेवं श्रावणमासे वै गणेशस्य मडात्मनः ।

अनुष्ठानकुलं प्रोक्तं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ १५ ॥

अन्यत्त्वं शृणु माडात्त्यं श्रावणव्रतजं मडत् ।

जालन्यरवधार्थाय यच्छिवेन कृतं पुरा ॥ १६ ॥

जालन्यरेण दैत्येन जितं सर्वं यरायरम् ।

त्रैलोक्याधिपतिः सोऽपि अब्रूव वरदानतः ॥ १७ ॥

आसुरं कर्म सर्वत्र कारयामास दैत्यपैः ।

न स्वाडा न स्वधा कुत्र अब्रूवे भूमिमण्डले ॥ १८ ॥

એવં બહૌ ગતે કાલે ગૃહીતું પાર્વતીં યથૌ ।
 જાલન્ધરસ્તતો યુદ્ધં બભૂવે દેવદૈત્યયોઃ ॥ ૧૯ ॥
 દેવૈઃ પરાજિતા દૈત્યાઃ પપલુસ્તે દિશો દશ ।
 તતો જાલન્ધરઃ ક્રુદ્ધો યુયુધે શસ્ત્રધારકઃ ॥ ૨૦ ॥
 જિતઃ શમ્ભુઃ સુરેશાનૈઃ પપાલ ભયસકુલઃ ।
 અન્તર્દધે મહાશક્તિઃ સ તતો વિસ્મિતોઽભવત્ ॥ ૨૧ ॥
 સ્વગૃહં દૈત્યરાજઃ સ સમાગત્યાતિવિહ્વલઃ ।
 કામબાણાભિભૂતઃ સન્ સસ્માર જગદમ્બિકામ્ ॥ ૨૨ ॥
 ન લેભે કુત્રચિચ્છર્મ નાનાશીતલજાતિષુ ।
 જજવાલ કામજેનૈવ વહ્નિના ભૃશદુઃખિતઃ ॥ ૨૩ ॥
 અથ દેવગણાઃ સર્વે પર્વતદ્રોણિમાશ્રિતાઃ ।
 વિચારં તસ્ય નાશાર્થં ચકુર્જાલન્ધરસ્ય તે ॥ ૨૪ ॥
 તતો ભૃહસ્પતિઃ પ્રાહ શકુરાદીન્ સુરેન્દ્રકાન્ ।
 શ્રાવણો ગણનાથસ્થાનુષ્ઠાનં કુરુત પ્રિયાઃ ॥ ૨૫ ॥
 તથેતિ ગુરુણા યુક્તા દેવાઃ શમ્ભવાદયોઽપરે ।
 મુનયો ગણનાથં વૈ દૂર્વાભિરન્વતોષયન્ ॥ ૨૬ ॥
 દિવા રાત્રૌ ગણાધીશમભજન્નૈકચેતસઃ ।
 સમાસે શ્રાવણો માસે ભાદ્રિં ચાત્રાં પ્રચકિરે ॥ ૨૭ ॥
 પચ્ચમ્યાં પારણં કૃત્વા પ્રણિપત્ય ગજાનનમ્ ।
 પ્રેરિતા આકાશગિરા તં મહાદૈત્યમાયયુઃ ॥ ૨૮ ॥
 યુદ્ધં કૃત્વા મહાઘોરં જલન્ધરેણ શકુરઃ ।
 સ્મૃત્વા ગજાનનં ચિત્તે ત્રિશૂલેન જઘાન તમ્ ॥ ૨૯ ॥
 સ સ્મૃતઃ શિવદેહે તુ લયં યથૌ મહાસુરઃ ।
 દેવા મુનિયુતાઃ શમ્ભું તુષ્ટુવુઃ પૂજ્ય ભક્તિતઃ ॥ ૩૦ ॥
 જાલન્ધરં મહાદૈત્યમેવં જિત્વા સદાશિવઃ ।
 સ્થાપયામાસ દેવાદીન્ સ્વસ્થાનેષુ યથા પુરા ॥ ૩૧ ॥
 વર્ણાશ્રમયુતાંલ્લોકાન્ ચકાર શકુરઃ પ્રભુઃ ।

(Page पं. ८ अ. ३२ पान ७१)

नित्यवश्र्वावर्णे मासेऽनुष्ठानसंयुतोऽभवत् ॥ ३२ ॥

ऐकनिष्ठतया शम्भुः सिषेवे गार्गनायकम् ।

नित्यं ध्यानपरो भूत्वा तमेवायिन्तयत् प्रभुम् ॥ ३३ ॥

एवं श्रावणमासस्य व्रतं ते कथितं मया ।

येन व्रतप्रभावेण शम्भुर्जिग्ये जलन्धरम् ॥ ३४ ॥

एतं यः शृणुयान्नित्यं श्रावयेद्वा पठेत् स्वयम् ।

एतद् भुक्त्वाऽपिलान् भोगानन्ते स्वानन्दमाप्नुयात् ॥ ३५ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

अष्टमे भाऽः धूम्रवर्ण्यरिते श्रावणमासमाहात्म्ये जलन्धरवधो नामैकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ८.३१

८.३२ श्रावणमासमाहात्म्ये गालवसंशयनाशनं नाम द्वात्रिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

सूत उवाच ।

अवन्तीनगरीमध्ये बभूव ब्रह्मणोत्तमः ।

गालवः सर्वधर्मज्ञः सर्वशास्त्रविशारदः ॥ १ ॥

शापानुग्रहयोः शक्तस्तपस्तेजोयुतो मुनिः ।

यथार पृथिवीं सर्वां मुने यात्रापारः कदा ॥ २ ॥

स्वगुरुं स समागम्य विश्वामित्रं मडामुनिम् ।

यात्रां समाप्य तत्रैव संस्थितोऽभूत् सुशीलगः ॥ ३ ॥

गणेशभजने सक्तं विश्वामित्रं तपोनिधिम् ।

ऐकनिष्ठतया दृष्ट्वा तमुवाच कृताञ्जलिः ॥ ४ ॥

गालव उवाच ।

पञ्चभूतात्मको देहो नश्वरः सर्वसम्मतम् ।

देहसंस्थं गणेशानं तं कथं भजसे प्रभो ॥ ५ ॥

योगीन्द्राणां गुरुः साक्षात्त्वं ब्रह्मपदधारकः ।

ब्रह्मभूतस्वभावं किं त्यज्वा भजसि विघ्नपम् ॥ ६ ॥

अयं ब्रह्मपतिः साक्षाद्देहेषु कथितोऽभवत् ।

कथं देउधरः सोऽपि बभूव च गजाननः ॥ ७ ॥
 रुच्यर्थं ब्रह्मप्राप्त्यर्थं सेवनं यास्य मुष्यकम् ।
 तदर्थं कथितं स्वामिन् वेदैः किं योगिनां मतम् ॥ ८ ॥
 गाणेशपूजनेनैव शुद्धचित्तो नरो भवेत् ।
 स्वल्पकालेन योगज्ञो योगनिष्ठो न संशयः ॥ ९ ॥
 सर्वत्रात्मस्वभावेनैकाग्रवृत्तिपरो यदा ।
 त्यक्त्वा गजाननं तात जडोन्मत्तादिवच्यरेत् ॥ १० ॥
 त्वं शान्तियोगयुक्तः सन्नधुनाऽपि गजाननम् ।
 भजसे किं मडायोगिन् लोकानां सङ्ग्राहाय वा ॥ ११ ॥
 सूत उवाच ।
 अेवं वदन्तमत्यन्तं मुनिर्निर्भर्त्स्य गालवम् ।
 विश्वामित्रः स्वशिष्यं तमुवाच ज्ञानदायकः ॥ १२ ॥
 विश्वामित्र उवाच ।
 मूर्खोऽसि नैव जानासि गाणेशं ब्रह्मनायकम् ।
 सर्ववत्तं विशेषेण त्वं मा जानीहि गालव ॥ १३ ॥
 पञ्चयित्तमयी बुद्धिः स्वेच्छया देउधारिणी ।
 नानाभ्रान्तिकरी सिद्धिर्बभूवे सर्वदा तथा ॥ १४ ॥
 तयोः स्वामी गाणेशानो देउधारी बभूव उ ।
 स्वेच्छया क्रीडनार्थाय मायाभ्यां मायिको यथा ॥ १५ ॥
 देउो जगन्मयो यस्य गजाकारं शिरः प्रभोः ।
 ब्रह्ममयं तयोर्योगे देउधारी गजाननः ॥ १६ ॥
 (Page भं. ८ अ. ३२ पान ७२)
 योगिनां उदये दुष्टिर्द्वर्तते कथितो मया ।
 अज्ञानिनां निराकारः पञ्चभूतात्मकस्तथा ॥ १७ ॥
 सगुणं निर्गुणं भिन्नं गाणेशस्य न विद्यते ।
 नोत्पत्तिनाशभावश्च सर्ववन्मूर्धसत्तम ॥ १८ ॥
 अयं देउयुतः प्रोक्तः स्वेच्छया देउवर्जितः ।
 अन्तर्धाय स्वमात्मानं तिष्ठति योगनायकः ॥ १९ ॥

विश्वं ब्रह्मयुतं सर्वं लयं गतं यदा मुने ।
 ब्रह्मणस्पतिसंज्ञे य योगे तन्मयभावात् ॥ २० ॥
 नरकुञ्जरूपं तदभेदेन समास्थितम् ।
 तत्राम्यर्थं विभिन्नं य भवति भक्तिवालासम् ॥ २१ ॥
 योगी योगभवेनैव भवति ब्रह्मरूपगः ।
 तथापि ब्रह्मसामर्थ्यं तस्य दृढे न विद्यते ॥ २२ ॥
 ब्रह्मणस्पतिशब्दार्था सत्ता गार्गेशदेहके ।
 वर्तते सर्वदा तस्मात्तं भजन्ते तु योगिनः ॥ २३ ॥
 अवेमुक्त्वा मडायोगी विश्वामित्रः प्रतापवान् ।
 गालवं तूष्णीम्भावेनाभजत्तं गार्गनायकम् ॥ २४ ॥
 तमुवाच पुनः शिष्यो गालवः प्रणिपत्य य ।
 निन्दयस्वात्मनात्मानं संशयस्यापनुत्तये ॥ २५ ॥
 गालव उवाच ।
 अज्ञानेनावृतोऽहं त्वां पृच्छामि मुनिसत्तम ।
 शिष्यं तारय योगेन योगयुक्तं तथा कुरु ॥ २६ ॥
 गार्गेशो योगशान्तिस्थो सदा योगीन्द्रसत्तम ।
 कथं देव धृतिं प्यातः कथितो वेदवादिभिः ॥ २७ ॥
 देवाः सत्त्वयुता नाथ नरा राजसतां गताः ।
 तामसा असुराः प्रोक्तास्त्रिलोके वासकारिणः ॥ २८ ॥
 अयं मे संशयं स्वामिन्मुद सर्वज्ञ ते नमः ।
 येन संशयलीनोऽहं भजिष्यामि गजाननम् ॥ २९ ॥
 विश्वामित्र उवाच ।
 देवाः सत्त्वगुणैव युक्ताः स्वर्गनिवासिनः ।
 इन्द्रादयो न सन्देहस्तेष्विन्द्रः परमा गतिः ॥ ३० ॥
 ब्रह्मणो द्विवसान्ते ते लयं गच्छन्ति नित्यदा ।
 अन्ये कर्मकरा देवा भवन्ति मानवाः पुनः ॥ ३१ ॥
 कर्मणा लभते स्थानं ब्रह्मणः सृष्टिकारिणः ।
 कर्मरूपः स वै प्रोक्तो न देवसमतां व्रजेत् ॥ ३२ ॥

પરમેષ્ઠી સમાખ્યાતઃ પરા સેષ્ઠિસ્તદાત્મિકા ।
 ઇષ્ટયાસ્તસ્માન્ પરં કિષ્ચિલ્લભ્યતે નૈવ માનવૈઃ ॥ ૩૩ ॥
 શિવો વિષ્ણુસ્તથા ભાનુઃ શક્તિશ્ચત્વાર ઈશ્વરાઃ ।
 અભવન્ સત્યસદ્કુલ્યાઃ સગુણા નિર્ગુણા મુદા ॥ ૩૪ ॥
 ગણેશો બ્રહ્મભૂતો વૈ સ્વેચ્છાચારો મહામતે ।
 એવં ભેદપ્રકારેણ જ્ઞાતવ્યો નિશ્ચયાર્થિભિઃ ॥ ૩૫ ॥
 દિવુ ક્રીડાત્મકો ધાતુઃ પઠ્યતે મુનિભિર્મુદા ।
 સર્વત્ર ક્રીડનાદેવાઃ કથિતાઃ સર્વપૂજિતાઃ ॥ ૩૬ ॥
 સ્વધર્મનિષ્ઠજે સ્વસ્વકર્મણિ ક્રીડને રતાઃ ।
 દેવા ઇન્દ્રમુખાસ્તેન કથિતાઃ શાસ્ત્રવાદિભિઃ ॥ ૩૭ ॥
 સૃષ્ટ્વા ચરાચરં સર્વં તત્ર ક્રીડતિ નિત્યદા ।
 બ્રહ્મા તેન મુનીન્દ્રૈઃ સ દેવ ઇત્યભિધીયતે ॥ ૩૮ ॥
 અનન્તકોટિબ્રહ્માણ્ડાનિ રચિત્વા સ્વમાયયા ।
 શિવાદયશ્ચ ચત્વારસ્તેષુ ક્રીડન્તિ દેવકાઃ ॥ ૩૯ ॥
 સત્યસદ્કુલ્પકત્વાદ્રૈ ઈશ્વરાસ્તે પ્રકીર્તિતાઃ ।
 દેવાઃ ક્રીડનભાવાચ્ચ સગુણનિર્ગુણાદિષુ ॥ ૪૦ ॥
 અસત્ સત્ સ મનેતીતિ પરં સૃષ્ટ્વા ચતુર્વિધમ્ ।
 વિશ્વં વિશ્વાત્મસંયુક્તં તત્ર ક્રીડતિ વિદ્મપઃ ॥ ૪૧ ॥
 જગત્સુ બ્રહ્મસુ પ્રાજ્ઞૈઃ ક્રીડનાદ્રણજાતિષુ ।
 દેવો ગણેશ્વરઃ પ્રોક્તઃ પશ્ય વેદેષુ વર્ણિતમ્ ॥ ૪૨ ॥
 (Page ખં. ૮ અ. ૩૨ પાન ૭૩)
 અતો દેવસમાનાસ્તે ન ભવન્તિ કદાચન ।
 બ્રહ્માદયો મહાભાગા દેવશબ્દપ્રધારકાઃ ॥ ૪૩ ॥
 સૂત ઉવાચ ।
 વિશ્વામિત્રવચઃ શ્રુત્વા ગાલવોડત્યન્તવિસ્મિતઃ ।
 જગાદ તં મહાભાગં સંશયેન સમન્વિતઃ ॥ ૪૪ ॥
 ગાલવ ઉવાચ ।
 દેવા હવિર્બુજઃ સર્વે તદ્વદિમે મહામતે ।

उविर्भुजो मडेशाद्या अलवन् भागमिश्रिताः ॥ ४५ ॥

दैत्याद्यैः कर्मनाशेन पीडिता अमरा यद्वि ।

तदा शम्भ्वाद्यस्तद्द्रुपोषणयुताः कृताः ॥ ४६ ॥

तेन देवसमानास्ते दृश्यन्ते नाऽत्र संशयः ।

वद संशयनाशार्थं शिष्यं योगीन्द्रसत्तम ॥ ४७ ॥

विश्वामित्र उवाच ।

अज्ञानासुरभावाथैर्देवा ब्रह्माद्यः किल ।

उपोषणयुताः सर्वे कृता दैत्यैर्भवन्त्यतः ॥ ४८ ॥

अथाऽन्यच्छृणु तत्त्वं त्वं सर्वसंशयनाशनम् ।

भाएउैश्वर्ययुता ँन्द्राद्यो देवाः प्रकीर्तिताः ॥ ४९ ॥

मन्वन्तरे गते देवा ँन्द्राद्या भागवर्जिताः ।

देहत्यागं प्रकुर्वन्ति तपसा ध्यानशालिना ॥ ५० ॥

अन्ये देवा भवन्ति स्मान्यस्मिन् मन्वन्तरे मुदा ।

ँन्द्राद्यास्तेन ते प्रोक्ताः भाएउैश्वर्यात्मका मुने ॥ ५१ ॥

स्वस्वमन्वन्तरेष्वेव ते भवन्ति उविर्भुजः ।

नष्टे मन्वन्तरे देवा उविर्भागविवर्जिताः ॥ ५२ ॥

तथा ब्रह्मा स्वयं साक्षाद्भविर्भागधरो न य ।

द्विपरार्धमयं कालं भुनक्ति स उविः प्रभुः ॥ ५३ ॥

अत औश्वर्यसंयुक्तः कल्पमात्रं न संशयः ।

कथमिन्द्रादिकैरस्य समता भवतीत्यडो ॥ ५४ ॥

भुधैः स परमेष्ठीति कथितश्चेष्टिभक्षणाम् ।

अभाएउैश्वर्यसंयुक्तेश्चिश्च सर्वत्र सम्मता ॥ ५५ ॥

शिवादयः समाप्याता उविर्भुजस्ततोऽधिकः ।

अत औश्वर्यसंयुक्ता अभाएउं छि उविर्भुजः ॥ ५६ ॥

गालव उवाच ।

उविर्भुजः समाप्याता देवाः शास्त्रेषु मानद ।

यज्ञाभागविहीनत्वात् कथं देवो गजाननः ॥ ५७ ॥

विश्वामित्र उवाच ।

यज्ञेषु विविधेष्वेव गणेश आदिरुच्यते ।
 पूज्यस्तथा उविर्भोक्ता सर्वसिद्धिप्रदायकः ॥ ५८ ॥
 ऐकभागाश्रिता भावाद्गणेश इति कथ्यते ।
 समूहानां समायोगस्तत्र किं संशयो मुने ॥ ५९ ॥
 वेदेषु गणाराजस्य यज्ञो भिन्नो निरूपितः ।
 ब्राह्मणस्यत्यसंज्ञस्तु उविर्भुक् तत्र विघ्नपः ॥ ६० ॥
 ऐकभागाश्रिता देवा विष्णुशङ्करमुभ्यकाः ।
 अतः स्वस्वपदेष्वेव पूजनीयाः प्रयत्नतः ॥ ६१ ॥
 सर्वकर्मसु विघ्नश आदिपूज्यः प्रकीर्तितः ।
 सर्वपूज्यो महाविघ्नसमूहानां प्रपालनात् ॥ ६२ ॥
 गालव उवाच ।
 पञ्च देवाः समानाश्च सगुणा निर्गुणा मताः ।
 गणेशः सर्वपूज्यादिपूज्यः कथं बभूव उ ॥ ६३ ॥
 विश्वामित्र उवाच ।
 सगुणा निर्गुणाः प्रोक्ता ईश्वराः शम्भुमुभ्यकाः ।
 सत्यसङ्कल्पभावेन योगरूपा न तेऽभवन् ॥ ६४ ॥
 ऐकगुणाश्रिताः सर्वे सगुणाः परिकीर्तिताः ।
 महालये लयं ते वै गच्छन्ति गुणधारणात् ॥ ६५ ॥
 सगुणा नाशवन्तस्ते निर्गुणा नाशवर्जिताः ।
 योगरूपास्तयोर्योगे शिवाद्याः सम्मता भूयैः ॥ ६६ ॥
 नरकुञ्जरयोगत्वात् गणेशो योगवाचकः ।
 (Page भं. ८ अ. ३३ पान ७४)
 सगुणो निर्गुणः सोऽपि तादृशस्तन्मयोऽभवत् ॥ ६७ ॥
 योगरूपः सदा देवो सगुणो निर्गुणोऽपि वा ।
 स्वेच्छया द्विविधं सृष्ट्वा भेदते भाववर्जितः ॥ ६८ ॥
 स्वानन्दनगरे संस्थो देहधारी गजाननः ।
 स्वानन्दस्य लयो नास्ति वेदादिषु विचारय ॥ ६९ ॥
 अतोऽयं नाशहीनोऽपि देहभृच्छोभते स्वयम् ।

सगुणो योगनाथश्चान्तर्धायि निर्गुणो रतः ॥ ७० ॥

अन्तर्धायि गणेशानो निर्गुणं योगशान्तिदः ।

योगरूपे रतः सद्यः स्वेच्छया नात्र संशयः ॥ ७१ ॥

अतोऽयं ज्येष्ठराजश्च कथितो वेदवादिभिः ।

ज्येष्ठानां ज्येष्ठभावाद्भै गतः सर्वादिपूज्यताम् ॥ ७२ ॥

पञ्चयित्तमयी बुद्धिः सिद्धिर्भ्रान्तिप्रदा मता ।

तयोः स्वामी गणेशानः सेव्यते मे हृदि स्थितः ॥ ७३ ॥

अेवमुक्त्वा मडायोगी विरराम मडामुने ।

गालवः संशयं त्यक्त्वा प्राणनाम कृताञ्जलिः ॥ ७४ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

अष्टमे भा०ऽः धूम्रवर्ण्यरिते श्रावणमासमाडात्त्ये गालवसंशयनाशनं नाम द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ८.३२

८.३३ श्रावणमासमाडात्त्यवर्णनं नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

सूत उवाच ।

गणेशप्राप्तिकामार्थं गालवो मुनिसत्तमम् ।

पुनः पप्रच्छ सद्बुद्धिर्विनयेन द्विजोत्तमः ॥ १ ॥

गालव उवाच ।

द्रष्टुमिच्छामि विघ्नेशं तद्गुपायं वद प्रभो ।

तवाज्ञावशगो भूत्वाऽऽयश्चिन्वामि तदेव च ॥ २ ॥

विश्वामित्र उवाच ।

प्राप्तं श्रावणमासं त्वं विद्धि गालव सौष्यदम् ।

तत्रानुष्ठानभावेन गणेशं पश्य सिद्धिज ॥ ३ ॥

अेवमुक्त्वा ददौ तस्मै मन्त्रमेकाक्षरं मुनिः ।

तं प्राणम्य मडाविप्रं गालवस्तादृशे रतः ॥ ४ ॥

श्रावणे गणपं ध्यात्वा पुरश्चरणतत्परः ।

जजाप मन्त्रराजं स विधियुक्तं विधानवित् ॥ ५ ॥

पथो भुक्त्वा गणेशानं तोषयामास गालवः ।

सदा ध्यानपरो भूत्वा चिन्तयत्तं मडामतिः ॥ ६ ॥

अमायां गणराजस्तु ययौ भक्तिनियन्त्रितः ।

सिद्धिबुद्धियुतो विप्रं सिंङगः सर्वभाववित् ॥ ७ ॥

तमागतं समालोक्य गालवः प्रेमसंयुतः ।

समुत्थाय प्राणभ्यादौ पुपूज विघ्ननायकम् ॥ ८ ॥

पुनः प्राणम्य सर्वेशं तुष्टाव स कृताञ्जलिः ।

साश्रुनेत्रो गण्णाध्यक्षं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ ९ ॥

गालव उवाच ।

अमेयमायामयरूपधारिणे मायाविडीनाय परात्परात्मने ।

योगाय योगेश सुयोगदायिने विघ्नेश्वरायैव नमो नमः प्रिय ॥ १० ॥

अचिन्त्यरूपधाराय विघ्नेशाय नमो नमः ।

सिंङगाय यतुर्बाहुधारकाय सुरुपिणे ॥ ११ ॥

स्वानन्दनगरस्थायिन् सदा स्वानन्दरुपिणे ।

अनन्तविभवायैव डेरम्भाय नमो नमः ॥ १२ ॥

लम्बोदराय देवाय देवदेवेशरुपिणे ।

(Page भं. ८ अ. ३३ पान ७५)

असुराणां निडन्त्रे य असुराय नमो नमः ॥ १३ ॥

सिद्धिबुद्धिविलासस्य कारिणे ब्रह्मरुपिणे ।

ब्रह्माकारशरीरायैकदन्ताय नमो नमः ॥ १४ ॥

सगुणाय नमस्तुभ्यं निर्गुणाय गुणात्मने ।

सदा शान्तिप्रदात्रे ते धूम्रवर्णाय ते नमः ॥ १५ ॥

पाशाङ्कुशधरायैकदन्ताभयप्रधारिणे ।

नाभिशेषाय सर्वादौ पूजयाय ते नमो नमः ॥ १६ ॥

किं स्तौमि त्वं गण्णाध्यक्ष यत्र वेदा विसिस्मिरे ।

अतो नमनमात्रेण प्रसन्नो भव विघ्नप ॥ १७ ॥

सूत उवाच ।

अेवं स्तुत्वा गणेशानं ननर्त प्रेमविह्वलः ।

धन्योऽहं कृतकृत्योऽहमुच्यरेश्च पुनः पुनः ॥ १८ ॥

तमुवाय गण्णधीशो वरान् वरय गालव ।
 दास्यामि श्रावणस्यैव व्रतेन तुष्टिमागतः ॥ १९ ॥
 त्वया कृतमिदं स्तोत्रं भवेत् सर्वार्थदायकम् ।
 पठतां शृण्वतां विप्र मद्भक्तिवृद्धिकारकम् ॥ २० ॥
 धनधान्यप्रदं पूर्णं भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ।
 आरोग्यादिकरं यास्तु ब्रह्मश्रद्धा प्रवर्धनम् ॥ २१ ॥
 अवेमुक्त्वा गणेशानो विरराम मलामते ।
 गालवस्तं प्राणभ्यादौ जगाद करसम्पुटः ॥ २२ ॥
 गालव उवाच ।
 भक्तिं देहि त्वदीयां मे गाणपत्यं कुरु प्रभो ।
 योगं शान्तिप्रदं पूर्णं नान्यं याये गजानन ॥ २३ ॥
 तथेति तमथोक्त्वाऽसौ गणेशोऽतदधीयत ।
 गालवः भेदसंयुक्तो वियोगाद्गणपस्य तु ॥ २४ ॥
 ततो जगाम विप्रेन्द्रं विश्वामित्रं ननाम सः ।
 वृत्तान्तं कथयामास सोऽपि संदर्षितोऽवदत् ॥ २५ ॥
 विश्वामित्र उवाच ।
 धन्योऽसि कृतकृत्योऽसि मान्योऽसि मे मलामुने ।
 सखिष्येण त्वया पुत्र तारितोऽहं न संशयः ॥ २६ ॥
 अवे प्रशंसितो विप्रो विश्वामित्रेण गालवः ।
 तं प्राणम्य ययौ सोऽपि स्वेच्छायारी यथा तथा ॥ २७ ॥
 सदा गणपतिं भक्त्याऽभजदनन्ययेतसा ।
 गालवो योगिवन्धश्च भूव परमार्थवित् ॥ २८ ॥
 गाणेशानि जगामासौ क्षेत्राणि गणपे रतः ।
 अन्ते मयूरक्षेत्रे तु वासं यकार दर्षितः ॥ २९ ॥
 तत्रैव गणनाथं सोऽभजद्भावसमन्वितः ।
 क्षेत्रसंन्यासविप्रैश्च पूजितोऽकथयत् कथाः ॥ ३० ॥
 इदं गालवमाहात्म्यं कथितं पापनाशनम् ।
 पठनाच्छ्रवणात् सर्वसिद्धिदं जन्तवे भवेत् ॥ ३१ ॥

अन्यच्छृणु यस्मिन् यत् सर्वसौभ्यकरं मुने ।
महाराष्ट्रेऽत्यजः कश्चिच्छुश्राव श्रावणस्य य ॥ ३२ ॥

माहात्म्यं गणनाथस्य भक्त्याश्रितं द्विजात् पुरा ।
तत्र चित्तं समानीय गणराजपरोऽभवत् ॥ ३३ ॥

आगते श्रावणे मासे स्नात्वा देवालये स्थितम् ।
ननाम नियमेनैव नित्यं भक्तिसमन्वितः ॥ ३४ ॥

ततः स्वव्यवासायेषु कुटुम्बपोषणे रतः ।
यकार विविधान् कामांत्वोक्तानां द्रव्यकारणात् ॥ ३५ ॥

समासे श्रावणे मासे मृतं तं दैवयोगतः ।
प्रगृह्य गाणपा जग्मुः स्वालयं वर्षसंयुताः ॥ ३६ ॥

मार्गे सङ्गच्छतस्तस्याङ्गाद्वायुः सलसाऽऽययौ ।
पञ्चयौरशरीराङ्गे पस्पर्श दैवयोगतः ॥ ३७ ॥

यौराणां बुद्धिभेदोऽथ बभूवे तेन ते पुनः ।
उच्युः परस्परं यौराः पापकर्मपरायणाः ॥ ३८ ॥

(Page पं. ८ अ. २२ पान ७६)

यौरा उच्युः ।

नित्यं पापसमायारा वयं यौर्यपरायणाः ।
लोकेभ्यो दुःखदाः पूर्णां का गतिर्वीं भविष्यति ॥ ३९ ॥

पापिनां नरकेष्वेव गतिर्दुःखतरा भवेत् ।
यमस्य यातना तत्र दुःसखा नात्र संशयः ॥ ४० ॥

नरके वासिनो नित्यं भविष्यामो वयं यतः ।
अतः परं न कर्तव्यं यौर्यं यौराः कदाचन ॥ ४१ ॥

अेवं निश्चत्य मार्गे ते वनस्थे संस्थिता मुधा ।
तत्राऽऽकस्मात् समायाता ब्राह्मणा दश तापसाः ॥ ४२ ॥

तान् दृष्ट्वा गोभिरानन्दसंयुक्तान् पापनिश्चयाः ।
यौराः भङ्गधरा याता उन्तु तांस्ते द्विजा जगुः ॥ ४३ ॥

द्विजा उच्युः ।

किमर्थं शस्त्रसंयुक्ताश्चौरा यूयं समागताः ।

गावो ग्राह्याः सुप्तेनैव वयं गच्छामहे पुनः ॥ ४४ ॥

मा हिंसां कुरुत प्राज्ञा ब्राह्मणवधसंश्रिताम् ।

ब्रह्महत्याभवं पापं वज्रलेपसमं भवेत् ॥ ४५ ॥

तेषां तद्भयनं श्रुत्वा यौरास्तान् अङ्गघारकाः ।

उच्युर्नियम्य स्वात्मानं पापत्रासभयातुराः ॥ ४६ ॥

यौरा उच्युः ।

ब्रह्महत्याभवं पापं तत् कीदृक् यातनाप्रदम् ।

कनोपायेन पापानि लयं गच्छन्ति भो द्विजाः ॥ ४७ ॥

वयं पापसमाचारा जन्मादारभ्य नित्यदा ।

नानाविधानि पापानि कुर्महे साधुनावधिम् ॥ ४८ ॥

थराम किं वयं यौरास्तदर्थं पापनाशकम् ।

उपायं तद्ददध्वं नो दयया ब्राह्मणोत्तमाः ॥ ४९ ॥

यौराणां वयनं श्रुत्वा ब्राह्मणस्तान्नाथाब्रुवन् ।

विस्मिता भयसंयुक्ता लोकोद्धारपरायणाः ॥ ५० ॥

ब्राह्मणा उच्युः ।

अनुतापेन पापानि नश्यन्ति यौरनायकाः ।

अतः परं य पापानि मा ररध्वं तदा किल ॥ ५१ ॥

श्रावणे गणनाथं ते सेवध्वं ब्रह्मनायकम् ।

तेन पापविहीनाश्च गमिष्यथ परां गतिम् ॥ ५२ ॥

येवमुक्त्वा मडाभागास्ताननुज्ञाप्य ते ययुः ।

ब्राह्मणाः स्वाश्रमं गीर्भिर्युक्ता उर्षसमन्विताः ॥ ५३ ॥

समीपे श्रावणं मासं समागतं विलोक्य ते ।

यौराः स्वगृहमागत्य गणेशमभजन् परम् ॥ ५४ ॥

स्नात्वा प्रातर्गणेशानं प्रणम्य भावसंयुताः ।

प्रदक्षिणपराः सर्वे प्रउरं ज्यभवन् मुने ॥ ५५ ॥

ते य ओकभुजः सर्वे ब्रह्मचर्यपरायणाः ।

मासमात्रं व्रतं यकुः साधवस्ते अब्रूविरे ॥ ५६ ॥

एतद् भुक्त्वाऽपिलान् भागानन्ते स्वानन्दमाययुः ।

अेवं नाना जना विप्र श्रावणे लेभिरे गतिम् ॥ ५७ ॥

तेषां चरित्रकं पूर्णं कथने नैव शक्यते ।

किञ्चिन्नियमयुक्तानां का कथा प्रतकारिणाम् ॥ ५८ ॥

अेवं श्रावणमाहात्यं गाणपत्यपदप्रदम् ।

कथितं मुनिशार्दूल समासेन सुभप्रदम् ॥ ५९ ॥

शृणुयाच्छ्रावयेद्भाऽपि पठेद्यो स लभेत् पदम् ।

गाणेशं विविधान् भोगान् भुङ्क्वांऽते मुनिस्ततम् ॥ ६० ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

अष्टमे भा०: ८ धूम्रवर्णचरिते श्रावणमासमाहात्म्यवर्णनं नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ८.३३

(Page पं. ८ अ. ३४ पान ७७)

८.३४ मलमासमाहात्म्ये दधीचिधौम्यसंवादो नाम यतुस्त्रिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगाणेशाय नमः ॥

सूत उवाच ।

मलमासभवं चित्रं चरित्रं कथयाम्यहम् ।

सङ्क्षेपेण मुनिश्रेष्ठ शृणु सर्वार्थदायकम् ॥ १ ॥

कलिकल्मषरूपेण मलेन पीडिताः सुराः ।

शराणं डेशवस्यैव ययुर्विप्रेन्द्रमुष्यकैः ॥ २ ॥

स्तुत्वा नानाविधैस्तोत्रैर्विष्णुं धर्मप्रपालकम् ।

घोरे कलिभवं पापं तदर्थमब्रुवन् वयः ॥ ३ ॥

द्वैवर्षय ऋषुः ।

लेशमात्रेण धर्मस्तु संस्थितोऽधर्मसंघतः ।

तेनोपोषणसंयुक्तान् रक्षस्व शराणार्थिनः ॥ ४ ॥

कलिना पापरूपेण जनार्दन जिता वयम् ।

पृथिवीं त्वमपि त्यक्त्वा किं स्थितोऽसि मडाप्रभो ॥ ५ ॥

तेषां तद्भयनं श्रुत्वा तानुवाच स्वयं हरिः ।

मेघगम्भीरया वाचा सर्वेषां पालकः प्रभुः ॥ ६ ॥

हरिरुवाच ।

मा भयं देवविप्राधाः कुरुताडं न संशयः ।
 करिष्यामि भवत् कार्यं कलिं जित्वा सुदुर्जयम् ॥ ७ ॥
 अवेवमुक्त्वा मडाविष्वशुर्वेषीन् विससर्ज उ ।
 विचारमकरोच्छित्ते दृष्ट्वा धोरं कलेर्बलम् ॥ ८ ॥
 कलिमलप्रणशार्थं समर्थं यिन्त्य माधवः ।
 आययौ मयूरक्षेत्रे तपोर्थं गाणपे रतः ॥ ९ ॥
 मलमासं समासाधे नानामलनिःकृन्तनम् ।
 गाणेशपञ्चकं पूजयं प्रतं यकार मासजम् ॥ १० ॥
 धृतभुक् गाणनाथं सोऽसेवयद्यत्संयुतः ।
 उषःस्नात्वा यथान्यायं यकार दुष्टिदेयिन्तनम् ॥ ११ ॥
 ढौएढे मासप्रतं कृत्वा पश्चिपूर्णां जनार्दनः ।
 पारणं ब्राह्मणैः सार्धं निशि निद्रायुतोऽभवत् ॥ १२ ॥
 स्वप्ने दृष्ट्वा विघ्नेशं धूम्रवर्णं गजाननम् ।
 अश्रवाडं द्विडस्ताभ्यां अङ्गयर्मधरं उरिः ॥ १३ ॥
 स उवाच मडाविष्वशुं स्वभक्तं भक्तपालकः ।
 मेघगम्भीरनादेन उर्षयन् उर्षवर्धनः ॥ १४ ॥
 श्रीगाणेश उवाच ।
 नानामलप्रणशार्थं मलमासप्रतं यरेत् ।
 तदेव सुकृतं विष्वशो त्वया मद्भक्तिकारिणा ॥ १५ ॥
 मलमासस्य देवोऽडं दुष्टिदेयित्वा विशेषतः ।
 उरामि मलसम्भूतं दुःखं पापमयं परम् ॥ १६ ॥
 अतस्त्वमीदृशो भूत्वा मां स्मृत्वा लृष्टि भक्तितः ।
 कलिं जेष्यसि देवेश धर्मं संस्थापयिष्यसि ॥ १७ ॥
 अवेवमुक्त्वा गाणेशानस्ततोऽर्धानमाकरोत् ।
 प्रभुधुः केशवोऽत्यन्तं स्मृत्वा उर्षयुतोऽभवत् ॥ १८ ॥
 प्रणाम्य स मयूरेशं धृत्वा वेषं नराधिकम् ।
 अश्रगः श्यामवर्णस्थो बभूव अङ्गधारकः ॥ १९ ॥
 कल्किर्नाम्ना मडाबाहुः स्मृत्वा विघ्नेश्वरं लृष्टि ।

स्वाङ्गान्नाविधां सेना कल्प्य दृष्टवधे रतः ॥ २० ॥

नाना जनदृष्टिस्थः स कलिः प्रयत्नसंयुतः ।

तं जेतुं ययते स्माऽपि डीनवीर्यो बभूव उ ॥ २१ ॥

ततो धर्मयुतांल्लोकांश्चकार स जनार्दनः ।

उत्वा दृष्टान् मडाघोरानानाथ्य ब्राह्मणोत्तमान् ॥ २२ ॥

अेवं कृत्वाऽतर्दधेऽसौ स्तुतो देवर्षिभिर्दरिः ।

विकुण्ठमगमत् सद्यो उर्षनिर्भरमानसः ॥ २३ ॥

शौनक उवाच ।

धूम्रवर्णावताराभ्यो गणेशः कलिना पुरा ।

युयुधे तं विजित्वा स कलिं कृतमधारयत् ॥ २४ ॥

कल्किर्विष्णुस्तथा दृष्टं कलिं जिग्ये तथाऽधुना ।

वर्णितं तत्र किं मुप्यं द्विविधं संशयप्रदम् ॥ २५ ॥

सूत उवाच ।

मडाघोरस्वर्णपोऽयं कलिः सृष्टः स्वयम्भुवा ।

पापसेनासमायुक्तो जिग्ये धर्मं क्षणे क्षणे ॥ २६ ॥

तन्नाशार्थं विशेषेण देवा मुनिगणास्तस्था ।

नानावताररूपैस्तं जयन्ति स्म प्रयत्नतः ॥ २७ ॥

गणराजस्य तदपि वरेण मूलवर्जितः ।

कलिर्न जायते विप्र पुनर्वृद्धिं प्रयाति सः ॥ २८ ॥

दशवर्षवयोर्युक्ता नारी गर्भवती भवेत् ।

गृहे गृहे तथा त्रिंशत् परमायुर्भवेन्नृणाम् ॥ २९ ॥

वर्णसङ्कररुपाश्च जनाः सर्वे धरातले ।

सार्धैकभागे विश्वस्थो भवेद्भूमौ मडामुने ॥ ३० ॥

तदा विष्णुः सुराद्यैः सम्प्रार्थितः कल्किरुपधृक् ।

जित्वा कलिं पुनः सोऽपि धर्मं संस्थापयेत् परम् ॥ ३१ ॥

यदा पञ्च वयो वर्षा नारी गर्भवती भवेत् ।

षोडशाब्दपरं आयुर्मानवानां गृहे गृहे ॥ ३२ ॥

मडाघोरं कलिं वीक्ष्य कस्मिन् कल्पे शिवालयः ।

तं जेतुं न समर्थाश्च बभूवुर्विष्णुमुष्यकाः ॥ ३३ ॥
 विश्वाधर्मात्रं रुपेण धर्मस्तिष्ठेद्धरातले ।
 डाडाकाररवैर्युक्ता जनास्तत्र सुदुःभिनः ॥ ३४ ॥
 तदा विघ्नेश्वरं सर्वे गच्छन्ति स्म शरण्यकम् ।
 धूम्रवर्णो गणार्ध्यक्षो कलिं जिग्ये सुदुर्जयम् ॥ ३५ ॥
 पुनर्धर्मं समास्थाप्य कृतं तथा मडामुने ।
 अेवं कलिबलं दृष्ट्वाऽवतारं कुरुते स्म च ॥ ३६ ॥
 अेवं मलभवे मासे प्रतं कृत्वा जनार्दनः ।
 जिग्ये कलिमलं पूर्णं मडापापौघरूपिणम् ॥ ३७ ॥
 अन्यच्छृणु मडाविप्र माडात्म्यं मलसम्भवम् ।
 धौम्यः सौम्यतपोयुक्तो बभूव परमद्युतिः ॥ ३८ ॥
 स ययौ योगप्राप्त्यर्थं दधीश्विं योगपारगम् ।
 तं प्रणम्य विनीतात्मा संस्थितस्तेन पूजितः ॥ ३९ ॥
 उवाच तं मडाभागं दधीश्विं मुनिवन्दितम् ।
 कृताञ्जलिर्नतो भूत्वा धौम्यश्च तपतां वरम् ॥ ४० ॥
 धौम्य उवाच ।
 तपसा स्वर्गभोगश्च लभ्यते सर्वजन्तुभिः ।
 ब्रह्मभूयप्रदं विप्र तपो नैव प्रकीर्तितम् ॥ ४१ ॥
 अतो मां शाधि तं योगिन् योगं शान्तिपदप्रदम् ।
 संसाध्य कृतकृत्योऽहं भविष्यामि विशेषतः ॥ ४२ ॥
 ब्रह्मणि तन्मया विप्र कथ्यन्ते ब्राह्मणा बुधैः ।
 अतो मां ब्राह्मणं पूर्णं कुरुष्व कृपया विभो ॥ ४३ ॥
 धौम्यस्य वचनं श्रुत्वा लर्षयुक्तो मडामुने ।
 दधीश्विस्तं मडाभागं जगाद लर्षसंयुतः ॥ ४४ ॥
 दधीश्विरुवाच ।
 ब्रह्म नाना विधं प्रोक्तं वेदादिषु विशेषतः ।
 गाणेशं तेषु मुष्यं च ब्रह्मणं ब्रह्मदायकम् ॥ ४५ ॥
 अहं पुरा तपोनिष्ठः क्षुपं राजशिरोमणिम् ।

स्पर्धयित्वा मडाभागाऽभवं शैवो निरन्तरम् ॥ ४६ ॥

क्षुपार्थमागतं विष्णुं जित्वा योगपरायणः ।
 ब्रह्मणि सङ्गे विप्र संस्थितोऽहं सुसौम्यदे ॥ ४७ ॥

तत्र स्वाधीनत्वं य दृष्ट्वा श्रान्तोऽभवं पुरा ।
 स्वाधीनत्वं पराधीनत्वं ब्रह्मणि न दृश्यते ॥ ४८ ॥

ततोऽहं शान्तिप्राप्त्यर्थं शङ्करं यागमं प्रभुम् ।
 तं प्रणम्य मडादेवमस्तवं विविधैः स्तवैः ॥ ४९ ॥

ततो मामब्रवीच्छम्भुः स्मयमानं वयः ।
 किमर्थमागतो विप्र दधीये वद साम्प्रतम् ॥ ५० ॥

शिवस्य वचनं श्रुत्वा उर्षयुक्तो मडादरात् ।
 पुनः प्रणम्य विश्वेशं कृताञ्जलिपुटोऽवदम् ॥ ५१ ॥

(Page पं. ८ अ. ३४ पान ७९)

दधीयिरुवाच ।

नमस्ते शङ्करायैव शिवाय सुप्रवादिने ।
 ब्रह्मणे सङ्गायैव नेतिरूपप्रधारिणे ॥ ५२ ॥

स्वामिन्नव्यक्तगोऽहं तु ब्रह्मप्राप्त्यर्थमादरात् ।
 धोरं सङ्गं तत्र भावं दृष्ट्वाऽतिविस्मितः ॥ ५३ ॥

स्वाधीनत्वं कथं तत्र सङ्गे ब्रह्मणि प्रभो ।
 स्वाधीनात्र परं ब्रह्म लभ्यते योगसेवया ॥ ५४ ॥

स्वाधीनत्वं पराधीनत्वं ब्रह्मणि न दृश्यते ।
 कथं स्वाधीनं मोहं दधते सङ्गात्मकम् ॥ ५५ ॥

अहं शैवः सदा नाथं त्वां जानामि परात्परम् ।
 अतस्त्वां शरणं यातः शान्तियोगं वदस्व माम् ॥ ५६ ॥

श्रीशिव उवाच ।

सम्यक् पृष्टं त्वया विप्र सर्वेभ्यः सुप्रदायकम् ।
 कथयामि मडायोगं ब्रह्म तन्मयताकरम् ॥ ५७ ॥

स्वाधीनं त्रिविधं तात वर्तते न कदाचन ।
 तुरीयं सङ्गे ब्रह्म स्वाधीनं नात्र संशयः ॥ ५८ ॥

यतुर्णामत्र संयोगे स्वानन्दः परिकीर्तितः ।
 स्वसंवेद्येन योगेन लभ्यते योगिभिः परः ॥ ५८ ॥
 पञ्चभिर्वर्जितो योगो ह्ययोग इति कथ्यते ।
 न तत्र ब्रह्मणां योगो जगतां जायते कदा ॥ ६० ॥
 तथोर्योगे मलायोगिन् शान्तियोगः प्रकीर्तितः ।
 पञ्चयित्तमवन् भावं त्यक्त्वा शान्तिमवाप्स्यसि ॥ ६१ ॥
 अहं गणेशरूपश्च भिन्नत्वं मे न वर्तते ।
 सदा संयोगता कुत्राऽयोगता भ्रान्तिदा भवेत् ॥ ६२ ॥
 पञ्चयित्तमयी बुद्धिः सिद्धिर्भ्रान्तिकरी मता ।
 माये त्यक्त्वा स्वयं चिन्तामणिः साक्षाद्भविष्यसि ॥ ६३ ॥
 अवेवमुक्त्वा स्वयं मध्यं ददौ शम्भुर्मुहामनुम् ।
 अेकाक्षरं गणेशस्य तेनाहं भ्रामितोऽवदम् ॥ ६४ ॥
 शैवोऽहं सततं नाथ किं मां वदसि मानद ।
 गणेशोपासनं तेन मार्गेण तं भजाम्यहम् ॥ ६५ ॥
 शिव उवाच ।
 गणाः समूहरूपास्तांस्तद्रूपान् भावयाधुना ।
 सखजानां समायोगे गणोऽहं गणपस्य वै ॥ ६६ ॥
 गणेशाकारभावेन गणाः सर्वे विचारय ।
 तत्र किं व्यभियारस्ते भवते वद साम्प्रतम् ॥ ६७ ॥
 अवेवमुक्त्वा स्वयं शम्भुर्विरराम मलामते ।
 अहं संशयहीनस्त्वं प्रणम्य वनगोऽभवम् ॥ ६८ ॥
 शम्भुना कथितं योगं साधयित्वा परात् परम् ।
 योगशान्तिर्युतोऽहं तु जातः शम्भुप्रसादतः ॥ ६९ ॥
 सदा शान्तिसमायुक्तो भजामि द्विरदाननम् ।
 गुरुरूपधरं शम्भुं गाणपत्योऽहमादरात् ॥ ७० ॥
 अेतत्ते कथितं सर्वं ब्रह्मभूयकरं परम् ।
 त्वमपि गणराजं तं भजस्व भावसंयुतः ॥ ७१ ॥
 अवेवमुक्त्वा ददौ तस्मै गाणेशं षोडशाक्षरम् ।

मन्त्रं दधीचिः प्रेमशा संयुतः सकलसिद्धिदम् ॥ ७२ ॥

पुनश्चोवाच योगज्ञो दधीचिस्तं विशेषवित् ।

दधीचिर्गणनाथं तमभजद्भावसंयुतः ॥ ७३ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे

अष्टमे भाऽडे धूम्रवर्णयिरिते मलमासमाडात्म्ये दधीचिर्धौम्यसंवाद्यो नाम यतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ८.३४

(Page पं. ८ अ. ३५ पान ८०)

८.३५ मलमासमाडात्म्यवर्णनं नाम पञ्चत्रिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

सूत उवाच ।

धौम्यो जजाप मन्त्रं तं ध्यात्वा लुटि गजाननम् ।

कुमेरा योगभूमिस्थः शमदमपरोऽभवत् ॥ १ ॥

ततः समागतं वीक्ष्य मलमासं विशेषतः ।

अज्ञानमलनाशार्थं यकार तद्भवं व्रतम् ॥ २ ॥

उषः स्नात्वा विधानेन गाणेशे पञ्चके रतः ।

सदा गणपतिं धौम्यः सस्मार शुद्धयेतसा ॥ ३ ॥

आगतं गणराजं तं ततो भक्तो मुनीश्वर ।

अमायां स समालोक्य लुर्षितोऽभवन् मडामुनिः ॥ ४ ॥

उत्थाय तं प्राणभ्याऽऽदौ पुपूज्य भक्तिसंयुतः ।

पुनः प्राणम्य विघ्नेशं तुष्टाव कृतसम्पुटः ॥ ५ ॥

धौम्य उवाच ।

नमाम्यहं गाणेशानं सर्वसिद्धिप्रदायिनम् ।

भक्तानां भवयुक्तानामन्वेषां विपरीतगम् ॥ ६ ॥

धन्योऽहं सर्वभावेष्वधुना दृष्ट्वा गजाननम् ।

किं स्तौमि त्वां मडाभाग योगेशं योगरूपिणम् ॥ ७ ॥

तव दर्शनमात्रेण ज्ञानयुक्तो वदाम्यहम् ।

स्तोत्रं ते प्रीतिदं पूर्णं शृणु सर्वज्ञसत्तम ॥ ८ ॥

गाणेशाय नमस्तुभ्यं योगशान्तिप्रदायिने ।

शान्तीनां शान्तिरूपाय डेरम्भाय नमो नमः ॥ ९ ॥
 अनामयाय ज्येष्ठाय ज्येष्ठपदप्रदायिने ।
 ज्येष्ठानां ज्येष्ठरूपाय विद्मेशाय नमो नमः ॥ १० ॥
 नामरूपात्मकेष्वेव शक्तिरूपाय ते नमः ।
 आत्मसु रवये तुभ्यं समेषु विषणवे नमः ॥ ११ ॥
 अव्यक्तेषु मडेशाय संयोगेषु निजात्मने ।
 निवृत्तिषु ड्ययोगाय कलांशेन नमो नमः ॥ १२ ॥
 योगेषु शान्तिरूपाय ब्रह्मण्यस्यतये नमः ।
 आदिमध्यान्तभेदैस्तु भेलकाय नमो नमः ॥ १३ ॥
 नानामायाप्रयालाय सिद्धिभुक्तिपते नमः ।
 स्वानन्दवासिने तुभ्यं भक्तदक्षिणतत्पर ॥ १४ ॥
 किं स्तौमि त्वां गणधीश वेदा योगिन एव च ।
 न समर्था अतो नाथ प्रणमामि गजाननम् ॥ १५ ॥
 एवमुक्त्वा गणधीशं पपाताऽसौ धरातले ।
 दण्डवद्गणनाथस्य पादौ गृह्य मडामुनिः ॥ १६ ॥
 तमुत्थाप्य स्वयं प्राड गणेशो ब्रह्मण्यं पतिः ।
 वरान् वरय धौम्य त्वं दास्यामि स्तोत्रतोषितः ॥ १७ ॥
 स्तोत्रं त्वया कृतं मे यत् पठते शृण्वते सदा ।
 सर्वसिद्धिप्रदं यास्तु नानाभावार्यदायकम् ॥ १८ ॥
 योगशान्तिप्रदं पूर्णं मयि भक्तिविवर्धनम् ।
 यं यमिच्छति तं तं वै दास्यामि स्तोत्रतोषितः ॥ १९ ॥
 सूत उवाच ।
 गणेशवचनं श्रुत्वा धौम्यो डर्षसमायुतः ।
 तं जगाद गणधीशं भक्तेशं भक्तवत्सलम् ॥ २० ॥
 धौम्य उवाच ।
 प्रसन्नोऽसि यदा नाथ तदा ते भक्तिमुत्तमाम् ।
 देहि मे योगशान्तिं तु यत्र त्वं मोदसे सदा ॥ २१ ॥
 तथेति गणनाथस्तमुक्त्वा यान्तर्हितोऽभवत् ।

धौम्यः भिन्नं ध्यात्त्यन्तं तत्रैव संस्थितोऽभवत् ॥ २२ ॥

तत्र संस्थापयामास ब्राह्मणैर्मन्त्रकोविदैः ।

गणेशं तं सदा ध्यात्वा पूज्य भक्तिं यकार ७ ॥ २३ ॥

शौनक उवाच ।

अकर्मकारिणः प्रोक्ता सात्त्विकाः शास्त्रसम्मतम् ।

कर्मकर्तारं अवेत् तु राजसाः परिकीर्तिताः ॥ २४ ॥

विकर्मकारिणः सर्वे तामसाः सूत निश्चितम् ।

त्रिधा भेद्युताः सर्वे भवन्ति भुवि मानवाः ॥ २५ ॥

(Page भं. ८ अ. ३५ पान ८१)

ब्रह्मार्पणतया मुक्तिं गच्छन्ति द्विज सात्त्विकाः ।

सकामाद्राजसा जन्ममृत्युयुक्ता भ्रमन्ति ते ॥ २६ ॥

तामसा नरकेष्वेव शिश्रोदरपरः किल ।

गच्छन्ति त्रिगुणो भावे संस्था जनास्त्रिधा गतिम् ॥ २७ ॥

तत्र तामसभावाप्यः शङ्करः परिकीर्तितः ।

तं भजन्ति मलाभागाश्चतुर्वर्गकृत्वार्थिनः ॥ २८ ॥

तामसस्य तु ये भक्ता नारकाः सम्मताः पुरा ।

शिवभक्ताः कथं सर्वे भवन्ति ब्रह्मभूतकाः ॥ २९ ॥

सूत उवाच ।

सम्यक् पृष्टं त्वया विप्र सर्वेषामुपकारकम् ।

कथयामि यथा व्यासाश्छुतं सर्वज्ञसत्तमात् ॥ ३० ॥

तम अज्ञानरूपं यत् सौषुप्तं शास्त्रसम्मतम् ।

अज्ञानात् द्विविधं सर्वं समुत्पन्नं विचारय ॥ ३१ ॥

सात्त्विकमान्तरं स्वाप्नं जगद्ब्रह्मं तु राजसम् ।

तयोर्मूलस्वरूपत्वात्तामसः शङ्करः स्मृतः ॥ ३२ ॥

तत्राधिकारकं वक्ष्ये त्रिगुणरूपधारिणाम् ।

क्षणे क्षणे रजः संस्था ह्यवस्था विविधात्मिकाः ॥ ३३ ॥

सृजति सात्त्विकस्तद्भवस्थाः पालको मतः ।

तामसस्ताः समाहृत्य वीनाः करोति सर्वदा ॥ ३४ ॥

अतः सर्वमिदं विप्र त्रिभिव्यासं समन्ततः ।
 गर्भाधानादिप्रारभ्य मरणान्तं सुशोभते ॥ ३५ ॥
 कर्माकर्मविकर्माणि त्रिगुणैः संयुतानि य ।
 कर्मयोगस्य विप्रेश गुणा धमे प्रकीर्तिताः ॥ ३६ ॥
 न तत्र शम्भुमुष्यास्ते सुरा ग्राह्या बुधैः कदा ।
 अतः शङ्करभक्ताश्च लभन्ते सर्वमञ्जसा ॥ ३७ ॥
 अधुना शृणु माडात्स्यं मलमासभवं परम् ।
 वैश्यः कश्चिच्छमो नाम बभूवे मालवे मुने ॥ ३८ ॥
 स श्रुत्वा मलमासस्य माडात्स्यं मलनाशनम् ।
 गणेशभक्तिसंयुक्तश्चकार व्रतमुत्तमम् ॥ ३९ ॥
 मलमासं समासाधे स्नात्वा प्रातर्गणायधियम् ।
 सस्मार स्मरणेनैव ततः कार्यपरोऽभवत् ॥ ४० ॥
 ओकदा मार्गसंस्थं य वैश्यं निद्रायुतं निशि ।
 तत्र तं भक्षितुं प्रेता दश याता मडाबलाः ॥ ४१ ॥
 तस्मिन् काले शमो दैवादभूज्जगुन् मडामुने ।
 ददर्श तान् मडाप्रेतान् सस्मार गणनायकम् ॥ ४२ ॥
 जगाद स्वान्तरे सोऽपि गणेश करुणानिधे ।
 रक्ष मां प्रेतषेभ्यस्त्वं त्वत्पादे भक्तिसंयुतम् ॥ ४३ ॥
 मलमासस्य देवेश दिवसाः सप्त येव य ।
 उर्वरिता व्रतं मेऽत्र भग्नं नोयेद्भवविध्यति ॥ ४४ ॥
 समाप्ते मलमासे मां मारयस्व गजानन ।
 नाधुना व्रतसंस्थं तु रक्ष रक्ष दयानिधे ॥ ४५ ॥
 मलमासव्रते संस्थं दृष्ट्वा प्रेता भयातुराः ।
 जतिस्मरा बभूवुस्ते रुरुदुस्तं प्राणम्य वै ॥ ४६ ॥
 ततः स विस्मितो भूत्वा तान् पप्रथ मडाबलान् ।
 किमर्थं दुःखसंयुक्ता भवन्तो मां भ्रुवन्तु य ॥ ४७ ॥
 प्रेता उच्युः ।
 पूर्वजन्मनि त्वो वैश्य वयं ब्राह्मणसम्भवाः ।

अनायासरताः सर्वे मृता यमगृहे गताः ॥ ४८ ॥

तत्र नानाविधां पूर्णां यातनां दुःखदां पराम् ।
भुक्त्वा प्रेताः कृतास्तेन यमेन साधुसत्तम ॥ ४९ ॥

अत्र शीतोष्णकाशेषु नाना द्रव्येषु सर्वदा ।
पतिता दुःखसंयुक्ता भ्रमामो यत्र तत्र ७ ॥ ५० ॥

(Page भं. ८ अ. ३६ पान ८२)

अधुना दैवयोगेन भक्षितुं त्वां समागताः ।
त्वद्दर्शनजपुण्येन जातिस्मरा भवामहे ॥ ५१ ॥

मलमासप्रतस्थस्त्वं तारयास्मान् दयानिधे ।
गणेशस्मृतिसंयुक्तः स्नानं करोषि नित्यदा ॥ ५२ ॥

ऐकस्नानभवं पुण्यं देहि वैश्य वयं तदा ।
अस्मभ्यं तेन निःपापा गमिष्यामोऽपुनर्भवम् ॥ ५३ ॥

प्रेतानां वयनं श्रुत्वा लक्ष्ययुक्तः शमोऽभवत् ।
प्रेतान् दुःखयुतान् वीक्ष्य दयायुक्तः स्वभावात् ॥ ५४ ॥

शम उवाच ।

किं मया क्रियते प्रेता मलमासभवं प्रतम् ।
स्नानमात्रं कृतं नित्यं गणेशस्मृतिसंयुतम् ॥ ५५ ॥

गणेशस्मरणस्यैव महिमा केन गण्यते ।
पुराणेषु श्रुतं तस्मात् वयः शृणुत मे हितम् ॥ ५६ ॥

ऐकनामस्मृतेः पुण्यं ददामि स्नानसम्भवम् ।
तेन बन्धनहीनाश्च भविष्यथ न संशयः ॥ ५७ ॥

अथमुक्त्वा ददौ तेभ्य ऐकस्नानभवं क्लमम् ।
मलमासे गणेशस्य स्मृतियुक्तं मङ्गलम् ॥ ५८ ॥

ततस्तत्र समायाता गाणेशा यानसंयुताः ।
प्रेतान् गृह्य ययुः सर्वे स्वानन्दं गणपे रताः ॥ ५९ ॥

तत्र लम्बोदरं दृष्ट्वा ब्रह्मभूता बभूवुरे ।
प्रेताः पश्य मङ्गलार्थं शौनक मलमासगम् ॥ ६० ॥

अथ नाना जना विप्र सिद्धिं प्राप्ता विशेषतः ।

द्वौष्टे मासे कति भूयां सङ्ख्यातुं न क्षमो ल्यडम् ॥ ६१ ॥

सङ्क्षेपेण मया तुभ्यं कथितं चरितं शुभम् ।

मलमासभवं चित्रं श्रवणात् सर्वदायकम् ॥ ६२ ॥

यः पठेच्छ्रावयेद्भाऽपि शृणुयात् स लभेत् परम् ।

छलं भुक्त्वाऽपिलान् भोगान् स्वजनैः परिवारितः ॥ ६३ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

अष्टमे भा०ऽः धूम्रवर्णचरिते मलमासमाहात्म्यवर्णनं नाम पञ्चत्रिंशोऽध्यायः ॥ ८.३५

८.३६ संवत्सरप्रतमाहात्म्यवर्णनं नाम षट्त्रिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

सूत उवाच ।

प्रसङ्गात् सर्वमासानां कथयामि चरित्रकम् ।

गणेशभक्तितेजं चित्रं शृणुष्व मुनयः परम् ॥ १ ॥

प्रातः स्नानं विधायैव गणेशे पञ्चके रतः ।

नित्यं द्वादशमासेषु स सर्वार्थमवाप्नुयात् ॥ २ ॥

असाध्यं साधयेन् मर्त्यः परं यद्यपि दुर्लभम् ।

लभेत् द्वादशमासेषु गणेशे पञ्चके रतः ॥ ३ ॥

अत्र ते कथयिष्यामीतिहासं पूर्वसम्भवम् ।

श्रवणात् पठनात् नृणां पावनं सर्वसिद्धिदम् ॥ ४ ॥

नलो नाम मडाराजो निषधेषु बभूव ह ।

धर्मशीलो वदान्यश्च स्वधर्मनिरतः सदा ॥ ५ ॥

दमयन्त्या युतः सोऽपि विचारमकरोत् हृदि ।

त्रिलोकगमने शक्तो भविष्यामि कथं नरः ॥ ६ ॥

नरदेहधरो यस्तु स्वेच्छागतियुतो भवेत् ।

(Page पं. ८ अ. ३६ पान ८३)

तदा तस्य यशो धन्यमिह सर्वातिगं भवेत् ॥ ७ ॥

अेवं विचार्य विप्रेशं गौतमं स ययौ नृपः ।

प्रणम्य तं मडाभागं पप्रच्छ स्वछितावडम् ॥ ८ ॥

નલ ઉવાચ ।

નરદેહધરઃ સ્વામિંસ્ત્રિલોકગઃ કથં ભવેત્ ।

તન્મે કથય તત્ત્વજ્ઞ કરિષ્યામિ યથાતથમ્ ॥ ૯ ॥

ગૌતમ ઉવાચ ।

શ્રાવણે તુ પ્રતિપદિ શુદ્ધપક્ષં મહાનૃપ ।

પ્રાતઃ સ્નાત્વા સ્વશાખોક્તં કર્મ નિત્યાત્મકં ચરેત્ ॥ ૧૦ ॥

તતો ગાણેશકં રાજન્ પગ્ચકં ભક્તિસંયુતઃ ।

નિયમેન સમાપૂજ્ય વ્રતયુક્તો ભવેન્નરઃ ॥ ૧૧ ॥

આષાઢીં સ સમાસાધામાવાસ્થ્યાં ગણપે રતઃ ।

મણ્ડપે ગણનાથં ચ પૂજયેદ્દેમનિર્મિતમ્ ॥ ૧૨ ॥

દ્વાદશ બ્રાહ્મણાંસ્તત્ર વરયેદ્દેદપારગાન્ ।

હોમં કુર્યાત્ દશાંશેન જપસ્યૈતૈર્મહામતે ॥ ૧૩ ॥

વાચનં બ્રાહ્મણાયૈવ પ્રદદ્યાત્ સ બલિં ચરેત્ ।

તતઃ પૂર્ણાહુતિં કૃત્વા ભોજયેતાંસ્તુ પાયસૈઃ ॥ ૧૪ ॥

પ્રતિપદિ પુનઃ પૂજ્ય ગણેશં સર્વસિદ્ધિદમ્ ।

સુવાસિનીભિઃ સંયુક્તાન્ દ્વિજન્ સ્ત્રીભિસ્તુ ભોજયેત્ ॥ ૧૫ ॥

એકવિંશતિસંખ્યાકાનથવા સંખ્યયાતિગાન્ ।

દક્ષિણાં વિપુલાં દત્વા તોષયેતાન્ વિશેષતઃ ॥ ૧૬ ॥

યોષિદ્ભ્યઃ કચ્ચુકાર્દીશ્ચ નાનાલક્ષ્ણકાંસ્તથા ।

પ્રદદ્યાડડન્નમ્ સ સર્વાન્ ગૃહ્યાશિષં વિસર્જયેત્ ॥ ૧૭ ॥

સોપસ્કારં ગણાધ્યક્ષં પ્રદદ્યાત્ ગુરવે પરમ્ ।

અન્યેભ્યઃ શક્તિપ્રાયાણ્યાદધાદાનાનિ હર્ષતઃ ॥ ૧૮ ॥

એવં કુરુ મહીપાલ જ્ઞાનયુક્તો ભવિષ્યસિ ।

ત્રિલોકસ્તથા સર્વં લભસે મનસીષ્ણિતમ્ ॥ ૧૯ ॥

એવમુક્ત્વા મહાયોગી ગૌતમો વિરરામ હ ।

નલસ્તં પ્રણિપત્યૈવ સ્વગૃહં પ્રયયૌ પુરા ॥ ૨૦ ॥

ચકાર સર્વધર્મજ્ઞો નલો ગણપતૌ રતઃ ।

યથાવિધિ વ્રતં મુખ્યં સંવત્સરપ્રમાણકમ્ ॥ ૨૧ ॥

ततः स योगिवन्धश्च बभूव ज्ञानसंयुतः ।
 त्रिलोक्यां गमने शक्तो भूपावो नरदेउगः ॥ २२ ॥
 अेवं नाना जना विप्र व्रतं संवत्सरात्मकम् ।
 यद्गुस्ते योगिवन्धाश्च बभूवुर्ज्ञानसंयुताः ॥ २३ ॥
 मनेप्सितां प्रलब्धैव दुर्लभां सिद्धिमुत्तमाम् ।
 अन्ते स्वानन्दगाः सर्वे ब्रह्मभूता बभूविरे ॥ २४ ॥
 तेषां यत्रिकं सर्वं भया वक्तुं न शक्यते ।
 अनन्तत्वात् मडाभाग सङ्क्षेपेण निरूपितम् ॥ २५ ॥
 गाणेशपञ्चकस्यैव सेवने न समर्थकाः ।
 किञ्चिन्नियमसंयुक्ता व्रतं यद्गुः परे नराः ॥ २६ ॥
 तेऽपि सिद्धिं समासाधे मनेप्सितां मुदा युताः ।
 अन्ते गाणपलोके तु गत्वा ब्रह्म प्रलेभिरे ॥ २७ ॥
 शूद्रः कश्चिद् बृहत्कर्मा नाम्ना वन्ध्यो बभूव उ ।
 पुत्रार्थं प्रयतो भूत्वा नानाकर्मपरोऽभवत् ॥ २८ ॥
 न लेभे सन्ततिं सोऽपि ततोऽतिदुःखसंयुतः ।
 प्रजगाम वनं घोरे तत्र विप्रान् ददर्श उ ॥ २९ ॥
 तान् प्रणाम्य मडाभागानपृच्छत् पुत्रदायकम् ।
 उपायं ते समायभ्युर्गतं संवत्सरात्मकम् ॥ ३० ॥
 श्रुत्वा विधियुतं पूर्णं व्रतं गाणेश्वरं परम् ।
 प्रणाम्य तान् समायातः स्वगृहं उर्षसंयुतः ॥ ३१ ॥
 गाणेशपञ्चकं पूर्णं सेवितुं न बभूव उ ।
 समर्थः स ततो विप्र यकार स्वल्पभावात् ॥ ३२ ॥
 स्नात्वा गाणपतेः पूजां यकार पार्थिवीं पराम् ।
 नाममन्त्रैः स्वयं नित्यं ब्रह्मचर्ययुतोऽभवत् ॥ ३३ ॥
 ऐकमुद्गु नियमे संस्थश्चकार व्रतमुत्तमम् ।
 समाप्य तद्ग्रतं पूर्णं गाणेशमभजन्मुदा ॥ ३४ ॥
 द्विजतीनां स शुश्रूषां यकार धर्मसंयुतः ।
 मिलितेन तदन्नेन कुटुम्बं समपोषयत् ॥ ३५ ॥

ततः स्वल्पेन कालेन पुत्रं लेभे मडामुने ।
ज्ञानयुक्तं सङ्गं तं दृष्ट्वाऽतिहर्षितोऽभवत् ॥ ३६ ॥

डमेण पञ्च पुत्राश्च पुत्र्यस्तिस्रो बभूवुरे ।
शूद्रस्य स गणेशानं मन्यते स्म समर्थकम् ॥ ३७ ॥

अन्ते स्वानन्दलोकं स जगाम भार्यया युतः ।
एतं भुक्त्वाऽभिलान् भोगान् ब्रह्मभूतो बभूव उ ॥ ३८ ॥

एवं नाना जना विप्र किञ्चित् कृत्वा प्रतात्मकम् ।
नियमं सिद्धिसंयुक्ता बभूवुः कति ते ब्रुवे ॥ ३९ ॥

उद्यापनं मया प्रोक्तं तदेव सर्वसम्मतम् ।
सर्वमासेषु कर्तव्यं मासात्मकप्रतेऽपि च ॥ ४० ॥

यातुर्मास्यप्रते विप्र उद्यापनमिदं स्मृतम् ।
मलमासप्रते तद्दृष्टिं कर्तव्यमादरात् ॥ ४१ ॥

सांवत्सरं प्रतं मुष्यं कथितं ते समासतः ।
पठनाच्छ्रवणाय्येदं सर्वदं प्रभविष्यति ॥ ४२ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
अष्टमे भाऽः धूम्रवर्णयिरिते संवत्सरप्रतमाडात्म्यवर्णनं नाम षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ८.३६

८.३७ यातुर्मास्यमाडात्म्ये विभाऽऽप्रतोपदेशवर्णनं नाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

शौनक उवाच ।
यातुर्मास्य प्रतं ब्रूहि गाणेशं सर्वदायकम् ।
न तृथ्यामि कथां श्रुत्वा नानाश्चर्यविवर्द्धिनीम् ॥ १ ॥

सूत उवाच ।
अत्र ते कथयिष्यामि पुरातनभवं परम् ।
एतिहासं मडाभाग श्रवणान् सर्वदायकम् ॥ २ ॥

बृहदश्र एति प्यातो ब्राह्मणः परमार्थवित् ।
तपोयुक्तो मडातेजाः शापानुग्रहणे क्षमः ॥ ३ ॥

नानातपःप्रभावेणाऽतर्जानं सम्भ्रूव ल ।
दृष्टि तस्य ततः सोऽपि शमदमपरोऽभवत् ॥ ४ ॥
सोऽडम्ब्रह्मणि संस्थोऽभूत् अन्ते शून्यमये मुनिः ।
शान्तियुक्तः स्वभावेन संस्थितो ब्रह्मवित्समः ॥ ५ ॥
तस्याऽऽश्रमे मलायोगी विभाएऽः सडसाऽऽगतः ।
तं प्राणम्य मलाभागं पुपूज लज्जितसंयुतः ॥ ६ ॥
विश्रान्तं मुनिमुष्यं स जगाद उर्ध्वसंयुतः ।
विभाएऽं विनयेनैव युक्तो वचनमुत्तमम् ॥ ७ ॥
बृहदश्व उवाच ।
निरालम्बमयं ब्रह्म सदैकरूपधारकम् ।
ध्यातृध्यानविडीनं यत् तत्त्वमेव न संशयः ॥ ८ ॥
मलाभागेन दृष्ट्वा त्वां साक्षात् योगीश्वरं परम् ।
अधुना कृतकृत्योऽहं जातस्ते पाददर्शनात् ॥ ९ ॥
अेवं तस्य वयः श्रुत्वा विभाएऽस्तमुवाच ल ।
योगयुक्तं सुनैपुण्यं ज्ञात्वा शान्तिप्रदायकः ॥ १० ॥
(Paḡe भं. ८ अ. ३७ पान ८५)
विभाएऽ उवाच ।
अहं गणेशरूपश्चेत्तत्रैकत्वं न विद्यते ।
निरालम्बमयं सौम्यं मुने कुत्र प्रवर्तते ॥ ११ ॥
तस्य तद्भयनं श्रुत्वा बृहदश्वस्तमब्रवीत् ।
सुशान्तिर्दं विस्मितः किं तदर्थं लालसी सदा ॥ १२ ॥
बृहदश्व उवाच ।
पूर्वाशान्तिप्रदं नाथ वद मां करुणानिधे ।
सौहृद्वारात्परं भावं न जानामि कदाचन ॥ १३ ॥
विभाएऽ उवाच ।
अहं पुरा तपोनिष्ठोऽभवं तत्र समाचयुः ।
छन्द्रेण प्रेषिता नार्थस्तपोभङ्गार्थमादरात् ॥ १४ ॥
नृत्यगानादि विहैर्मा भोडनाय समुद्यताः ।

अप्सरसस्ततो धैर्यमहं धृत्वा स्थितोऽभवम् ॥ १५ ॥

ततोऽति उडसंयुक्ताः स्त्रियः कामसमन्विताः ।

डावभावकटाक्षाधैश्चिह्नैर्मां समपीडयन् ॥ १६ ॥

ततो मे विह्वलत्वाद्द्वै वीर्यं पपात भूतले ।

तृणयुक्ते सुसङ्घिन्नोऽगमं त्यक्त्वा स्वमाश्रमम् ॥ १७ ॥

ततस्त्वाप्सरसः सर्वा जग्मुः स्वर्गं मडामुने ।

अहं जाजलिङ्कं विप्रमगमं तं नतोऽभवम् ॥ १८ ॥

तेन सम्मानितो नित्यमवसं तपसा युतः ।

अवदं गाणनाथस्य पूजने सक्तमादरात् ॥ १९ ॥

ऐकनिष्ठतया स्वामिन्नित्यं भक्तिसमन्वितः ।

त्यक्त्वा देवेन्द्रकान् सर्वान् गाणेशं भजसे कथम् ॥ २० ॥

ऐवं पृष्टो मया योगी जाजलिः परमार्थवित् ।

मामुवाच ध्यायुक्तस्तत्तेऽहं कथयामि तु ॥ २१ ॥

जाजलिरुवाच ।

गाणेशान्न परं ब्रह्म वेदे पश्य मडामते ।

ब्रह्मणस्पति संज्ञं तं वदन्ति वेदवादिनः ॥ २२ ॥

अहं पुरा तपोनिष्ठोऽभवं नित्यं मडामुने ।

अत्यन्ततपसा मेऽभूद् व्यासं सर्वं चराचरम् ॥ २३ ॥

ततोऽकस्मात् समायातमाश्रमे मे मडामुनिः ।

लोमशं तं प्राणभ्याहमपूजं भक्तिसंयुतः ॥ २४ ॥

ततो मामब्रवीत् विप्रो लोमशः सर्वविन् मुनिः ।

ध्यायुक्तः स्वभावेन मडायोगीन्द्रवन्दितः ॥ २५ ॥

लोमश उवाच ।

इं तपोनिष्ठभावेन साध्यं कर्तुमभीप्ससि ।

योगं साधय तत्त्वज्ञा स्वयं ब्रह्म भविष्यसि ॥ २६ ॥

तपसा सर्वभोगश्च लभ्यते मानवैः सदा ।

पुनः पतनभावात्तत्रमत्तं द्वन्द्वसंयुतः ॥ २७ ॥

ऐवं तस्य वयः श्रुत्वा तं प्राणभ्य पुनर्मुनिम् ।

अपृच्छं योगदं मार्गं विनयेन समन्वितः ॥ २८ ॥

केन मार्गोऽयं योगज्ञा लभे योगं मलामुने ।

तं वदस्व कश्चिद्विद्वान् त्वच्छिष्योऽहं विधानतः ॥ २९ ॥

लोमश उवाच ।

पुराऽहं कर्मयोगेन मूकस्तपःसमन्वितः ।

प्राणम्य भक्त्या ब्रह्माशमपृच्छं सर्वदं वद ॥ ३० ॥

ततस्तेन समाख्यातं सर्वसारं सुशान्तिदम् ।

गाणेशं सर्वमान्यं तत् पुराणं संश्रुतं मया ॥ ३१ ॥

श्रवणस्य य माहात्म्याद्गाणीयुक्तोऽभवत् पुरा ।

ततो ऽर्षसमायुक्तो मुने विधिं नतो विभुम् ॥ ३२ ॥

ततः स्वमाश्रमं गत्वा गाणेशकथितं परम् ।

गीताज्ञानं समाराध्य योगिवन्धोऽभवत् मुदा ॥ ३३ ॥

ततो गाणेश्वरं स्थाप्य स्वाश्रमे तं विधानतः ।

पूज्य ध्यानपरो भूत्वा तोषयामि स्म विद्वपम् ॥ ३४ ॥

(Page पं. ८ अ. ३७ पान ८३)

ऐकाक्षरजपासक्तं मां ज्ञात्वा गाणनायकः ।

शतवर्षैः प्रसन्नोऽभूदाययौ वरदः प्रभुः ॥ ३५ ॥

तमागतं समालोक्योत्थाय नत्वा गजाननम् ।

पूज्य नानाविधैः स्तोत्रैः स्तुतोऽसौ मामुवाच ह ॥ ३६ ॥

श्रीगाणेश उवाच ।

वरं वृणु मलाभागेऽसितं मनसि लोमश ।

दास्यामि तपसा तुष्टो भक्त्या ते मुनिसत्तम ॥ ३७ ॥

लोमश उवाच ।

गाणपत्यं कुरुष्व त्वं मां ते भक्तिरसमन्वितम् ।

नान्यं याचे वरं नाथ मिथ्या मायाब्रमात्मकम् ॥ ३८ ॥

आयुष्यं विपुलं दैहि तेन युक्तो निरन्तरम् ।

भजिष्यामि गाणेशान् यरणं ते तदर्थतः ॥ ३९ ॥

ततो मामब्रवीद्देवो गाणेशो भक्तवत्सलः ।

गाणपत्यप्रियोऽत्यन्तं भविष्यसि स्वयं मुदा ॥ ४० ॥

कल्पे कल्पे य ते रोम लयं गच्छति नित्यदा ।

अेवं क्रमेण सर्वाणि यान्ति लोमानि नाशकम् ॥ ४१ ॥

तदा देहं परित्यज्य मल्लोके आगमिष्यसि ।

तत्र मां भक्तिभावेन भजिष्यसि न संशयः ॥ ४२ ॥

यद्यद्विच्छसि योगीश तत्तत्ते सङ्कलं सदा ।

भविष्यति स्मृतः कार्ये प्रकटोऽहं भवामि ते ॥ ४३ ॥

अेवमुक्त्वाऽतर्दधेऽसौ गाणेशो ब्रह्मनायकः ।

पिन्नोऽहं तं समास्थाप्य नित्यपूजापरायणः ॥ ४४ ॥

ततो भडौ गते काले मुने मन्वन्तरात्मके ।

मघवाऽन्यः समुत्पन्नस्त्रिलोकीराज्यकारकः ॥ ४५ ॥

विश्वकर्माणामाढ्य जगाद मघवा वयः ।

गुहं मे कुरु शोभाढ्यं नानाऽऽश्चर्ययुतं परम् ॥ ४६ ॥

वाटिकादिकमेवं मे भोगार्थं रययस्व य ।

तथेति विश्वकर्माऽसौ यकार दृःषसंयुतः ॥ ४७ ॥

तथापि मघवा शान्तो न भूय मलामुने ।

तेनाश्चर्ययुतो नित्यमिदं कुरु मलामते ॥ ४८ ॥

विश्वकर्मा ततः पित्रः सस्मार गाणनायकम् ।

धन्द्रं त्यक्त्वाऽन्यदेवानां गृहार्थं व्याकुलोऽभवत् ॥ ४९ ॥

कदाऽयं गुहकार्यं तु गजाननः समाप्य माम् ।

मोचयिष्यति देवेशोऽन्यदेवकार्यसिद्धये ॥ ५० ॥

ततोऽहं दैवयोगेनागमं देवेन्द्रसत्तमम् ।

मघवा पूज्य मां वाक्यं जगाद उर्षसंयुतः ॥ ५१ ॥

धन्द्र उवाच ।

धन्यं मे जन्मकर्मादि त्वत्पादयुगदर्शनात् ।

किं पत्रं मस्तके विप्र पलाशस्य धृतं वद ॥ ५२ ॥

लोमश उवाच ।

देहो नश्चरुपोऽयं पतिष्यति न संशयः ।

तदर्थं गृहसम्भूतं श्रमं कः प्रसमायरेत् ॥ ५३ ॥
 वृष्टिसंवारणार्थार्थोष्णभावार्यनिवारणात् ।
 पत्रं गृहस्वरूपं तु पुरन्दर धृतं मया ॥ ५४ ॥
 अेवं मद्भिरमाकार्यं मामुवाच पुरन्दरः ।
 कल्पे लोभः प्राणाशस्ते भवेत्ते नैव लोमशः ॥ ५५ ॥
 आज्ञां कुरु मडाभाग त्वदर्थं गृहमुत्तमम् ।
 कारयिष्यामि विप्रेण तत्र नित्यं सुभी भव ॥ ५६ ॥
 वयं यतुर्दश प्राज्ञाऽभवन् त्वल्लोमनाशके ।
 तदपि त्वं किमर्थं तं देवं वदसि नश्वरम् ॥ ५७ ॥
 श्रुत्वाऽहं मधवन्तं तमवदं उर्षसंयुतः ।
 छन्द्रं किं मां त्वं वदसि भ्रान्तिदं योगनाशनम् ॥ ५८ ॥
 नष्टं देवं समालोक्य कः श्राभ्येतत्र पण्डितः ।
 योगामृतेन सन्तुष्टोऽहं भ्रमामि यदृथ्या ॥ ५९ ॥
 पिपीलिका भवञ्छेन्द्रो नरः सुधुम्नसंज्ञितः ।
 (Page पं. ८ अ. ३७ पान ८७)
 पूर्वसंस्कारयोगेनाश्रमेधशतकारकाः ॥ ६० ॥
 स त्वं यज्ञाङ्गलं भोक्तुं जातोऽसि मधवाऽधना ।
 पतिष्यसि पुनर्देव तत्र का ते गतिर्भवेत् ॥ ६१ ॥
 अेवमुक्त्वा मडायोगी लोमशः स्वप्नभागतः ।
 ददौ जातिस्मरत्वं तु मधवते मडायशाः ॥ ६२ ॥
 मधवा सर्वमालोक्य त्रासयुक्तो बभूव ह ।
 प्राणम्य लोमशं सोऽपि पप्रच्छ हितकारकम् ॥ ६३ ॥
 छन्द्र उवाच ।
 जन्ममृत्युद्वयं तात वद योगं परात् परम् ।
 येन कामादिकं सर्वं नाशं गच्छति तत्प्राणात् ॥ ६४ ॥
 लोमश उवाच ।
 गणेशं भज भावेन ततो योगमवाप्स्यसि ।
 ब्रह्मणां ब्रह्मरूपोऽयं सदा शान्तिपरायणः ॥ ६५ ॥

धन्द्र उवाच ।

नामरूपधरं देवं वदसे त्रिं गणेश्वरम् ।

योगाकारं मलाभाग वद तस्य मखो मखत् ॥ ६६ ॥

लोमश उवाच ।

योगरूपो गणेशोऽयं योगप्राप्त्यर्थमादरात् ।

नामरूपधरो जातो भक्तानां कीडनोत्सुकः ॥ ६७ ॥

सम्प्रज्ञातमयो देवो मस्तकं गजवाचकम् ।

असम्प्रज्ञातरूपं तत्तयोर्योगे गजाननः ॥ ६८ ॥

सिद्धिर्भ्रान्तिकरी माया बुद्धिर्भ्रान्तिधरा मता ।

ताभ्यां कीडति भ्रुमेशो जगत्सु भ्रुमसु प्रभो ॥ ६९ ॥

स्वसंवेद्येन योगेन दर्शनं तस्य जायते ।

तेन स्वानन्दवासी स कथितः शास्त्रवादिभिः ॥ ७० ॥

गणाः समूडरुपाश्च बाह्यान्तरादियोगतः ।

भ्रुमाकारो गणेशानस्तेषां स्वामी प्रकीर्तितः ॥ ७१ ॥

अेवमुक्त्वा मलायोगी लोमशो मन्त्रमादिशत् ।

षडक्षरं गणेशस्थेन्द्रार्थं विधिसमन्वितम् ॥ ७२ ॥

धन्द्रः प्रणम्य विप्रेशमुवाच विनयान्वितः ।

वद शीघ्रं गणेशस्य दर्शनं मे कथं भवेत् ॥ ७३ ॥

लोमश उवाच ।

दक्षिणायनरुपा सा रात्रिर्देवी द्विवीकसाम् ।

रात्रौ कर्माधिकारो न नराणां भूनिवासिनाम् ॥ ७४ ॥

तज्ज्ञात्वा द्युभसंयुक्ता रात्रिर्भ्रुमाणामावदत् ।

सत्कर्मसंयुतां नाथ मां कुरुष्व पितामह ॥ ७५ ॥

ततो भ्रुमा ददौ तस्थै मन्त्रं षोडशवर्णकम् ।

गणेशस्य ययौ सा तं प्रणम्य वनमुत्तमम् ॥ ७६ ॥

ध्यात्वा हृदि गणाधीशं तताप तप उत्तमम् ।

आषाढ्यां पूर्णिमायां सा समारेभे ततः परम् ॥ ७७ ॥

कार्तिकायां पूर्णिमायां तां प्रसन्नोऽभूद्गजाननः ।

आययौ वरदानार्थं रात्रिं भक्तिनियन्त्रितः ॥ ७८ ॥
 समागतं गणार्ध्यक्षं सा विलोक्य ननाम तम् ।
 तुष्टाव विविधैः स्तोत्रैर्भक्तिनम्रात्मकन्धरा ॥ ७९ ॥
 ततः प्रसन्नतां यातो गणेशस्तामुवाच ७ ।
 वरान् वरय रात्रे त्वं दास्यामि हृदि ते स्थितान् ॥ ८० ॥
 रात्रिरुवाच ।
 भक्तिं ते यशो नाथ देहि मेऽनन्यधर्मिणीम् ।
 सत्कर्मसंयुतां मां त्वं कुरुष्व रात्र्यपि प्रभो ॥ ८१ ॥
 तस्यास्तद्व्यनं श्रुत्वा तां जगाद गजाननः ।
 भक्तिर्मदीयपादे ते भविष्यति मढामते ॥ ८२ ॥
 आषाढी पूर्णिमाद्यं य कार्तिकी पूर्णिमान्तगम् ।
 यातुर्मास्यं सिद्धिदं य भविष्यति सुधर्मिणाम् ॥ ८३ ॥
 गणेशपञ्चकं सेव्यं यातुर्मास्ये त्वदीयिके ।
 सर्वसिद्धिसमायुक्ता भविष्यसि न संशयः ॥ ८४ ॥
 (Page पं. ८ अ. ३७ पान ८८)
 षण्मासेषु मढाभागे भव सत्कर्मसंयुता ।
 नाना देवप्रियाऽत्यन्तं सत्कर्मणः प्रतापतः ॥ ८५ ॥
 विवाहादिकमेवं ते समयेन भविष्यति ।
 अन्यन्नानाविधं कर्म देवतोषं तथाऽस्तु य ॥ ८६ ॥
 यातुर्मास्यप्रतेनैव मां नराः पर्युपासते ।
 सांवत्सरभवं पुण्यं लभन्ते पूर्णभावतः ॥ ८७ ॥
 अेवमुक्त्वाऽतर्दधेऽसौ गणेशो भक्तवत्सलः ।
 रात्रिस्तं प्रणिपत्यैव उर्षयुक्ताऽभवत् सदा ॥ ८८ ॥
 अतस्तत्वं देवराजेन्द्र यातुर्मास्यप्रतं कुरु ।
 योग्युक्तो मढाभागो भविष्यसि न संशयः ॥ ८९ ॥
 अेवमुक्त्वा मडेन्द्रं तं पूजितस्तेन यागमम् ।
 स्वस्थाश्रमं गणेशानमभजं मुनिसत्तम ॥ ९० ॥
 छन्दस्ततः समाहूय विश्वकर्माणामादरात् ।

જગાદ તં મહાભાગં ગચ્છ ત્વં સ્વગૃહં સુર ॥ ૯૧ ॥

વિશ્વકર્મા યથૌ સ્થાનં સ્વકીયં હર્ષસંયુતઃ ।

અભજદ્ગણનાથં સ વિસ્મિતઃ સન્ મહામતિઃ ॥ ૯૨ ॥

ઇન્દ્રો રાજ્યં વિનિક્ષિપ્ય દેવેષુ વનગોડભવત્ ।

ધ્યાત્વા હૃદિ ગણેશાનમજપન્ મન્ત્રમુત્તમમ્ ॥ ૯૩ ॥

યાતુર્માસ્યવ્રતં ચકે ગાણેશે પચ્ચકે રતઃ ।

તેન વ્રતપ્રભાવેણ યોગયુક્તો બભૂવ હ ॥ ૯૪ ॥

ચિત્તમોહં પરિત્યજ્ય સ ચિન્તામણિતન્મયઃ ।

ભૂત્વા સ્વગૃહમાગત્ય ચકાર રાજ્યમુત્તમમ્ ॥ ૯૫ ॥

નિઃસ્પૃહઃ સર્વભોગેષુ સદા વિઘ્નેશતત્પરઃ ।

બભૂવ રાજ્યસંસ્થોડપિ મહેન્દ્રઃ પરમાર્થવિત્ ॥ ૯૬ ॥

નિત્યવ્રતં ચકારાસૌ મહેન્દ્રો ભક્તિસંયુતઃ ।

યાતુર્માસ્યભવં વિપ્ર સર્વસિદ્ધિપ્રદાયકમ્ ॥ ૯૭ ॥

ભુક્ત્વા મન્વન્તરસ્થં સ્વરાજ્યં નિહતકણ્ટકમ્ ।

અન્તે સ્વાનન્દગો ભૂત્વા બ્રહ્મભૂતો બભૂવ હ ॥ ૯૮ ॥

જાજલિરુવાચ ।

દેવાઃ કર્મફલં ભુક્ત્વા પતન્તિ ભૂમિમાણ્ડલે ।

સ્વર્ગેષુ યત્ કૃતં કર્મ ફલહીનં મતં બુધૈઃ ॥ ૯૯ ॥

ઇન્દ્રઃ કથં મહાભાગ યાતુર્માસ્યવ્રતોદ્ભવમ્ ।

ફલં પ્રાપ્ય ગણેશાનં યયાવન્તે વદ પ્રભો ॥ ૧૦૦ ॥

લોમશ ઉવાચ ।

ત્વયોક્તં જાજલે વાક્યં તદેવ સર્વસમ્મતમ્ ।

સ્વર્ગભૂમૌ કૃતં કર્મ નિષ્ફલં જાયતે સદા ॥ ૧૦૧ ॥

પૃથિવ્યાં ભારતે ખાણ્ડે સમાગત્ય મહામુને ।

દેવાઃ કુર્વન્તિ કર્માણિ તાનિ સહુલકાનિ તુ ॥ ૧૦૨ ॥

કર્મભૂમૌ કૃતં કર્મ દેવૈર્વા દાનવૈર્નરૈઃ ।

જન્તુભિર્વિવિધૈઃ સર્વૈઃ સફલં સમ્ભવેત્ સદા ॥ ૧૦૩ ॥

અતો વ્રતં મુખ્યતમં કુરુ વિઘ્નેશતત્પરઃ ।

यातुर्मास्यभवं चित्रं गाणेशपञ्चके रतः ॥ १०४ ॥

गाणेशकृपया सर्वं ज्ञास्यसि नात्र संशयः ।

अन्ते तल्लीनतां विप्रं गमिष्यसि विशेषतः ॥ १०५ ॥

जाजलिस्तं प्राण्म्याऽऽददौ लोमशं गुरुमुष्यकम् ।

जगाम स्वाश्रमं त्यक्त्वा बल्लालेशं मडामतिः ॥ १०६ ॥

तत्र गत्वा व्रतं मुष्यं यकार भक्तिसंयुतः ।

यातुर्मास्ये यथाशास्त्रयुक्तं पयः प्रभक्षयन् ॥ १०७ ॥

समाप्ते तद्ग्रते सद्यः प्रसन्नो गाणनायकः ।

आययौ जाजलिं विप्रं वरदो भक्तवत्सलः ॥ १०८ ॥

तमागतं समालोक्य जाजलिः प्राणनाम उ ।

पूज्य नम्य प्रतुष्टाव कृत्वा करपुटं प्रभुम् ॥ १०९ ॥

जाजलिरुवाच ।

नमस्ते ब्रह्मनाथाय बल्लालेशस्वरूपिणे ।

(Page पं. ८ अ. ३७ पान ८९)

बल्लालवरदाने ते गाणेशाय नमो नमः ॥ ११० ॥

विघ्नेशाय मडाविघ्ननाशनाय परात्मने ।

भक्तानां भक्तनाथायाम्भक्तानां विघ्नकारिणे ॥ १११ ॥

परात्परतरायैव सगुणाय यतुर्भुज ।

निर्गुणाय तयोर्योगे डेरम्भाय नमो नमः ॥ ११२ ॥

वक्तुर्गुणाय देवायैकदन्ताय मलोदर ।

लम्बोदराय सर्वेषां मात्रे पित्रे नमो नमः ॥ ११३ ॥

स्वानन्दवासिने तुभ्यं सदा स्वानन्दभोगिने ।

नानामायाप्रयालाय मायिकाय नमो नमः ॥ ११४ ॥

सिद्धिबुद्धिपते तुभ्यं सिद्धिबुद्धिमयाय ते ।

अमेयशक्तये चैव शक्तिहीनाय ते नमः ॥ ११५ ॥

देवाय दानवायैव देवदानवमर्दिने ।

सर्वाकाराय सर्वेभ्यो हीनाय ते नमो नमः ॥ ११६ ॥

योगानां योगनाथाय शान्तीनां शान्तिरूपिणे ।

ब्रह्मणां पतये तुभ्यं शिन्तामणे नमो नमः ॥ ११७ ॥

किं स्तौमि त्वां गण्णाध्यक्ष यत्र वेदा विसिस्मिरे ।

धन्योऽहं सर्वभावैः पश्यामि त्वां योगरूपिणम् ॥ ११८ ॥

श्रेयमुक्त्वा गणेशानं ननाम भक्तिभावतः ।

तमुत्थाप्य गणेशानो जगाद भक्तवत्सलः ॥ ११९ ॥

श्रीगणेश उवाच ।

त्वया कृतमिदं स्तोत्रं सर्वसिद्धिकरं भवेत् ।

पठतां शृण्वतां विप्र मयि भक्तिविवर्धनम् ॥ १२० ॥

वरान् ब्रूहि महाभाग दास्यामि मनसीप्सितान् ।

तपसा भक्तिभावेन तुष्टो प्रतेन निश्चितम् ॥ १२१ ॥

जजलिरुवाच ।

तव भक्तिं स्थिरां देहि गाणपत्यपदप्रदाम् ।

योगशान्तिं कर्षी नाथ नान्यं याये गजानन ॥ १२२ ॥

ओमित्युक्त्वा गण्णाधीशोऽतर्दधे मुनिसत्तम ।

जजलिस्तं प्रणाम्यैव लर्षयुक्तो बभूव ह ॥ १२३ ॥

श्रेयं प्रतस्य माहात्म्यं विभाष्य कथितं मया ।

येनाहं योगिनां वन्द्योऽहं योगपरायणः ॥ १२४ ॥

तदादि वार्षिकं विप्र यातुर्मास्थिभवं प्रतम् ।

करोमि गणपप्रीत्यै बल्लालेशं समाश्रितः ॥ १२५ ॥

त्वमप्येतादृशं विप्र प्रतं कुरु महाद्भुतम् ।

यातुर्मास्थे मलयोगिवन्धः सद्यो भविष्यसि ॥ १२६ ॥

श्रेयमुक्त्वा ददौ तस्मै मन्त्रमष्टाक्षरं मुनिः ।

सविधिं गणराजस्य विभाष्य महात्मने ॥ १२७ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले महापुराणे

अष्टमे भा३ः धूम्रवर्ण्यरिते यातुर्मास्थिमाहात्म्ये विभाष्यप्रतीपदेशवर्णनं नाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ८.३७

(Page पं. ८ अ. ३८ पान ९०)

८.३८ कल्याणदुर्गातिवर्णनं नामाष्टत्रिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

विभाऽऽ उवाच ।

बल्लालेशयश्चित्रं मे ब्रूहि योगीन्द्रसत्तम ।

बल्लालेशः कथं नाम्ना गणेशोऽभूच्छुभप्रदः ॥ १ ॥

केनासौ स्थापितो देवः पल्लीसामीप्यगोऽभवत् ।

यश्चित्रं वद योगीश सर्वसिद्धिकरं परम् ॥ २ ॥

जजलिरुवाच ।

सिन्धुदेशे समाप्याता पल्ली नाम्नी पुरी पुरा ।

तत्र कल्याणनाम्नैको वैश्यो धर्मयुतोऽभवत् ॥ ३ ॥

ठन्डुमती मलाभागा पत्नी तस्य सुत्रुपिणी ।

तस्यां पुत्रौऽभवत्तस्माद्बल्लालो भक्तिसंयुतः ॥ ४ ॥

पुत्रस्यैकादशे नाम दिवसे स यकार उ ।

बल्लालो ब्राह्मणैरुक्तो भक्तिबलसमन्वितः ॥ ५ ॥

बल्लालो गणनाथस्य ध्यानयुक्तः सदाऽभवत् ।

क्षुधां तृषां न जानाति भक्तिभावात् स्म नित्यदा ॥ ६ ॥

माता पुत्राय स्तन्यं तु ददौ उर्ध्वसमन्विता ।

कृत्वा स्मरणमत्यन्तमतिविस्मितमानसा ॥ ७ ॥

न रुरोद कदा बालस्तन्यार्थं मुनिसत्तम ।

ततश्चयाल पद्भ्यां स जानुना वैश्यनन्दनः ॥ ८ ॥

पृथिव्यां गणपं धूलिमयं कृत्वा मलामतिः ।

धूल्योपचारकैस्तं स पूजयामास भक्तितः ॥ ९ ॥

ततः पद्भ्यां गतिं यके बल्लालो गणपे रतः ।

अवदत् स्मलितां वायं जय विघ्नेश आदरात् ॥ १० ॥

ततः डिम्बिद्रते काले स वयस्यैः समन्वितः ।

पुपूज गणनाथं तं यत्र तत्र मडीतले ॥ ११ ॥

बालान् संशिक्षयामास मा भेलं कुरुत प्रियाः ।

नाशभूतं मलाभागाः भेलं गाणेशचिह्नितम् ॥ १२ ॥

भजध्वं गाणपं नित्यं तेन सर्वं छितं भवेत् ।
 ततस्ते तादृशं यद्गुर्गाणपत्यपरायणाः ॥ १३ ॥
 ततः काले गते किञ्चित्त्र लोकभवं परम् ।
 विद्मं भक्तिविधाताभ्यं ज्ञात्वा सोऽपि सुदुःषितः ॥ १४ ॥
 विद्यार्थं हृदि बालैः स मुदा ग्रामसमीपगम् ।
 पर्वतं वैश्यपुत्रोऽपि जगाम भक्तिकाराणात् ॥ १५ ॥
 तत्र सुन्दररूपं स पाषाणं स्थाप्य बालकैः ।
 पुपूज वनशैः पत्रैः हलैः पुष्पैर्गजाननम् ॥ १६ ॥
 त्रिकालपूजनं कृत्वा रात्रौ स्वगुहमाययौ ।
 भुङ्क्त्वा सुष्वाप बल्लालो गाणपत्याग्रणीर्महान् ॥ १७ ॥
 पुनः प्रातः समुत्थाय बालकैः स जगाम ह ।
 गाणेशं भक्तिसंयुक्तस्तैः पुपूज महामुने ॥ १८ ॥
 ततो लोकाः पुरे संस्था बालान् सन्ताड्य तान् जगुः ।
 अभुङ्क्त्वा नित्यमानन्दान् कुत्र गच्छथ बालकाः ॥ १९ ॥
 निशायामेकभुक्तेन कथं तिष्ठथ नित्यदा ।
 बल्लालसङ्गसंयुक्ता मा गच्छथ कदाचन ॥ २० ॥
 अेवं क्रोधसमायुक्ता जना नगरवासिनः ।
 अशिक्षयन् स्वपुत्रादींस्ते तथापि वनं ययुः ॥ २१ ॥
 बल्लालसङ्घिताः सर्वे गाणेशभजने रताः ।
 नानाछन्दयुतास्तं ते गाणेशभजन् परम् ॥ २२ ॥
 ततोऽतिक्रोधसंयुक्ताः कल्याणं प्रययुः किल ।
 जनाः श्रेष्ठे महावैश्यं जगुस्तं भयवर्जिताः ॥ २३ ॥
 नागरा उचुः ।
 बल्लालो बालकान् गृह्य याति नित्यं वनान्तरम् ।
 उपोषणसमायुक्तान् रात्रावागच्छति प्रभो ॥ २४ ॥
 कृशा नो बालकाः सर्वे कृतास्तेन दृशात्मना ।
 अथ श्वो वा मरिष्यन्ति स्वसुतं शिक्षयाऽधुना ॥ २५ ॥

(Page पं. ८ अ. ३८ पान ८८)

नानाप्रयत्नवन्तोऽपि वयं सर्वे मडामते ।

ताऽयामः सुतान् गृह्य तथापि त्वत्सुते रताः ॥ २६ ॥

तेषां तद्भयनं श्रुत्वा कल्याणः क्रोधसंयुतः ।

विसृज्य तान् ययौ शीघ्रं वने ङन्तुं सुतं शुभम् ॥ २७ ॥

मडान्तं दण्डमादाय क्रोधयुक्तः स्वभावतः ।

जगाम बालसामीप्ये ददर्श बालकान् मुने ॥ २८ ॥

तृणकाष्ठादिभिश्चित्रं धातुमी रञ्जितं परम् ।

कृत्वा देवालयं देवं स्थाप्य पूजापरायणान् ॥ २९ ॥

कांश्चित् प्रदक्षिणपरान् नामकीर्तनसंयुतान् ।

ध्याननिष्ठान् तपोनिष्ठान् पुराणवाचकान् परान् ॥ ३० ॥

नानाछन्दकरान् वैश्यो गार्गेशान् परमार्थकान् ।

बल्लालं ध्यानसंस्थं तु गार्गेशस्य पुरः सुतम् ॥ ३१ ॥

ततो दण्डेन देवस्य देवालयं बभञ्ज उ ।

दृष्ट्वा बाला भयोद्भिन्नाः पपलुः सर्वतो दिशम् ॥ ३२ ॥

अेक अेव स बल्लालो न यथाव दृढाऽऽसनात् ।

नियमस्थो मडाभक्तस्तं जग्राड पिता सुतम् ॥ ३३ ॥

दण्डेन ताऽयामास बल्लालं यमसन्निभः ।

तस्य देडात् प्रसुस्त्राव रुधिरं सर्वतो द्विज ॥ ३४ ॥

तथापि स गार्गेशानं न मुमोय हृदि स्थितम् ।

सस्मार देडसन्त्यागे तत्परो वैश्यजः प्रभुम् ॥ ३५ ॥

ततो देवं प्रगृह्यैव चिक्षेप गार्गनायकम् ।

दूरे पर्वतभागे स वल्लीपाशानथानयत् ॥ ३६ ॥

तैः सुतं उस्तपादेषु बभन्स दृढमेव सः ।

ततस्तं क्रोधसंयुक्तो जगाद वैश्यजोऽधमः ॥ ३७ ॥

कल्याण उवाच ।

मामनादृत्य नित्यं त्वं देवपूजापरोऽसि वै ।

तस्येदं त्वं कृलं मुष्यं भुङ्क्ष्व पुत्र मडाद्भुतम् ॥ ३८ ॥

લોકા માં લજ્જયા હીના વદન્તિ ત્વદ્વિચેષ્ટિતમ્ ।
 અચશસ્કારિણાં પુત્રં મારયસ્વ મહામતે ॥ ૩૯ ॥
 ત્વયા પુત્રેણ સર્વત્ર નિન્દિતોઽહં કૃતોઽધુના ।
 વન્ધ્યઃ પુરા મુદા યુક્તઃ સુચશા નગરેષુ તુ ॥ ૪૦ ॥
 અતો દેહં પરિત્યજ્ય ગચ્છ વિદ્નેશ્વરં સુત ।
 સ તં સર્વં શુભં દેવઃ કરિષ્યતિ ન સંશયઃ ॥ ૪૧ ॥
 એવમુક્ત્વા મહાપાપી જગામ નગરં પુનઃ ।
 ગૃહે સમાગતસ્તત્ર વિદ્મયુક્તો બભૂવ હ ॥ ૪૨ ॥
 ગલત્કુષ્ઠયુતશ્ચાન્ધો બધિરઃ કુબ્જ એવ ચ ।
 મૂકકીટસમાયુક્તો બભૂવ સહસા મુને ॥ ૪૩ ॥
 તતોઽતિખેદસંયુક્તો બભૂવ વૈશ્યદૂષકઃ ।
 પત્ની તં તાદૃશં દૃષ્ટ્વા શુશોચ દુઃખસંયુતા ॥ ૪૪ ॥
 પપ્રચ્છ તં પતિં સા તુ ન સ શુશ્રાવ તાં ગિરમ્ ।
 મૂક્ત્વાન્ન સ્વયં કિન્ચિજ્જગાદ દુઃખસંયુતઃ ॥ ૪૫ ॥
 તતો જના જગુસ્તાં તે નાગરા ભયસંયુતાઃ ।
 વૃત્તાન્તં વનસમ્ભૂતં બલ્લાલતાઽનાત્મકમ્ ॥ ૪૬ ॥
 તતોઽતિદુઃખસંયુક્તા સા જગામ વનં જનૈઃ ।
 સુતં દ્રષ્ટું સતી વિપ્ર રુદતીન્દુમતી પરમ્ ॥ ૪૭ ॥
 ॥ ઠું તત્સદિતિ શ્રીમદાન્ત્યે પુરાણોપનિષદિ શ્રીમન્મૌદ્રલે મહાપુરાણે
 અષ્ટમે ખાણ્ડે ધૂમ્રવર્ણચરિતે કલ્યાણદુર્ગતિવર્ણનં નામાષ્ટત્રિંશોઽધ્યાયઃ ॥ ૮.૩૮
 (Page ખં. ૮ અ. ૩૯ પાન ૯૨)

૮.૩૯ બલ્લાલેશ્વરવર્ણનં નામૈકોનચત્વારિંશોઽધ્યાયઃ

॥ શ્રીગણેશાય નમઃ ॥
 વિભાણ્ડક ઉવાચ ।
 બલ્લાલસ્ય ગતિં નાથ વદ લેભે સ કાં પરામ્ ।
 ગાણપત્યો મહાભાગો દઃખિતો મુનિસત્તમ ॥ ૧ ॥
 જાજલિરુવાચ ।

बल्लालो गणनाथं स सस्मार वनसंस्थितः ।
 रक्तस्त्रायुतश्चैको बद्धः पित्रा दुरात्मना ॥ २ ॥
 विघ्नास्निर्नाम देवेश कथं तेऽभूद्गजानन ।
 भक्तविघ्नकरो मे किं विपरीतोऽसि निश्चितम् ॥ ३ ॥
 मद्भक्तिभाण्डनार्थं मां यदा छलयसे परम् ।
 मया पुरा पदे नाथ देहोऽयं ते समर्पितः ॥ ४ ॥
 पततु मे शरीरं तु न मुञ्चामि कदाचन ।
 त्वां गणेश दयासिन्धो भक्तोऽहं भावसंयुतः ॥ ५ ॥
 यद्दि मे सुदृढा भक्तिस्तव पादे निरन्तरम् ।
 तदा कुष्ठयुतश्चान्धः पिता भवतु कुष्णकः ॥ ६ ॥
 मूको अधिरतायुक्तो भवतु त्वत्प्रसादतः ।
 अहं बन्धनहीनश्च विघ्नेश ते नमो नमः ॥ ७ ॥
 गजाननैकभक्तस्य बल्लालस्य मुभान्मुने ।
 वयनं निःसृतं यावत् स तावत् तादृशोऽभवत् ॥ ८ ॥
 ततो गणेश्वरः प्रीतो ब्राह्मणस्य स्वरूपधृक् ।
 तमाययौ मडाभक्तं भक्तवचनयन्त्रितः ॥ ९ ॥
 बद्धं बल्लालभक्तं स ददर्श ब्राह्मणोत्तमः ।
 तत्क्षणाच्छिथिलान्धेव बन्धनानि बभूवुरे ॥ १० ॥
 अङ्गानि क्षतहीनानि बभूवुर्मुनिसत्तम ।
 ततः स उर्षितो मेने गणेशं द्विजंरूपिणम् ॥ ११ ॥
 उत्थाय तं स बल्लालः प्रणाम पुपूज ह ।
 पुनः प्रणम्य विघ्नेशं तुष्टाव करसम्पुटः ॥ १२ ॥
 बल्लाल उवाच ।
 गणेशाय धाम्ने परेशाय तुभ्यं सदाऽऽनन्दरूपाय सर्वातिगाय ।
 अपारस्वरूपाय देवाधिदेव नमस्ते प्रभो भक्तसंरक्षकाय ॥ १३ ॥
 उरभ्वाय नमस्तुभ्यं विघ्नेशाय परात्मने ।
 ब्रह्मेशाय मलयोगदात्रे शान्तिमयाय ते ॥ १४ ॥
 स्वानन्दवासिने तुभ्यं स्वानन्दे भेलकाय ते ।

योगेशाय मडोदाररुपधारिन्नमो नमः ॥ १५ ॥

सदा सन्मयकायायाव्यक्तशीर्षर्णे नमो नमः ।

योगरुपेण सर्वत्र संस्थिताय नमो नमः ॥ १६ ॥

सिद्धिबुद्धिप्रदात्रे ते सिद्धिबुद्धिमयाय च ।

सिद्धिबुद्धिपते तुभ्यं नमस्ते गजवङ्किले ॥ १७ ॥

लम्बोदराय देवाय यतुर्बाहुधराय ते ।

मूषकध्वजिने तुभ्यं पाशाङ्गुशप्रधारिले ॥ १८ ॥

द्विजरुपधरायैव भक्तवत्सलभागतः ।

रक्षितुं भक्तवाक्यं तु समागताय ते नमः ॥ १९ ॥

त्वं माता त्वं पिता नाथस्त्वं सुदृत् कुलदैवतम् ।

द्रव्यं विधादिकं मे त्वं सर्वं ते वै नमो नमः ॥ २० ॥

देडेन वाया मनसा कृतान् मे सांसर्गिकान् जागृतिस्वप्नजातान् ।

संसृमितो यान् सकलापराधान् क्षमस्व हेरम्भ दयानिधे त्वम् ॥ २१ ॥

अेवमुक्त्वा ननर्ताडसौ भल्लालो भक्तियन्त्रितः ।

साश्रुनेत्रः सरोमाञ्चो ब्राह्मणरात्रे मडामुने ॥ २२ ॥

तमुवाच गणधीशस्त्यक्त्वा ब्राह्मणरुपकम् ।

गजाननस्वरुपेण संयुक्तो भक्तमुत्तमम् ॥ २३ ॥

श्रीगणेश उवाच ।

वरान् ब्रूहि मडायोगिन् यांस्ते चित्तगतान् परान् ।

दास्यामि भक्तितुष्टोडलं नियमेन मडामते ॥ २४ ॥

त्वया कृतमिदं स्तोत्रं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ।

(Page पं. ८ अ. ३९ पान ९३)

भविष्यति नरायैव पठते शर्पवते सदा ॥ २५ ॥

यं यमिच्छति तं तं तु दास्याम्यनेन संस्तुतः ।

अन्ते सायुज्यदं मे वै भावि स्तोत्रं विशेषतः ॥ २६ ॥

भल्लाल उवाच ।

तव भक्तिं स्थिरां देहि सङ्गं मे भावितात्मनाम् ।

त्वयि विमुभभावानामनादरं गजानन ॥ २७ ॥

नान्यं किञ्चिद् वरं याचे दासोऽहं ते विनायक ।
 त्वदेकविलयं नित्यं मां कुरुष्व विशेषतः ॥ २८ ॥
 तथेति तमथोवाय गणेशो भक्तवत्सलः ।
 त्वन्नामपूर्वकं नाम भविष्यत्यत्र मे परम् ॥ २९ ॥
 अत्रैवाहं सदा सर्वान् बल्लालेशो गणेश्वरः ।
 स्थास्यामि भक्तिसंयुक्ता पालयिष्यामि योगिनः ॥ ३० ॥
 अवेवमुक्त्वाऽतर्धेऽसौ गणेशो ब्रह्मनायकः ।
 तत्र देवालयं चित्रं बभूव तत्क्षणात् मुने ॥ ३१ ॥
 बल्लालेशयुतं रभ्यं दृष्ट्वा बल्लालवैश्यकः ।
 विस्मितस्तं प्रणम्याऽऽहौ पूजार्थं सन्दधे मनः ॥ ३२ ॥
 तत्र पूजोपचाराश्च पतिता वै समन्ततः ।
 बल्लालस्य ततस्तं तैः पूजयामास वैश्यजः ॥ ३३ ॥
 नियमं नित्यं पूर्णं कृत्वा ध्यानपरोऽभवत् ।
 तत उत्थाय उर्ध्वेण ननाम गणनायकम् ॥ ३४ ॥
 दिव्यज्ञानयुतः सद्यो बभूव परमाद्भुतः ।
 स्वपरभ्रान्तिहीनः स बल्लालो गणपप्रियः ॥ ३५ ॥
 ततो माता समायाता लोकेऽस्तं सा ददर्श ह ।
 विस्मिता निर्गुणा दृष्ट्वा मुक्तं देवालये स्थितम् ॥ ३६ ॥
 वृत्तान्तं तन्मुष्पाच्छ्रुत्वा स तां पुनरुवाच ह ।
 गणेशद्वेषिणं तातं न पश्यामि कदायन ॥ ३७ ॥
 नाना जन्मसु मे माता पिता नानाविधोऽभवत् ।
 तेषु केषां धराभ्येवाभिमानं तारणात्मकम् ॥ ३८ ॥
 गच्छ त्वं स्वगृहं नाहं पुत्रो दृष्टस्य निश्चितम् ।
 येन देवालयं भग्नं स देवं भक्तिभङ्गने ॥ ३९ ॥
 श्रुत्वा सा शोकसंयुक्ता स्वस्थानं तत आयायौ ।
 बल्लालस्तत्र विद्मेशमभजत् उर्ध्वसंयुतः ॥ ४० ॥
 तत्राकस्मात् समायातं ज्योतीरुपं विमानकम् ।
 तेन बल्लालवैश्यस्तु जगाम गणनायकम् ॥ ४१ ॥

विभाऽऽ उवाच ।

कर्मणा यन्त्रिता लोकाः शुभाशुभपरायणाः ।
शुभाशुभे प्रकुर्वन्ति कर्मणा प्रेरिता पुनः ॥ ४२ ॥

तत्र योगी स बल्लालः स्वपरभ्रमवर्जितः ।
कथं कल्याणवैश्यं तं द्वेषिणं प्रददर्श ७ ॥ ४३ ॥

ज्जलिरुवाच ।

योगिषु गाणनाथस्य भक्ताः श्रेष्ठा मता बुधैः ।
तेषु बल्लालवैश्योऽयं भक्ताराजोऽभवत्परः ॥ ४४ ॥

गाणेशभजने सक्ताः पूज्या मान्या निरन्तरम् ।
भक्तैस्तद्विपरीतास्ते त्याज्या वैरिसमानकाः ॥ ४५ ॥

अतो बल्लालवैश्यस्तु पितरं पूज्यमञ्जसा ।
गाणेशार्थं गाणेशस्य निन्दकं समभर्त्सयत् ॥ ४६ ॥

विभाऽऽ उवाच ।

कुले यस्य मलायोगिन् गाणपत्यो भवेत् कदा ।
तस्य वंशभुवः कोटिकुलस्योद्धारकारकः ॥ ४७ ॥

अयं कल्याणवैश्यस्य पुत्रः स्वानन्दगोऽभवत् ।
तदपि तस्य जनको माता भूमौ स्थितौ कथम् ॥ ४८ ॥

अन्ते तयोर्गतिश्चात्र कीदृशी सम्भूय ७ ।
कथां श्रुत्वा मलायित्रामाश्चर्यं मे लृष्टि स्थितम् ॥ ४९ ॥

ज्जलिरुवाच ।

गाणपत्यः कुले जातः कुलोद्धारार्थमादरात् ।
(Page पं. ८ अ. ३९ पान ९४)

यत्नं करोति चेद्विप्र तदा तस्य गतिर्भवेत् ॥ ५० ॥

अथवा गाणनाथं स तदा गच्छेन् मलामुने ।
उद्धारं कुलजानां वै भवेत् सद्यो न संशयः ॥ ५१ ॥

बल्लालशापरक्षार्थं गाणेशस्तस्य भावगः ।
अन्यजन्मनि योद्धारं यकार स तयोः पुनः ॥ ५२ ॥

एदं बल्लालमालात्स्यं कथितं ते समासतः ।
सर्वसिद्धिप्रदं पूर्णं शृण्वते पठते भवेत् ॥ ५३ ॥

न बले सदृशो येषां बल्लालास्ते प्रकीर्तिताः ।
तेषां स्वामी गणधीशो बल्लालेश इति स्मृतः ॥ ५४ ॥

त्वमपि प्रतमुष्यं तत् कुरुष्व भक्तिसंयुतः ।
यातुर्मास्यभवं चित्रं बल्लालेशपरायणः ॥ ५५ ॥

तेन योगयुतः पूर्णः प्रसादेन भविष्यसि ।
बल्लालेशस्य विप्रेक्ष नात्र कार्या विचारणा ॥ ५६ ॥

बल्लालेश्वरमालात्स्यं यः शृणोति नरोत्तमः ।
पठति स मडालोगान् भुक्त्वा ब्रह्ममयो भवेत् ॥ ५७ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडालपुराणे
अष्टमे भाऽे धूम्रवर्णचरिते यातुर्मास्यमालात्स्ये बल्लालेश्वरवर्णनं नामैकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ८.३८

८.४० यातुर्मास्यप्रतमालात्स्यनिःपुणं नाम चत्वारिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

सूत उवाच ।
जाजलिस्तं विभाऽं स ततो ददौ मडामनुम् ।
पञ्चाक्षरं गणेशस्य विधियुक्तं विधानवित् ॥ १ ॥

मन्त्रं प्राप्य मडालागो जाजलेराश्रमे स्थितः ।
बल्लालेशं समभ्यर्च्य प्रतं यकार भक्तितः ॥ २ ॥

गाणेशपञ्चकं कृत्वा ध्याननिष्ठो बभूव उ ।
कार्तिक्यां पूर्णिमायां तु यथौ बल्लालनायकः ॥ ३ ॥

तं दृष्ट्वा सडस्योत्थाय विभाऽः प्रणतोऽभवत् ।
पूज्य तुष्टाय विघ्नेशं नानास्तोत्रैः सुदुर्षितः ॥ ४ ॥

ततः प्रसन्नतां यातो बल्लालेशो मडामुने ।
योगशान्तिच्युतं विप्रं कृत्वाऽतर्धानगोऽभवत् ॥ ५ ॥

तदादिगाणपत्यश्च विभाऽः प्रबभूव उ ।
बल्लालेशपरो भूत्वा ययार मनसेरितः ॥ ६ ॥

विभाऽऽक उवाच ।

कृत्वैवं योगशान्तिस्थोऽभवं सर्वैः सुवन्दितः ।

भृङ्गश्च कुरुष्व त्वं व्रतं गाणेश्वरं परम् ॥ ७ ॥

अवेमुक्त्वा ददौ तस्मै मुनिर्मन्त्रं दशाक्षरम् ।

गाणेशस्य मलायोगी विधियुक्तं मलामुने ॥ ८ ॥

तं प्राणम्य ययौ स्थानं स्वकीयं भृङ्गश्चकः ।

यातुर्मास्यव्रतं यके गाणेशपञ्चके रतः ॥ ९ ॥

भृङ्गश्चाय विघ्नेशो ददौ योगं सुशान्तिदम् ।

गाणेश्वरं सोऽपि नित्यमभजद्भक्तिसंयुतः ॥ १० ॥

अन्यां य शृणु विप्रेश यातुर्मास्यभवां कथाम् ।

विभाऽऽस्य य वीर्यं यत् पतितं भूमिभाऽऽले ॥ ११ ॥

तद्द्रष्टव्यं य वने संस्था हरिणीं तृणसंयुतम् ।

(Page पं. ८ अ. ४० पान ९५)

अमोघं तत्क्षणात् साऽऽभूद्भर्भयुक्ता मलामुने ॥ १२ ॥

तस्यां पुत्रोऽभवत् साक्षाद्ब्रह्मतेजोयुतः परः ।

ललाटे शृङ्गधारी स ऋष्यशृङ्गस्ततः स्मृतः ॥ १३ ॥

नारदेनाभ्यनुज्ञातो विभाऽऽस्तं समानयत् ।

स्वाश्रमे सर्वसंस्कारान् कारयामास विप्रपैः ॥ १४ ॥

कदा तमृष्यशृङ्गं स लोमपादो नृपोत्तमः ।

अप्सरोग्भिः समाहृत्य स्वपुरे त्वानयन्मुनिम् ॥ १५ ॥

अनावृष्टिभवं दुःखं जनानां वीक्ष्य भूमिपः ।

स्वात्मजं प्रददौ तस्मै शान्तां गुणयुतां पराम् ॥ १६ ॥

सद्यो वृष्टिः समुत्पन्ना जनानां दुःखनाशिनी ।

शान्तया विप्रपो रेमे उर्ध्वनिर्भरमानसः ॥ १७ ॥

कदा स्वपितरं विप्रो भार्यया प्रजगाम उ ।

नत्वा विभाऽऽतं तत्रैव संस्थितः सेवनीत्सुकः ॥ १८ ॥

विनयेन समायुक्तं पुत्रं दृष्ट्वा तपोयुतम् ।

जगाद तं मलायोगी विभाऽऽऽः प्रेमसंयुतः ॥ १९ ॥

विभाऽऽ उवाच ।

ब्रह्मणि ब्रह्मभूतो यो ब्राह्मणः परिकीर्तितः ।
अतस्त्वं पुत्र भावेन भव ब्राह्मण उक्तमः ॥ २० ॥

अेवमुक्त्वा ददौ तस्मै मन्त्रं गणपतेः शुभम् ।
सविधिं तं नमस्कृत्य पुत्रत्वं साधयत् परम् ॥ २१ ॥

शान्तया भार्यया सार्धं यातुर्मास्थप्रते रतः ।
गाणेशपञ्चकं सेव्यं ध्याननिष्ठो बभूव उ ॥ २२ ॥

नित्यं योगपरो भूत्वा प्रार्थयद्गणनायकम् ।
कुरु योगीन्द्रवन्द्यं मां सभार्यं गणनायक ॥ २३ ॥

व्रतमात्रेण सन्तुष्टो ध्यानेन तपसा प्रभुः ।
ददौ योगं गणधीश ऋष्यशृङ्गाय धीमते ॥ २४ ॥

ततः स भार्यया सार्धं गाणपत्यो बभूव उ ।
शान्तियुक्तः स्वभावेनाऽऽभजद्विघ्नेश्वरं मुदा ॥ २५ ॥

अेतस्मिन्नन्तरे तत्र लोमपादो नृपोत्तमः ।
आययौ प्रार्थयामास विभाऽऽं प्रीतिसंयुतः ॥ २६ ॥

ऋष्यशृङ्गं सुतायुक्तं प्रार्थयित्वा समानयत् ।
स्वपुरे तं समास्थाप्य तदाज्ञावशगोऽभवत् ॥ २७ ॥

नित्यं सोऽपि गणधीशमभजन्नृपनायकः ।
उपदिष्टः स्वजामात्रा यातुर्मास्थपरायणः ॥ २८ ॥

अन्ते जगाम विघ्नेशं राजा धर्मभृतां वरः ।
अेवं नाना जना विप्र प्रतेन सिद्धिमाययुः ॥ २९ ॥

तत्र तेऽलं कति भ्रूयां वक्तुं शक्तो न सर्वदा ।
यातुर्मास्थसमं मुष्यं व्रतं नैव विनिश्चितम् ॥ ३० ॥

अेकः कैवर्तकः कोऽपि नाम्ना नादकरः स्मृतः ।
स कदाचित् द्विजान् दृष्ट्वा प्रणतोऽभून् मडामुने ॥ ३१ ॥

यातुर्मास्थप्रते संस्थान् दृष्ट्वा पप्रच्छ भक्तितः ।
कीदृशं व्रतमुष्यं मे भूत विघ्नेन्द्रमुष्यकाः ॥ ३२ ॥

ततस्ते विनतं दृष्ट्वा कथयामासुरादरात् ।

વ્રતં ગાણેશ્વરં મુખ્યં સવિધિ મુનિસત્તમ ॥ ૩૩ ॥

શ્રુત્વાડડનમ્ય સ તાન્ વિપ્રાન્ યયૌ સ્વગૃહમાદરાત્ ।
યાતુર્માસ્યવ્રતે સ્નાત્વા ચક્રે ગણેશદર્શનમ્ ॥ ૩૪ ॥

ભજનં ઘટિકામાત્રં તતઃ સ કાર્યકારકઃ ।
બભૂવ નિન્દ્યન્ દેહં ગણેશે ભક્તિવર્જિતમ્ ॥ ૩૫ ॥

તતઃ કદાચિન્ માર્ગસ્થં કાર્યાર્થં વનગોચરમ્ ।
તત્ર તં ભક્ષિતું યાતા વનસ્થા દશ રાક્ષસાઃ ॥ ૩૬ ॥

(Page ખં. ૮ અ. ૪૦ પાન ૯૬)

સ ગણેશં ભયોદ્વિગ્નઃ સસ્માર હૃદિ સર્વપમ્ ।
રાક્ષસાસ્તસ્ય સાન્નિધ્યમાજગ્મુર્ભક્ષણાર્થિનઃ ॥ ૩૭ ॥

દૃષ્ટ્વા સ જલમાદાય ગણેશાય નમો ઇતિ ।
મન્ત્રમુચ્ચાર્ય તાન્ દુષ્ટાન્ સિષેય ભયસહુલઃ ॥ ૩૮ ॥

ગણેશનામમન્ત્રેણ મન્ત્રિતેન જલેન તે ।
સ્મૃષ્ટા જાતિસ્મરા જાતા રુરુદુસ્તં પ્રણમ્ય તુ ॥ ૩૯ ॥

ઉચ્યુઃ પ્રાજ્જલયો ભૂત્વા નાદકરં મહામુને ।
રાક્ષસા દુઃખસંયુક્તાસ્તં પ્રણમ્ય દયાયુતમ્ ॥ ૪૦ ॥

રાક્ષસા ઉચ્યુઃ ।

વયં બ્રાહ્મણજાતિસ્થા પૂર્વજન્મનિ શૂદ્રજ ।
તત્રાચારવિહીનાશ્ચાભવામ સ્મ નિરન્તરમ્ ॥ ૪૧ ॥

યથેચ્છં વિષયે સક્તા મૃતા યમગૃહે ગતાઃ ।
યમેન વિવિષેષ્વેવ નિક્ષિપ્તા નરકેષુ ચ ॥ ૪૨ ॥

ભુક્ત્વા પાપભવં દુઃખં રાક્ષસા માનદાયક ।
જાતાઃ ક્ષુધાસમાવિષ્ટા શ્રમામો યત્ર તત્ર તુ ॥ ૪૩ ॥

દૈવયોગેન તે સાધો દર્શનં ભાગ્યગૌરવાત્ ।
પ્રાપ્તં તે જલપાતેન વયં જાતિસ્મરાઃ કૃતાઃ ॥ ૪૪ ॥

અધુના તારયાસ્માંસ્ત્વં શરણં ત્વાં સમાગતાન્ ।
દેહિ પુણ્યં મહાભાગ ગણેશકીર્તને ભવમ્ ॥ ૪૫ ॥

એવં તેષાં નાદકરો વચઃ શ્રુત્વા દયાયુતઃ ।

ज्ञात्वा माडात्त्यमुष्यं तानुवाच नामसम्भवम् ॥ ४६ ॥

नादकर उवाच ।

गणेशकीर्तनस्यैव पुण्यं वक्तुं न शक्यते ।

कथितं गुरुभिः पूर्वं ब्राह्मणैस्तत्त्वकोविदैः ॥ ४७ ॥

अतो राक्षसजातिस्था वयः शृणुत मे छितम् ।

यातुर्मास्ये मया नित्यं कीर्तनं क्रियते परम् ॥ ४८ ॥

ऐकनाम्नो भवं पुण्यं दास्यामि दयया युतः ।

यातुर्मास्ये कृतस्यापि कीर्तनस्य न संशयः ॥ ४९ ॥

तेन बन्धनडीनाश्च भविष्यथ विचक्षाणाः ।

अेवमुक्त्वा ददौ तेभ्यः पुण्यं नामैकसम्भवम् ॥ ५० ॥

दत्ते पुण्ये समायातास्तत्र गाणेशदूतकाः ।

तान् गृह्य निजलोकं तेऽभवन् गता मडामुने ॥ ५१ ॥

गणेश्वरं तत्र दृष्ट्वा ब्रह्मभूता बभूवुरे ।

अेवं व्रतस्य माडात्त्यं कथने नैव शक्यते ॥ ५२ ॥

यातुर्मास्यभवं चित्रं चरितं कथितं मया ।

सङ्क्षेपेण मडाविप्रं लुक्तिमुक्तिं लप्रदम् ॥ ५३ ॥

शृणुयाच्छ्रावयेद्यस्तु पठेद्दृढावसमन्वितः ।

सोऽपि व्रतकलं लब्ध्वा मनसेऽस्मितमाप्नुयात् ॥ ५४ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

अष्टमे भा० धूम्रवर्णचरिते यातुर्मास्यव्रतमाडात्त्यनिर्घणं नाम चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ८.४०

(Page पं. ८ अ. ४१ पान ६७)

८.४१ कौण्डिन्यायब्रह्मसमागमो नामैक्यत्वारिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

शौनक उवाच ।

गणेशनाममाडात्त्यं वद मे करुणानिधे ।

ऐकनामभवेनैव पुण्येन दश योद्धताः ॥ १ ॥

सूत उवाच ।

ગણેશનામમાહાત્મ્યં કથિતું કોડર્હતિ પ્રભો ।
 અપારં વેદવાદેષુ કથિતં વેદવાદિભિઃ ॥ ૨ ॥
 અત્રેતિહાસકં વક્ષ્યે સર્વસિદ્ધિપ્રદં પરમ્ ।
 શ્રવણાત્ પઠનાચ્યાપિ નરેભ્યો નાત્ર સંશયઃ ॥ ૩ ॥
 જરત્કારુરિતિ ખ્યાતો બ્રાહ્મણો બ્રહ્મવિત્તમઃ ।
 અપારતપસા યુક્તઃ શાપાનુગ્રહકારકઃ ॥ ૪ ॥
 તમાયયૌ મહાભાગઃ પુત્રસ્તસ્ય મહાત્મનઃ ।
 આસ્તિકઃ પુણ્યશીલશ્ચ પ્રણામ કૃતાઞ્જલિઃ ॥ ૫ ॥
 સેવાયામુત્સુકસ્તત્રોવાસ ઉર્ષસમન્વિતઃ ।
 યોગીન્દ્રં પિતરં સોઽપિ કદા જગાદ વિપ્રપ ॥ ૬ ॥
 આસ્તિક ઉવાચ ।
 જનમેજયયજ્ઞેઽહં રક્ષિત્વા પત્રગોત્તમાન્ ।
 સમાયાતો મહાભાગ વન્દનાર્થં પદસ્ય તે ॥ ૭ ॥
 તત્ર સર્પગણાનગ્રૌ મૃતાંશ્ચ ભૃશપીડિતાન્ ।
 તાન્ દૃષ્ટ્વા ત્રાસસંયુક્તોઽભવં પરમપાવન ॥ ૮ ॥
 સંસારં દુઃખદં વીક્ષ્ય તં નેચ્છામિ મહામુને ।
 અતઃ સુશાન્તિદં માર્ગં વદ યોગપ્રદાયકમ્ ॥ ૯ ॥
 એવં પુત્રવચઃ શ્રુત્વા ઉર્ષયુક્તો મહામુનિઃ ।
 જરત્કારુર્જગાદેદં વચનં યોગભાવિતમ્ ॥ ૧૦ ॥
 જરત્કારુરુવાચ ।
 બ્રહ્મજ્ઞાનં વિના પુત્ર શાન્તિર્નેવ પ્રલભ્યતે ।
 નાનાબ્રહ્મસુ સંસ્થૈશ્ચાત્રપ્રાણાદિષુ માનદ ॥ ૧૧ ॥
 શાન્તિભ્યઃ શાન્તિદં પૂર્ણં બ્રહ્મ વેદપ્રકાશકમ્ ।
 બ્રહ્મણસ્પતિસંજ્ઞં તં ભજસ્વ વિધિસંયુતઃ ॥ ૧૨ ॥
 શ્રુત્વા વિપ્રસ્તમાસ્તીકો જગાદ તપસા યુતઃ ।
 કથં ગણેશ્ચરં તાત શ્રેષ્ઠે વેદા બ્રુવન્તિ વૈ ॥ ૧૩ ॥
 નામરૂપધરો ભૂત્વા બ્રહ્મણસ્પતિવાચકઃ ।
 કથં બભૂવ દેવેશો વદ તસ્ય સ્વરૂપકમ્ ॥ ૧૪ ॥

जरत्कारुण्यम् ।

समूहे गणध्यातुश्च समूहा ब्रह्मरूपिणः ।

बाह्यान्तरैकभावाभ्यास्तेषां स्वामी गणेश्वरः ॥ १५ ॥

सम्प्रज्ञातमथो देहोऽसम्प्रज्ञातमयं शिरः ।

गजरूपं तयोर्योगे देहधारी गजाननः ॥ १६ ॥

अज्ञानसंयुतान्यादौ भूतानि विविधानि तु ।

तेभ्यो ज्ञानप्रदानार्थं देहधारी बभूव ह ॥ १७ ॥

स्वसंवेद्येन योगेन दर्शनं तस्य जायते ।

योगिनां तेन विघ्नेशो निजलोकनिवासकृत् ॥ १८ ॥

सिद्धिरैश्वर्यरूपा सा भ्रान्तिदा सततं मता ।

बुद्धिभ्रान्तिधरा प्रोक्ता पञ्चचित्तस्वरूपिणी ॥ १९ ॥

तयोः स्वामी गणधीशः भेलते चित्तसिद्धिगः ।

मायाभ्यां योगरूपोऽयं तदाकारः परात्परः ॥ २० ॥

अत्र ते कथयिष्यामि पुरातनं मडाद्भुतम् ।

धृतिहासं गणेशस्य नाममाहात्म्यसंयुतम् ॥ २१ ॥

त्वां मातुर्जठरे संस्थं प्रत्यज्याहं तु निर्गतः ।

योगार्थं योगनिपुणं कौण्डिन्यं सङ्गतोऽभवम् ॥ २२ ॥

स्थावरे नगरे सोऽपि गाणपत्याग्रणीर्महान् ।

चिन्तामणिं गणेशानमभजद् दूर्वया सदा ॥ २३ ॥

मां दृष्ट्वा हर्षसंयुक्तो जगाद स्वागतं मुने ।

जरत्कारो निषीद त्वं तापसोऽग्र मडामते ॥ २४ ॥

अेवमाभाष्य मां विप्रः कृत्वाऽऽतिथ्यं यथाविधि ।

पप्रच्छ किं मडाविप्र वदेष्वसि शुभप्रदम् ॥ २५ ॥

कौण्डिन्यस्य वचः श्रुत्वा हर्षितोऽहं तमश्रुवम् ।

तात भ्रमणसंयुक्तो भ्रमामि पृथिवीतले ॥ २६ ॥

नानातपोयुतो नाथ न शान्तिमलभं कदा ।

तवाश्रममतो यातो वद शान्तिं सुशान्तिद ॥ २७ ॥

कौण्डिन्य उवाच ।

गणेशं भज भावेन तदा शान्तिमवाप्स्यसि ।
नान्यथा त्वं जरुढारो श्रमयुक्तो भविष्यसि ॥ २८ ॥

अेवं तस्य वयः श्रुत्वा पुनस्तमलमभ्रुवम् ।
नामरूपधरं देवं कथं वदसि शान्तिदम् ॥ २९ ॥

ततो मामब्रवीत् सोऽपि ध्यायुक्तः स्वभावातः ।
शृणु पुरा भवं चित्रमितिहासं वदाम्यलम् ॥ ३० ॥

अलं योगार्थमत्यन्तमङ्गिलशयं तपसा युतः ।
नाविन्दं तं ततो देवं ब्रह्माणं सङ्गतोऽभवम् ॥ ३१ ॥

तं प्रणम्य मडाभागं योगशान्तिप्रदायकम् ।
अलं योगार्थमत्यन्तमङ्गिलशयं तपसा युतः ॥ ३२ ॥

ब्रह्मोवाच ।

गणेशं भज भावेन ततः शान्तिमवाप्स्यसि ।
गच्छ स्थावरसंज्ञे त्वं पुरे चिन्तामणिं भज ॥ ३३ ॥

यञ्चलं चित्तमाभ्यातं स्थिरं यत्र बभूव ल ।
तेन स्थावरसंज्ञं तत् क्षेत्रं नाम्ना मया कृतम् ॥ ३४ ॥

पञ्चचित्तप्रकाशो मे तत्र चिन्तामणिः प्रभुः ।
स्थापितोऽभून् मया पूर्वं साक्षाच्छान्तिप्रदायकः ॥ ३५ ॥

सृष्ट्यादौ तपसा तत्र मया संराधितोऽभवत् ।
तस्य वरप्रभावेण योगिवन्दोऽभवं मुदा ॥ ३६ ॥

अेवं तस्य वयः श्रुत्वा पुनस्तमलमभ्रुवम् ।
नामरूपधरो नाथ शान्तिदः कथमञ्जसा ॥ ३७ ॥

ततो मामब्रवीद्ब्रह्मा लर्षयुक्तेन येतसा ।
गणानां पतिभावेन स्थितोऽयं नामधारकः ॥ ३८ ॥

देडो जगन्मयस्तस्य गङ्गाभ्यं ब्रह्म मस्तकम् ।
तयोर्योगे स्वरूपस्थो बभूव लज्जकारणात् ॥ ३९ ॥

स्वानन्दो नगरं यस्य सिद्धिर्बुद्धिः प्रिये मते ।
लक्षवाभौ सुतौ प्रोक्तौ मूषको वाहनं तथा ॥ ४० ॥

अेवं नानाविधानील ब्रह्माकाराणि तस्य वै ।

सुदृष्टश्च ततः प्रोक्तो वेदेषु ब्रह्मणस्पतिः ॥ ४१ ॥

मायामोहयुतान्याद्यौ विश्वानि मुनिसत्तम ।

ब्रह्माज्ञि योगदानार्थं तेभ्यो देवधरोऽभवत् ॥ ४२ ॥

स्वेच्छया देवधारी स स्वेच्छया मायया युतः ।

स्वेच्छया योगरूपोऽयं विनायकस्ततः स्मृतः ॥ ४३ ॥

नास्थियर्मादिसंयुक्तो देवस्तस्य मलात्मनः ।

तद्भर्जितो वै विप्रेश योगदेवधरोऽभवत् ॥ ४४ ॥

अत्र ते कथयिष्यामि येतिहासं पुरातनम् ।

भृशुण्डिनोऽमरर्षीणां संवाटसम्भवं मडान् ॥ ४५ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे

अष्टमे भा०ऽः धूम्रवर्ण्यरिते कौण्डिन्यब्रह्मसमागमो नामैक्यत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ८.४१

(Page पं. ८ अ. ४२ पान ९९)

८.४२ गाणेशनाममाहात्म्यकथनं नाम द्वियत्वारिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगाणेशाय नमः ॥

कौण्डिन्य उवाच ।

अहो गाणेशमाहात्म्यमद्भुतं संश्रुतं मया ।

भृशुण्डिनो वद त्वत्तो देवर्षीणां वयो मिथः ॥ १ ॥

ब्रह्मोवाच ।

अेकदा मुनयः सर्वे ते विचार्य परस्परम् ।

समाययुर्विधातारं संशयस्यापनुत्तये ॥ २ ॥

प्राण्य लोकाताारं जगुः सर्वे सुदर्षिताः ।

मुनयः कश्यपाद्या मां देवेन्द्रैर्मुनिमुष्यकैः ॥ ३ ॥

देवर्षय उचुः ।

सर्वपूज्यो गाणेशोऽयं सर्वादिपूज्य अेव सः ।

नामरूपधरो नित्यो ब्रह्मणस्पतिवायकः ॥ ४ ॥

वेदेषु कथितं ब्रह्मन् ब्रह्म ब्रह्मैव केवलम् ।

तत्र सागुण्यनैर्गुण्यं विधत्ते न कदाचन ॥ ५ ॥

दैडधारी गणेशानो वेदेषु ब्रह्मणस्पतिः ।
 अतः संशयसंयुक्ताः प्रष्टुं त्वां समुपागताः ॥ ६ ॥
 त्वं साक्षाद्योगिवन्धश्च सर्वेषां प्रपितामहः ।
 छिन्धि संशयकं नाथानुभवेन तदात्मना ॥ ७ ॥
 ब्रह्मोवाच ।
 तेषां वचनमाकर्ण्य ब्रह्मा चिन्तातुरोऽभवत् ।
 न किञ्चिद्वदं तत्र मोहयुक्तोऽहमञ्जसा ॥ ८ ॥
 सर्वैस्तैः संयुतो वेधा अगमं केशवं पुरा ।
 तं प्राणम्य मडाभागा ष्यपृच्छत् संशयं परम् ॥ ९ ॥
 विषणुः भेदसमायुक्तो वेभे नैव तद्दुत्तरम् ।
 तैः सार्धं शङ्करं सोऽपि जगाम ज्ञानसिद्ध्ये ॥ १० ॥
 प्राणम्य गिरिजानाथं जगाद संशयं परम् ।
 तच्छ्रुत्वा शङ्करस्तत्र निश्चयं कर्तुमक्षमः ॥ ११ ॥
 शिवस्तान् प्रत्युवायेदं वचनं सुभट्टायकम् ।
 भृशुण्डिनं य स्वगुरुं चित्ते स्मृत्वा गणेश्वरम् ॥ १२ ॥
 श्रीशिव उवाच ।
 आदिमध्यावसानेषु भृशुण्डी मुनिपुङ्गवः ।
 तिष्ठति सर्वभाषणो गुरुर्नो हितकारकः ॥ १३ ॥
 गणेशानाममाहात्म्यं सम्पूर्णां कथयिष्यति ।
 जानाति नात्र सन्देहो नाम्ना सिद्धेश्वरोऽभवत् ॥ १४ ॥
 ततस्तेन समायुक्ता जग्मुर्द्विर्वर्षयो मुने ।
 भृशुण्डिनं मडाभागममलाश्रमसंस्थितम् ॥ १५ ॥
 तं प्राणम्य मडात्मानं स्थिताः सर्वे सुरर्षयः ।
 स तान् पूज्य जगादेदं वचनं हितकारकम् ॥ १६ ॥
 भृशुण्ड्युवाच ।
 धन्यं मे जन्मकर्मादि येन वो दर्शनं मलत् ।
 प्राप्तं वदत वाक्यं मां किमर्थमागताः पराः ॥ १७ ॥
 साक्षाद्गणपतेः सर्वे विभूतिपदधारकाः ।

यूयं गणेश सामान्याः पावनार्थं समागताः ॥ १८ ॥

भृशुङ्घ्रिवचनं श्रुत्वा जगाद शङ्करो वयः ।

प्रणम्य तं मलाभागं योगीन्द्राणां गुरोर्गुरुम् ॥ १९ ॥

श्रीशङ्कर उवाच ।

गणेशस्य मलत्तत्त्वं परिपूर्णां मलामते ।

त्वं जानासि न सन्देहः साक्षाच्छुङ्घराधरो भवान् ॥ २० ॥

अतः संशयसंयुक्ता वयं सर्वे समागताः ।

तं तेऽहं शृणु वक्ष्यामि भ्रान्तिदायकमुत्तमम् ॥ २१ ॥

नामरूपधरो नित्यः कथं विद्वेश्वरोऽभवत् ।

ब्रह्मणस्पतिसंज्ञस्तु वेदवादेषु योगिप ॥ २२ ॥

तेषां वचनमाकर्ण्य तान् जगाद मलामुनिः ।

भृशुङ्घ्रौ सर्वसारज्ञो गाणपत्याग्राणीर्महान् ॥ २३ ॥

भृशुङ्घ्र्युवाच ।

गः शक्तिः सूर्य अः प्रोक्तो एषो विष्णुरः शिवः स्मृतः ।

तेषां स्वामी गणेशानस्तेनाऽयं ब्रह्मणस्पतिः ॥ २४ ॥

गणाः समूहवाच्याश्च बाह्यान्तरैकभावाः ।

तेषां स्वामी गणेशानस्तेनायं ब्रह्मणस्पतिः ॥ २५ ॥

(Page पं. ८ अ. ४२ पान १००)

गो बोध अविबोधस्थो एः स्वानन्दो निवृत्तिकृत् ।

तेषां स्वामी गणेशानस्तेनाऽयं ब्रह्मणस्पतिः ॥ २६ ॥

विश्वानि ग प्रसूतानि ब्रह्माणि ए गतानि तु ।

तेषां स्वामी गणेशानस्तेनाऽयं ब्रह्मणस्पतिः ॥ २७ ॥

अेवं नानार्थसंयुक्तं नाम तस्य मलात्मनः ।

तेष्वर्थान् देवविप्राधाः कति ब्रूयां न शक्यते ॥ २८ ॥

चित्तरूपा मलामाया पञ्चधा परिडीर्तिता ।

सा बुद्धिभ्रान्तिदा तत्र सिद्धिर्माया परा स्मृता ॥ २९ ॥

ताभ्यां नानाविधान्यादौ यकार ज्वलनार्थतः ।

विश्वानि मोहयुक्तानि ब्रह्माणि ब्रह्मणस्पतिः ॥ ३० ॥

तेषां मोडविनाशार्थं योगदानार्थमादरात् ।
 नामरूपधरो जातो गणेशो गणवत्त्वलभः ॥ ३१ ॥
 अर्थसत्तासमायुक्तं नाम तस्य सुरर्षयः ।
 कथं नाशविनाशादि भेदास्तत्र भवन्त्यतः ॥ ३२ ॥
 अथ रूपं प्रवक्ष्यामि गणेशस्य सुभ्रप्रदम् ।
 येन संशयलीनास्तं भजिष्यथ निरन्तरम् ॥ ३३ ॥
 समष्टिव्यष्टिरूपाभ्ये कुम्भस्थले मलात्मनः ।
 त्रयी त्रिनेत्ररूपा तु शुद्धा तुरीयवायका ॥ ३४ ॥
 धर्माधर्मौ गणेशस्याधरौ भिन्दुर्गुलाकृतिः ।
 देही दन्तः सदैकस्तु ओधो जठरवायकः ॥ ३५ ॥
 साङ्ग्यं कर्णात्मकं तस्य उस्ताश्च त्वर्थवायकाः ।
 मायामायिकरूपौ वै पादौ गणपतेः स्मृतौ ॥ ३६ ॥
 अेषां संयोगरूपाभ्यो देहस्तस्य सुरर्षयः ।
 स्वसंवेधात्मकः प्रोक्तो योगिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ ३७ ॥
 अभिमानेन शून्यत्वाद्देषामयोगवायकः ।
 देहो देहधरस्याऽपि गणेशस्य विद्यक्षाणाः ॥ ३८ ॥
 संयोगायोगयोर्योगे देहधारी गजाननः ।
 बभूव योगदानार्थं जगद्भ्यो ब्रह्मभ्यः पर ॥ ३९ ॥
 विश्वं कण्ठादधस्तस्य शिरो ब्रह्म गजात्मकम् ।
 तयोर्योगे गणेशानो देहधारी बभूव च ॥ ४० ॥
 अत्रेवं नानार्थभावेन ध्यायन्ते योगिनोऽमलाः ।
 देहं गणपतेः प्राज्ञा मायामोडविवर्जिताः ॥ ४१ ॥
 शब्दार्थसत्तया युक्तं वपुस्तस्य विराजति ।
 नाशानाशादिभावैश्च वर्जितं तन्मयं तथा ॥ ४२ ॥
 अेतत् सर्वं समाभ्यातं नामरूपरहस्यकम् ।
 गणेशस्य मलाभागा यथा मुद्रलभाषितम् ॥ ४३ ॥
 गणेशेति सङ्गज्जम्बा ब्रह्मभूतो भवेन्नरः ।
 द्विवारं चेद्गणेशानः तस्यर्षी नाऽत्र संशयः ॥ ४४ ॥

गणेशेति सङ्गृह्यत्वा यस्तिष्ठति नरोत्तमः ।

जगद्ब्रह्मयुतस्तेन संस्मृतो गणनायकः ॥ ४५ ॥

अतो गणेशनाम्नश्च स्मरणं न करोति यः ।

स दुरात्मा परित्याज्यश्चाण्डालानां शिरोमणिः ॥ ४६ ॥

गणेशनमनं कृत्वा नरस्तिष्ठति यो भुवि ।

तेन नानाविधं विश्वं ब्रह्म सन्नमितं भवेत् ॥ ४७ ॥

गणेशरूपं सन्ध्याने धृतं येन मडात्मना ।

जगद्ब्रह्मयुतो योगो ध्यातस्तेन न संशयः ॥ ४८ ॥

गणेशमूर्तिरूपं तु दृष्टं येन सुरर्षयः ।

नानाब्रह्म तथा विश्वं दृष्टं सोऽपि गजाननः ॥ ४९ ॥

अनन्तानि मडाभागा विश्वानि ब्रह्मकाणि तु ।

तेषां तु पूजनं केन भवेदानन्त्यभावतः ॥ ५० ॥

ततः सुलभभावार्थं तेषां योगमयः प्रभुः ।

नामरूपधरो दुष्टिर्दुर्भ्रूव भक्तिबालसः ॥ ५१ ॥

(Page भं. ८ अ. ४३ पान १०१)

तस्य पूजादिभावेन पूजितं सर्वमञ्जसा ।

जगद्ब्रह्म न सन्धेडो विविधं शान्तिरूपकम् ॥ ५२ ॥

एदं सर्वं समाप्यातं रडस्यं गणपस्य थ ।

नामरूपात्मकं पूर्णं सङ्क्षेपेण सुरर्षयः ॥ ५३ ॥

भजध्वं तं विशेषेण सर्वसंशयवर्जिताः ।

तेनैव कृतकृत्याश्च भविष्यथ सुरर्षयः ॥ ५४ ॥

अेवमुक्त्वा मडायोगी विरराम मडामुने ।

भृशुण्डी सर्वसारङ्गो गजानन एवापरः ॥ ५५ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

अष्टमे भा०ऽ धूम्रवर्णचरिते गणेशनाममडात्म्यकथनं नाम द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ८.४२

८.४३ यतुर्थीरुस्यवर्णनं नाम त्रियत्वारिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

द्वैवर्षय ऋयुः ।

अेतादृशं गणेशस्य माडात्स्यं मुनिसत्तम ।

दर्शनस्मरणार्थाद्यं तु सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ १ ॥

जना गणेश्वरस्यैवं दर्शनं नामकीर्तनम् ।

सकृत् कुर्वन्ति विप्रेशाऽथ वाऽधिकं न संशयः ॥ २ ॥

ते सर्वे सुप्रसंयुक्ता भुक्त्वा भोगान् मनोगतान् ।

ब्रह्मभूता न जायन्ते वद तत्रापि कारणम् ॥ ३ ॥

भृशुऽयुवाय ।

अविश्वासेन तेषां तु क्लमर्धं गतं भवेत् ।

अभक्त्या पादसम्भूतं दम्भेन त्रिपदं तथा ॥ ४ ॥

अतः सम्पूर्णाभावेन क्लृप्तीना जनाः किल ।

न प्राप्नुवन्ति पुण्यं ते सर्वशास्त्रप्रकीर्तितम् ॥ ५ ॥

अन्यथ्य शुश्रुत प्राज्ञाः पुण्यं पापं समं मतम् ।

अलेन तेजसा भावैः शास्त्रेष्वत्र न संशयः ॥ ६ ॥

यथा गणेशनाम्नश्च कीर्तने पुण्यमुत्तमम् ।

तथा निन्दादिजं पापमतुलं जायते किल ॥ ७ ॥

यथा जना भजन्ते तं ब्राह्म्यभावपरायणाः ।

तथा ते तस्य निन्दां वै कुर्वते पश्यत प्रियाः ॥ ८ ॥

अन्यथ्य इथयिष्यामि संशयस्यापनुत्तये ।

उल्लङ्घनादिजं पापं मानाच्छतगुणं भवेत् ॥ ९ ॥

ज्ञात्वा गणेश्वरं सर्वे कुर्वन्त्युल्लङ्घनं सदा ।

तेन भोगविहीनास्ते गच्छन्ति नरके किल ॥ १० ॥

नानाविघ्नसमायुक्ता जन्मजन्मसु ते जनाः ।

भवन्ति नाऽत्र सन्धेऽो गणेशोऽल्लङ्घनेन य ॥ ११ ॥

गणेशमानजं पुण्यं स्वल्पं किं सुप्रदं भवेत् ।

उल्लङ्घनअवेनैव उतं मन्मिव प्रियाः ॥ १२ ॥

यथा विस्मृतिभावेन विस्मृतो गाणनायकः ।
 विधेर्यज्ञो भवन् सर्वे जलरूपाः सुरास्तथा ॥ १३ ॥
 मडातपोयुताभिश्च स्त्रीभिर्देवाः पुनः कृताः ।
 स्वल्पोल्लङ्घनञ्च पापं पश्यध्वं तु सुरर्षयः ॥ १४ ॥
 अतो द्युभयुता लोका गाणेशस्मरणादितिः ।
 गच्छन्ति नरके युक्ताः गाणेशोल्लङ्घनादितिः ॥ १५ ॥
 अन्यञ्च कथयिष्यामि कर्म शास्त्रे प्रकीर्तितम् ।
 प्रत्यवायाकुलं सर्वं सर्वत्र विविधं पुरा ॥ १६ ॥
 प्रत्यवायमनादृत्य कर्म कुर्वन्ति मानवाः ।
 ते सर्वे सकलं पुण्यं प्राप्नुवन्ति न निश्चितम् ॥ १७ ॥
 धृत्यादि बलवो भेदाः कृताः विघ्नेश्चरेण च ।
 अभ्युदकीडनार्थं कथयितुं नैव शक्यते ॥ १८ ॥
 अपारमहिमायुक्तं माडात्स्यं गाणपस्य च ।
 तस्य भाण्डनभावार्थं निन्द्यादिकं यकार सः ॥ १९ ॥
 अतो गाणपतिं देवा भजध्वं यत्रसंयुताः ।
 मुनयस्तेन सम्पूर्णा गाणपं परमाप्स्यथ ॥ २० ॥
 सुरर्षय ऋषुः ।
 गाणेशो योगरूपोऽयं कथं पुम्भावमाश्रितः ।
 ऐकदेशमयं योगिन् वद तस्य चरित्रकम् ॥ २१ ॥
 भृशुण्ड्युवाच ।
 यथा ब्रह्म मडाभागा नपुंसकप्रवाचकम् ।
 स्त्रीपुम्भावविहीनं तदेकमार्गपरं मतम् ॥ २२ ॥
 स्त्रीपुत्रपुंसकं सर्वं त्रिविधं त्रयवाचकम् ।
 आत्मा तुरीयसंज्ञश्च पुंवाचकस्त्रिवर्जितः ॥ २३ ॥
 जनानां कथने वेदास्तं वदन्ति गजाननम् ।
 ऐकमार्गाश्रितं सर्वं कथने नाभवन् क्षमाः ॥ २४ ॥
 अतोऽयं गाणनाथस्तैः पुम्भावात्मक उच्यते ।

यथा योगादिकाः शब्दास्तथा देवादयो मताः ॥ २५ ॥

वामाङ्गं प्राकृतं रूपं सिद्धिस्तस्य मलात्मनः ।

दक्षिणाङ्गं मलाभागा बुद्धिः पुरुषवायिका ॥ २६ ॥

तथोर्योगे गणेशानो योगाकारो न संशयः ।

पुम्भावादियुतोऽयं न तेभ्यः संवर्जितो न च ॥ २७ ॥

देवर्षय ऋषुः ।

यतुर्थी गणनाथस्य प्रियाऽत्यन्तं तिथिः परा ।

कथं रिक्ता तु सा प्रोक्ता विवाहादौ विवर्जिता ॥ २८ ॥

साक्षान् मङ्गलमूर्तेश्च तिथिर्मङ्गलदायिका ।

सर्वदा रिक्तभावेन कथं युक्ता बभूव सा ॥ २९ ॥

भृशुण्ड्युवाच ।

पक्षयोरुभयोः संस्था यतुर्थी गणपप्रिया ।

प्रतानामादिभूता वै गणेशप्राप्तिकारिका ॥ ३० ॥

प्रतं यतुःप्रदं पूर्णं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ।

नित्यवन् मानवैः सर्वैः कर्तव्यं यादिरूपकम् ॥ ३१ ॥

तदा यतुः पदार्थास्तैर्लभ्यन्ते नाऽत्र संशयः ।

नो येत् कर्म कृतं सर्वं निष्कलं जायते नरैः ॥ ३२ ॥

अतः सा सम्भता सदृभिः सर्वकार्येषु देवपाः ।

प्रतभङ्गो न कर्तव्यो नानाकार्यपरैरपि ॥ ३३ ॥

विवाहादिषु कार्येषु भोजनं क्रियते जनैः ।

नानाविषयसङ्गश्च प्रतं तत्र कुतो भवेत् ॥ ३४ ॥

अतः संशयहीनास्तां भजन्ते प्रतमार्गतः ।

मङ्गलायतनां पूर्णां यतुर्थी सर्वसिद्धिदाम् ॥ ३५ ॥

जन्ममृत्युयुतैर्लोकैः पूरितं सकलं जगत् ॥ ३६ ॥

यतुर्थी प्रतकर्तारो जन्ममृत्युविवर्जिताः ।

त्यक्त्वा कर्मकलं कर्म गच्छन्ति निजलोककम् ॥ ३७ ॥

सर्वसङ्घट्टीनास्ते भुक्त्वा भोगान् मनेप्सितान् ।

ब्रह्मभूता भवन्त्येव यतुर्थीप्रतकारकाः ॥ ३८ ॥

प्रतमात्रेण रिक्तं स कुरुते विश्वमञ्जसा ।
तेन रिक्ता समाप्याता यतुर्था नाऽत्र संशयः ॥ ३९ ॥

विश्वं त्यक्त्वा गणेशानं गच्छन्ति प्रतकारिणः ।
तेन रिक्तं जगत् सर्वं भवते मुनयोऽमराः ॥ ४० ॥

नान्यतिथिसमा देवी मता रिक्ता यतुर्धिका ।
ब्रह्मभूयप्रदातृत्वात् सर्वेभ्यः सुप्रदायिका ॥ ४१ ॥

येतत् सर्वं समाप्यातं गणेशस्य महात्मनः ।
रहस्यं प्रतमुप्यस्य किं भूयः श्रोतुमिच्छथ ॥ ४२ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले महापुराणे
अष्टमे भा०ऽः धूम्रवर्णचरिते यतुर्थारहस्यवर्णनं नाम त्रियत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ८.४३
(Page पं. ८ अ. ४४ पान १०३)

८.४४ जरत्कारुमन्त्रोपदेशवर्णनं नाम यतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

देवर्षय ऋष्युः ।

ब्रह्म नानाविधं प्रोक्तं क्वमार्थं प्राप्तिहेतवे ।
गणेशस्य न सन्देहः पात्रभेदप्रभावातः ॥ १ ॥

अग्नीन्द्रकादयः सर्वे ब्रह्मशब्दप्रयायकाः ।
पुराणेषु महाभाग तेभ्यो ब्रह्माद्योऽभवन् ॥ २ ॥

पितामहः समाप्यातो ब्रह्मा तेभ्यो मुने कथम् ।
बभूव शम्भुमुष्याश्चाभवन् वेद महांमते ॥ ३ ॥

एति तेषां वयः श्रुत्वा हर्षितो मुनिसत्तमः ।
भृशुण्डी प्रत्युवाचेदं वाक्यं संशयनाशनम् ॥ ४ ॥

भृशुण्डीस्युवाच ।

तत्त्वज्ञपा समाप्याता ब्रह्माकारा न संशयः ।
ब्रह्मादयः समुत्पन्ना देवास्तेभ्यः सुरर्षयः ॥ ५ ॥

अश्विनौ नासिकायाश्च देवौ सर्वत्र संस्थितौ ।

બ્રહ્માકારેણ તાભ્યાં તુ પૃથ્વીતત્ત્વં વિનિઃસૃતમ્ ॥ ૬ ॥

પ્રકૃતિર્ભૂમિરાખ્યાતા ગન્ધઃ પુરુષ ઉચ્યતે ।

તયોર્યોગેઽશ્ચિનો દેવૌ બ્રહ્માકારૌ મતૌ બુધૈઃ ॥ ૭ ॥

પૃથ્વીતત્ત્વમયો દેહસ્ત્રિગુણાત્મશરીરિણામ્ ।

બ્રહ્માદીનાં ચ તાભ્યાં સ નિઃસૃતો નાઽત્ર સંશયઃ ॥ ૮ ॥

વિરાડૂપં પૃથિવ્યાસ્તુ તાભ્યાં જાતં ન સંશયઃ ।

પ્રણવો પૃથિવીદેહસ્તથા જાતઃ સુરર્ષયઃ ॥ ૯ ॥

અનેન વિધિના બ્રહ્મા કથ્યતે શાસ્ત્રવેદિભિઃ ।

તસ્માદ્વિશ્વં સમુદ્ભૂતં તત્ર ચિત્રં ન વિદ્યતે ॥ ૧૦ ॥

નરોઽશ્ચિનો સમારાધ્ય જિત્વા પૃથ્વીભવં ભ્રમમ્ ।

પુનઃ સ જલતત્ત્વાર્થં વરુણં ભજતે પરમ્ ॥ ૧૧ ॥

તદાઽશ્ચિનો પ્રનષ્ટૌ ચ દૃષ્ટૌ તેન મહાત્મના ।

મુખ્યં વારુણકં બ્રહ્મ તસ્માજજાતમિદં જગત્ ॥ ૧૨ ॥

એવં પરમ્પરા માર્ગા બ્રહ્મરૂપા મતાઃ પરે ।

ઇન્દ્રાદ્યાસ્તત્ત્વરૂપસ્થાસ્તત્ત્વૈઃ સમ્ભાવયન્તિ તે ॥ ૧૩ ॥

શિવાદિદેહરૂપેષુ સંસ્થિતાસ્તત્ત્વધારકાઃ ।

દેવા ઇન્દ્રમુખાસ્તેન તદાધારાઃ શિવાદયઃ ॥ ૧૪ ॥

ગૌણમાર્ગેણ દેવેશાઃ શમ્ભ્વાદયો બભૂવિરે ।

ઇન્દ્રાદિભ્યો ન સન્દેહો ન મુખ્યં તત્પ્રકીર્તિતમ્ ॥ ૧૫ ॥

મુખ્યભાવેન દેવેન્દ્રા ઇન્દ્રાદયઃ સમુદ્ભવાઃ ।

શિવાદિભ્યશ્ચ સમ્પૂર્ણકલાભિર્નાત્ર સંશયઃ ॥ ૧૬ ॥

એવમુક્ત્વા મહાયોગી ભૃશ્ણુરૂડી વિરરામ હ ।

દેવર્ષયઃ પ્રણોમુસ્તં જગુર્હર્ષસમન્વિતાઃ ॥ ૧૭ ॥

દેવર્ષય ઊચુઃ ।

સર્વસંશયહીનાશ્ચ કૃતા વયં મહામુને ।

ત્વયા ન ચિત્રમેવેદં ગણેશાકારરૂપિણા ॥ ૧૮ ॥

દેવર્ષયસ્તતઃ સ્વસ્વસ્થલં જગ્મુઃ સુહર્ષિતાઃ ।

સંશયેન વિહીનાસ્તેઽભજન્નિત્યં ગણેશ્વરમ્ ॥ ૧૯ ॥

ब्रह्मोवाच ।

येतत्ते कथितं वत्स रत्नस्य शान्तिदायकम् ।
तस्मात्त्वं गणानाथं तं भज शान्तिमवाप्स्यसि ॥ २० ॥

येवमुक्त्वा ददौ तस्मै ब्रह्मा मन्त्रं षडक्षरम् ।
विधियुक्तं गणेशस्य सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ २१ ॥

कौण्डिण्य उवाच ।

ततो ब्रह्माणामानभ्यागमं चिन्तामणिं मुदा ।
तपोयोगेन विघ्नेशं मन्त्रेणाराधयन् परम् ॥ २२ ॥

गते वर्षशते देवः प्रसन्नो वरदोऽभवत् ।
आययौ मां वरं दातुं सिद्धिबुद्धिसमन्वितः ॥ २३ ॥

तं दृष्ट्वा सत्सोत्थायाऽऽपूज्याऽऽनम्य गजाननम् ।
स्तौमि हर्षेण संयुक्तः कौथुमेन मडामुने ॥ २४ ॥

ततो मे वाञ्छितं दत्त्वा योगं योगपति स्वयम् ।
जगाम स्वस्थलं विप्राहं भिन्नं ध्रुवं संस्थितः ॥ २५ ॥

(Page पं. ८ अ. ४४ पान १०४)

तदादि गाणपत्योऽहं जातः सम्पूर्णाभावतः ।
अभजं तं विशेषेण पत्न्या चिन्तामणिं सदा ॥ २६ ॥

प्रियां गणेशस्यात्यन्तं दूर्वां ज्ञात्वा मडामुने ।
दूर्वाभिरयुतेनाऽपूजयं तं नित्यमादरात् ॥ २७ ॥

मदीयसङ्गतत्वेन किञ्चिच्छुद्धाऽब्रवीद्भयः ।
आश्रया मां किमर्थं त्वं तृणानुष्ठानतत्परः ॥ २८ ॥

भार्याया वयनं श्रुत्वा संशयेन समन्वितम् ।
तस्यै गणेश्वरे भक्तिदानार्थं त्वभवं वयः ॥ २९ ॥

दूर्वापर्पणेन विघ्नेशः सन्तुष्टो जायते परे ।
न तथा द्रव्यकाष्ठैश्च वस्त्रैर्वेधमुभ्यर्च्यैः ॥ ३० ॥

विना दूर्वां निराहारो तिष्ठति गणनायकः ।
निष्कला जायते पूजा कृता नानाविधा किल ॥ ३१ ॥

ऐकदूर्वाङ्कुरं भक्त्या कृत्वा कृत्वा न गणयते ।
 समर्पयेद्गणेशाय तस्मात्तं दूर्वयाऽर्थयित् ॥ ३२ ॥
 ततस्तस्या लृष्टि संस्थः संशयो न जगाम ह ।
 ऐकदूर्वाङ्कुरं गृह्याऽऽददां तस्यै छिताय च ॥ ३३ ॥
 अवदं गच्छ देवेशं देवेन्द्रं दूर्वया समम् ।
 सुवर्णा देहि विघ्नेश पूजायां स्थितया प्रभो ॥ ३४ ॥
 प्रियेन न्यूनमधिकं त्वया ग्राह्यं कदाचन ।
 तथेति नम्य मां सा वै जगाम देवनायकम् ॥ ३५ ॥
 तेन सम्पूजिता देवी जगाद मे वयो छितम् ।
 स षन्द्रो वर्षसंयुक्तस्तथा यकार विप्र ॥ ३६ ॥
 त्रैलोक्यं घटमध्ये स समारोध्य क्रमेण च ।
 तथापि दूर्वया तुल्यं न बभूव मलामुने ॥ ३७ ॥
 दृष्ट्वाऽतिभेदसंयुक्तः सस्मार पञ्च देवपान् ।
 तेऽपि स्वपुरसंयुक्ता जग्मुः कार्यप्रसिद्धये ॥ ३८ ॥
 सर्वे सग्रामसस्त्रीकाः शिवविष्णुमुभाऽमराः ।
 घटे स्थितास्तथा तेऽपि दूर्वया नाभवन् समाः ॥ ३९ ॥
 ततस्तैर्भायिया सर्वं ब्रह्माण्डं लोकसङ्कुलम् ।
 घटे क्षिप्तं तथा तत्र दूर्वया च समं कदा ॥ ४० ॥
 दृष्ट्वा ते भयसंयुक्ता मम शापाय्य विप्र ॥
 आययुश्चाश्रयायुक्ता आश्रमे मे सुदुःषिनः ॥ ४१ ॥
 प्रणम्य मां विधिस्तत्र सर्वैर्जगाद शोकतः ।
 दासास्ते मुनिशार्दूल दूर्वापुण्येन वै कृताः ॥ ४२ ॥
 ऐकदूर्वासमं नैव ब्रह्माण्डं भवति प्रभो ।
 गणेशपूजने क्षिप्त्वा त्वया कौण्डिण्यसत्तम ॥ ४३ ॥
 ऐकदूर्वाङ्कुराज्जातं कृत्वा चिन्तामणिः स्वयम् ।
 दास्यति ते मलाभाग न वयं तत्समा यतः ॥ ४४ ॥
 आज्ञापय करिष्यामो दासास्ते कार्यमुत्तमम् ।
 नित्यं कार्यकरान् स्वामिन् पालयस्व सुरेश्वरान् ॥ ४५ ॥

तेषां वचनमाकर्ण्य तान् पूज्य प्राञ्जवं वयः ।

विधे सर्वैः समायुक्तो गच्छ त्वं स्वपदं प्रभो ॥ ४६ ॥

नाडं दूर्वाङ्गुले सक्तो भार्याभोधार्थमञ्जसा ।

कृतं मया मडादेवा दासोऽडं क्षम्यतामिति ॥ ४७ ॥

ततस्ते सर्वद्वेषेशा ययुः स्वस्वपदं मुदा ।

भार्या मे श्रद्धया युक्ता गाणपत्याऽभवत् सदा ॥ ४८ ॥

स्त्रिया नित्यं मडाभाग भजामि गणनायकम् ।

चित्स्थिरकृते क्षेत्रे स्थितं चिन्तामणिं मुदा ॥ ४९ ॥

अतस्त्वमपि विप्रेश शान्तिमिच्छसि येतदा ।

(Page भं. ८ अ. ४५ पान १०५)

भज विघ्नेश्वरं तेन योगिवन्द्यो भविष्यसि ॥ ५० ॥

अेवमुक्त्वा ददौ मख्यं मन्त्रं गाणपतेः परम् ।

षडक्षरं विधानेन पुत्र सर्वार्थदायकम् ॥ ५१ ॥

तं प्राण्य मडाभागमपृच्छं विनयान्वितः ।

योगप्राप्त्यर्थमत्यन्तं वचनं संशयात्मकम् ॥ ५२ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे

अष्टमे भाऽः धूम्रवर्णचरिते जरत्कारुमन्त्रोपदेशवर्णनं नाम यतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ८.४४

८.४५ जरत्कारुयोगप्राप्तिवर्णनं नाम पञ्चयत्वारिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगाणेशाय नमः ॥

जरत्कारुवाच ।

ब्रह्म नानाविधं वेदेषु प्रोक्तं वेदवादिभिः ।

अत्रप्राणादिभैश्च संयुक्तं क्वमसिद्धये ॥ १ ॥

मनोमयं ब्रह्म तेषु मनः कोशप्रकाशकम् ।

न मुष्यं तन् मडाभाग सूक्ष्मं स्वप्नविकारजम् ॥ २ ॥

मनोबुद्धिरडङ्गारश्चित्तं यतुर्विधं परम् ।

अन्तःकरणमित्युक्तं शास्त्रेषु मुनिसत्तमैः ॥ ३ ॥

चित्तमत्र समाख्यातं तत्र चिन्तामणिः स्थितः ।
 चित्तप्रकाशकत्वाद्भ्रै मनो ब्रह्म कलात्मकः ॥ ४ ॥
 प्राणो मनश्च विज्ञानं त्रिविधं स्वप्नमुच्यते ।
 तेष्वेकदेशतः सोऽपि ब्रह्माकारो गजाननः ॥ ५ ॥
 कथं शान्तिप्रदं तत्त्वं वदसि ब्रह्मणस्पतिम् ।
 वेदेषु कथितं विप्र कथं तन्नैव बुध्यते ॥ ६ ॥
 कौण्डिण्य उवाच ।
 सम्यक् पृष्टं त्वया विप्र सर्वेषां छितकारकम् ।
 कथयामि मडाप्रीत्या प्रणम्य गणनायकम् ॥ ७ ॥
 साङ्ख्ययोगादिभेदस्थैर्माणां नानाविधाः स्मृताः ।
 पदार्थशोधनार्थं ते ज्ञातव्या वेदवादतः ॥ ८ ॥
 अन्नप्राणादिकाः शब्दा ब्रह्मणो वायका मताः ।
 तत्र चित्तं समाख्यातमन्तःकरणं परम् ॥ ९ ॥
 ऐक्यमागाम्रितं चित्तं मनो ब्रह्मणि संस्थितम् ।
 पदार्थशोधनाभ्ये तद्भिधौ जानीहि मानद ॥ १० ॥
 कुत्र वेदविवादेषु मनसः परमा मता ।
 बुद्धिस्तस्याः परं ब्रह्म शान्तिदं सर्वसम्मतम् ॥ ११ ॥
 अन्तःकरणं बुद्धिरेकदेशप्रभावतः ।
 न मुष्या सा समाख्याता तद्ब्रह्मिन्तं मतं बुधैः ॥ १२ ॥
 अत्रान्यं बोधदं मार्गं वदामि वेदगं परम् ।
 समाहितमना विप्र शृणु संशयनाशनम् ॥ १३ ॥
 देहः क्रियात्मकः प्रोक्तो मनो बोधात्मकं मतम् ।
 तयोर्योगे स्वयं बुद्धिर्मोडदा द्बन्धघारिका ॥ १४ ॥
 गणेशोपासनेनैव द्बन्धदुःखलरा भवेत् ।
 ब्रह्माकारात्मयोगेन बुद्धिर्बुद्धिमतां परा ॥ १५ ॥
 ततः परं स्वयं लीना जायते गणपे परे ।
 तदा शान्तियुतो जन्तुर्ब्रह्मभूतो भवेत् स्वयम् ॥ १६ ॥
 अहं गणेशरूपश्चेत्तदा मे देहजो भ्रमः ।

कुत्र मनोमयो मोडो विवेकदायकः परः ॥ १७ ॥

तयोर्योगे योगमयः कुत्र मे सम्भवदृष्टमः ।

द्वन्द्वभावयुतः सोऽपि द्वन्द्वसंवर्जितः स्मृतः ॥ १८ ॥

(Page पं. ८ अ. ४५ पान १०६)

येवं ज्ञात्वा मलायोगी शान्तिं संलभते पराम् ।

गाणेशे गाणनाथोऽयं भवते मुनिसत्तम ॥ १९ ॥

अनेन विधिना विद्धि चित्तं बुद्धिमयं परम् ।

तत्र चिन्तामणिं ज्ञात्वा ब्रह्मभूतो नरो भवेत् ॥ २० ॥

अन्यथ्य शृणु विप्रेश मनो विवेकधारकम् ।

विवेकादभिमानश्चोत्पद्यते विविधेषु वै ॥ २१ ॥

अतो बुधैरुडुडारो मनोमय उदाहृतः ।

कथितं वेदवादेषु मता बुद्धिर्मनः परा ॥ २२ ॥

बुद्धिर्ज्ञानात्मिका प्रोक्ता सैव द्वेषाऽभवन् मुदा ।

जडा देहे क्रियामूला चैतन्यदा मनोमयी ॥ २३ ॥

वृद्धिक्षयादिकं ज्ञानं सदा देहे प्रतिष्ठितम् ।

तदेव बुद्धिञ्च विद्धि जरुडारो सुयोगतः ॥ २४ ॥

देहात्मनि विवेकाप्यं ज्ञानं मनसि संस्थितम् ।

बुद्धिञ्च क्षयवृद्ध्यादिहीनं चैतन्यधारकम् ॥ २५ ॥

तयोर्योगे स्वयं बुद्धिर्ज्ञानरूपा ययोः परा ।

ब्रह्माडमिति शब्दाप्या मनोवाणीविवर्जिता ॥ २६ ॥

बुद्धिरूपं मलञ्चितं जानीहि तत्स्वरूपकम् ।

कथयाम्यधुना प्रीत्या सर्वसंशयनाशनम् ॥ २७ ॥

चित्तं प्रकाशकं प्रोक्तं प्रकाशो बुद्धिगो मतः ।

अतः चिन्तामणिः प्रोक्तो बुद्धीशो गाणनायकः ॥ २८ ॥

चित्तं पञ्चविधं प्रोक्तं क्षिप्तं मूढं मलामुने ।

विक्षिप्तं मुनिभिर्भुष्यैरेकाग्रं च निरोधकम् ॥ २९ ॥

देहदेहमयं चित्तमेकाग्रं शास्त्रसम्मतम् ।

मनः स्वप्नमयं ब्रह्म देहरूपं विचारय ॥ ३० ॥

અતો મનોમયં ચિત્તં મા જાનીહિ મહત્પરમ્ ।
 પ્રકાશકારકં ચિત્તં સર્વશાસ્ત્રેષુ સમ્મતમ્ ॥ ૩૧ ॥
 સંયોગાડયોગગં ચિત્તં નિરોધવાચકં મતમ્ ।
 નાનાબ્રહ્માણિ ચૈકાગ્રનિરોધમયગાનિ તુ ॥ ૩૨ ॥
 દેહદેહિપ્રકાશત્વાદેકાગ્રં ચિત્તમુચ્યતે ।
 સંયોગાયોગકાશત્વાન્નિરોધં ચિત્તમગ્જસા ॥ ૩૩ ॥
 ઇતિ સર્વં સમાખ્યાતં ભજ ત્વં ગણનાયકમ્ ।
 તેન યોગીન્દ્રવન્દ્યો વૈ ભવિષ્યસિ સુશાન્તિગઃ ॥ ૩૪ ॥
 જરત્કારુરુવાચ ।
 એવમુક્ત્વા મહાયોગી કૌણ્ડિણ્યો વિરરામ હ ।
 જરત્કારુઃ પ્રણમ્યૈવાગમં તં હર્ષસંયુતઃ ॥ ૩૫ ॥
 સાધયિત્વા મહાયોગં ગાણપત્યોડભવં સુત ।
 ગણનાથં ત્વમપિ તં ભજ શાન્ત્યર્થમાદરાત્ ॥ ૩૬ ॥
 સૂત ઉવાચ ।
 એવમુક્ત્વા મહાયોગી જરત્કારુર્મહામુને ।
 વિરરામ પુનસ્તં ચાસ્તીક ઊચે વિશેષવિત્ ॥ ૩૭ ॥
 ॥ ઐં તત્સદિતિ શ્રીમદાન્ત્યે પુરાણોપનિષદિ શ્રીમન્મૌદ્ગલે મહાપુરાણે
 અષ્ટમે ખાણ્ડે ધૂમ્રવર્ણચરિતે જરત્કારુયોગપ્રાપ્તિવર્ણનં નામ પચ્ચયત્વારિંશોઽધ્યાયઃ ॥ ૮.૪૫
 (Page ખં. ૮ અ. ૪૬ પાન ૧૦૭)

૮.૪૬ બ્રાહ્મણાસ્પત્યયજ્ઞમાહાત્મ્યવર્ણનં નામ ષટ્ચત્વારિંશોઽધ્યાયઃ

॥ શ્રીગણેશાય નમઃ ॥

આસ્તીક ઉવાચ ।
 બાલ્યાત્પ્રભૃતિ શૈવોડહં પિતસ્તં ત્યજ્ય વિદ્મપમ્ ।
 કથં ભજામિ વિપ્રેશ અતઃ શૈવં વદસ્વ મામ્ ॥ ૧ ॥
 જરત્કારુરુવાચ ।
 ત્યક્ત્વા ગણેશં શાન્તિસ્થો ન કોડપિ સુત સમ્ભવેત્ ।

गणेशानं शम्भुमुभा ध्यात्वा शान्तियुता बभुः ॥ २ ॥

शिवविष्णवादि भावेषु ब्रह्मशब्दः प्रकीर्तितः ।

ऐकंशेन गणेशस्य वेदेषु वेदवादिभिः ॥ ३ ॥

तेषु योगं समाराध्य शान्तिं प्राप्ताः सुयोगिनः ।

सा शान्तिः स्वल्पभावाभ्या न भूया योगिनां मते ॥ ४ ॥

शान्तिभ्यः शान्तिदः प्रोक्तो गणेशो ब्रह्मणस्पतिः ।

तं भजस्व विधानेन तदा शान्तिमवाप्स्यसि ॥ ५ ॥

गणेशो मायया युक्तः पञ्चधा परिकीर्तितः ।

पञ्चभेदविहीनः स निर्मायिक उदाहृतः ॥ ६ ॥

मायायुक्तविहीनत्वं भ्रान्तिमात्रं प्रकीर्तितम् ।

तयोर्योगे गणेशानः शान्तिरूपो न संशयः ॥ ७ ॥

अतो गणेशरूपद्वै शिवो भिन्नः प्रकीर्तितः ।

त्यजज्ञानभवं द्युःखभेदं गणपं भज ॥ ८ ॥

अत्र ते कथयिष्यामि संवादं शङ्करस्य च ।

उपमन्योर्मंडाभाग सर्वशान्तिप्रदायकम् ॥ ९ ॥

मंडापाशुपतो विप्र उपमन्युर्मंडायशाः ।

सडं शङ्करं ब्रह्म ज्ञात्वा भेदयुतोऽभवत् ॥ १० ॥

जगाम शङ्करं विप्रस्तं प्राणम्य पुपूज उ ।

स्तुत्वा नम्य जगादाथ कृताञ्जलिर्मंडामुनिः ॥ ११ ॥

उपमन्युरुवाच ।

सडं शाङ्करं ब्रह्म स्वाधीनं दौषसंयुतम् ।

स्वाधीनं च पराधीनं नैव ब्रह्मणि विद्यते ॥ १२ ॥

ब्रह्मभूयकरं योगं वद शैव सदाशिव ।

येनाडं शिवतां प्राप्य शान्तिस्थस्तं भजे सदा ॥ १३ ॥

इति तस्य वयः श्रुत्वा डर्षयुक्तः सदाशिवः ।

उवाच तं मंडाभागं योगं गणेशसंज्ञकम् ॥ १४ ॥

शिव उवाच ।

ऐकदा काशीसंस्थं मामुवाच मुनिसत्तमः ।

જૈગીષવ્યો યથા ત્વં વૈ તથા પાશુપતાગ્રણીઃ ॥ ૧૫ ॥

જૈગીષવ્ય ઉવાચ ।

શિવઃ સહજસંજ્ઞસ્થો બ્રહ્મણિ સહજં કથમ્ ।

અતઃ શૈવં પરં યોગં વદ મે શાન્તિદાયકમ્ ॥ ૧૬ ॥

વિશ્વનાથ ઉવાચ ।

ગણેશં ભજ ભાવેન તદા શાન્તિમવાપ્સ્યસિ ।

દુઃસદ્યિત્વા મયા યોગાત્ લૂતો દુઃસિદ્ધિઃ લૂદિ સ્થિતઃ ॥ ૧૭ ॥

મમ શ્રુત્વા વચો રમ્યં દુઃખિતો મામુવાચ હ ।

જૈગીષવ્યો વચો વિપ્ર તદહં કથયામિ તે ॥ ૧૮ ॥

જૈગીષવ્ય ઉવાચ ।

ત્યક્ત્વા વિશ્વેશ્વરં દેવં ભજામ્યન્યં ન વિશ્વપ ।

અશાન્તિશાન્તિદો વાડપિ શિવો મે પરમા ગતિઃ ॥ ૧૯ ॥

વિશ્વનાથ ઉવાચ ।

અસચ્છક્તિશ્ચ સદ્ભાનુઃ સમો હરિરહં શિવઃ ।

અવ્યક્તશ્ચ ચતુર્ણાં વૈ યોગે સ્વાનન્દ ઉચ્યતે ॥ ૨૦ ॥

સ એવ ગણનાથોડયં માયયા પચ્ચધા બભૌ ।

માયાહીનો હ્યયોગાખ્યઃ પચ્ચભિર્વર્જિતો મતઃ ॥ ૨૧ ॥

તયોર્યોગે ગણાધીશઃ શાન્તિદઃ પૂર્ણવાચકઃ ।

અતોડયં બ્રહ્મણાં નાથો વયં બ્રહ્મપ્રવાચકાઃ ॥ ૨૨ ॥

ખેલનાદ્ગણનાથોડયમસ્મદ્રૂપધરોડભવત્ ।

કલયા તત્ર કિં ભિન્નં મન્યસે મુનિસત્તમ ॥ ૨૩ ॥

ભેદબુદ્ધિં પરિત્યજ્ય ભજ વિદ્વેશમાદરાત્ ।

ન ભિન્નઃ શકુરસ્તસ્માત્તદ્રૂપં તં વિભાવય ॥ ૨૪ ॥

(Page ખં. ૮ અ. ૪૬ પાન ૧૦૮)

એવમુક્તવાડદદાત્તસ્મૈ મન્ત્રમેકાક્ષરં તતઃ ।

સવિધિં ગણનાથસ્ય તતો ધ્યાનપ્રસિદ્ધયે ॥ ૨૫ ॥

સાધયિત્વા યથાન્યાયં યોગં ગાણેશસંજ્ઞિતમ્ ।

તતો યજ્ઞં સમારેભે બ્રાહ્મણસ્પત્યસંજ્ઞકમ્ ॥ ૨૬ ॥

कृत्वा यज्ञं मुदायुक्तो द्विजात्रत्वा विसृज्य सः ।
 संस्थितस्तत्र विद्वेशः प्रययौ वरदायकः ॥ २७ ॥
 तं दृष्ट्वा सलसोत्थाय प्राणनाम पुपूज उ ।
 पुनः प्राणम्य तुष्टाय यजुःस्तोत्रेण विघ्नपम् ॥ २८ ॥
 योगशान्तिं प्रदत्त्वाऽसौ जैगीषव्याय धीमते ।
 आचार्यतां तु योगस्य स्वयमन्तर्दधे विभुः ॥ २९ ॥
 ततो गुरुं शिवं सोऽपि ढुण्डिराजं तु दैवतम् ।
 गाणपत्यस्वभावेनाभजत्साशीस्थितो मुनिः ॥ ३० ॥
 अतस्त्वं गाणनाथं तं भज शान्तिप्रसिद्धये ।
 शान्तिभ्यः शान्तिदः प्रोक्तः सर्वेषां योगधारकः ॥ ३१ ॥
 जरत्कारुवाच ।
 अवेवमुक्त्वा ददौ तस्मै मन्त्रमेकाक्षरं परम् ।
 विधियुक्तं गाणेशस्य स्वशिष्यायोपमन्यवे ॥ ३२ ॥
 तं प्राणम्य ययौ सोऽपि मन्त्रध्यानपरोऽभवत् ।
 षष्टिं कृत्वा गाणेशस्य शान्तिरूपो बभूव उ ॥ ३३ ॥
 गाणराजस्तुतमपि ययौ भक्तं मलामुनिम् ।
 दत्त्वा शान्तिं स्तुतस्तेनांऽतर्दधे ब्रह्मनायकः ॥ ३४ ॥
 अतस्त्वं संशयं त्यक्त्वा भज विघ्नपतिं सुत ।
 व्यभिचारो न ते भावी शान्तियुक्तो भविष्यसि ॥ ३५ ॥
 सूत उवाच ।
 अवेवमुक्त्वा ददौ तस्मै स्वमन्त्रं तु षडक्षरम् ।
 विधियुक्तं गाणेशस्यास्तीकाय मुनिसत्तमः ॥ ३६ ॥
 आस्तीकः साधयामास ध्यात्वा हृदि गणाननम् ।
 षष्टिं कृत्वा गाणेशस्य शान्तियुक्तो बभूव उ ॥ ३७ ॥
 गाणपत्यप्रियोऽत्यन्तं मातरं स जगाम उ ।
 उपदिश्य गाणेशानं शान्तियुक्तां चकार ताम् ॥ ३८ ॥
 अतो गाणपतिं नित्यमभजत् प्रीतिसंयुतः ।
 अन्ते गाणेश्वरे धाम्नि ब्रह्मैव स बभूव उ ॥ ३९ ॥

अेतते कथितं सर्वं ब्राह्मणस्यत्ययज्ञाजम् ।
माहात्म्यं गाणपत्यानां प्रियं सङ्क्षेपतो मया ॥ ४० ॥

यः शृणोति नरो भक्त्या पठते तस्य सिद्धिदम् ।
भविष्यति न सन्देहो भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ ४१ ॥

ब्राह्मणस्यत्ययज्ञस्थं पुण्यं स लभते परम् ।
अन्ते स्वानन्दगो भूत्वा ब्रह्मभूतो भवेन्नरः ॥ ४२ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले महापुराणे
अष्टमे भा३े धूम्रवर्णयिरिते ब्राह्मणस्यत्ययज्ञमाहात्म्यवर्णनं नाम षट्यत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ८.४६
(Page पं. ८ अ. ४७ पान १०८)

८.४७ त्रिविधजगदाधारनिर्गुणं नाम सप्तयत्वारिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

शौनक उवाच ।
कथं दशहरा देवी दशमी याश्चिनेऽभवत् ।
कथं तत्र शमीपूजां कुर्वन्ति देवतादयः ॥ १ ॥

सूत उवाच ।
शङ्खं लत्वा महावीरं विष्णुः परपुरञ्जयः ।
ददौ वेदान् विधात्रे स साङ्गोपाङ्गसमन्वितान् ॥ २ ॥

तान् दृष्ट्वा लर्षितो ब्रह्मा सस्मार गणनायकम् ।
ततो गणेश्वरं वेदा ययुः सृष्टाश्च तेन ये ॥ ३ ॥

पुरा कपिलर्गुणो कर्मसिद्ध्यर्थनिर्मिताः ।
दृतेषु वेदशास्त्रेषु शङ्खेन पापर्गुणिना ॥ ४ ॥

तत् दृष्ट्वा परमाश्चर्यं ब्रह्मा तुष्टाव विद्वपम् ।
प्रार्थयामास वेदानां निर्विघ्नार्थं महाभुने ॥ ५ ॥

ततस्तं प्रत्युवाचैवाकाशवाणी महाद्भुता ।
सर्वैर्विधे शमीं पूज्य विघ्नहीनो भविष्यसि ॥ ६ ॥

या शमी स गणेशानो न भेदस्तत्र वर्तते ।
अथैव तां महाभाग पूजयस्व विधानतः ॥ ७ ॥

ततो वेदान् समास्पृश्य प्रशस्तान् कुरु मानद ।
 अवेवमुक्त्वा भवाणीस्थो विरराम गजाननः ॥ ८ ॥
 श्रुत्वाऽतिउर्षितो ब्रह्मा वेदैर्देवैः सडेश्वरैः ।
 मुनिभिस्तां प्रपूजयैव वेदान् शस्तान् चकार उ ॥ ९ ॥
 यस्मिन् काले मडाविप्र पूजिता विधिना शमी ।
 आश्विनी दशमी तत्र सायाह्ने सा बभूव उ ॥ १० ॥
 ततो दशहरा जाता सा शमीसंयुता तिथिः ।
 तदर्थं शर्णु भावेन सर्वकार्येषु सिद्धिदाम् ॥ ११ ॥
 दश दिक्षु स्थितान्येव भूतानि भयदानि य ।
 कार्यध्वंसं प्रकुर्वन्ति कूराणि प्रबलानि य ॥ १२ ॥
 दशमी उन्ति सा तानि शमी पूजाभवेन वै ।
 अतो दशहरा प्रोक्ता सर्वकार्यप्रसिद्धये ॥ १३ ॥
 शमीपूजाविधिं कृत्वा सायाह्ने तानलोकयत् ।
 साङ्गोपाङ्गयुतान् वेदांस्ततः सर्वानुपादिशत् ॥ १४ ॥
 नानाकार्यप्रसिद्ध्यर्थं दशम्यां शमीपूजनम् ।
 शुक्लाश्विन्यां य सायाह्ने कर्तव्यं सर्वजन्तुभिः ॥ १५ ॥
 तेन विघ्नविडीनास्ते दशदिक्षु भ्रमन्ति येत् ।
 सर्वसिद्धियुताः सर्वे भवन्ति नात्र संशयः ॥ १६ ॥
 दशदिक्षु स्थितान् उन्ति विघ्नान् दशहरा मता ।
 अद्य प्रभृति देवेशा मुनयो वार्षिकी भवा ॥ १७ ॥
 पूजयिष्यन्ति देवेशा शर्मा कार्यप्रवर्धिनीम् ।
 वार्षिकं दृग्भामुत्सृज्य स्थास्यन्ति सुभोगिनः ॥ १८ ॥
 पूजयित्वा शर्मा विप्रा वेदान् ये पुस्तकस्थितान् ।
 पठिष्यन्ति पुराणार्दीस्तेषां ज्ञानं भविष्यति ॥ १९ ॥
 न यो दशहरायां तु शर्मा पूजयते कदा ।
 स नाना विघ्नसंयुक्तो नरकैऽते प्रगच्छति ॥ २० ॥
 अवेवमुक्त्वा स्वयं ब्रह्मा जगाम वेदसंयुतः ।
 स्वलोकं शङ्कराद्याश्च जग्मुर्विप्राः सुरा मुने ॥ २१ ॥

तदादि याश्चिनी शुक्ला दशहरा बभूव ह ।
दशमी शमीसंयुक्ता सर्वार्थे सिद्धिदायिनी ॥ २२ ॥
अतोऽवश्यं स्वभावेन पूजयन्ति शर्मा नराः ।
देवा नागास्तथा वेदान् पठन्ते पाठयन्त्यपि ॥ २३ ॥
एतं सर्वं समाख्यातं चरितं शमीसम्भवम् ।
यः शृणोति नरः सोऽपि लभते पठतीप्सितम् ॥ २४ ॥
शौनक उवाच ।
किमाधारमिदं सर्वं वर्तते सूत तद्ब्रह्म ।
कर्माधीनं वदन्त्येव केचिदत्र मुनीश्वराः ॥ २५ ॥
एश्वराधीनमेतद्भै केचिद्येदं यदृच्छया ।
त्रिविधं तेषु किं सत्यं ज्ञायते न मुनीश्वरैः ॥ २६ ॥
सूत उवाच ।
त्रिविधं प्रवदन्त्येव मुनयो ब्रह्मवेदिनः ।
तत्सर्वं सत्यं त्वं त्वं जानीहि मुनिसत्तम ॥ २७ ॥
गणेशेन कृतं सर्वं कीडार्थं स्वेच्छया मुने ।
तत्र माया समाख्याता सिद्धिरैश्वर्यदायिनी ॥ २८ ॥
ऐश्वर्यमोडधरा सा बुद्धिर्मायिक उच्यते ।
मायाभोगार्थमत्यन्तमतः श्रमयुतोऽभवत् ॥ २९ ॥
मायामायिकयोगात् स गणेशो ब्रह्मनायकः ।
कीडति स्वस्वभावेनानन्यभावपरायणः ॥ ३० ॥
न कोऽपि तत्र विघ्नेशप्रेरकस्तत्र विद्यते ।
अतो यदृच्छया सर्वं वर्तते योगिनां लृष्टि ॥ ३१ ॥
अन्यथ्य शृणु विप्रेश माया नानाब्रह्मात्मिका ।
सा जडा सर्वभावेन कर्तुं नैव क्षमाऽभवत् ॥ ३२ ॥
तथा सम्भोहितोऽत्यन्तं मायिकस्तां यथा ल ह ।
तदा सत्तायुता माया भेलते विविधे रता ॥ ३३ ॥
मायिकेन धृता देवी यथा ल विविधात्मिका ।

मायिकेच्छावशेनैव संस्थिता नाऽत्र संशयः ॥ ३४ ॥

यदा त्यक्ता मलामाया मायिकेन मलामुने ।
तदा शक्ता न किञ्चित् सा कर्तुं जडप्रभावतः ॥ ३५ ॥

ईश्वराधीनभावेन वर्तते सर्वमञ्जसा ।
वदन्ति मुनयः केचित् ध्यानमार्गपरायणाः ॥ ३६ ॥

अन्यथ्य कथयिष्यामि माया कर्मस्वरूपिणी ।
नानाभावयुता नित्यं भेलति त्रिविधा परा ॥ ३७ ॥

कर्माकर्मविकर्माण्ययालयत् सर्वरूपिणी ।
स्वर्गमुक्तिमलावीयिद्यायिनी त्रिविधे रता ॥ ३८ ॥

यादृशं कुरुते कर्म कृलं भोक्ष्यति तादृशम् ।
कर्माधीनमिदं सर्वं वर्तते त्रिविधं किल ॥ ३९ ॥

शुभाशुभं कृतं कर्म भोक्तव्यं नात्र संशयः ।
कल्पकोटिशतैर्वाऽपि कृतं कर्म न तं त्यजेत् ॥ ४० ॥

अेवं वदन्ति विप्रेषा ब्राह्मणा देववादिनः ।
धारणायां स्थितास्ते वै सत्यं शास्त्रेषु निश्चितम् ॥ ४१ ॥

अथैकभावनां वक्ष्ये त्रयाणां शृणु शौनक ।
गणेशमायया भ्रान्ता न जानन्ति कुयोगिनः ॥ ४२ ॥

मायामायिकरूपेण संस्थितो गणनायकः ।
कीडति स्वस्वभावेनानन्यभावपरायणः ॥ ४३ ॥

तस्येच्छया मलाविप्र ईश्वरश्चैव तिष्ठति ।
मोडितो गणनाथेन जानाति न गजाननम् ॥ ४४ ॥

अलं श्रेष्ठः परं ब्रह्म मदाधारमिदं जगत् ।
मदिच्छया प्रवर्तन्ते जन्तवो नाऽत्र संशयः ॥ ४५ ॥

यादृशी गणनाथस्येच्छा भवेत्तादृशं स्वयम् ।
करोतीश्वर आनन्दादतो भेदो न दृश्यते ॥ ४६ ॥

कर्मरूपा मलामाया गणेशेच्छासमन्विता ।
यलते तं न ज्ञानाति मोडिता भ्रान्तिसंयुता ॥ ४७ ॥

अहं श्रेष्ठा न सन्देहो मदाधारमिदं जगत् ।
सकलं कर्मभावेन धारयामि यरायरम् ॥ ४८ ॥
यादृशी गणनाथस्येच्छा भवेत्तादृशं स्वयम् ।
कर्म कुर्वन्ति विप्रेश यरायरात्मजुविनः ॥ ४९ ॥
अतस्त्रिविधकं विप्र ऐकलक्षाश्रितं मतम् ।
एवं बाधविडीनं तत्रिधा संवर्तते सदा ॥ ५० ॥
मायावादिन एवं तत् कर्माधीनं वदन्ति हि ।
अद्वैतवादिनः सर्वे श्वराधीनगं तथा ॥ ५१ ॥
योगिनः प्रवदन्त्येतद्वदृच्छाधीनगं जगत् ।
एवं सत्यं प्रमाणेन त्रिविधं मुनिसत्तम ॥ ५२ ॥
॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
अष्टमे भाऽः धूम्रवर्णचरिते त्रिविधजगदाधारनिरुपाणं नाम सप्तम्यत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ८.४७
(Page पं. ८ अ. ४८ पान १११)

८.४८ मासानां माडात्स्यवर्णानां नामाष्टयत्वारिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
सूत उवाच ।
प्रसङ्गाच्छृणु मासानां चरितं गणपि रतम् ।
द्वादशानां सुसङ्केपात् सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ १ ॥
श्रावणे पञ्चकं सेव्य गाणेशं वरुणः स्वयम् ।
द्विगीशत्वं समालेभे ज्ञानं गाणेशसम्भवम् ॥ २ ॥
स्वयं भाद्रपदे वायुस्तथा सेव्य मयूरपम् ।
योगं लेभे द्विगीशत्वं गाणपत्योऽभवत् प्रभुः ॥ ३ ॥
आश्विने देवगन्धर्वाः सेव्य विघ्नेश्वरं पुरा ।
स्वस्थैश्वर्यसमायुक्ता बभूवुस्ते मडामुने ॥ ४ ॥
कार्तिके वक्रतुण्डं तु सेव्य विधाधरास्तथा ।
स्वस्वव्यापारसंयुक्ता बभूवुर्ज्ञानधारकाः ॥ ५ ॥
विकटं मार्गशीर्षे यादित्याः संसेव्य सर्वपाः ।

जातास्तेजस्विनः सर्वे ज्ञानयुक्ता मलामुने ॥ ६ ॥
 पौषे लम्बोदरं सेव्य वसवः स्वपदाश्रिताः ।
 बभ्रुवुर्ज्ञानसंयुक्ता नानाभावपरायणाः ॥ ७ ॥
 माघे रुद्रा गाणेशानं सेव्य सर्वत्रगा बभ्रुः ।
 गाणपत्या मलाभागाश्चरन्ति ह्यकुतोभयाः ॥ ८ ॥
 कृत्वाग्ने निरृतिः सेव्य गाणेशं दिक्रपतेः पदम् ।
 लेभेऽभियारभावाप्यं कर्मभोगं मलामतिः ॥ ९ ॥
 चैत्र अप्सरसः सर्वाः सेव्य तं धूम्रवर्णकम् ।
 नानालावाण्यञ्जं लेभुर्गानादि भगमेव य ॥ १० ॥
 उेरम्बं सैव्य वैशाखेऽभवन् यक्षजनास्तथा ।
 स्वस्वव्यापारकुशला नानाभोगपरायणाः ॥ ११ ॥
 ज्येष्ठे विनायकं नागाः सेव्य सामर्थ्यसंयुताः ।
 बभ्रुवुः कार्यकर्तारो नानाभोगपरायणाः ॥ १२ ॥
 पक्षिणः पञ्चकं नित्यं सेव्याऽऽषाढे गजाननम् ।
 अभवन् भोगसंयुक्ताः स्वकार्यकुशलाः किल ॥ १३ ॥
 द्रुण्डिराञ्जं तथा द्वौषढे घातुभिः सेव्य पर्वताः ।
 बभ्रुवू रत्नजातीनां धारका भोगकारिणः ॥ १४ ॥
 वार्षिकं स्वस्वमासं ते समाश्रित्य गजाननम् ।
 अभवन् स्नानकर्तारो गाणेशे पञ्चके रताः ॥ १५ ॥
 अयं नानाजनाः सिद्धिं लेभिरे मासजेन य ।
 प्रतेन कति ते भूयां नालं वर्षान्युतैरपि ॥ १६ ॥
 षट् मासभवं सर्वं माहात्म्यं कथितं मया ।
 पठनाच्छ्रवणात् सद्यो भवते सर्वसिद्धिदम् ॥ १७ ॥
 यं यमिच्छति तं तं स लभते नाऽत्र संशयः ।
 अन्ते गाणेश्वरे धाम्नि लीनः सञ्जायते मुने ॥ १८ ॥
 षट् सर्वं समाख्यातं यद्यत् पृष्टं त्वया मुने ।
 श्रोतुमिच्छसि किं भूयो वद तत् कथयाम्यहम् ॥ १९ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
अष्टमे भा३ऽ धूम्रवर्णचरिते मासानां माडात्म्यवर्णनं नामाष्टयत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ८.४८
(Page पं. ८ अ. ४८ पान ११२)

८.४८ गाणेशलृदयकथनं नामैकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः

॥ श्रीगाणेशाय नमः ॥

शौनक उवाच ।

प्रकृतं वद सूत त्वं संवाहं शङ्करस्य य ।
सनकादेर्विशेषेण सर्वसिद्धिकरं परम् ॥ १ ॥

नानावतारसंयुक्तं धूम्रवर्णचरित्रकम् ।
श्रुत्वा सनकमुभ्यास्तं किमूर्योगसिद्धये ॥ २ ॥

सूत उवाच ।
धूम्रवर्णावतारस्य श्रुत्वाऽहं वधसंश्रितम् ।
चरितं लृष्टरोमाणः पप्रच्छुः शङ्करं द्विजः ॥ ३ ॥

सनकाद्या उच्युः ।
नानावतारसंयुक्तं श्रुत्वा माडात्म्यमुत्तमम् ।
धूम्रवर्णावतारस्य सन्तुष्टाः स्म सदाशिव ॥ ४ ॥

अधुना शाधि सर्वेश योगप्राप्त्यर्थमुत्तमम् ।
विधिं सुभकरं शीघ्रं सुगमं योगिनायक ॥ ५ ॥

श्रीशिव उवाच ।
गाणेशलृदयं वक्ष्ये सर्वसिद्धिप्रदायकम् ।
साधकाय मडाभागाः शीघ्रं वै शान्तिहं परम् ॥ ६ ॥

पुराऽहं गाणनाथस्य ध्यानयुक्तोऽभवं द्विजः ।
तत्र मां सरितां श्रेष्ठा जगाद वाङ्मयमुत्तमम् ॥ ७ ॥

गङ्गोवाच ।
वद शङ्कर कस्य त्वं ध्यानं करोषि नित्यदा ।
छंछामि तमहं ज्ञातुं त्वत्तः किं परमं मतम् ॥ ८ ॥

श्रीशिव उवाच ।

गणेशं देवदेवेशं ब्रह्मब्रह्मेशमादरात् ।
 ध्यायामि सर्वभावज्ञे कुलदेवं सनातनम् ॥ ८ ॥
 तस्य यद् लृष्टयं देवि गुप्तं सर्वप्रदायकम् ।
 कथयिष्यामि सर्वज्ञे येन ज्ञास्यसि तं विभुम् ॥ १० ॥
 पुराऽज्ञानावृत्तोऽहं तु तपसि संस्थितोऽभवम् ।
 तत्र तपः प्रभावेण लृष्टपश्यं गजाननम् ॥ ११ ॥
 तस्य दर्शनमात्रेण स्कूर्तिः प्राप्ता मया प्रिये ।
 तथा गणेश्वरं ज्ञात्वा योगिवन्धोऽभवं मुदा ॥ १२ ॥
 तत्तेऽहं शृणु वक्ष्यामि गणेशलृष्टयं परम् ।
 येन गाणेशयोगे त्वं निपुणा सम्भविष्यसि ॥ १३ ॥
 ॐ अस्य गणेशलृष्टयस्तोत्रमन्त्रस्य । शम्भुऋषिः ।
 नाना छन्दांसि । गणेशो देवता ।
 गमिति बीजम् ।
 ज्ञानात्मिका शक्तिः ।
 नादः कीलकम् ।
 श्रीगणपतिप्रीत्यर्थमभीष्टसिद्ध्यर्थं जपे विनियोगः ।
 ॐ गमित्येकाक्षरात्मकबीजैः करन्यासाः षडङ्गान्यासाश्च ।
 अथ ध्यानम् ।
 सिन्दूरामं त्रिनेत्रं पृथुतरजठरं रक्तवस्त्रावृतं तं
 पाशं यैवाङ्कुशं वै रदनमभयकं पाणिभिः सन्धधानम् ।
 सिद्ध्या बुद्ध्या प्रशिष्टं गजवदनमहं चिन्तये ज्येकदनन्तं
 नानाभूषाभिरामं निजजनसुभटं नाभिशेषं गणेशम् ॥ १४ ॥
 अवेवं ध्यात्वा मानसोपचारैः पूजयेत् ।
 किञ्चिन्मूलमन्त्रं जप्त्वा लृष्टयं पठेत् ।
 ॐ गणेशमेकदनन्तं य चिन्तामणिं विनायकम् ।
 ढुण्डिराजं मयूरेशं लम्बोदरं गजाननम् ॥ १५ ॥
 उरभ्रं वक्रतुण्डं य जयेत्तराजं निजस्थितम् ।
 आशापूरं तु वरदं विकटं धरणीधरम् ॥ १६ ॥
 सिद्धिबुद्धिपतिं वन्दे ब्रह्मणस्पतिसंज्ञितम् ।

माङ्गल्येशं सर्वपूज्यं विद्वानां नायकं परम् ॥ १७ ॥

ऐकविंशति नामानि गणेशस्य महात्मनः ।

अर्थेन संयुतान्येव लृट्यं परिकीर्तितम् ॥ १८ ॥

गङ्गोवाय ।

ऐकविंशतिनाम्नां त्वमर्थं ब्रूहि सदाशिव ।

गणेशलृट्यं येन जानामि करुणानिधे ॥ १९ ॥

श्रीशिव उवाच ।

ग काररूपं विविधं यरायरं एा कारगं ब्रह्म तथा परात्परम् ।

तयोः स्थितास्तस्य गणाः प्रकीर्तिता गणेशमेकं प्रणामाभ्युत्तं परम् ॥ २० ॥

(Page पं. ८ अ. ४९ पान ११३)

मायास्वरूपं तु सदैकवाचकं दन्तः परो मायिकरूपधारकः ।

योगे तयोरेकरदं सुमानिनि धीस्थं नतोऽहं जनभक्तिलासम् ॥ २१ ॥

चित्तप्रकाशं विविधेषु संस्थं लिप्तं न लेपादि विवर्जितं तम् ।

भोगैर्विडीनं त्वथ भोगकारं चिन्तामणिं तं प्रणामामि नित्यम् ॥ २२ ॥

विनायकं नायकवर्जितं प्रिये विशेषतो नायकमीश्वरात्मनाम् ।

निरङ्कुशं तं प्रणामामि सर्वदं सदात्मकं भावयुतेन येतसा ॥ २३ ॥

वेदाः पुराणानि मधेश्वरादिकाः शास्त्राणि योगेश्वर देवमानवाः ।

नागासुरा ब्रह्मगणाश्च जन्तवो दुष्टान्ति वन्दे त्वथ दुष्टिद्वेराजकम् ॥ २४ ॥

मायार्थवाच्यो हि मयूरभावो नाना भ्रमार्थं प्रकरोति तेन ।

तस्मान् मयूरेशमयो वदन्ति नमामि मायापतिमासमन्तात् ॥ २५ ॥

यस्योदराद्विश्वमिदं प्रसूतं ब्रह्माणि तद्ब्रह्मणोरे स्थितानि ।

अनन्तरूपं जठरे हि यस्य लम्बोदरं तं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥ २६ ॥

जगद्गलाधो गणनायकस्य गजात्मकं ब्रह्मशिरः परेशम् ।

तयोश्च योगे प्रवदन्ति सर्वे गजाननं तं प्रणामामि नित्यम् ॥ २७ ॥

दीनार्थवाच्यस्त्वथ लेजगद्गो ब्रह्मार्थवाच्यो निगमेषु रम्भः ।

तत्पालकत्वाच्च तयोः प्रयोगे उरम्भमेकं प्रणामामि नित्यम् ॥ २८ ॥

विश्व्वात्मकं यस्य शरीरमेकं तस्माच्च वक्त्रं परमात्मरूपम् ।

तुष्टं तदेवं हि तयोः प्रयोगे तं वक्त्रतुष्टं प्रणामामि नित्यम् ॥ २९ ॥

माता पिताऽयं जगतां परेषां तस्याऽपि माता जनकादिकं न ।
 श्रेष्ठं वदन्ते निगमाः परेशं तं जयेच्छराजं प्रणमामि नित्यम् ॥ ३० ॥
 नाना यतुःस्थं विविधात्मकेन संयोगरूपेण निजस्वरूपम् ।
 पूर्यस्य सा पूर्णसामाधिर्गुणा स्वानन्दनाथं प्रणमामि यातः ॥ ३१ ॥
 मनोरथान् पूरयतीह गङ्गे यरायराणां जगतां परेषाम् ।
 अतो गणेशं प्रवदन्ति याशाप्रपूरकं तं प्रणमामि नित्यम् ॥ ३२ ॥
 वरैः समास्थापितमेव सर्वं विश्वं तथा ब्रह्मविदारिणा य ।
 अतः परं विप्रमुखा वदन्ति वरप्रदं तं वरदं नतोऽस्मि ॥ ३३ ॥
 मायामयं सर्वमिदं विभाति मिथ्यास्वरूपं ब्रह्मदायकं य ।
 तस्मात् परं ब्रह्म वदन्ति सत्यमेनं परेशं विकटं नमामि ॥ ३४ ॥
 शित्तस्थ प्रोक्ता मुनिभिः पृथिव्यो नानाविधा योगिभिरेव गङ्गे ।
 तासां सदा धारक अेक अेव वन्दे य धरणीधरमादिभूतम् ॥ ३५ ॥
 विश्वात्मिका ब्रह्ममयी हि बुद्धिस्तस्या विमोहप्रदिका य सिद्धिः ।
 ताभ्यां सदा भेलति योगनाथस्तं सिद्धिबुद्धीशमथो नमामि ॥ ३६ ॥
 असत्यसत् साम्यतुरीयनैज्यगनिवृत्तिरुपाणि विरथ्य भेलकः ।
 सदा स्वयं योगमयेन भाति तं नमाम्यतोऽहं त्वथ ब्रह्मणस्पतिम् ॥ ३७ ॥
 अमङ्गलं विश्वमिदं सदात्मभिरयोगसंयोगयुतं प्रणम्यरम् ।
 ततः परं मङ्गलरूपधारकं नमामि माङ्गल्यपतिं सुशान्तिदम् ॥ ३८ ॥
 सर्वत्र मान्यं सकलावभासकं सुखैः शुभादावशुभादिपूजितम् ।
 पूज्यं न तस्मान्निगमादिसम्मतं तं सर्वपूज्यं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥ ३९ ॥
 भुक्तिं यं मुक्तिं प्रददाति तुष्टो भक्तिप्रियो यो निजविघ्नहा य ।
 भक्त्या विडीनाय ददाति विघ्नांस्तं विघ्नराजं प्रणमामि नित्यम् ॥ ४० ॥
 नामार्थयुक्तं कथितं प्रिये ते विघ्नेश्वरस्यैव परं रजस्यम् ।
 त्रिः सप्त नाम्नां लृष्टयं नरो यो ज्ञात्वा परं ब्रह्ममथो भवेद्विह ॥ ४१ ॥
 गङ्गोवाय ।
 नाम्नां यत् लृष्टयं प्रोक्तं त्वया ब्रह्मप्रदं परम् ।
 न तत्रानुभवो मे तु तदर्थं वद शङ्कर ॥ ४२ ॥
 शङ्कर उवाच ।

मन्त्रं गृह्य गणेशस्य पुरश्चरणमार्गतः ।
भज तं तेन ते ज्ञानं भविष्यति न संशयः ॥ ४३ ॥
दृढयं मन्त्रराजस्य कथयामि समासतः ।
मन्त्र एव गणेशानो न भिन्नस्तत्र वर्तते ॥ ४४ ॥
गकारो ब्रह्मदेवश्चाऽकारो विष्णुः प्रकीर्तितः ।
बिन्दुः शिवस्तथा भानुरनुनासिकसंज्ञितः ॥ ४५ ॥
तेषां सन्धिर्महाशक्तिरेभिर्मन्त्रः स उच्यते ।
देवता गणनाथस्तु तेषां संयोगकारकः ॥ ४६ ॥
तेभ्यस्तारमयं विश्वं समुत्पन्नं प्रिये पुरा ।
अतस्तारयुतो मन्त्रो गणेशैकाक्षराकृतिः ॥ ४७ ॥
तारः स षड्विधः प्रोक्तस्तं निबोध सरिद्वरे ।
अकारोकारकौ प्रोक्तौ मकारो नाद्यबिन्दुकौ ॥ ४८ ॥
शून्यं विद्धि मडामाये तत्र भेदं वदाम्यहम् ।
शून्यं देहिस्वरूपं तु बिन्दुर्देह इति स्मृतः ॥ ४९ ॥
ताभ्यां यतुर्विधं विश्वं स्थूलादिभेदकारकम् ।
अेतादृशं विजानीहि मन्त्रराजं गजाननम् ॥ ५० ॥
आगमोक्तविधानेन कृत्वा न्यासादिकं पुरा ।
ततो गणेश्वरं पूज्य जपं कुर्याद्विद्यक्षाणः ॥ ५१ ॥
तद्दशांशेन लोभं वै कुर्यादागममार्गतः ।
तद्दशांशमितं प्रोक्तं तर्पणं गणपस्य य ॥ ५२ ॥
तद्दशांशमितं देवि मार्जनं तद्दशांशतः ।
विप्राणां भोजनं प्रोक्तमेवं पञ्चाङ्गामुच्यते ॥ ५३ ॥
यथाविधि कृतं चैतत् सद्यो हि फलदं भवेत् ।
अतस्त्वं मन्त्रराजस्य पञ्चकं तत् समाचर ॥ ५४ ॥
एवमुक्त्वाऽदृष्ट्वात्तस्यै मन्त्रं विधिसमन्वितम् ।
गणेशस्य प्राणभ्यैव मां यथौ सा तपोर्यतः ॥ ५५ ॥
मयूरेशं समासाद्य यकार तपमुत्तमम् ।
गङ्गा तत्रैव विप्रेणा मन्त्रध्यानपरायाणा ॥ ५६ ॥

पुश्चरणमेकं सा यकार सरितां वरा ।

ततः प्रसन्नतां यातो गणेशो भक्तवत्सलः ॥ ५७ ॥

तस्यैव कृपया तस्या हृदि ध्यानं भ्रूव उ ।

तेनैकविंशतिनाम्नामर्थज्ञा तत्क्षणादभूत् ॥ ५८ ॥

ततो हर्षयुता देवी तत्र वासं यकार सा ।

नित्यं भक्तिसमायुक्ताऽभजत्तं गणनायकम् ॥ ५९ ॥

सनकाद्या ऋषुः ।

भ्रूमभूता सरिच्छ्रेष्ठा मयूरेशं कथं प्रभो ।

अभजत्तस्य मार्गं नो भ्रूडि नाथ नमोऽस्तु ते ॥ ६० ॥

शिव उवाच ।

भ्रूमभूतो नरो योगी गणेशमभजत् सदा ।

नवधा भक्तिभावेन तत्पश्च मહर्षयः ॥ ६१ ॥

पुत्रः कलत्रं जनकौ सुहृद्गणो द्रव्यं सभा वृत्तिजविद्यया युतम् ।

स्वर्गस्तु भोक्षो विविधं त्वमेव मे स्वामी गुरुर्विघ्नपतिः परात्पशः ॥ ६२ ॥

सांसर्गिकं कायिकवायिकं परं कर्माऽयं मानसजं त्रिदलतः ।

ज्ञानं हृदिस्थं च मया परात्परं विघ्नेश्वरायेति समर्पितं किल ॥ ६३ ॥

(Page पं. ८ अ. ४८ पान ११५)

योगाकारेण विघ्नेश अकानेकादिसंश्रितः ।

भुङ्क्ते स विविधान् भोगान् शुभाशुभसमाश्रितान् ॥ ६४ ॥

नाडं नरः स्वयं साक्षात् क्रीडति गणनायकः ।

स्वामिसेवकभावेन रतो भ्रूमणि शोभते ॥ ६५ ॥

अनेन विधिना विप्रा भजन्ते गणनायकम् ।

योगिनः शुक्मुष्याश्च मुद्रलाद्या मહर्षयः ॥ ६६ ॥

अेतत्सर्वं समाख्यातं गुह्यं गणपतेर्मया ।

हृदयं तेन विघ्नेशं तोषयध्वं महर्षयः ॥ ६७ ॥

यथा देडेन्द्रियाद्येषु मुष्यं स्वहृदयं स्मृतम् ।

यत्र श्रुवस्वप्रेषण तिष्ठति गणनायकः ॥ ६८ ॥

तथा गणपतेरेतत् लृढयं परिकीर्तितम् ।
 अत्र योगपतिः साक्षात्तिष्ठति ब्रह्मनाथकः ॥ ६८ ॥
 अनेन गणनाथं तु यस्तोष्यति नरोत्तमः ।
 स भुक्त्वा सकलान् भोगानन्ते योगमयो भवेत् ॥ ७० ॥
 अेवं मदीयवाक्यं ते श्रुत्वा ब्रह्मसुताः परम् ।
 प्राणम्य मां ययुः सर्वे सनकाद्यास्तपोवनम् ॥ ७१ ॥
 अेकाक्षरस्य मन्त्रस्य पञ्चकं सेव्य योगिनः ।
 गणेशलृढयं ज्ञात्वा गाणपत्या बभूविरे ॥ ७२ ॥
 ततो नित्यं गणेशस्य लृढयं ते मलर्षयः ।
 जपन्ति भक्तिसंयुक्ता ब्रमन्ति स्वेष्यचेरिताः ॥ ७३ ॥
 अतस्त्वमपि भावेन गणेशलृढयं परम् ।
 सेवस्व गाणपत्येषु तथा मुष्यो भविष्यसि ॥ ७४ ॥
 मुद्रल उवाच ।
 अेवमुक्त्वा मडानागं शेषाय प्रददौ शिवः ।
 मन्त्रमेकाक्षरं साङ्गं स यथौ तं प्राणम्य य ॥ ७५ ॥
 साधयित्वा यथान्यायं लृढयज्ञो बभूव उ ।
 नित्यं लृढयकेनैव तुष्टाव द्विरदाननम् ॥ ७६ ॥
 गणेशलृढयं पुण्यं शृणुयाच्छ्रावयेन्नरः ।
 ष्षितं प्राप्नुयादन्ते ब्रह्मभूतो भवेद्विदम् ॥ ७७ ॥
 नित्यं पठेन्नरश्चेदं लृढयं गणपस्य यः ।
 स गणेशो न सन्देहो दर्शनात् सिद्धिदो भवेत् ॥ ७८ ॥
 पुत्रपौत्रकलत्रादि लभते पाठतो नरः ।
 धनं सुविपुलं धान्यमारोग्यमयलां श्रियम् ॥ ७९ ॥
 अेकविंशतिवारं यो द्विवसानेकविंशतिम् ।
 पठेद्गणपतिं चिन्त्यं स लभेदीप्सितं कुलम् ॥ ८० ॥
 असाध्यं साधयेन् मर्त्या गणेशलृढयेन यत् ।
 राजबन्धात्त्रिकालेषु मोचयेत् पाठतो विधे ॥ ८१ ॥
 मारणोश्चाटनादीनि वश्यमोडादिकानि तु ।

अनेन साधयेन्मर्त्यः परकृत्यं प्राणाशयेत् ॥ ८२ ॥

सङ्ग्रामे जयमाप्नोति वीरश्रीसंयुतो भवेत् ।

अस्य पाठेन भो दक्ष न किञ्चिद् दुर्लभं भवेत् ॥ ८३ ॥

विद्याभार्युशः प्रज्ञामङ्गलीनींऽगमाप्नुयात् ।

यं यं चिन्तयते मर्त्यस्तं तं प्राप्नोति निश्चितम् ॥ ८४ ॥

नानेन सदृशं किञ्चित् शीघ्रसिद्धिकरं भवेत् ।

साक्षाद्गणपतेः प्रोक्तं लृट्यं ते मया विधे ॥ ८५ ॥

गणेशभक्तिनीनाय दुर्विनीताय विद्विषे ।

न द्येयं गणराजस्य लृट्यं वै कदाचन ॥ ८६ ॥

गणेशभक्तियुक्ताय साधवे च प्रयत्नतः ।

दातव्यं तेन विघ्नेशः सुप्रसन्नो भविष्यति ॥ ८७ ॥

महासिद्धिप्रदं तुभ्यं कथितं गणपस्य च ।

लृट्यं किं पुनः श्रोतुमिच्छसि त्वं प्रजापते ॥ ८८ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले महापुराणे

अष्टमे भा३े धूम्रवर्णचरिते गणेशलृट्यकथनं नामैकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ८.४८

(Page पं. ८ अ. ५० पान ११६)

८.५० इलश्रुतिवर्णनं नाम पञ्चाशत्तमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

दक्ष उवाच ।

योगिध्यं गणेशस्य रूपं सर्वत्र सम्मतम् ।

ध्यातुं त्वयोगिभिः शक्यं प्रत्यक्षं नाऽत्र संशयः ॥ १ ॥

कथं वेदादिषु प्रोक्तं योगिध्यमनुत्तमम् ।

वद तत् कारणं विप्र संशयस्यापनुत्तये ॥ २ ॥

मुद्रल उवाच ।

अयोगिनो गणेशानं पञ्चभूतमयं प्रभुम् ।

जानन्ति सर्वतुल्यं तं देवधारिणमञ्जसा ॥ ३ ॥

न तेषां लृट्ये दक्ष रूपं योगमयं परम् ।

शोभते गणराजस्य योगाकारमपि स्फुटम् ॥ ४ ॥

योगिनस्तं विशेषेण जानन्ति योगरूपिणाम् ।

तत्र भेदं प्रवक्ष्यामि शृणुष्वैकाग्रमानसः ॥ ५ ॥

समष्टिव्यष्टिरूपाय्यं ब्रह्म वेदे प्रकीर्तितम् ।

कुम्भस्थले गणेशस्य पश्यन्ति तन्मध्ये य ते ॥ ६ ॥

त्रिविधं विविधं दक्ष त्रिनेत्रे सङ्गतं मलः ।

पश्यन्ति योगिनस्तस्य गणेशस्य मलात्मनः ॥ ७ ॥

मलाकाराण्डपा तु शुण्डा तस्य प्रकीर्तिता ।

भिन्दुः कण्ठस्तथा दन्तः सोऽहं मात्रात्मकः स्मृतः ॥ ८ ॥

बोधरूपं गणेशस्य जठरं साङ्ख्यवायकौ ।

कर्णौ चतुर्विधं ब्रह्म यतुर्बुजमयं स्मृतम् ॥ ९ ॥

मायामोडयुतं ब्रह्म मोडलीनं सुसाक्षिकम् ।

द्वौ पादौ गणराजस्य पश्यन्ति योगिनः किल ॥ १० ॥

संढाराय्यं य यद्ब्रह्म परशुस्तस्य शोभनः ।

नियन्त्राय्यं तथा दक्ष अङ्कुशश्च मलात्मनः ॥ ११ ॥

कमलं सृष्टिरूपाय्यं पाशं मोडमयं परम् ।

बन्धमोक्षात्मकं दन्तं दृष्टनाशकरं मुदा ॥ १२ ॥

अभयं भक्तजातिभ्यो रक्षकं वाञ्छितप्रदम् ।

वरं सकामकानां तु कामदं तं वदन्ति ते ॥ १३ ॥

चिन्तामणिं मणिं तत्र भुक्तिमुक्तिप्रदं परम् ।

अक्षीणतेजसं चन्द्रममृतं ब्रह्म निश्चितम् ॥ १४ ॥

स्वानन्दाय्यं परं ब्रह्म तदेव नगरं प्रभोः ।

धक्षुसागररूपं य रसाणाम् ब्रह्म कथ्यते ॥ १५ ॥

पञ्चयित्तमयी बुद्धिस्तत्रैश्वर्यभ्रमात्मिका ।

सिद्धिमयि वदन्त्येव योगिनो योगभावतः ॥ १६ ॥

मूषकं व्यापकाय्यं य परं पश्यन्ति वाडनम् ।

धर्माधर्मौ गणेशस्योरःपृष्ठे पार्श्वगे किल ॥ १७ ॥

शुभाशुभेऽथ रोमाणि ओषध्यश्च प्रकीर्तिताः ।
 कल्पा उन्मेषाणं तस्य निमेषाणं प्रजापते ॥ १८ ॥
 लक्षलाभौ सुतौ तस्य सर्वकार्यप्रवर्तकौ ।
 यादृशं क्षियते लक्ष्यं तादृशं ह्यलमश्रुते ॥ १९ ॥
 छत्यादि विविधं तस्य ब्रह्माकारं न संशयः ।
 सर्वं तेन गण्णाध्यक्षो ब्रह्मणस्पतिरुच्यते ॥ २० ॥
 योगिनः शुक्रमुष्यास्तं ध्यायन्ते देवधारिणाम् ।
 ब्रह्मरूपं सुसाकारं निराकारमयं विभुम् ॥ २१ ॥
 सगुणं कण्ठपर्यन्तं निर्गुणं गजवायकम् ।
 मस्तकं च तयोर्योगे योगं जानन्ति विद्वपम् ॥ २२ ॥
 योगिध्येयमतो वेदादिषु सङ्गुथितं विधे ।
 रूपं गण्णापतेः प्रोक्तं योगाकारं स्वभावतः ॥ २३ ॥
 दक्ष उवाच ।
 मूषको वालनं तस्य कथं बभूव विप्रप ।
 तन्मे ब्रूहि विशेषेण सर्वज्ञोऽसि कृपानिधे ॥ २४ ॥
 मुद्रल उवाच ।
 मायया व्यापकं ब्रह्मा मोक्ष्य नानाजनान् परान् ।
 भुङ्क्ते भोगांस्तत्कृतांस्तत्स्थुभाशुभविवर्जितम् ॥ २५ ॥
 (Page भं. ८ अ. ५० पान ११७)
 भुषस्तेये समाप्यातो धातुः स एव मूषकः ।
 व्यापकश्चौरवत् सर्वान् भुङ्क्ते मोक्ष्य लृटि स्थितः ॥ २६ ॥
 तपसाऽऽराधितस्तेन व्यापकेन गजाननः ।
 प्रसन्नो वालनं यके तत्प्रीतिवर्धनार्थतः ॥ २७ ॥
 अतस्सर्वं समाप्यातं धूम्रवर्णचरित्रकम् ।
 नानाप्यानसमायुक्तं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ २८ ॥
 य एतं श्रावयेद्दक्ष शृणुयाद्वा पठेन्नरः ।
 स सर्वसुखसंयुक्तोऽस्ते ब्रह्मणि गतो भवेत् ॥ २९ ॥
 नानेन सदृशं किञ्चित् सर्वसिद्धिकरं परम् ।

यत्र साक्षाद्गणेशानः कीर्त्यते धूम्रवर्णकः ॥ ३० ॥

यं यमिच्छति तं तं स लभेदनेन निश्चितम् ।

श्रवणेन न सन्देहो मानवः शुभमश्रुते ॥ ३१ ॥

लेभयित्वा गृहे यस्तु पूजयेत् पुस्तकं नरः ।

न तत्र राक्षसादित्यो भयं भवति कर्त्तव्यम् ॥ ३२ ॥

भोगान् भुञ्ज्या स विविधान् पुत्रपौत्रसुहृद् वृतः ।

अन्ते स्वानन्दगो भूत्वा गणेशे तन्मयो भवेत् ॥ ३३ ॥

धर्मार्थकाममोक्षाणां दायकः श्रवणेन य ।

पठनेन न सन्देहः भा०डोऽयं धूम्रवर्णकः ॥ ३४ ॥

तीर्थानि विविधान्येव तपः कुर्यान्नरोत्तमः ।

विविधं तत् क्वलं सद्य अस्थ श्रवणतो लभेत् ॥ ३५ ॥

छात्रार्थादिभ्यं यस्तु कुर्यात् यात्रादिकार्यनम् ।

विविधं स लभेत् पुण्यमस्य श्रवणतो नरः ॥ ३६ ॥

अङ्गनाडत्र किमुक्तेन नानेन सदृशं परम् ।

किञ्चिन्नानाविधेष्वेव साधनेषु प्रजापते ॥ ३७ ॥

यत्र योगपतिः साक्षाद्गणेशे धूम्रवर्णकः ।

तेन किं तुल्यतां यान्ति विचारय मङ्गलते ॥ ३८ ॥

सर्वसिद्धिकरं पूर्णं कथितं ते चरित्रकम् ।

धूम्रवर्णस्य सङ्क्षेपाद्यथा मति प्रमाणातः ॥ ३९ ॥

विस्तरेण शिवाद्याश्च वेदा योगिन एव य ।

न समर्था भवन्तीह तत्र कोऽहं प्रजापते ॥ ४० ॥

अधुना त्वं गणेशानं भज यत्परायणः ।

अथवा श्रोतुमिच्छा ते वदतां कथयाम्यहम् ॥ ४१ ॥

सूत उवाच ।

अेवमुक्त्वा मङ्गायोगी तूष्णीं मुद्गल आदधे ।

दक्षो हृष्टमनास्तं तु प्राणनाम कृताञ्जलिः ॥ ४२ ॥

धूम्रवर्णचरित्रं तु कथितं ते मङ्गलमुने ।

यथा दक्षाय तेनैव कथितं तादृशं परम् ॥ ४३ ॥

सर्वसिद्धिकरं चित्रं नानाध्यानसमन्वितम् ।

श्रुतं त्वया मढाढाग किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ४४ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमढान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मढापुढाणे

अष्टमे ढाडे धूम्रवर्णचरिते कुलश्रुतिवर्णनं नाम पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ॢ.५०

॥ श्रीगणननार्पणमस्तु ॥

॥ ढति श्रीमुद्गलपुराणे अष्टमः ढाडः समाप्तः ॥

Proofread by Yash Khasbage

——
MudgalapurAna Khanda 8 Dhumravarnacharitam

pdf was typeset on September 18, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

